

Π Ρ Α Κ Τ Ι Κ Α Β Ο Υ Λ Η Σ

Ι' ΠΕΡΙΟΔΟΣ (ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΜΕΝΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ)

ΣΥΝΟΔΟΣ Γ'

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΜΓ'

Πέμπτη 19 Δεκεμβρίου 2002

Αθήνα, σήμερα στις 19 Δεκεμβρίου 2002, ημέρα Πέμπτη και ώρα 18.05' συνήλθε στην Αίθουσα των συνεδριάσεων του Βουλευτηρίου η Βουλή σε ολομέλεια για να συνεδριάσει υπό την προεδρία του Α' Αντιπροέδρου αυτής κ. **ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΓΕΙΤΟΝΑ**.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γείτονας): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αρχίζει η συνεδρίαση.

Παρακαλείται ο κύριος Γραμματέας να ανακοινώσει τις αναφορές προς το Σώμα.

(Ανακοινώνονται προς το Σώμα από τον κ. Θεόδωρο Σκρέκα, Βουλευτή Τρικάλων, τα ακόλουθα:

Α. ΚΑΤΑΘΕΣΗ ΑΝΑΦΟΡΩΝ

1) Οι Βουλευτές κύριοι ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ και ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΜΠΑΤΖΟΓΛΟΥ κατέθεσαν αναφορά με την οποία το Νοσοκομείο Αιγίνης «Ο Άγιος Διονύσιος» ζητεί την τροποποίηση του άρθρου 52 του ν. 2071/1992.

2) Η Βουλευτής Θεσσαλονίκης κ. ΑΣΗΜΙΝΑ ΞΗΡΟΤΥΡΗ – ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΑΡΗ κατέθεσε αναφορά με την οποία το Νομαρχιακό Συμβούλιο Λευκάδας ζητεί τη λήψη συγκεκριμένων μέτρων οικονομικής στήριξης των ελαιοπαραγωγών της Λευκάδας.

3) Οι Βουλευτές κύριοι ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ και ΑΣΗΜΙΝΑ ΞΗΡΟΤΥΡΗ – ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΑΡΗ κατέθεσαν αναφορά με την οποία το Παγκεφαλληνιακό Σωματείο Ναυτικών «Ο Νίκος Καββαδίας» ζητεί την αναθεώρηση της απόφασης για το «κόψιμο» της έκπτωσης του 50% στις ακτοπλοϊκές συγκοινωνίες, στις συζύγους των συνταξιούχων του ΝΑΤ.

4) Οι Βουλευτές κύριοι ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ και ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΜΠΑΤΖΟΓΛΟΥ κατέθεσαν αναφορά με την οποία ο Σύλλογος Συνταξιούχων Αυτοκινητιστών ΤΣΑ Νομού Κορινθίας ζητεί την αύξηση των συντάξεων του ΤΣΑ.

5) Ο Βουλευτής Φθιώτιδας κ. ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΑΛΑΜΠΑΝΟΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία η Ομοσπονδία Επαγγελματιών – Βιοτεχνών και Εμπορικών Σωματείων Φθιώτιδας διαμαρτύρεται για το φορολογικό και ασφαλιστικό καθεστώς.

6) Ο Βουλευτής Φθιώτιδας κ. ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΑΛΑΜΠΑΝΟΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία η Ένωση Συνταξιούχων ΤΕΒΕ Φθιώτιδας ζητεί την ικανοποίηση οικονομικών αιτημάτων.

7) Ο Βουλευτής Λάρισας κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΦΛΩΡΟΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Δήμαρχος Κάτω Ολύμπου Λάρισας

ζητεί την εκτέλεση έργων αντιπλημμυρικής προστασίας στο Δήμο του για την αποκατάσταση των ζημιών που προκλήθηκαν από την πρόσφατη θεομηνία.

8) Ο Βουλευτής Πέλλας κ. ΙΟΡΔΑΝΗΣ ΤΖΑΜΤΖΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία η Ένωση Συνταξιούχων ΙΚΑ Γιαννιτών και Περιχώρων ζητεί την ικανοποίηση οικονομικών, ασφαλιστικών και αιτημάτων ιατροφαρμακευτικής περίθαλψης των μελών της.

9) Ο Βουλευτής Θεσσαλονίκης κ. ΘΕΟΧΑΡΗΣ ΤΣΙΟΚΑΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία το Σωματείο Ιδιοκτητών Ενοικιαζόμενων Δωματίων Διαμερισμάτων Στρυμωνικού Κόλπου «Ο ΣΤΡΥΜΩΝΙΚΟΣ» ζητεί τα μέλη του να υπαχθούν στο Γ' Κοινοτικό Πλαίσιο Στήριξης με διαφορετικά κριτήρια.

10) Ο Βουλευτής Θεσσαλονίκης κ. ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΣΠΥΡΙΟΥΝΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Γεωργικός Πιστωτικός Συνεταιρισμός Αδένδρου Θεσσαλονίκης ζητεί τη ρύθμιση οφειλών των μελών του προς την ΑΤΕ.

11) Ο Βουλευτής Θεσσαλονίκης κ. ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΣΠΥΡΙΟΥΝΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία η Ένωση Νοσοκομειακών Ιατρών Θεσσαλονίκης διαμαρτύρεται για τις διαβουλεύσεις που γίνονται από τους αρμόδιους φορείς σχετικά με τη μεταφορά ή όχι Πανεπιστημιακών Κλινικών στο Νοσοκομείο Παπαγεωργίου.

12) Ο Βουλευτής Λασιθίου κ. ΜΙΧΑΛΗΣ ΚΑΡΧΙΜΑΚΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία η κυρία Γεωργία Πουλοπούλου, δασκάλα, ζητεί να επανεξετασθεί η αίτησή της για να τοποθετηθεί ως υποδιευθύντρια στο 4ο Δημοτικό Σχολείο Γλυφάδας Αττικής.

13) Ο Βουλευτής Λασιθίου κ. ΜΙΧΑΛΗΣ ΚΑΡΧΙΜΑΚΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Αγροτικός Σύλλογος Ιεράπετρας Κρήτης «ΗΣΙΟΔΟΣ» διαμαρτύρεται γιατί οι νέοι αγρότες υποχρεώθηκαν να καταβάλουν διδάκτρα για την εκπαίδευσή τους.

14) Ο Βουλευτής Λασιθίου κ. ΜΙΧΑΛΗΣ ΚΑΡΧΙΜΑΚΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία η κυρία Μαρία Ξηραδάκη ζητεί να επισπευσθούν οι διαδικασίες για τη χορήγηση ισόβιας σύνταξης της μητέρας της Καλλιόπης Ξηραδάκη, ως πολύτεκνης.

15) Ο Βουλευτής Λάρισας κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΦΛΩΡΟΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Σύλλογος Επιστημονικού Υγειονομικού Προσωπικού ΙΚΑ Λάρισας ζητεί τη μετατροπή των συμβάσεων των οδοντιάτρων του ΙΚΑ σε αορίστου χρόνου.

16) Ο Βουλευτής Καρδίτσας κ. ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΣΙΟΥΦΑΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Σύνδεσμος Θεσσαλικών Βιομηχανιών ζητεί την επιστροφή του ΦΠΑ σε επιχειρήσεις με εξαγωγική δραστηριότητα.

17) Ο Βουλευτής Αθηνών κ. ΦΩΤΗΣ ΚΟΥΒΕΛΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία η Πανελλήνια Ένωση Επαγγελματιών Θερμικών Κινηματογράφων ζητεί την ικανοποίηση οικονομικών αιτημάτων που απασχολούν τους αιθουσάρχες κινηματογραφιστές.

Β. ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ ΥΠΟΥΡΓΩΝ ΣΕ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ

1. Στην με αριθμό 80/2-7-2002 ερώτηση δόθηκε με το υπ' αριθμ. 29927/22-7-2002 έγγραφο από τον Υφυπουργό Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης η ακόλουθη απάντηση:

«Απαντώντας στην ερώτηση με αριθμό 80/2-7-2002 που κατέθηκε στη Βουλή από το Βουλευτή κ. Δημ. Πιπεργιά, σχετικά με τη διάβρωση της ακτογραμμής Δ. Δ/τος Ασμηνίου Δήμου Αρτεμίου και μετά από σχετικό έγγραφο της Περιφέρειας Στερεάς Ελλάδας, σας πληροφορούμε ότι:

Η Ν.Α. Εύβοιας για την προστασία της ακτογραμμής έχει εντάξει στο τεχνικό της πρόγραμμα εκπόνηση μελέτης με τίτλο «Προστασία οδού προς Κεφάλες Ασμηνίου».

Το Α' στάδιο της μελέτης εκπονήθηκε, εγκρίθηκε και ζητήθηκε έκδοση απόφασης προέγκρισης χωροθέτησης από τη ΔΙΠΕΧΩ, η οποία διαβίβασε τη μελέτη στην Ε.Υ.Π.Ε. λόγω αρμοδιότητας. Η Ε.Υ.Π.Ε. ζήτησε από τη Ν.Α. η μελέτη να επεκταθεί μέχρι το Πευκί για την ολοκληρωμένη αντιμετώπιση του προβλήματος της διάβρωσης, γεγονός που ανέβασε το κόστος εκπόνησης στα 59.870 ευρώ περίπου, ήδη εκπονήθηκε η νέα μελέτη και αναμένεται η απόφαση προέγκρισης χωροθέτησης.

Πρόθεση της Ν.Α. Εύβοιας είναι η ένταξη του έργου στο Π.Ε.Π. Στ. Ελλάδος 2000-2006 ευθύς ως ολοκληρωθούν οι διαδικασίες ωρίμανσης του έργου.

Ο Υφυπουργός
Λ. ΠΑΠΑΔΗΜΑΣ

2. Στην με αριθμό 137/3-7-2002 ερώτηση δόθηκε με το υπ' αριθμ. 21/23-7-2002 έγγραφο από τον Υφυπουργό Γεωργίας η ακόλουθη απάντηση:

«Απαντώντας στην ερώτηση με αριθμό 137/3-7-2002 που κατέθεσε ο Βουλευτής κ. Η. Δ. Καλλιώρας, σας πληροφορούμε τα εξής:

Στις 29 Απριλίου 2002 δημοσιεύτηκε ο Καν. (ΕΚ) 753/2002 της Επιτροπής, σχετικά με τη θέσπιση ορισμένων λεπτομερειών εφαρμογής του Καν. (ΕΚ) 1493/99 του Συμβουλίου, όσον αφορά την περιγραφή, την ονομασία, την παρουσίαση και την προστασία ορισμένων αμπελοοικονικών προϊόντων και ισχύει από την 1^η Ιανουαρίου 2003.

Αρμόδια αρχή για την εφαρμογή της κοινοτικής νομοθεσίας (εναρμόνιση εθνικής νομοθεσίας καθώς και οι έλεγχοι που απορρέουν από αυτήν), είναι το Υπουργείο Γεωργίας και οι Δ/νσεις Αγρ. Αν. Γεωργίας των Ν.Α.

Οι εισαγωγές οίνου από τρίτες χώρες επιτρέπονται με βάση τις διατάξεις των Κανονισμών (ΕΚ) 1493/99 του Συμβουλίου και (ΕΚ) 883/2001 της Επιτροπής.

Οι έλεγχοι στον αμπελοοικονομικό τομέα πραγματοποιούνται σύμφωνα με τις διατάξεις της με αριθμό 388052/8-8-2001 (ΦΕΚ 1089/Β/21-8-2001) απόφασης του Υπουργού Γεωργίας, η οποία εκδόθηκε σε εφαρμογή του Καν (ΕΚ) 2729/00 της Επιτροπής.

Οι έλεγχοι στον αμπελοοικονομικό τομέα αναφέρονται στα αναγκαία μέτρα για να εξασφαλισθεί η τήρηση της κοινοτικής και εθνικής νομοθεσίας που έχουν θεσπισθεί στον αμπελοοικονομικό τομέα. Αρμόδιες Αρχές για τον έλεγχο της τήρησης της Νομοθεσίας ορίζονται οι Δ/νσεις Αγροτικής Ανάπτυξης των Ν.Α.

Ο Υφυπουργός
Ε. ΑΡΓΥΡΗΣ

3. Στην με αριθμό 71/2-7-02 ερώτηση δόθηκε με το υπ' αριθμ. 10/23-7-02 έγγραφο από τον Υφυπουργό Γεωργίας η ακόλουθη απάντηση:

«Απαντώντας στην ερώτηση με αριθμό 71/2-7-2002 που κατέθεσε ο Βουλευτής κ. Ν. Κορτσάρης, σας πληροφορούμε τα εξής:

Για την αντιμετώπιση του προβλήματος της διάθεσης του αγελαδινού κρέατος, μετά την κρίση λόγω σπογγώδους εγκεφαλοπάθειας, εφαρμόστηκε ο Καν. (ΕΚ) 2777/2000 της Επιτροπής «περί θεσπίσεως εξαιρετικών μέτρων στήριξης για την αγορά βοείου κρέατος» από 01/01/2001 μέχρι 30/06/2001.

Αγοράστηκαν για σφαγή και καταστροφή βοοειδή (αγελάδες) ηλικίας άνω των 30 μηνών, χωρίς προηγούμενη εξέταση ΣΕΒ και με τιμή αγοράς 645-760 δρχ το κιλό (ανάλογα με την κατηγορία ποιοτικής κατάταξης).

Εσφάγησαν και αποζημιώθηκαν 5.765 βοοειδή (αγελάδες), με κοινοτική συγχρηματοδότηση. Επίσης, κατεβλήθησαν έξοδα σφαγής και καταστροφής (400 εκατ. δρχ. από εθνικούς πόρους). Ιδιαίτερα στο Νομό Φλώρινας, αγοράστηκαν στα πλαίσια αυτού του καθεστώτος 1206 ζώα, ήτοι το 21% των ζώων που αγοράστηκαν συνολικά στην Ελλάδα.

Από 1-7-2001 ο παραπάνω κανονισμός αντικαταστάθηκε από τον Καν. (ΕΚ) 690/2001 της Επιτροπής, του οποίου η εφαρμογή έληξε στις 31.3.2002.

Ο κανονισμός αυτός προέβλεπε αγορά ψυγμένων σφαγίων ή ημισφαγίων βοοειδών, ηλικίας άνω των 30 μηνών, που είχαν υποστεί την ταχεία εξέταση ΣΕΒ, το αποτέλεσμα της οποίας ήταν αρνητικό, με σκοπό την καταστροφή ή διάθεση στην αγορά ή εξαγωγή, κλπ.

Σημειώνεται ότι η ενεργοποίηση μπορούσε να γίνει μόνο με έκδοση κανονισμού της Επιτροπής, εφόσον οι τιμές επί δύο συνεχείς εβδομάδες έπεφταν κάτω από την τιμή ενεργοποίησης.

Για τη χώρα μας η τιμή ενεργοποίησης ήταν 146,9 ευρώ και δεδομένου ότι οι τιμές παραγωγού για τη σχετική κατηγορία (κατηγορία 03 των αγελάδων) ήταν υψηλότερες από την ανωτέρω τιμή, ο κανονισμός δεν έχει ενεργοποιηθεί για την Ελλάδα.

Παράταση του εν λόγω Κανονισμού ή έκδοση ανάλογου Κανονισμού δεν προβλέπεται για το άμεσο μέλλον, δεδομένου ότι η κατάσταση αγοράς βοείου κρέατος έχει σταθεροποιηθεί στο σύνολο σχεδόν των κρατών μελών.

Το Υπ. Γεωργίας ερευνά τρόπους επίλυσης του προβλήματος το οποίο εξακολουθεί να υπάρχει στη χώρα για τη διάθεση των εν λόγω ζώων.

Σημειώνεται όμως ότι η μεγάλη διαφορά στην αγορά και πώληση των ζώων που αναφέρεται στην ερώτηση, οφείλεται εν μέρει και στο γεγονός ότι τα ζώα αυτά αγοράστηκαν ως ζώα παραγωγής και μετά την εξάντληση της παραγωγικής τους ζωής, πωλούνται πλέον ως κρέας.

Ο Υφυπουργός
Φ. ΧΑΤΖΗΜΙΧΑΛΗΣ

4. Στην με αριθμό 1/ 2-7-02 ερώτηση δόθηκε με το υπ' αριθμ. 2501/25-7-02 έγγραφο από τον Υφυπουργό Δημόσιας Τάξης η ακόλουθη απάντηση:

«Σε απάντηση της ερώτησης με αριθμό 1/ 2-7-02, που κατέθεσε ο Βουλευτής κ. Μ. Στρατάκης, σας γνωρίζουμε ότι από το Υπουργείο μας πραγματοποιείται μελέτη για την αναδιάρθρωση των περιφερειακών αστυνομικών Υπηρεσιών, με στόχο τη βελτίωση του οργανωτικού σχήματος αυτών και την ορθολογικότερη χωροταξική τους κατανομή, μετά και τις μεταβολές που επήλθαν στη διοικητική διαίρεση της χώρας με το ν. 2539/1997, ώστε να εναρμονισθούν με τα νέα δεδομένα και να καταστούν δυναμικότερες και λειτουργικότερες.

Για το σκοπό αυτό, κατόπιν εγγράφου μας προς τις Νομαρχιακές Αυτοδιοικήσεις της χώρας, συνεσττήθησαν σε κάθε νομό επιτροπές, υπό την προεδρία του Νομάρχη και τη συμμετοχή του προέδρου της Τοπικής Ένωσης Δήμων και Κοινοτήτων, του Δημάρχου της έδρας του νομού, του Γενικού Αστυνομικού

Διευθυντή Περιφέρειας και του Αστυνομικού Διευθυντή νομού, οι προτάσεις των οποίων εξετάζονται, σε συνδυασμό και με τις προτάσεις των λοιπών τοπικών φορέων, προκειμένου να ληφθούν οι οριστικές αποφάσεις, με την ευρύτερη δυνατή στήριξη των τοπικών κοινωνιών στο θέμα αυτό. Στο πλαίσιο αυτό εξετάζεται και το θέμα της αναδιάρθρωσης και αναδιοργάνωσης των Υπηρεσιών της Αστυνομικής Διεύθυνσης Ηρακλείου.

Πάντως, αναφορικά με το θέμα της προαγωγής του Αστυνομικού Τμήματος Μοιρών σε Αστυνομική Υποδιεύθυνση, για αποτελεσματικότερη αντιμετώπιση της εγκληματικότητας, πρέπει να επισημάνουμε ότι, σύμφωνα με τις κείμενες διατάξεις, οι Αστυνομικές Υποδιευθύνσεις ασκούν αρμοδιότητες μόνο εποπτείας, συντονισμού και ελέγχου και όχι το σύνολο των αστυνομικών αρμοδιοτήτων (τάξης, ασφάλειας, τροχαίας, τουρισμού κλπ.), με αποτέλεσμα η ρύθμιση αυτή να μην επιλύει το σύνολο των αστυνομικών προβλημάτων της κάθε περιοχής.

Σε ό,τι αφορά την έδρα της Γενικής Αστυνομικής Διεύθυνσης Περιφέρειας Κρήτης, σας πληροφορούμε ότι τόσο αυτή, όσο και εκείνες των υπολοίπων Γ.Α.Δ. της χώρας δεν έχουν καθορισθεί, προκειμένου το θέμα αυτό να αποτελέσει αντικείμενο ειδικότερης μελέτης και ρυθμισθεί με προεδρικό διάταγμα, ενώ μέχρι τη ρύθμιση του ζητήματος αυτού οι εν λόγω Υπηρεσίες εδρεύουν στις πόλεις όπου λειτουργούσαν οι καταργηθείσες Επιθεωρήσεις Αστυνομίας.

Σχετικά με τη στελέχωση των Υπηρεσιών της Αστυνομικής Διεύθυνσης Ηρακλείου, επισημαίνεται ότι η υπάρχουσα δύναμη της Διεύθυνσης αυτής, συμπεριλαμβανομένων και των αποσπασμένων αστυνομικών, υπερβαίνει την οργανική της κατά 31 άτομα, όταν άλλες Αστυνομικές Διευθύνσεις, που αντιμετωπίζουν τα ίδια ή και περισσότερα αστυνομικά προβλήματα, εμφανίζουν σημαντικά ελλείμματα, λόγω της ελλειμματικής δύναμης του σώματος. Ωστόσο, η Υπηρεσία αυτή ενισχύθηκε, κατά τη θερινή περίοδο, με 95 δόκιμους αστυφύλακες, για την κάλυψη των αυξημένων αναγκών της, λόγω της τουριστικής κίνησης.

Αναφορικά με την εκπαίδευση, μετεκπαίδευση και εξειδίκευση του προσωπικού, σας πληροφορούμε ότι αυτή είναι συνεχής και εντατική, τόσο στις Σχολές του Σώματος, όσο και στο εξωτερικό, για ορισμένα θέματα, ενώ το εκπαιδευτικό σύστημα της Αστυνομίας, με προγραμματισμό και μελέτη, αναβαθμίζεται συνεχώς και προσαρμόζεται στις σύγχρονες ανάγκες και απαιτήσεις. Στο πλαίσιο δε αυτό, από το Γραφείο Εκπαίδευσης, που λειτουργεί στην Αστυνομική Διεύθυνση Ηρακλείου, εκπαιδεύεται το προσωπικό σε θέματα αυτοάμυνας, αυτοπροστασίας, οπλοτεχνικής, σκοποβολής και άλλα, σύμφωνα με τον ετήσιο προγραμματισμό.

Για την ενίσχυση και του εκσυγχρονισμού της υλικοτεχνικής υποδομής της αναφερόμενης Αστυνομικής Διεύθυνσης, καθώς και των λοιπών Υπηρεσιών, τα τελευταία χρόνια έχουν γίνει σημαντικά βήματα με την αύξηση των διατιθέμενων κονδυλίων. Η προσπάθεια αυτή, για την αναβάθμιση της υλικοτεχνικής υποδομής των Υπηρεσιών μας, τα αποτελέσματα της οποίας είναι

ήδη ορατά, συνεχίζεται στο πλαίσιο του μεγάλου εξοπλιστικού προγράμματος της Αστυνομίας, το οποίο βρίσκεται σε εξέλιξη και υλοποιείται με γοργούς ρυθμούς, ενόψει και των Ολυμπιακών Αγώνων του 2004. Ενδεικτικά δε σημειώνεται ότι η Υπηρεσία αυτή, κατά την τελευταία διετία, εκτός των άλλων μέσων και εφοδίων, ενισχύθηκε με 75 καινούρια οχήματα, διαφόρων τύπων.

Πέραν αυτών, σε ό,τι αφορά την αντιμετώπιση της μάστιγας των ναρκωτικών και γενικότερα της εγκληματικότητας στην περιοχή της Μεσσαράς, αλλά και σε ολόκληρο το νομό Ηρακλείου, πρέπει να επισημάνουμε ότι, η Αστυνομική Διεύθυνση έχει δραστηριοποιήσει προς την κατεύθυνση αυτή, με βάση το ειδικό σχέδιο αντιμεγκληματικής τακτικής και δράσης, που έχει εκπονηθεί, τις τοπικές Υπηρεσίες της, αλλά και την ΕΙΔΑΣΥΔΕ, το Τμήμα Αστυνομικών Επιχειρήσεων και το Τμήμα Δίωξης Ναρκωτικών Ηρακλείου, που έχουν αρμοδιότητα σε όλο το νομό, με θετικά αποτελέσματα, όπως προκύπτει από τα στατιστικά στοιχεία της εγκληματικότητας, σύμφωνα με τα οποία υπάρχει τάση μείωσης σε πολλά σοβαρά αδικήματα.

Ειδικότερα, η δραστηριοποίηση των ανωτέρω Υπηρεσιών στην περιοχή Μεσσαράς, για την καταπολέμηση της διακίνησης και καλλιέργειας των ναρκωτικών ουσιών, έχει αποφέρει θετικά αποτελέσματα, αφού τα τελευταία χρόνια υπάρχει αύξηση των κατασχεθεισών ποσοτήτων διαφόρων τέτοιων ουσιών, αλλά και των συλληφθέντων ατόμων, ενώ σημαντική είναι, κυρίως στην αποτροπή και τον εντοπισμό καλλιεργειών κάνναβης, και η συμβολή του ελικοπτερου της Αστυνομίας, που επιχειρεί και στην αναφερόμενη περιοχή.

Τέλος, στην Αστυνομική Διεύθυνση Ηρακλείου δόθηκαν πρόσθετες εντολές και οδηγίες, για ακόμη μεγαλύτερη δραστηριοποίηση των Υπηρεσιών της, με στόχο την περαιτέρω αναβάθμιση της αστυνόμευσης στο νομό και την παγίωση του αισθήματος ασφαλείας των πολιτών.

Ο Υφυπουργός
ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΜΑΛΕΣΙΟΣ»

5. Στην με αριθμό 139/3.7.02 ερώτηση δόθηκε με το υπ' αριθμ. 11314/24.7.02 έγγραφο από τον Υπουργό Ανάπτυξης η ακόλουθη απάντηση:

«Σε απάντηση της ερώτησης με αριθμό 139/3.7.02, που κατέθεσε στη Βουλή ο Βουλευτής κ. Γ. Σαλαγκούδης, σας πληροφορούμε ότι:

Την 15/7.02 κατατέθηκε στη Βουλή των Ελλήνων, το Σχέδιο Νόμου «Οργάνωση αγοράς πετρελαιοειδών και άλλες διατάξεις».

Η χώρα δεν υποχρεούται σε καταβολή προστίμων, δεδομένου ότι δεν έχει επιβληθεί πρόστιμο ούτε έχει κινηθεί σχετική διαδικασία.

Ο Υπουργός
Α. ΤΣΟΧΑΤΖΟΠΟΥΛΟΣ»)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γεϊτονας): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εισερχόμαστε στην ημερήσια διάταξη της

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΗΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

Συνέχιση της συζήτησης επί του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Οικονομίας και Οικονομικών: «Κύρωση του Κρατικού Προϋπολογισμού και των προϋπολογισμών ορισμένων ειδικών ταμείων και υπηρεσιών οικονομικού έτους 2003».

Το λόγο έχει ο ειδικός εισηγητής της Νέας Δημοκρατίας κ. Σκρέκας.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΣΚΡΕΚΑΣ: Κύριοι συνάδελφοι, ο Κρατικός Προϋπολογισμός είναι ο σημαντικότερος νόμος του κράτους. Η σύνταξη του Προϋπολογισμού δεν αποτελεί μία τυπική κυβερνητική διαδικασία αλλά κορυφαία πολιτική πράξη. Και τούτο γιατί μέσω του Προϋπολογισμού διαφαινόνται προθέσεις, στόχοι, στρατηγικές, σχεδιασμοί, ποιότητα διαχείρισης και αξιοποίησης των κρατικών πόρων, αναπτυξιακή προοπτική. Αποτελεί δηλαδή την καθρέπτη τόσο των δημοσιονομικών λογιστικών πράξεων όσο και των γενικότερων αναπτυξιακών επιλογών από τις οποίες εξαρτάται εν πολλοίς η πορεία της χώρας.

Ο Προϋπολογισμός του 2003, τον οποίον κατέθεσε η Κυβέρνηση στη Βουλή, αντανακλά τα αδιέξοδα της πολιτικής της, μιας πολιτικής που δεν δίνει αναπτυξιακή προοπτική, δεν λύνει τα κοινωνικά προβλήματα, δεν αξιοποιεί τις μεγάλες ευκαιρίες αυτής της περιόδου που είναι το Γ' Κοινοτικό Πλαίσιο Στήριξης, η προετοιμασία των Ολυμπιακών Αγώνων, αλλά και τα χαμηλά επιτόκια, μιας πολιτικής που συσσωρεύει ακόμη μεγαλύτερα προβλήματα και υποθηκεύει το μέλλον της χώρας.

Αυτό το σημαντικό όχημα, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κοινωνικής και οικονομικής πολιτικής η Κυβέρνηση το μετέτρεψε για άλλη μια χρονιά σε όχημα επικοινωνιακής πολιτικής κρύβοντας επιμελώς την αλήθεια από τον ελληνικό λαό για τα μεγάλα προβλήματα της χώρας, προβλήματα τα οποία αντιμετωπίζει σχεδόν με τον ίδιο τρόπο όπως τα προηγούμενα χρόνια και με την ίδια νοοτροπία, παραποίηση στοιχείων, απόκρυψη δαπανών, έλλειψη στρατηγικής, απουσία στόχων.

Αυτό, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, επιβεβαιώθηκε πρόσφατα και από την EUROSTAT, η οποία ανάγκασε την ελληνική Κυβέρνηση να αναγνωρίσει ελλείμματα και χρέος ύψους 3 τρισεκατομμυρίων δραχμών που δεν απεικόνιζε στα επίσημα στοιχεία. Η EUROSTAT χαρακτήρισε το στατιστικό σύστημα της Ελλάδας αναξιόπιστο, αδιαφανές και εξηρημένο από πολιτικές επιρροές και ζήτησε από την Κυβέρνηση να το βελτιώσει γιατί θεωρεί ότι οι οικονομίες λειτουργούν αποτελεσματικότερα αν οι κυβερνήσεις και οι πολίτες τους είναι καλά ενημερωμένοι για τις οικονομικές και άλλες εξελίξεις και πρέπει να έχουν εμπιστοσύνη στις επίσημες στατιστικές υπηρεσίες και τα στοιχεία που παρουσιάζουν.

Παρά τις παρεμβάσεις της Ευρωπαϊκής Στατιστικής Υπηρεσίας η διαφάνεια στη δημοσιονομική διαχείριση δεν έχει αποκατασταθεί, κύριοι συνάδελφοι. Αυτή είναι η αλήθεια. Οι φορολογικές επιδρομές του Υπουργείου Οικονομικών κατά το τρέχον έτος συνεχίζονται σε βάρος των μικρομεσαίων και των ελεύθερων επαγγελματιών με ρυθμίσεις, όπως τη συνάφεια και την περαίωση των ανέλεγκτων χρήσεων με μοναδικό σκοπό τη συγκέντρωση πρόσθετων εσόδων.

Η πολυδιαφημισμένη φορολογική μεταρρύθμιση της Κυβέρνησης απεδείχθη ότι χρησιμοποιείται για επικοινωνιακούς και ειοπρατικούς σκοπούς, αφού η βελτίωση της λειτουργίας των υπηρεσιών και των μηχανισμών είναι σχεδόν ανύπαρκτη. Η οικονομία έχει ανάγκη από ένα άλλο φορολογικό σύστημα απλό, σταθερό, αποτελεσματικό και κοινωνικά δίκαιο.

Το φορολογικό σύστημα αποτελεί τη βασική διαρθρωτική αδυναμία της οικονομικής πολιτικής και μέρος του δημοσιονομικού προβλήματος της χώρας. Εφαρμόζεται διαχρονικά ως μέσο για την κάλυψη βραχυπρόθεσμων ταμειακών δημοσιονομικών αναγκών και όχι ως μοχλός για την ενίσχυση της παραγωγής των επενδύσεων, της απασχόλησης και εν γένει της οικονομικής δραστηριότητας. Για μια μακρά περίοδο κυρίαρχο στοιχείο της οικονομίας μας ήταν η προσπάθεια ένταξης της

χώρας μας στην ΟΝΕ. Μετά την ένταξή μας στην ΟΝΕ, με τη γνωστή καθυστέρηση των δύο χρόνων, αναδείχθηκαν όλα τα προβλήματα και οι παθογένειες που χαρακτηρίζουν την ελληνική οικονομία λόγω της πολιτικής που διαχρονικά εφαρμόζει η Κυβέρνηση, μία οικονομία η οποία παρουσιάζει ολοένα αυξανόμενα ελλείμματα, αυξανόμενο δημόσιο χρέος, αυξανόμενη ανεργία, αυξανόμενα ελλείμματα στο ισοζύγιο πληρωμών, μειωμένη παραγωγικότητα και ανταγωνιστικότητα και χαμηλούς ρυθμούς ανάπτυξης.

Κύριοι συνάδελφοι, πρόκειται για μελαγχολικές διαπιστώσεις οι οποίες αντανακλώνται στην καθημερινότητα της οικονομίας με το χαμηλό βιοτικό επίπεδο, τον προβληματικό δημόσιο τομέα, τις κοινωνικές και περιθωριακές ανισότητες και τη διαφθορά και ιδιαίτερα στο βαρύ κοινωνικοοικονομικό περιβάλλον και στην ανάπτυξη, στοιχεία που είναι αντιστρόφως ανάλογα με τις οικονομικές θυσίες των Ελλήνων πολιτών.

Όλοι σήμερα γνωρίζουν ότι η ελληνική οικονομία παραμένει η φτωχότερη μεταξύ των κρατών-μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης και η πραγματική σύγκλιση με την εφαρμοζόμενη πολιτική δεν είναι δυνατή. Τον ισχυρισμό της Κυβέρνησης και του Υπουργείου Οικονομίας και Οικονομικών ότι έχουμε υψηλότερους ρυθμούς ανάπτυξης από τις άλλες χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης και ότι όλα πάνε καλά στην οικονομία μας έρχονται να διαψεύσουν οι τελευταίες εκθέσεις της Ευρωπαϊκής Επιτροπής του Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου, του ΟΑΣΑ και τελευταία η έκθεση του διοικητού της Τραπέζης Ελλάδος οι οποίες επισημαίνουν τα σημαντικά προβλήματα και εμφανίζουν την ελληνική οικονομία να χάνει σταθερά την ανταγωνιστικότητά της, να κατέχει την τελευταία θέση στην Ευρωπαϊκή Ένωση σε όλους τους θετικούς δείκτες και να είναι πρώτη στους αρνητικούς.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η Ελλάδα είναι τελευταία στους θετικούς δείκτες, δηλαδή στο κατά κεφαλήν Ακαθάριστο Εθνικό Προϊόν, στην ανταγωνιστικότητα και την παραγωγικότητα, στη δημόσια υγεία, στην παιδεία, στις νέες τεχνολογίες, στην αξιοποίηση των κοινοτικών πόρων, στην προστασία του περιβάλλοντος και σε πολλούς άλλους παρόμοιους δείκτες. Είναι πρώτη στους αρνητικούς δείκτες, δηλαδή στην ανεργία, στη φτώχεια, στις περιφερειακές και κοινωνικές ανισότητες, στο δημόσιο χρέος, στα ελλείμματα, στην κακή λειτουργία της Δημόσιας Διοίκησης, στη διαφθορά, στο υψηλό κόστος για την ανάπτυξη, στις ιδιωτικές δαπάνες για την παιδεία και την υγεία, στην παραοικονομία, στη σπατάλη του δημοσίου χρήματος.

Πρόσφατα η Κυβέρνηση από την πίεση της Ευρωπαϊκής Ένωσης σχετικά με την αξιοπιστία των στοιχείων που παρουσιάζει αναγκάστηκε να αναγνωρίσει ένα μέρος από τα κρυφά χρέη. Απόδειξη αυτού αποτελεί το ύψος του δημόσιου χρέους του 2002 το οποίο αναμορφώθηκε στο 105,3% του Ακαθάριστου Εθνικού Προϊόντος και όχι στο 97,3%, όπως ψευδώς εμφάνισε η Κυβέρνηση στον Προϋπολογισμό.

Ο Προϋπολογισμός του 2003 δεν διαφέρει σημαντικά από τις πρακτικές που χρησιμοποίησε η Κυβέρνηση τα προηγούμενα χρόνια και είναι προϊόν αδυναμίας και ανικανότητας να εφαρμόσει συγκεκριμένη αναπτυξιακή οικονομική πολιτική. Αυτές τις ημέρες ανακοινώθηκε από τα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης ότι οι οφειλές των νοσοκομείων προς τους προμηθευτές φαρμάκων ανέρχονται στα 200 δισεκατομμύρια δραχμές περίπου. Το χρέος αυτό αφορά ανεξόφλητα τιμολόγια των προμηθευτών. Αυτό το πραγματικό γεγονός, κύριοι συνάδελφοι, δεν αποτυπώνεται στον Προϋπολογισμό του 2003 ως δαπάνη, όπως και πολλές άλλες περιπτώσεις που επιβεβαιώνουν ότι και ο φετινός Προϋπολογισμός δεν εμφανίζει όλη την αλήθεια. Αν σ' αυτό υπολογίσουμε και τα λεγόμενα πλεονάσματα, όπως τα ονομάζει η Κυβέρνηση, των δημοσίων επιχειρήσεων και των ασφαλιστικών ταμείων, στοιχεία τα οποία η Κυβέρνηση επιμελώς αρνείται να μας δώσει αποτελούν μια άλλη μαύρη τρύπα ύψους 1 τρισεκατομμυρίου δραχμών.

Ο κύριος Υπουργός κάνει ιδιαίτερη αναφορά στις ομιλίες του στο ότι έχουμε υψηλούς ρυθμούς ανάπτυξης σε σχέση με το μέσο όρο της Ευρωπαϊκής Ένωσης και καλύτερο κοινωνικό κράτος. Εξετάζοντας όμως προσεκτικά τα στοιχεία των προϋ-

πολογισμών διαπιστώνεται ότι τα τελευταία χρόνια η χώρα μας είχε μέσο όρο ανάπτυξης 3,1% και η Ευρωπαϊκή Ένωση 2,5%. Με το ρυθμό αυτόν η χώρα μας θα χρειαστεί τουλάχιστον ογδόντα χρόνια για να επιτύχει την πραγματική σύγκλιση. Για να επιτευχθεί η πραγματική σύγκλιση σε δέκα χρόνια που είναι ο προβλεπόμενος στόχος χρειάζονται ρυθμοί ανάπτυξης της τάξεως του 6,5% και άνω το χρόνο και ένα νέο μείγμα οικονομικής πολιτικής το οποίο να στοχεύει στην ενεργοποίηση όλων των παραγωγικών δυνάμεων της οικονομίας και κυρίως στη στήριξη των μικρομεσαίων επιχειρήσεων οι οποίες αποτελούν τη βάση της οικονομίας μας.

Το όχημα που οδηγεί στην ανάπτυξη και στην ισχυροποίηση της οικονομίας μας είναι οι επενδύσεις.

Είναι γεγονός ότι οι επενδύσεις αποτελούν το σημαντικότερο παράγοντα για την ανάπτυξη της χώρας μας, την αύξηση του ΑΕΠ και την απασχόληση. Κάθε επένδυση προκαλεί αύξηση της παραγωγικότητας, της εργασίας, συμβάλλει στην αύξηση της αγοραστικής ικανότητας των εργαζομένων και στην τόνωση της κατανάλωσης.

Οι μικρομεσαίες επιχειρήσεις αποτελούν το κλειδί για την ανάπτυξη και την ισχυροποίηση της ελληνικής οικονομίας. Είναι η δύναμη που μπορεί να απορροφά τους κραδασμούς της ανεργίας και να τροφοδοτεί την οικονομία. Για παράδειγμα, το σύνολο των επιχειρήσεων στην Ελλάδα όλων των κλάδων και όλων των μεγεθών ανέρχεται σε επτακόσιες τριάντα οκτώ χιλιάδες περίπου και απασχολούν ένα εκατομμύριο επτακόσιες χιλιάδες άτομα. Αντίστοιχα στην Ευρωπαϊκή Ένωση ανέρχονται σε δεκαεννέα εκατομμύρια τριακόσιες εβδομήντα χιλιάδες και απασχολούν εκατόν δεκατρία εκατομμύρια τριακόσιες τριάντα χιλιάδες άτομα περίπου.

Στην Ευρωπαϊκή Ένωση οι μικρομεσαίες επιχειρήσεις με δυναμικότητα από μηδέν έως εννέα άτομα αποτελούν το 93% των επιχειρήσεων και απασχολούν το 34% των εργαζομένων. Οι μεγάλες αποτελούν το 0,2% των επιχειρήσεων και απασχολούν το 32% των εργαζομένων.

Στην Ελλάδα οι μικρομεσαίες επιχειρήσεις αποτελούν το 97% και απασχολούν το 55,6% των εργαζομένων. Οι μεγάλες επιχειρήσεις στη χώρα μας αποτελούν το 0,1% και απασχολούν το 13,5% των εργαζομένων.

Στην Ευρώπη, κύριοι συνάδελφοι, οι Κυβερνήσεις μέσω της φορολογίας και των ενισχύσεων των επιχειρήσεων αντιμετωπίζουν σε μεγάλο βαθμό την ανεργία και τροφοδοτούν την οικονομία. Στην Ελλάδα οι μικρομεσαίες επιχειρήσεις είναι αποκλεισμένες από τις ενισχύσεις, τα κίνητρα, την πρόσβαση στη χρηματοδότηση και με ένα φορολογικό σύστημα πολύπλοκο, άδικο, διεφθαρμένο και μεταβαλλόμενο ανάλογα με τις εισπρακτικές ανάγκες της Κυβέρνησης. Ένα σύστημα το οποίο υπονομεύει το παρόν και δυσαμετρίζει το μέλλον της χώρας.

Όλα τα κίνητρα και οι εξυπηρετήσεις δίνονται απλόχερα στους λίγους, δηλαδή στις μεγάλες επιχειρήσεις και σε πολλές περιπτώσεις επιλεκτικά. Αντίθετα, σε όλες τις αναπτυγμένες χώρες του κόσμου υπάρχει ενιαία και σαφής αναπτυξιακή πολιτική υποστήριξης των μικρομεσαίων επιχειρήσεων, γιατί γνωρίζουν ότι οι μικρομεσαίες επιχειρήσεις είναι το κλειδί για το μέλλον των οικονομιών και της καταπολέμησης της ανεργίας.

Στη χώρα μας, εκτός από τον πληθωρισμό και το μεγάλο δημόσιο χρέος, τα οποία ταλανίζουν την οικονομία, εκείνο το οποίο κυρίως μας ανησυχεί είναι η συνεχιζόμενη συρρίκνωση του παραγωγικού μας δυναμικού.

Έσοδα και δαπάνες: Η αισιόδοξη πρόβλεψη των συντακτών του Προϋπολογισμού του 2003 δεν φαίνεται δυνατή τόσο για τα προσδοκώμενα έσοδα όσο και τα για το ύψος των δαπανών. Γιατί σε περίπτωση που το ΑΕΠ δεν αυξηθεί κατά 3,8%, όπως είναι η πρόβλεψη, δεν είναι εφικτή η εξασφάλιση των προβλεπόμενων εσόδων ύψους 14.270.000.000 ευρώ από τη φορολόγηση των συναλλαγών και 6.925.000.000 ευρώ από φόρους κατανάλωσης.

Δεύτερον, σε περίπτωση που το γενικό επίπεδο τιμών παρουσιάζει κατά το 2003 αύξηση πολλαπλάσια της αναμενόμενης αύξησης του πληθωρισμού, η Κυβέρνηση πιστεύουμε ότι δεν θα μπορέσει να συγκρατήσει τις δαπάνες στα προβλεπόμενα

επίπεδα του Προϋπολογισμού.

Επίσης, τα προσδοκώμενα από την Κυβέρνηση έσοδα από την εντατικοποίηση των αποκρατικοποιήσεων μέσω του υποτοκικού χρηματιστηρίου, που δυστυχώς καταλήγει σε εκποίηση της κρατικής περιουσίας, δεν είναι αναμενόμενα.

Τέλος, οι προβλεπόμενες και πολυδιαφημισμένες φοροελαφρύνσεις στο τελευταίο φορολογικό νομοσχέδιο θα έχουν ως αποτέλεσμα τη μείωση των φορολογικών εσόδων του νέου Προϋπολογισμού. Βέβαια στον Προϋπολογισμό, ενώ όλα αυτά ως σχόλια ισχύουν, παρουσιάζεται μια άλλη εικόνα, εικόνα της πρόβλεψης της Κυβέρνησης η οποία μέσω της φορολογίας πιστεύει ότι θα έχει μία αύξηση των εσόδων στον Προϋπολογισμό του 2003 κατά 5,1%, με σκοπό να διαμορφωθούν στο ύψος των 38.900.000.000 ευρώ.

Τα φορολογικά έσοδα προβλέπεται να αυξηθούν κατά 5,4% και τα υπόλοιπα κατά 4,5. Η αύξηση αυτή προβλέπεται ότι θα προέλθει από την αύξηση του Ακαθάριστου Εθνικού Προϊόντος και από τον περιορισμό της φοροδιαφυγής. Τα έσοδα από την άμεση φορολογία προβλέπεται ότι θα διαμορφωθούν στα 15.510 εκατομμύρια ευρώ, αύξηση 720 εκατομμυρίων ευρώ ήτοι 4,9% σε σχέση με το 2002. Τα έσοδα από την έμμεση φορολογία προβλέπεται ότι θα αυξηθούν κατά 5,8% και θα εισπραχθούν 22.000 εκατομμύρια ευρώ.

Βάσει των ανωτέρω προκύπτει ότι η πρόβλεψη των φορολογικών εσόδων είναι μεγαλύτερη από την αύξηση του 3,8% του Ακαθάριστου Εθνικού Προϊόντος. Και έχει αποδειχθεί ότι ούτε τα προσδοκώμενα έσοδα από την εντατικοποίηση των φορολογικών ελέγχων της συνάφειας και της περαίωσης των ανέλεγκτων χρήσεων και όλων των μεθοδεύσεων που κάθε φορά χρησιμοποιεί η Κυβέρνηση για να αυξήσει τα έσοδά της, δεν επαρκούν για να καλύψουν τις ανάγκες του σπάταλου, του διεφθαρμένου και του ανεξέλεγκτου δημόσιου τομέα.

Η πολιτική της άναρχης και υπέρμετρης φορολόγησης των συντελεστών της οικονομίας έχει αποδιοργανώσει, κύριοι συνάδελφοι, τον παραγωγικό ιστό της χώρας. Χαρακτηριστικό παράδειγμα όλων αυτών αποτελεί το γεγονός ότι τα φορολογικά έσοδα της περιόδου 1996-2002 αυξήθηκαν κατά 94%, ποσοστό το οποίο είναι διπλάσιο από τη μέση αύξηση του πληθωρισμού κατά την αντίστοιχη περίοδο.

Κατά την προηγούμενη επταετία ο μέσος ρυθμός των πληθωρισμού ήταν 4,5% ετησίως. Αν τα φορολογικά έσοδα ακολουθούσαν τον πληθωρισμό, η συνολική αύξηση των φορολογικών εσόδων δεν θα υπερέβαινε το 40%.

Σκέλος των δαπανών του Προϋπολογισμού. Οι δαπάνες του Προϋπολογισμού του 2003 προβλέπεται ότι θα μειωθούν ως ποσοστό του Ακαθάριστου Εθνικού Προϊόντος και θα διαμορφωθούν στο 26,2% έναντι του 26,7% του 2002 και 27,3% του 2001. Το ύψος των δαπανών θα διαμορφωθεί στα 39.385 εκατομμύρια ευρώ έναντι 37.476 εκατομμυρίων ευρώ του 2002. Οι πρωτογενείς δαπάνες του νέου Προϋπολογισμού προβλέπεται ότι θα διαμορφωθούν στο 6% έναντι 8,4% του 2002. Η συγκράτηση των δαπανών στα προβλεπόμενα επίπεδα του νέου Προϋπολογισμού δεν είναι εφικτή, για το λόγο ότι ο φετινός Προϋπολογισμός δεν μπορεί να εξυπηρετήσει τους στόχους της Κυβέρνησης για σταθερότητα, δημοσιονομική εξυγίανση και ανάπτυξη. Αντίστοιχο πρόβλημα παρουσίασε και ο προϋπολογισμός του 2002 όπου είχαμε πολλές σημαντικές αναθεωρήσεις σε κρίσιμα μεγέθη όπως η αναθεώρηση της αρχικής πρόβλεψης των δαπανών η οποία από 6,1% έφτασε στο 8,4%.

Η φετινή πρόβλεψη για αύξηση των πρωτογενών δαπανών κατά 6% δεν προωθεί ικανοποιητικά το στόχο για σταθερότητα και δημοσιονομική εξυγίανση. Αμφιβολίες, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, διατυπώνονται και για την προβλεπόμενη αύξηση των δαπανών του προγράμματος δημοσίων επενδύσεων, το οποίο προβλέπεται ότι θα είναι της τάξης του 12,9% και για τις αλλαγές που προβλέπονται στο φορολογικό σύστημα με στόχο τη θετική επίδραση στην ανάπτυξη, όπως συνάβει και κατά τον προηγούμενο χρόνο, που προβλέπονταν δαπάνες για το πρόγραμμα δημοσίων επενδύσεων, ύψους 8.948 εκατομμυρίων ευρώ, οι οποίες τελικά μειώθηκαν στα 7.898 εκατομμύρια ευρώ.

Δημόσιο χρέος. Βάσει των οδηγιών της Ευρωπαϊκής Ένωσης

αλλά και το αναθεωρημένου προγράμματος σταθερότητας και ανάπτυξης, η χώρα μας υποχρεούται μέχρι το 2006 να μειώσει το δημόσιο χρέος στο 89,5% του Ακαθάριστου Εθνικού Προϊόντος. Ο στόχος αυτός προβλέπεται να επιτευχθεί σταδιακά με αρχική δραστηριότητα μείωση κατά πέντε ποσοστιαίες μονάδες για το 2003, ενώ για τα επόμενα χρόνια η μείωση του δημόσιου χρέους θα κινηθεί στο ύψος των τριών ποσοστιαίων μονάδων το χρόνο.

Για να αντιμετωπιστεί η μείωση του δημόσιου χρέους απαιτούνται πρωτογενή πλεονάσματα. Η τάση των πρωτογενών πλεονασμάτων είναι αντίθετη προς το στόχο αφού από το 7,3% του Ακαθάριστου Εθνικού Προϊόντος που ήταν το 2001 περιορίστηκε στο 6,2% του Ακαθάριστου Εθνικού Προϊόντος το 2002 και για το 2003 προβλέπεται στο ύψος του 6% του Ακαθάριστου Εθνικού Προϊόντος.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Ένα λεπτό, αν έχετε την καλοσύνη, κύριε Πρόεδρε, για να κλείσω.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γεϊτόνας): Σας δίνω μισό λεπτό για να κλείσετε. Τηρήθηκε από όλους αυστηρά ο χρόνος. Διευκολύνετέ μας.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΣΚΡΕΚΑΣ: Με βάση τα ανωτέρω προκύπτει ότι η χώρα μας μπαίνει σε μία νέα περίοδο λιτότητας προκειμένου να αντιμετωπίσει τη μείωση του δημόσιου χρέους και τα ελλείμματα.

Η δυνατότητα αποκλιμάκωσης του δημόσιου χρέους μέσω των αποκρατικοποιήσεων του χρηματοπιστωτικού αλλά και της φορολογίας, δεν φαίνεται εφικτή. Για το λόγο αυτόν η Κυβέρνηση αλλά και ο αρμόδιος Υπουργός τρέμουν στην ιδέα της σύγκρουσης με τις συνδικαλιστικές οργανώσεις του στενού και του ευρύτερου δημόσιου τομέα.

Επίσης, ισχυροί παραμένουν και όλοι εκείνοι οι παράγοντες που αυξάνουν το δημόσιο χρέος εκτός του προϋπολογισμού και σχετίζονται με την κατασπατάληση των πόρων του δημοσίου που ξεκινούν από την αδιαφάνεια, τη διαφθορά, τις λανθασμένες αποφάσεις και τους διορισμένους κομματικούς παράγοντες που ελέγχουν σημαντικούς τομείς του δημόσιου βίου.

Για την εισοδηματική πολιτική η κατάσταση είναι γνωστή. Το 2,1%...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γεϊτόνας): Παρακαλώ, ολοκληρώστε.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΣΚΡΕΚΑΣ: ...και το 4,5%...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γεϊτόνας): Κλείστε τη φράση σας, κύριε συνάδελφε.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΣΚΡΕΚΑΣ: Κλείνω με αυτό, κύριε Πρόεδρε.

...είναι ένα δείγμα του ότι και η επόμενη χρονιά θα είναι χρονιά λιτότητας για τον ελληνικό λαό.

Για το Β' και το Γ' Κοινοτικό Πλαίσιο Στήριξης...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γεϊτόνας): Κύριε συνάδελφε, μη με αναγκάσετε να σας διακόψω.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΣΚΡΕΚΑΣ: Η πορεία των δύο αυτών προγραμμάτων αποδεικνύει τον τρόπο με τον οποίο η Κυβέρνηση αντιμετωπίζει τα θέματα της οικονομίας. Και γι' αυτό η Ελλάδα σήμερα έφτασε στην κατάσταση που είναι, οι Έλληνες να υποφέρουν και η Κυβέρνηση να θριαμβολογεί.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γεϊτόνας): Ευχαριστώ, κύριε συνάδελφε.

Το λόγο έχει ο ειδικός εισηγητής του ΠΑΣΟΚ κ. Θεοχάρης Τσιόκας.

ΘΕΟΧΑΡΗΣ ΤΣΙΟΚΑΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ολοκληρώνοντας τις εισηγήσεις των ειδικών εισηγητών μπορώ να προχωρήσω σε μία διαπίστωση. Θεωρώ ότι σήμερα, μετά από όλες τις αναλύσεις που έγιναν, συζητάμε έναν προϋπολογισμό που ενώ εξελίσσεται σε ένα αβέβαιο διεθνές οικονομικό περιβάλλον, φαίνεται ότι έχει τη δυνατότητα να προτάξει μία άλλη λογική πάνω στο θέμα ανάπτυξης, να αρνηθεί την οικονομική μεγέθυνση ως μόνο ζητούμενο και να διεκδικήσει και να υλοποιήσει σε παράλληλη και ισότιμη βάση και την κοινωνική και την οικονομική ανάπτυξη μαζί. Πιστεύω ότι αυτή είναι και η

μεγάλη μας διαφορά στη λογιστική, διαχειριστική και δυσνόητη κριτική που επιχειρήσε να κάνει αυτές τις μέρες η Νέα Δημοκρατία.

Για το ΠΑΣΟΚ και τις δυνάμεις που εκφράζει η πραγματική σύγκλιση μπορεί να γίνει μόνο εφόσον αξιοποιείται παράλληλα και το οικονομικό και το κοινωνικό και το ανθρώπινο κεφάλαιο. Γι' αυτό και παρά τις μηδενιστικές και αντίθετες προβλέψεις, με τις θυσίες της ελληνικής κοινωνίας, έχω τη γνώμη ότι διαμορφώθηκαν ισχυρές και αξιόπιστες προϋποθέσεις για μία επιτυχή πορεία προς την πραγματική σύγκλιση με ανάπτυξη και αλληλεγγύη.

Το περιβάλλον της μακροοικονομικής σταθερότητας, το ευρώ ως ισχυρό νόμισμα, το χαμηλό κόστος δανεισμού, η εξάλειψη συναλλαγματικού κινδύνου, οι δείκτες υψηλής οικονομικής ανάπτυξης έναντι του μέσου όρου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, το Γ' Κοινοτικό Πλαίσιο Στήριξης, οι διαρθρωτικές αλλαγές, οι μεταρρυθμίσεις στο φορολογικό, το ασφαλιστικό, το διοικητικό σύστημα, τα επενδυτικά προγράμματα, όλα αυτά αποτελούν στέρεες βάσεις για να πούμε ξεκάθαρα ότι ο φετινός Προϋπολογισμός είναι ένα πάρα πολύ καλό εργαλείο για να εξυπηρετήσει ένα νέο μείγμα πολιτικών που παράλληλα με τον έλεγχο των ευρύτερων δημοσιονομικών μεγεθών, τους υψηλούς ρυθμούς ανάπτυξης είναι η ώρα τώρα να επιδιώξουμε τη βιώσιμη ανάπτυξη με αλληλεγγύη και ευημερία, με έμφαση στην περιφερειακή ανάπτυξη και στην άρση των ενδοπεριφερειακών ανισοτήτων.

Διαφωνούμε, λοιπόν, με την πρόταση που υποκρύπτει η κριτική της Νέας Δημοκρατίας για την ανάπτυξη, αφού προτάσσει ως μόνο ζητούμενο την οικονομική μεγέθυνση. Αυτή η πρόταση εκ των πραγμάτων διευρύνει τις κοινωνικές και περιφερειακές ανισότητες, βαθιάει τα χάσματα μεταξύ ισχυρών και αδυνάτων, περιθωριοποιεί τον πολίτη.

Κρίνουμε, λοιπόν –και αυτό πρέπει να μας ενδιαφέρει όλους– ότι αν θέλουμε να μιλήσουμε καθαρά για τις σχέσεις οικονομίας και πολιτικής, αν θέλουμε να δούμε ως προτεραιότητα την άρση των περιφερειακών και κοινωνικών ανισοτήτων ότι τώρα είναι η ώρα της πολιτικής και των θεσμών.

Ο φετινός Προϋπολογισμός στηρίζει και ενισχύει αυτήν την επιδίωξη. Αναγνωρίζει μεταξύ των άλλων ότι η προώθηση ενός σύγχρονου προτύπου βιώσιμης ανάπτυξης, ωφέλιμου για το σύνολο της ελληνικής πλειοψηφίας, περνά μέσα από τη διεύρυνση της παραγωγικής βάσης, την ενίσχυση της ανταγωνιστικότητας, την ισχυρή εσωτερική ζήτηση, την εξέλιξη του κράτους πρόνοιας σε κοινωνία της αλληλεγγύης, της πολιτικές αναδιανομής του πλούτου μέσα από τη μετεξέλιξη του κράτους σε σύγχρονη, αποκεντρωμένη, επιτελική δημοκρατική πολιτεία με διοίκηση και αυτοδιοίκηση που πρέπει να υπηρετεί τον πολίτη.

Γι' αυτό και προβλέπονται στον Προϋπολογισμό αποφασιστικές ενισχύσεις πρωτοβουλιών που σχετίζονται τόσο με την περιφερειακή ολοκλήρωση όσο και με το νέο ρόλο της αυτοδιοίκησης Α' και Β' βαθμού, θεσμούς τους οποίους η Νέα Δημοκρατία δεν στήριξε, δεν εμπιστεύθηκε και απλώς με το σημερινό της λόγο καταγράφει παρουσία οπισθοφυλακής.

Η αυτοδιοίκηση με τη συνταγματική μεταρρύθμιση είναι πλέον μέρος της ενιαίας δομής του κράτους με συγκεκριμένες αρμοδιότητες. Σήμερα η αυτοδιοίκηση και η περιφερειακή συγκρότηση της χώρας διαχειρίζεται ένα πολύ μεγάλο κομμάτι του εθνικού προϊόντος. Και όλα αυτά χάρη στις μεγάλες τομές, στις οποίες τις προηγούμενες δεκαετίες πρωταγωνίστησε το ΠΑΣΟΚ. Η αυτοδιοίκηση από φτωχός συγγενής της κεντρικής εξουσίας εξελίσσεται σε υπεύθυνο μοχλό της αναπτυξιακής προσπάθειας της χώρας και της περιφερειακής ανάπτυξης.

Ο Προϋπολογισμός του 2003 αποτυπώνει υπερπολλαπλασιασμούς πόρους, σχεδόν πενταπλάσιους για την αυτοδιοίκηση και την περιφερειακή ανάπτυξη. Ενδεικτικά αναφέρω μία από τις θεσμικές πρωτοβουλίες που μαζί με τις τοπικές κοινωνίες προχωρεί αυτόν τον καιρό σε θεαματική εξέλιξη. Αναφέρομαι στους ΚΑΠ, τομή για την οποία πρωταγωνίστησε το ΠΑΣΟΚ τη δεκαετία του 1980.

Οι φετινοί Κεντρικοί Αυτοτελείς Πόροι έχουν αύξηση 5%

περίπου, 16% έναντι της τελευταίας πενταετίας. Με αυτούς τους Κεντρικούς Αυτοτελείς Πόρους η αυτοδιοίκηση για το 2002 ήδη διεύρυνε μια σειρά από αρμοδιότητες όπως είναι στην εκπαίδευση με πρωτοβουλίες, στις ειδικές κοινωνικές ομάδες, στα προγράμματα βοήθειας στο σπίτι, στις διαδημοτικές συνεργασίες, στα Κέντρα Εξυπηρέτησης Πολιτών, στα προγράμματα απασχόλησης για την οδική ασφάλεια, για τους παλιννοστούντες, για τους παιδικούς σταθμούς, για τα αθλητικά κέντρα.

Το σύνολο λοιπόν των πόρων των ΟΤΑ δεν περιορίζεται μόνο εκεί αλλά ταυτόχρονα διευρύνεται και στη Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση. Το σύνολο των πιστώσεων που γράφτηκαν για το έτος 2003 στον Κρατικό Προϋπολογισμό ανέρχεται στο ποσό 615 εκατομμυρίων ευρώ, δηλαδή αύξηση 3,9%, πόροι που σχετίζονται με πρωτοβουλίες που μπορεί να πάρει η Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση για τα βοηθήματα υγειονομικής περίθαλψης και επιδομάτων πρόνοιας, για επενδύσεις στις τοπικές περιοχές και για μια σειρά από άλλες δράσεις.

Δεν αναφερόμαι στους επιπλέον πόρους που θα εισέλθουν στα ταμεία της Νομαρχιακής Αυτοδιοίκησης από το Υπουργείο Γεωργίας για την αντιμετώπιση άλλων θεμάτων όπως είναι η δακοκτονία. Αυτά θα γίνουν μέσα στην εξέλιξη του έτους. Από το Υπουργείο Παιδείας θα υπάρξει μεταφορά πόρων για τη μετακίνηση των μαθητών για να πηγαίνουν στα σχολεία από τις περιοχές τους. Επίσης θα γίνει μεταφορά πόρων για την αντιμετώπιση των προβλημάτων των λαθρομεταναστών.

Ο σημαντικός ρόλος της αυτοδιοίκησης στην παραγωγή του εθνικού προϊόντος επιπρόσθετα υποστηρίζεται από μια σειρά από άλλα σημαντικά για τον πολίτη και τις παραγωγικές δυνάμεις προγράμματα: Το «ΕΠΤΑ» -ύψους πάνω από 1 τρισεκατομμύριο δραχμές για την ολοκλήρωσή του- που αφορά δράσεις για υποδομές, για κοινωνική πολιτική, για ανάπτυξη, για εκπαίδευση, για πολιτισμό, για ποιότητα ζωής. Η εμπλοκή του Α' και Β' βαθμού της αυτοδιοίκησης στα Περιφερειακά Επιχειρησιακά Προγράμματα, τα ΠΕΠ, στα τομεακά προγράμματα του Γ' Κοινοτικού Πλαισίου Στήριξης, στις κοινοτικές πρωτοβουλίες, το «LEADER», το «PESCA» κλπ., στο αθλητικό πρόγραμμα 2004.

Στην ουσία μόνο από το Γ' Κοινοτικό Πλαίσιο Στήριξης η αυτοδιοίκηση έχει τη δυνατότητα να αξιοποιήσει πάνω από 6 τρισεκατομμύρια δραχμές. Είναι φανερό, λοιπόν, ότι ο προϋπολογισμός για τους ΟΤΑ γίνεται ένα πάρα πολύ καλό εργαλείο για την προώθηση της τοπικής ανάπτυξης, της ασφάλειας, της συνοχής, της αλληλεγγύης, της άρσης των περιφερειακών και ενδογενών ανισοτήτων. Αυτός ο Προϋπολογισμός μπορεί να εξυπηρετήσει πολιτικές που συμβάλλουν στην άρση των περιφερειακών ανισοτήτων που αποτελεί το υπ' αριθμόν 1 πρόβλημα της ελληνικής κοινωνίας.

Αναφέρθηκα στο ότι ο Προϋπολογισμός γίνεται ένα πολύ καλό εργαλείο γιατί, παρά τις προόδους που σημειώθηκαν τα τελευταία χρόνια, είναι φανερό ότι το ΠΑΣΟΚ, πάλι πρέπει να πρωταγωνιστήσει σε αλλαγές που εξυπηρετούν και σε θέματα που αφορούν την ενεργότερη συμμετοχή των ΟΤΑ, ιδιαίτερα των μικρών ΟΤΑ, στα αναπτυξιακά προγράμματα και στα θέματα παροχής υπηρεσιών και γνώσης στους πολίτες και τις παραγωγικές δυνάμεις.

Η Ευρώπη ήδη κινείται στον αστερισμό της δημοκρατίας των πόλεων και των περιφερειών.

Με τα μέσα που δίνει ο Προϋπολογισμός πρέπει να προχωρήσουμε σε αλλαγές υπέρ του πολίτη, υπέρ της άρσης των περιφερειακών ανισοτήτων και της συγκράτησης των πληθυσμών, της παροχής υπηρεσιών και της τοπικής ανάπτυξης.

Σύγχρονη επιτελική αποκεντρωμένη και δημοκρατική πολιτεία με ισχυρή αυτοδιοίκηση, για να δώσουμε ώθηση, κίνητρα ανάπτυξης, γνώσης, ασφάλεια και υπηρεσίες στον πολίτη της περιφέρειας για να μπορέσει έτσι να αντιμετωπίσει με ίσες δυνατότητες ένα ανταγωνιστικό περιβάλλον που διαμορφώνει η παγκοσμιοποίηση.

Για τη χώρα μας, γι' αυτούς τους στόχους αυτά σημαίνουν μεταρρυθμίσεις στην περιφερειακή συγκρότηση, στη διοικητική μεταρρύθμιση, στο νέο αυτοδιοικητικό συμβόλαιο, μεταρρυθμίσεις που επιβάλλει η συνταγματική αναθεώρηση και που τώρα

έχουν και δεδομένη την οικονομική στήριξη.

Είναι φανερό, λοιπόν, ότι η ενίσχυση των ρυθμών ανάπτυξης των περιφερειών και η παροχή αντίστοιχων υπηρεσιών στους πολίτες θέλει άμεσα την αποσαφήνιση της κρατικής και αυτοδιοικητικής αρμοδιότητας, θέλει την κατοχύρωση πλαισίου για συνύπαρξη πρωτοβουλιών στα παραγωγικά επίπεδα για να δοθεί έμφαση στην τοπική ανάπτυξη, συντονισμό δράσης στην παροχή υπηρεσιών, ανάπτυξη ελεγκτικών μηχανισμών δημοσίων οικονομικών, ασφάλειας, άμυνας και πολιτικής προστασίας στις περιφέρειες.

Είναι προφανές, λοιπόν, ότι η πρωτοβουλία αυτή για τη μετεξέλιξη του Β' βαθμού και την ολοκλήρωση του Α' βαθμού ανοίγει ευρύτερα θέματα.

Πιστεύω ότι αταλάντευτη επιδίωξή μας πρέπει να είναι ο ισχυρός δήμος με δημοκρατικές λειτουργίες που πρέπει και μπορεί να έχει σημαντικό μερίδιο στην ανάπτυξη, να παρέχει υπηρεσίες στους πολίτες, να οδηγεί και να συντονίζει τη διαμόρφωση των αναγκών συναινεύσεων.

Ειδικά για τους μικρούς ΟΤΑ του Α' βαθμού είναι η ώρα μέσα από κοινωνικό διάλογο να ολοκληρωθούν αλλαγές που φέρουν πιο κοντά τον πολίτη στην αναπτυξιακή προσπάθεια.

Ο Προϋπολογισμός και η πολιτική μας θέληση δίνει υπόσταση στον ωφέλιμο για τον πολίτη και τις παραγωγικές δυνάμεις δόμο μέσα από τη δομή των συμπολιτειών.

Έτσι θέλουμε να ενισχυθεί η δυνατότητα συμμετοχής των μικρών δήμων στον ευρύτερο αναπτυξιακό σχεδιασμό, τις υποδομές και τις επενδύσεις. Να μπορούν οι μικροί δήμοι να οργανώνουν κοινές υπηρεσίες που δεν μπορούν να γίνουν από ένα μικρό δήμο, όπως είναι η οικονομική και η αστική ανάπτυξη, όπως είναι ο χωροταξικός σχεδιασμός, ο πολεοδομικός σχεδιασμός, η παροχή κοινωνικών υπηρεσιών, οι περιβαλλοντικές υποδομές, η δημοτική αστυνόμευση, η πολιτική προστασία. Αλλά εάν το ένα πρόβλημα που πρέπει τώρα να τρέξει με βάση τον Προϋπολογισμό για να στηρίζουμε την τοπική ανάπτυξη είναι οι μικροί δήμοι, το άλλο πρόβλημα που πάλι με βάση τον Προϋπολογισμό μπορούμε να κινηθούμε προς τα εμπρός, είναι τα μεγάλα πολεοδομικά συγκροτήματα των μεγάλων περιοχών. Χρειάζονται ριζικές τομές για να στηρίξουμε τη συνοχή, να τσιμεντούμε την τοπική ανάπτυξη να μειώσουμε το κόστος, να αυξήσουμε το όφελος υπέρ του πολίτη.

Η αυτοδιοίκηση των μητροπολιτικών περιοχών είναι όρος επιβίωσης. Μέσα από συντεταγμένο διάλογο είμαστε έτοιμοι να διαμορφώσουμε μια πρόταση που να οργανώνει κοινές αρμοδιότητες και υπηρεσίες για τους μητροπολιτικούς δήμους: Αστική ανάπτυξη, χωρικός σχεδιασμός, κοινωνική πολιτική, περιβάλλον και ποιότητα ζωής, μεταφορές, πολιτικές προστασίας.

Προτεραιότητα σ' αυτές τις μεγάλες τομές που θα φέρουν πιο κοντά τον πολίτη στις υπηρεσίες και στην προστασία του έχουν η Αθήνα, η Θεσσαλονίκη, η Πάτρα, το Ηράκλειο, ο Βόλος, η Λάρισα, τα Γιάννενα.

Με βάση τα προηγούμενα γίνεται φανερό ότι τώρα πλέον η Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση πρέπει να διευρύνει τον αναπτυξιακό της ρόλο στο επίπεδο της περιφέρειας.

Με τις μεταρρυθμίσεις επιδιώκουμε να αναλάβει τον σχεδιασμό, το συντονισμό και την υλοποίηση όλων των περιφερειακών προγραμμάτων.

Οι νομαρχιακές υπηρεσίες πρέπει να αποκτήσουν αρμοδιότητες κυρίως σε παραγωγικούς και αναπτυξιακούς τομείς, ούτως ώστε να αποτελέσουν το υπόβαθρο του αναπτυξιακού προτύπου και του σχεδιασμού σε κάθε νομό.

Έτσι ο δεύτερος βαθμός αυτοδιοίκησης θα μπορεί να επιτελεί το ρόλο του στη νέα ευρωπαϊκή πραγματικότητα, να διαπραγματεύεται την περιφερειακή ανάπτυξη στα ευρωπαϊκά όργανα, να εκπροσωπεί τη χώρα στην Επιτροπή των Περιφερειών.

Αυτή η εξέλιξη όχι μόνο επιτρέπει αλλά προϋποθέτει και επιβάλλει την αποκέντρωση της διακυβέρνησης στην περιφέρεια, την αποσυμφόρηση του κυβερνητικού συγκεντρωτισμού και παράλληλα την ένταξη της περιφέρειας και των ΟΤΑ στους θεσμούς κοινοβουλευτικού ελέγχου.

Γι' αυτό και η ολοκλήρωση της περιφέρειας -προσέξτε το αυτό- ως κυβερνητικής, διοικητικής, αναπτυξιακής, οικονομικής

και κοινωνικής βαθμίδας πρέπει να είναι ο πρώτος και ο πιο καθοριστικός στόχος του νέου αναπτυξιακού μας σχεδιασμού.

Η συγκρότηση του επιτελικού κράτους με τη διασύνδεση και το συντονισμό των κεντρικών φορέων που διαμορφώνουν και υλοποιούν τις δημόσιες πολιτικές σε αναπτυξιακό, διοικητικό και λειτουργικό επίπεδο επιβάλλουν γρήγορους ρυθμούς και στα θέματα διοικητικής μεταρρύθμισης.

Με τον Προϋπολογισμό ενισχύονται μεγάλες τομές στο διοικητικό σύστημα της χώρας.

Χρηματοδότηση του προγράμματος «ΠΟΛΙΤΕΙΑ» για την εκπόνηση επιχειρησιακών προγραμμάτων απ' όλα τα Υπουργεία και τις περιφέρειες.

Χρηματοδότηση του προγράμματος για την ηλεκτρονική οργάνωση όλου του δημόσιου τομέα. Ηλεκτρονική διακυβέρνηση και απλούστευση διαδικασιών είναι η απάντηση στη γραφειοκρατία.

Χρηματοδότηση των Κέντρων Εξυπηρέτησης Πολιτών σε κάθε δήμο, με τα οποία ο πολίτης μπορεί να διεκπεραιώνει σε ένα μόνο σημείο κάθε σχέση του με τη διοίκηση χωρίς να μεσολαβεί ανθρώπινος παράγοντας.

Χρηματοδότηση και αναβάθμιση της Σχολής Δημόσιας Διοίκησης, της Σχολής Στελεχών Αυτοδιοίκησης, καθιέρωση δεικτών αποτελεσματικότητας και τόσα άλλα. Όλα αυτά αποτελούν στέρεες βάσεις για την αποφασιστική ενίσχυση των στόχων που προανέφερα. Ο συντηρητισμός δεν θέλει να μιλήσει γι αυτά, θέλει να περιορίσει το κράτος στο ρόλο του χωροφύλακα των κοινωνικών και ατομικών αναγκών. Γι' αυτό και η κριτική του προς αυτό είναι μηδενιστική, απαξιώτική.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η βιώσιμη ανάπτυξη με αλληλεγγύη και ευημερία είναι ο σύγχρονος δρόμος που προωθούν οι προοδευτικές δυνάμεις στην Ευρώπη, γι' αυτό και διεκδικούν την παράλληλη αξιοποίηση του οικονομικού, του κοινωνικού και του ανθρώπινου κεφαλαίου.

Δεν υπερασπίζονται απλώς τις πολιτικές ενίσχυσης του κράτους πρόνοιας, αλλά διεκδικούν πολιτικές ενίσχυσης και προώθησης της κοινωνίας της αλληλεγγύης. Διεκδικούν εφόδια για ίσες ευκαιρίες, ίσες δυνατότητες. Και αυτός είναι ο ρόλος του Προϋπολογισμού όπως και ο ρόλος των προϋπολογισμών των προοδευτικών κυβερνήσεων.

Ο Προϋπολογισμός που καταθέσαμε ανοίγει τους δρόμους παρά το αντίξοο διεθνές κλίμα και στον τομέα της κοινωνικής ασφάλισης και πρόνοιας. Στηρίζει πολιτικές που επενδύουν στο ανθρώπινο δυναμικό, στηρίζει προνοιακές δομές, ενισχύει τις βασικές αξίες μιας προοδευτικής κοινωνίας που είναι η αλληλεγγύη και η δικαιοσύνη. Και όλα αυτά παρά το γεγονός ότι εντός της Ευρωζώνης η κοινωνική πολιτική καλείται να διαχειριστεί επιπρόσθετα από τις επιβαλλόμενες διαρθρωτικές αλλαγές και τις κοινωνικές επιπτώσεις.

Γεγονός το οποίο προοπερνάται από τη Νέα Δημοκρατία αδιάφορα αποκρύπτοντας ότι στην ουσία η πρότασή της αφορά την παράδοση άνευ όρων όλων των εργαζομένων τις δυνάμεις της αχαλίνωτης αγοράς.

Ένας από τους βασικούς στόχους του Προϋπολογισμού και σε αυτόν τον τομέα είναι η χρηματοδότηση, η βιωσιμότητα, ο δημόσιος χαρακτήρας και η προοπτική του ασφαλιστικού συστήματος της χώρας.

Με τον Προϋπολογισμό του 2003 αυξάνεται η χρηματοδότηση των Οργανισμών Κοινωνικής Πολιτικής σε 12.845,98 ευρώ, αύξηση 13,57%, μετά την επέκταση του υποχρεωτικού και καθολικού χαρακτήρα των ασφαλισμένων του ΙΚΑ, τη μετατροπή του ΟΓΑ σε φορέα κύρια ασφάλισης, την επέκταση της ασφάλισης σε ευπαθείς κοινωνικές ομάδες, την εισοδηματική ενίσχυση οικογενειών με παιδιά στην εκπαίδευση και νοικοκυριών ορεινών και μειονεκτικών περιοχών, τον καθορισμό των συντάξεων και του ΕΚΑΣ, την καθιέρωση επιδομάτων μακροχρόνια ανέργων, τη χρηματοδότηση και την ανάπτυξη προγραμμάτων στήριξης και απασχόλησης, την πολύπλευρη στήριξη της ελληνικής οικονομίας.

Το ΠΑΣΟΚ στα πλαίσια μιας ευρύτερης συμφωνίας με τις συνδικαλιστικές και εργοδοτικές οργανώσεις πρωταγωνιστεί και πάλι στη χρηματοδότηση του βιώσιμου, δημόσιου, καθολι-

κού και υποχρεωτικού χαρακτήρα του ασφαλιστικού συστήματος.

Έτσι εξασφαλίζει την οριοθέτηση με ενιαίους κανόνες και προϋποθέσεις της συνταξιοδότησης. Καθιερώνεται η τριακο-νταεπταετία χωρίς όριο ηλικίας για όλους τους ασφαλισμένους του ΙΚΑ και τους ασφαλισμένους από 1.1.1983 στα ειδικά ταμεία. Δεν μεταβάλλονται τα όρια ηλικίας. Δίνεται η δυνατότητα συνταξιοδότησης με τριάντα πέντε χρόνια ασφάλισης στους μέχρι 31.12.1982 ασφαλισμένους των ειδικών ταμείων και μειώνεται το όριο ηλικίας συνταξιοδότησης των ανδρών ασφαλισμένων από 1.1.1983 στο πενήντα ογδοό έτος με τριάντα πέντε έτη ασφάλιση. Βελτιώνεται η συνταξιοδότηση των γυναικών για τις ασφαλισμένες στο δημόσιο, τράπεζες προ του 1992 με δεκαπέντε χρόνια ασφάλισης και ηλικία εξήντα αντί εξήντα πέντε που είχε θεσμοθετήσει ο παλαιότερος νόμος της Νέας Δημοκρατίας. Για τους ασφαλισμένους μετά το 1993 καθορίζεται από 60% σε 70% έναντι του τελευταίου μισθού.

Οι ασφαλιστικές εισφορές των ΔΕΚΟ και των τραπεζών μειώνονται σταδιακά, από 11% σε 6,7%, μετά την ένταξή τους στο ενιαίο ταμείο μισθωτών. Θεσμοθετείται ο υπολογισμός των συντάξεων του Ι.Κ.Α. από 1-1-2005 με βάση τις αποδοχές των καλύτερων πέντε τελευταίων ετών της δεκαετίας. Τέλος, επανέρχονται τα τριακοστά πέμπτα αντί των πενήντα ογδοών στους δημοσίου υπαλλήλους και ιδρύεται η Εθνική Αναλογιστική Αρχή, με την οποία θα μπορεί να κουμαντάρεται ο δημόσιος χαρακτήρας του ασφαλιστικού μας συστήματος.

Θέλω να θυμίσω ότι ο συντηρητισμός, όπως και στα θέματα της αποκέντρωσης και περιφερειακής ανάπτυξης έτσι και στο ασφαλιστικό σύστημα, αρνήθηκε με την ψήφο του να διασφαλίσει το δημόσιο χαρακτήρα του ασφαλιστικού μας συστήματος. Έδειξε να είναι ξένος με τις πολιτικές αλληλεγγύης των γενεών και της κοινωνικής συνοχής. Πίσω από την καταστροφολογία και το μηδενισμό στην ουσία αποδέχεται τη λογική του φιλελευθερισμού, ότι τα πάντα θα τα λύσει ο αυτόματος πιλότος της αγοράς. Επειδή πιστεύει ότι η κοινωνική πολιτική ίσον παροχές στην καλύτερη εκδοχή στηρίζει την άποψη ότι πρώτα δημιουργούμε περίσσειμα στην οικονομία, δηλαδή εξοντώνουμε τις δυνάμεις εργασίας, και μετά δίνουμε παροχές.

Είμαστε κατηγορηματικά αντίθετοι σ' αυτήν τη λογική. Η προοδευτική απάντηση, η απάντηση του Προϋπολογισμού στις επιδιώξεις αυτές είναι μία: Στον 21^ο αιώνα η κοινωνική συνοχή και η κοινωνική αλληλεγγύη είναι προϋποθέσεις για την ανάπτυξη και πρέπει να προωθούνται ταυτόχρονα.

Γι' αυτό η δική μας πολιτική για την ανάπτυξη με τον Προϋπολογισμό του 2003 είναι αμφίπλευρη. Και ανακατανομή του πλούτου και κίνητρα προς τις επιχειρήσεις και αύξηση του αφορολογήτου, για να ενισχύσουμε τη ζήτηση, και προώθηση νέων επενδύσεων και αύξηση της απασχόλησης και περιφερειακή ανάπτυξη για την ανασυγκρότηση της υπαίθρου.

Γι' αυτούς τους λόγους πρέπει να ψηφίσουμε τον Προϋπολογισμό. Γι' αυτούς τους λόγους συμβάλλουμε θετικά και με τις κριτικές μας παρατηρήσεις στις ασκούμενες πολιτικές, ώστε μετά την επιτυχή ένταξη στην Ο.Ν.Ε. να οδηγήσουμε και πάλι, με πρωταγωνιστή το ΠΑΣΟΚ και τη λαϊκή πλειοψηφία, με επιτυχία όλους τους Έλληνες στην πραγματική σύγκλιση.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γείτονας): Το λόγο έχει ο κ. Τζανής.

ΛΕΩΝΙΔΑΣ ΤΖΑΝΗΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κάθε φορά που διεξάγεται η συζήτηση για τον Προϋπολογισμό του Κράτους, χρόνια τώρα, η συζήτηση αυτή εξελίσσεται με μια επιχειρηματολογία της λογικής του «άσπρο-μαύρο». Από την πλευρά της Κυβέρνησης προβάλλονται οι θετικές πλευρές του Προϋπολογισμού και τα αποτελέσματα της πολιτικής της και από την πλευρά της Αντιπολίτευσης –του συνόλου της θα έλεγα- επιχειρείται μια καθολική απόρριψη των όσων θετικών παρουσιάζονται και η προβολή μιας μαύρης εικόνας για τη χώρα, τέτοιας που δεν της ταιριάζει. Ένα πινγκ-πονγκ επιχειρημάτων, λοιπόν, όπου κυριαρχούν τα επίθετα και οι αριθμοί και το οποίο, προσωπικά, θα ήθελα να παραλείψω, με την ελπίδα ότι θα

συνεισφέρω στη συζήτηση αυτή με την κατάθεση ορισμένων χρήσιμων σκέψεων.

Επιτρέψτε μου, λοιπόν, να παρατηρήσω ότι στη συζήτηση αυτή απουσιάζει –τουλάχιστον αυτές τις μέρες– η πολιτική μεγαλοψυχία, η πολιτική γενναιότητα, η πολιτική ανωτερότητα, που επί του προκειμένου θα έπρεπε να εκφραστεί, από την πλευρά της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης, με την αναγνώριση κάποιων κεκτημένων. Πρώτα απ' όλα θα μπορούσαμε να ξεκινήσουμε από την αυτονόητη διαπίστωση ότι η Ελλάδα του σήμερα δεν είναι η Ελλάδα του χθες. Αν αυτό το συνομολογούσε η Αντιπολίτευση, κανείς δεν θα μπορούσε να την επιπλήξει.

Η Ελλάδα, λοιπόν, σήμερα, αγαπητοί συνάδελφοι, μπορεί να μην είναι ένας επίγειος παράδεισος –άλλωστε παράδεισοι δεν υπάρχουν στη γη– δεν παύει, όμως, να είναι μια χώρα που μπήκε στην Οικονομική και Νομισματική Ένωση –επιτρέψτε μου τη διατύπωση– χωρίς «μαϊμούδιες», όρο που η ιστορία, πιστεύω, δεν είναι διατεθειμένη να συγχωρήσει στον κ. Καραμανλή.

Η Ελλάδα δεν παύει να είναι μια χώρα που δεν ζει, βέβαια, με ψευδαισθήσεις. Ξέρει πολύ καλά ποιος είναι ο διεθνής της περίγυρος. Ξέρει πολύ καλά πού βρίσκεται και πού βαδίζει. Ξέρει πολύ καλά τι πέτυχε, αλλά και τι δυσκολίες την περιμένουν. Ταυτόχρονα, όμως, δεν παύει να είναι μια δύναμη σταθερότητας στην περιοχή, μια δύναμη στην οποία προσβλέπουν όλες οι γειτονικές χώρες. Δεν παύει να είναι μια χώρα που βάζει δύσκολα –θα έλεγα– στοιχήματα και πολλά απ' αυτά καταφέρνει να τα κερδίζει.

Αυτές τις μέρες ακούγεται από πολλά χείλη ότι για πρώτη φορά μετά τη Συνθήκη των Σεβρών η Ελλάδα έχει καταφέρει να έχει διεθνή καταξίωση. Έχει καταφέρει να γίνεται σεβαστός συνομιλητής με το διεθνή της περίγυρο. Έχει καταφέρει να ακολουθεί μία συγκεκριμένη, σταθερή, πειστική και αποτελεσματική πολιτική στο διεθνή περίγυρο. Θα έλεγε κανείς ότι στο εσωτερικό αγωνιζόμαστε για να πετύχουμε το αντίθετο. Και πιστεύω ότι πραγματικά είναι ένα σημείο που πρέπει να προβληματίσει ιδιαίτερα την Αξιωματική Αντιπολίτευση, αν αυτό είναι σωστό στοιχείο πολιτικής.

Σας θυμίζω, λοιπόν, αυτά που όλοι ξέρετε. Η συνεχιζόμενη εξάρθρωση της τρομοκρατίας στο εσωτερικό επίπεδο, η νομισματική σταθερότητα που μας οδηγεί στο να γκρινιάζουμε για το αν ο πληθωρισμός ξέφυγε 1/10 παραπάνω, ενώ πριν από λίγα χρόνια μετράγαμε διψήφιο αριθμό στον πληθωρισμό μας. Η τολμηρή ανάληψη της διεξαγωγής των Ολυμπιακών Αγώνων, πείθουν ότι η Ελλάδα «μετράει το μπόι της» και δεν φοβάται τις αναμετρήσεις.

Όλα αυτά –επιτρέψτε μου να το πω– κάτω από την παρουσία και την ηγεσία ενός Πρωθυπουργού, που αν μη τι άλλο θυμίζει σε όλους τους Έλληνες πόσα πολλά μπορούμε να κερδίζουμε σαν λαός και σαν έθνος εάν διαθέτουμε ένα και μόνο προσόν: Να είμαστε σοβαροί, να βάζουμε στόχους, να τους υπηρετούμε και να τους επιδιώκουμε με συνέπεια και στο τέλος να μετράμε με ικανοποίηση τα θετικά αποτελέσματα.

Αγαπητοί συνάδελφοι, αυτό το κεφάλαιο που λέγεται Κώστας Σημίτης, θα έλεγα ότι είμαστε αποφασισμένοι μαζί με το ΠΑΣΟΚ να το αξιοποιήσουμε, ώστε να προχωρήσει η Ελλάδα μπροστά και έχω την εντύπωση ότι στο σημείο αυτό κανείς δεν δικαιούται να μην αναγνωρίζει τις προόδους που συντελούνται.

Στο λίγο χρόνο που έχω στη διάθεσή μου, αγαπητοί συνάδελφοι, θα επιχειρήσω να θίξω ορισμένα ζητήματα και ξεκινάω από το πρώτο, που πιστεύω ότι είναι και το πιο πολύπαθο. Αναφέρομαι στη Δημόσια Διοίκηση. Το πρόβλημα είναι γνωστό. Γραφειοκρατία, συναλλαγή, δαιδαλώδεις διαδικασίες.

Η λύση του προβλήματος αυτού ασφαλώς δεν είναι εύκολη, γιατί αν ήταν εύκολη θα την είχαμε βρει όλοι. Ωστόσο, η λύση δεν μπορεί να είναι άλλη από την πιστή εφαρμογή, με προοδευτικά βήματα προς τα μπρος, ενός σταθερού μεταρρυθμιστικού προγράμματος, στο οποίο θα πρέπει να συγκλίνουν όλες οι πολιτικές δυνάμεις.

Η Δημόσια Διοίκηση δεν προσφέρεται για αυτοσχεδισμούς, ή για καυχισολογία, για το ένα ή το άλλο πολιτικό κόμμα. Η Δημόσια Διοίκηση είναι η δομή του κράτους, είναι το ίδιο το κράτος. Και για να μπορέσουμε να τη φέρουμε εκεί που όλοι

θέλουμε, θα πρέπει να εφαρμόζουμε με σταθερά βήματα το συγκεκριμένο πρόγραμμα που κατατέθηκε και ψηφίστηκε απ' τη Βουλή και αποτελεί νόμο του κράτους. Ο κ. Τσιόκας λίγο πριν μίλησε γι' αυτό. Αναφέρομαι στο πρόγραμμα «ΠΟΛΙΤΕΙΑ».

Στο πρόγραμμα, όμως, αυτό υπάρχουν ορισμένες προτεραιότητες. Θα ήθελα να επισημάνω την ανάγκη να συνεχιστούν πιο έντονα, πιο γρήγορα η απλούστευση των διαδικασιών, η καθιέρωση της αυτοπιστοποίησης, η κατάργηση περιττών δικαιολογητικών που σήμερα ταλαιπωρούν τον πολίτη, η καταβολή αποζημιώσεων στους πολίτες, η κατάρτιση χαρτών δικαιωμάτων, των πολιτών. Όλα αυτά αποτελούν πράγματα που τα επιβάλλει το ίδιο το Σύνταγμα.

Δεύτερος στόχος στα πλαίσια της προσπάθειάς μας για μια καλύτερη Δημόσια Διοίκηση, πρέπει να είναι η αναβάθμιση του ανθρώπινου δυναμικού. Επιτρέψτε μου να πω, αγαπητοί συνάδελφοι, ότι δεν μπορεί να γίνει διοικητική μεταρρύθμιση χωρίς σύγκρουση με τις δυνάμεις που φέρουν πίσω τα πράγματα. Το ανθρώπινο δυναμικό της Δημόσιας Διοίκησης πρέπει να αποκτήσει διαφορετική κουλτούρα, διαφορετική αντίληψη, πρέπει να μάθει να σκέφτεται και να δρα διαφορετικά.

Εδώ, λοιπόν, χρειάζονται διαφορετικά προγράμματα κατάρτισης των δημοσίων υπαλλήλων. Χρειάζεται ένα διαφορετικό μισθολόγιο με σύνδεση της αμοιβής με την αποδοτικότητα. Χρειάζεται αναβάθμιση της Εθνικής Σχολής Δημόσιας Διοίκησης, ώστε από εκεί να αποφοιτούν τα στελέχη της Δημόσιας Διοίκησης, τα οποία θα φέρουν στην πλάτη τους το μάντζιμντ, θα έλεγα, της Δημόσιας Διοίκησης.

Μιλάμε ακόμα για την ανάγκη αλλαγής του Δημοσιοϋπαλληλικού Κώδικα, ώστε η δοκιμαστική διετία για το δημόσιο υπάλληλο να είναι πραγματικά δοκιμαστική, πριν δηλαδή περάσει στη φάση της μονιμοποίησης.

Μιλάμε ακόμη για την ανάγκη της καθιέρωσης κινητικότητας των δημοσίων υπαλλήλων σε όλο το φάσμα του δημοσίου. Μιλάμε για την επιλογή γενικών διευθυντών από ολόκληρο το δημοσιοϋπαλληλικό χώρο και όχι από την κάθε μία υπηρεσία χωριστά. Μιλάμε για την ανάγκη καθιέρωσης δεικτών αποδοτικότητας, την καθιέρωση διαγωνισμών ποιότητας μεταξύ των δημοσίων υπαλλήλων και, τέλος, μιλάμε για τη διασφάλιση του θεσμού των συλλογικών διαπραγματεύσεων, ώστε οι δημόσιοι υπάλληλοι να γνωρίζουν πως ό,τι πετυχαίνουν θα το πετυχαίνουν κατά τη διάρκεια των συλλογικών διαπραγματεύσεων και μόνο. Από εκεί και πέρα θα αρχίζει η περίοδος της δουλειάς.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Β' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΣΓΟΥΡΙΔΗΣ.)

Το δεύτερο θέμα που θα ήθελα να θίξω στον ελάχιστο χρόνο είναι το θέμα της αγροτικής οικονομίας, των αγροτών. Εδώ θα πρέπει τα πολιτικά κόμματα να ειλικρινή απέναντι στον αγροτικό κόσμο.

Οι μέρες που έρχονται είναι πιο δύσκολες για τους αγρότες, κι' αυτό δεν μπορεί κανείς να το κρύβει. Δεν χρειάζεται, λοιπόν, να υπόσχεται το κάθε κόμμα διαφορετική αγροτική πολιτική, γιατί δεν του ανήκει. Η αγροτική πολιτική που θα εφαρμόζουν τα πολιτικά κόμματα είναι Κοινή Αγροτική Πολιτική. Το ζήτημα είναι πώς οι γραφειοκρατικές διαδικασίες θα διευκολυνθούν, πώς η Αγροτική Τράπεζα θα ενεργεί ανακουφιστικά προς τους αγρότες, ώστε να μην περιμένουν ένα ή δύο χρόνια για τα η λήψη των αποζημιώσεών τους.

Και τελειώνω, κύριε Πρόεδρε, με την καταπολέμηση της ανεργίας και την ενίσχυση των μικρομεσαίων.

Αγαπητοί συνάδελφοι, συχνά γίνεται λόγος για την εφαρμογή διαφόρων προγραμμάτων από την Ευρωπαϊκή Ένωση. Θα πρέπει ο άνεργος πολίτης να εισπράττει το αποτέλεσμα αυτών των προγραμμάτων. Όταν εισπράξει το αποτέλεσμα αυτών των προγραμμάτων, τότε θα μπορέσει να ενισχυθεί και η κοινωνική συνοχή στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Και για να γίνει αυτό, χρειάζονται συγκεκριμένα προγράμματα με την ανάθεση ρόλου στην Τοπική Αυτοδιοίκηση, με την ανάθεση ρόλου στις τοπικές δυνάμεις κάθε νομού, με την εφαρμογή ειδικών προγραμμάτων προσαρμοσμένων στις ανάγκες και στις ιδιαιτερότητες της κάθε περιοχής.

Ο χρόνος είναι λίγος. Ζητώ συγγνώμη, κύριε Πρόεδρε, γιατί

τον παραβίασα για λίγα δευτερόλεπτα.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχουμε μπροστά μας έναν Προϋπολογισμό που, αν μη τι άλλο, εκφράζει και μετουσιώνει δύο πράγματα: Αυτά που πετύχαμε και αυτά που μπορούμε να πετύχουμε. Σε αυτά που μπορούμε να πετύχουμε, πρέπει να είμαστε όλοι μαζί. Και ο ρόλος του Εθνικού Κοινοβουλίου είναι να συνδράμει προς την κατεύθυνση αυτή, προς την κατεύθυνση που ολόκληρος ο ελληνικός λαός απαιτεί, προς την κατεύθυνση που δηλαδή μιας καλύτερης και ισχυρότερης Ελλάδας.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Ο κ. Μπασιάκος έχει το λόγο.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΜΠΑΣΙΑΚΟΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα επικεντρώσω την ομιλία μου στα σοβαρά προβλήματα, τα πρώτιστα, τα οξυμένα, που αντιμετωπίζει ο αγροτικός τομέας λόγω της μεγάλης σημασίας του στην περιφερειακή ανάπτυξη και στην επιβίωση της υπαίθρου συνολικά.

Τα στοιχεία και τα χαρακτηριστικά που αφορούν τον αγροτικό τομέα είναι ιδιαίτερα αποκαρδιωτικά και αποθαρρυντικά. Φαίνεται ραγδαία μείωση του ενεργού αγροτικού πληθυσμού στην υπαίθρο και ταυτόχρονα έχουμε σημαντική μείωση του αγροτικού εισοδήματος.

Το αγροτικό εισόδημα, κύριε Υφυπουργέ, ως ποσοστό του ΑΕΠ έχει μειωθεί τουλάχιστον κατά 25% από το 1993. Συμμετείχε κατά 9% στο ΑΕΠ και τώρα έπεσε στο 7%. Οι προοπτικές είναι ιδιαίτερα δυσμενείς για το μέλλον, αν ακολουθηθεί μία πολιτική ανάλογη εκείνης που ακολουθείται.

Έχουμε σοβαρά προβλήματα, που αφορούν το κόστος παραγωγής. Το κόστος παραγωγής είναι αυξημένο. Στον Προϋπολογισμό προβλέπεται πολύ μειωμένο κονδύλι για εγγειοβελτιωτικά έργα, τα οποία είναι ένας σημαντικός παράγοντας για τη μείωση του κόστους παραγωγής και το ποσό αυτό είναι μικρότερο από του 1996, είναι δε μειωμένο κατά 50% από την περασμένη χρονιά.

Η συμμετοχή του τακτικού προϋπολογισμού του Υπουργείου Γεωργίας στον τακτικό προϋπολογισμό από 2,4% έπεσε στο 2,28%. Και βέβαια έχουμε τα σοβαρά προβλήματα χαμηλής απορρόφησης κοινοτικών κονδυλίων του Γ' Κοινοτικού Πλαισίου Στήριξης. Όλα τα διαρθρωτικά προγράμματα που θα βοηθούσαν την ανταγωνιστικότητα της ελληνικής γεωργίας, δυστυχώς, έχουν παγώσει. Η Κυβέρνηση αποδέχεται, ομολογεί, ότι έχουν πέσει στο ποσοστό 12,5%, όταν ήδη έχει παρέλθει ο τρίτος χρόνος της υλοποίησης του προγράμματος και είναι αβέβαιο αν θα μπορέσουμε να εισπράξουμε το σύνολο των κονδυλίων. Έχουμε δηλαδή ένα σοβαρό κίνδυνο απωλειών.

Οι αγρότες μας, οι συγκεκριμένοι καλλιεργητές αντιμετωπίζουν σοβαρά προβλήματα επιβίωσης. Οι βαμβakoπαραγωγοί έχασαν φέτος 60 δισεκατομμύρια κοινοτικές ενισχύσεις. Και ήρθε ο Κρατικός Προϋπολογισμός να δώσει 30 δισεκατομμύρια από εθνικούς πόρους δυστυχώς.

Οι παραγωγοί σκληρού σιταριού λόγω υπέρβασης του πλάφον -το οποίο αποδέχθηκε η Κυβέρνηση και το θεώρησε επαρκές, δηλαδή από τα 9.370 εκατομμύρια στρέμματα που είχε εγκρίνει η Νέα Δημοκρατία στα 6.170 εκατομμύρια στρέμματα που απεδέχθη το ΠΑΣΟΚ- έχουν απώλεια 24 δισεκατομμυρίων σε μια χρονιά. Αν συνεχιστεί η εξέλιξη του εισοδήματος των ελαοπαραγωγών και η συλλογή του προϊόντος, ενδεχομένως να έχουμε απώλεια την επόμενη χρονιά έως και 70 δισεκατομμύρια.

Η καπνοκαλλιέργεια αφανίζεται, όπως είναι γνωστό.

Οι παραγωγοί πορτοκαλιών και οπωροκηπευτικών αντιμετωπίζουν σοβαρά προβλήματα ως αποτέλεσμα μείωσης των κοινοτικών επιδοτήσεων, που απεδέχθη με μεγάλη προθυμία η Κυβέρνηση, λέγοντας ότι είναι επαρκείς οι πόροι και είναι πάρα πολύ θετικές οι κοινοτικές ρυθμίσεις.

Τα σοβαρά προβλήματα επεκτείνονται στο σύνολο της υπαίθρου, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι. Έχουμε σοβαρό ζήτημα στο κόστος παραγωγής στην Αγροτική Τράπεζα.

Η Αγροτική Τράπεζα, η οποία επιβάλλει δυσβάστακτα επιτόκια δανεισμού και παράνομα πανωτόκια, έχει καταντήσει ο δυνάστης του αγρότη. Αυτόν τον καιρό γίνονται κατασχέσεις,

προχωρούν πλειστηριασμοί και έχει δημιουργηθεί ένας ασφυκτικός κλοιός για τον αγρότη. Ένα μεγάλο μέρος του προβλήματος των συνεταιρισμών οφείλεται στην υπερχρέωση λόγω των μεγάλων επιτοκίων. Η Αγροτική Τράπεζα όμως παίζει και χρηματιστηριακά παιχνίδια. Με ύποπτες συναλλαγές, με παράτυπες δοσοληψίες και δανειοδοτήσεις, με πλασματικούς ισολογισμούς για λόγους κομματικού συμφέροντος, ιδιαίτερα την περίοδο της χρηματιστηριακής κρίσης, έχει οδηγήσει σε ζημιά την Αγροτική Τράπεζα και την «ΑΤΕ Συμμετοχών» ύψους 450 δισεκατομμυρίων δραχμών. Θα καταθέσω για τα Πρακτικά ένα συγκεκριμένο σημείωμα το οποίο περιγράφει την κατάσταση της ΑΤΕ λόγω της χρηματιστηριακής κρίσης.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Ευάγγελος Μπασιάκος καταθέτει για τα Πρακτικά τα προαναφερθέντα έγγραφα, τα οποία βρίσκονται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Όλα τα στοιχεία τα αφορώντα τις εισροές και το κόστος παραγωγής είναι ιδιαίτερα αρνητικά. Κατ' αρχάς υπάρχει διόγκωση του κόστους παραγωγής λόγω των καυσίμων. Στο Προϋπολογισμό προβλέπεται ένα πολύ μικρό ποσό 24 δισεκατομμυρίων δραχμών για να υλοποιηθεί το μέτρο σας της κατά 50% μείωσης του ειδικού φόρου κατανάλωσης στα καύσιμα. Παλαιότερα ο κ. Τζουμάκας είχε υπολογίσει το σύνολο του ειδικού φόρου κατανάλωσης στα 100 δισεκατομμύρια. Σήμερα μας λέτε ότι δίνετε το 50% αλλά προβλέπετε μόνο 24 δισεκατομμύρια δραχμές. Επιβάλλετε αυξημένο ΦΠΑ στην αγορά αγροτικών μηχανημάτων. Επιβάλλετε τεκμήριο στην αγροτική εκμετάλλευση, στο πάγιο κεφάλαιο και αποκλείετε από το ΦΠΑ τους αγρότες ειδικού καθεστώτος για τις επιδοτήσεις.

Η Νέα Δημοκρατία στο προηγούμενο φορολογικό νομοσχέδιο κατέθεσε εμπρόθεσμη τροπολογία, στην οποία περιγράφουμε τα τέσσερα συγκεκριμένα μέτρα για τη μείωση του κόστους παραγωγής και τη βελτίωση της ανταγωνιστικότητας της ελληνικής γεωργίας. Αυτήν την τροπολογία αρνηθήκατε να τη συζητήσετε. Αυτά τα μέτρα είναι συμβατά προς το κοινοτικό καθεστώς και απαλύνουν τα προβλήματα των αγροτών. Γιατί δεν λέτε στον αγρότη ότι αυτά τα μέτρα μπορείτε να τα υλοποιήσετε άμεσα, ανεξάρτητα απ' ό,τι ισχύει στους κοινοτικούς κανονισμούς;

Η Κυβέρνηση λέει ότι θα προχωρήσει στην καταβολή των αποζημιώσεων στους αγρότες. Το ύψος των ζημιών έχει εκτιμηθεί σε 250 εκατομμύρια δραχμές. Για το 2003 η Κυβέρνηση προβλέπει ότι θα επιχορηγήσει τον ΕΛΓΑ με 3,5 δισεκατομμύρια μόνο, από τον Προϋπολογισμό. Υπολογίζει ότι ένα ποσό 30 δισεκατομμυρίων θα προέλθει από εισφορές των αγροτών. Το ποσό των 3,5 δισεκατομμυρίων είναι ανεπαρκέστατο αλλά υπάρχει και αβεβαιότητα αν θα εισπραχθούν τα 30 δισεκατομμύρια, αφού δεν είναι υποχρεωτική πλέον η καταβολή των εισφορών από τους αγρότες. Με αυτά τα πεινχρά κονδύλια θα καλύψετε τις μεγάλες ζημιές που έχουν συμβεί το 2002; Υπάρχουν ακόμη εκκρεμότητες του ΕΛΓΑ και ακόμη δεν έχετε πετύχει νέες κοινοτικές ρυθμίσεις και νέους κοινοτικούς πόρους για τις ζημιές του 2002, όπως επέτυχαν οι Γερμανοί και οι Αυστριακοί για τις πλημμύρες τους. Τα 101 δισεκατομμύρια που εγκρίνονται για να καταβληθούν στους αγρότες προέρχονται από εθνικούς πόρους, αλλά και από ανακατανομή κοινοτικών πόρων ήδη εγκεκριμένων.

Έχουμε σοβαρό πρόβλημα με τη διάλυση των κρατικών υπηρεσιών, που είναι δική σας αρμοδιότητα. Ο ΟΠΕΚΕΠΕ ευθύνεται για την καθυστέρηση, τη δυσλειτουργία, τις αδικίες και τη διάλυση που επικρατούν στον τομέα της καταβολής των κοινοτικών επιδοτήσεων. Υπάρχουν αγρότες προγενεστέρων ετών που δεν έχουν εισπράξει τις επιδοτήσεις τους. Υπάρχουν περιοχές της Ελλάδος, όπως η Επαρχία Θηβών, όπου δεν έχουν εισπράξει τις προηγούμενες επιδοτήσεις πέντε χιλιάδες αγρότες σκληρού σιταριού, λόγω καθυστέρησης ελέγχων που πολλές φορές γίνονται και μετά τη συγκομιδή. Εύκολα όμως ο Υπουργός κατηγορεί τους αγρότες ότι παραπετούν.

Τα σοβαρά προβλήματα αναφέρονται γενικότερα στη Δημόσια Διοίκηση με τις ανεπάρκειες των ελέγχων. Έλεγχος στις κοινοτικές επιδοτήσεις, έλεγχοι στην ασφάλεια των τροφίμων.

Αντιμετωπίζουμε το ενδεχόμενο κυρώσεων από την Ευρωπαϊκή Ένωση, λόγω της ατελείωτης λειτουργίας των ελεγκτικών υπηρεσιών, των κτηνιατρικών υπηρεσιών. Έτσι δημιουργούνται προβλήματα δυσφήμισης της χώρας μας.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Πρόεδρος της Βουλής κ. **ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ**)

Και εδώ έρχομαι σε ένα άλλο σοβαρό ζήτημα, το έλλειμμα του εμπορικού ισοζυγίου αγροτικών προϊόντων, το οποίο έχει φθάσει σε δυσθεώρητα ύψη των 250-280 δισεκατομμυρίων δραχμών. Μια χώρα, όπως η Ελλάδα, καθαρά αγροτική, εισάγει ξένα προϊόντα και δεν μπορεί να κάνει εξαγωγές γιατί δεν στηρίζει τις εξαγωγές και γιατί δυστυχώς ο τρόπος με τον οποίο διακινούνται δεν είναι επαρκής, ώστε να πωλούνται και να διατίθενται τα προϊόντα μας στην εσωτερική αλλά κυρίως στην ξένη αγορά και κυρίως στις γειτονικές χώρες με ικανοποιητικούς όρους. Είναι ένα τεράστιο πρόβλημα.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Αναφέρθηκα στα προγράμματα του Γ' Κοινοτικού Πλαισίου Στήριξης και είναι σαφές το πρόβλημα το οποίο προκύπτει με τη δυσλειτουργία των κρατικών υπηρεσιών ως προς την απορρόφηση προγραμμάτων και ποσών για την υλοποίηση των «νέων αγροτών». Υπάρχουν νέοι αγρότες. Πώς θα προχωρήσει η γεωργία αν δεν αντικατασταθεί το αγροτικό δυναμικό; Έχουμε προβλήματα με τις πρόωρες συντάξεις. Έχουμε προβλήματα με τα προγράμματα βελτίωσης.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει επανειλημμένα το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης) : Κύριε Μπασιάκο, λυπάμαι αλλά πρέπει να κλείσετε.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΜΠΑΣΙΑΚΟΣ: Όλα αυτά, κύριε Πρόεδρε –και καταλήγω– δημιουργούν ένα ασφυκτικό κλοιό στο εισόδημα και στη διατήρηση του αγρότη στην περιφέρεια με τεράστιες κοινωνικές και οικονομικές επιπτώσεις στην ύπαιθρο η οποία ερημώνεται με αύξηση της ανεργίας και με όλες τις τραγικές συνέπειες που αυτό συνεπάγεται για την ελληνική περιφέρεια.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης) : Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο κατάλογος ολοκληρώθηκε πολύ αργά χθες το βράδυ. Κατά συνέπεια νομίζω ότι αυτό που είπα χθες εκ των πραγμάτων πρέπει να ισχύσει για σήμερα. Δηλαδή αλλαγές που μπορεί να ζητήσουν οι συνάδελφοι ανά ζεύγη μπορεί να γίνουν και απόψε αν δηλαδή είναι κάποιοι οι οποίοι έχουν κάποιους λόγους. Αλλά για απόψε μόνο και από αύριο κανονικά. Και τούτο επαναλαμβάνω επειδή ο κατάλογος ολοκληρώθηκε πολύ αργά στις 00.00' και μου δόθηκε και εμένα σήμερα το πρωί.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αυτήν την ώρα πραγματοποιείται στον Άγιοσποτο Στρατιώτη εκδήλωση των συγγενών και των μελών των οικογενειών και των φίλων των θυμάτων της τρομοκρατίας. Νομίζω ότι το Σώμα είναι κοντά τους και έχουμε τη βούληση και τη διάθεση οι διωκτικές αρχές να συνεχίσουν το έργο τους προς κάθε κατεύθυνση και είμαστε βέβαιοι ότι και η δικαιοσύνη θα πράξει στο ακέραιο το καθήκον της!

Συνεχίζουμε τη συζήτησή μας.

Η κ. Κανέλλη έχει το λόγο.

ΛΙΑΝΑ ΚΑΝΕΛΛΗ: Κύριε Πρόεδρε, κύριοι συνάδελφοι, ο φετιμός Προϋπολογισμός τουλάχιστον σε ό,τι αφορά το πρόγραμμα δημοσίων επενδύσεων και τα κονδύλια για τις Ένοπλες Δυνάμεις και τα Σώματα Ασφαλείας θα έλεγε κανείς εν έτει 2003 ότι είναι ένας εντελώς πολεμικός προϋπολογισμός. Αν αθροίσουμε τα ποσά και τους λογαριασμούς, το 9,7% του Ακαθάριστου Εθνικού Προϊόντος θα πάει σε εξοπλισμούς και σε επενδύσεις για να αντιμετωπίσουμε, τι; Αν δεν κάνω λάθος μια εκ των μνημειωδών φράσεων του Πρωθυπουργού της χώρας, μόλις προχθές στη συνέντευξη Τύπου μετά τη Κοπεγχάγη είχε ως εξής: Η Κοπεγχάγη, το σχέδιο Ανάν η ένταξη της Κύπρου –για να είμαι και σαφέστερη– «τρώγεται». Είπε ότι «τρώγεται», δηλαδή ότι έτσι θα εξοικονομήσουμε κονδύλια. Έρχεται στην ίδια λογική της κουβέντας –δεν πάει πολύς καιρός– του Υπουργού Εθνικής Άμυνας ο οποίος έβαλε ένα δίλημμα βούτυρο ή

κανόνια. Το πρόβλημα σ' αυτόν τον Προϋπολογισμό, όπως άλλωστε και σε αλυσίδα προϋπολογισμών μέχρι σήμερα, είναι ότι αποσαφηνίζεται για ποιον τα κανόνια και για ποιον το βούτυρο και τι ακριβώς τρώγεται!

Το βούτυρο είναι για τις πολεμικές βιομηχανίες των «εταίρων», «φίλων», «συμμάχων» πατρώνων μας. Άλλωστε τα κέρδη σε κρίση μετά την 11η Σεπτεμβρίου της αμερικάνικης πολεμικής βιομηχανίας αγγίζουν το 10% όσο και οι δικές μας επενδύσεις στο σύνολο του Ακαθαρίστου Εθνικού Προϊόντος μας.

Δεν πάει δε πολύς καιρός που προγραμματίστηκε η αντίληψη να συμμετέχουμε και εμείς με την πολιτισμένη ελεύθερη Δύση στην άμυνα έναντι του μείζονος εχθρού της παγκόσμιας τρομοκρατίας. Ας δούμε πώς το πετύχαμε, τι μας κόστισε και τι προβλέπει ο Προϋπολογισμός ότι θα μας κοστίσει από τούδε και στο εξής.

Το προηγούμενο εικοσιτετράωρο έξω από τη Βουλή είχαμε δραματικές κινητοποιήσεις των Σωμάτων Ασφαλείας, αν αληθεύουν τα σημερινά δημοσιεύματα, τα οποία δεν έρχονται σ' έναν τυχαίο χρόνο, αλλά έρχονται στη συζήτηση του κορυφαίου πολιτικού προγράμματος διαχείρισης του εθνικού πλούτου μιας χώρας, όπως είναι η Ελλάδα, που είναι ο προϋπολογισμός. Μπορεί ο Προϋπολογισμός να μην έχει την τελετουργική λάμψη, που είχε τα προηγούμενα χρόνια, έχει όμως την ουσία, γιατί καθορίζει τη συγκεκριμένη πολιτική.

Πού καταλήγουμε; Στον ορισμό των διαδηλώσεων, στη σύνταξη δευτέρου τρομονόμου. Αυτά θα βρούμε μπροστά μας και έχουν προϋπολογιστεί ως κόστη. Γιατί; Εμείς βεβαίως να συμπαρασταθούμε ως Κομμουνιστικό Κόμμα και συμπαραστεκόμαστε στα αιτήματα των μελών των Σωμάτων Ασφαλείας. Έχουμε, όμως, και πλήρη συναίσθηση ότι και εκείνοι αρχίζουν πλέον να έχουν συναίσθηση τι είδους εργασία θα κληθούν να παράγουν ως εργαζόμενοι και με τι αντίτιμο. Δεν επαρκούν. Έχουμε γεμίσει ειδικούς φύλακες; συνοριοφύλακες, ειδική αστυνομία, δικαστική αστυνομία, ανεξάρτητες αρχές, για να προστατεύσουμε από τι τη χώρα; Από το λαό της. Ο λαός θα καταβάλλει σε λίγο ακριβώς αυτά που απαιτείτε.

Εάν πάμε με αυτούς τους ρυθμούς, με αυτόν τον Προϋπολογισμό, πολύ φοβούμαι ότι, για να σβηστεί η πυρκαγιά στα σπίτια μας, θα γράφει το ταξίμετρο του πυροσβεστικού οχήματος. Αυτή είναι συνολικά η αντίληψη του Προϋπολογισμού στο ζήτημα της εκπλήρωσης των υποχρεώσεων της χώρας.

Ας δούμε ποιος είναι ο αμυντικός προϋπολογισμός αυτής της χώρας και προς ποια κατεύθυνση πηγαίνει. Τι προβλέπονται ως κονδύλια; Να συντηρήσουμε στρατεύματα σε άλλες χώρες.

Τι θα διεκδικήσουμε αύριο το πρωί για την πληθώρα της ετεροδικίας βάσεων, έτσι όπως τις λέμε, δηλαδή αυτών των μικρών νησίδων υπεράνω όλων που έχουν πάρει τη μορφή προτεκτοράτων με πληθώρα συμβάσεων εδώ στη χώρα και λέγονται αμερικανικές ή Νατοϊκές βάσεις. Η καινούρια Κύπρος, που θα φτιαχτεί με βάση το σχέδιο Ανάν, θα έχει τριάντα μία τέτοιες βάσεις. Ίσως να φιλοδοξούμε σχέδια σαν την Ουγγαρία και να εκπαιδεύουμε και εμείς πράκτορες εδώ και ενδεχομένως να ξοδεύουμε και γι' αυτά.

Αυτή είναι η εξέλιξη και προς τα εκεί πηγαίνουν τα πράγματα, διότι η εθνική αμυντική μας βιομηχανία δεν παράγει πια τίποτα. Στα συρτάρια βρίσκονται οι συμβάσεις. Γιατί; Για να περάσουν και αυτές στον ιδιωτικό τομέα. Ήδη τελειώνει το μεγάλο κομμάτι των ολυμπιακών έργων και εκεί εμφιλοχωρούν τα μεγαλύτερα κεφάλαια για την ασφάλεια. Για μια ασφάλεια των δεκαπέντε ημερών ή για την ασφάλεια επιτήρησης των πολιτών; Γιατί δεν αμφιβάλει κανείς ότι είμαστε διπλά και πάμε χέρι-χέρι με ευρωπαϊκούς δεσμούς σαν τον Μπερλουσκόνι, με τον οποίο άλλοτε συμφωνήσαμε και για την Ευρωπαϊκή Ένωση και για χίλια δυο άλλα πράγματα.

Είχε δίκιο ο ανθυπαστυνόμος που έλεγε ότι έξεχσαν οι σημερινοί κυβερνώντες που μας αντιμετωπίζουν, έτσι όπως μας αντιμετωπίζουν, ως εργαζόμενους που διεκδικούν βαρέα, ανθυγιεινά, πενθήμερο, -ό,τι δηλαδή διεκδικεί αγωνιστικά ο ελληνικός λαός ως θεμελιωμένα δικαιώματα– βρέθηκαν εδώ ψηφισμένοι, επειδή έκαναν καταλήψεις, κατέβαζαν διακόπτες και έκαναν διαδηλώσεις.

Αυτά τελείωσαν και είναι απαγορευμένα. Θα πάμε με τον αστυνόμο της γειτονιάς μας. Ο αστυνόμος της γειτονιάς μας θα μας κοστίζει ο κούκος αηδόνι και δεν θα είναι εργαζόμενος του ελληνικού λαού, αλλά θα είναι σε διατεταγμένη υπηρεσία ως φτηνά εργατικά χέρια.

Αγαπητοί συνάδελφοι, όταν ακούτε την ασφάλεια, που θα αισθανόμαστε από τον αστυνομικό της γειτονιάς μας, είναι καλό να γνωρίζουμε όλοι και ο ελληνικός λαός ότι οι πρώτες είκοσι τρεις συλλήψεις, που έκαναν οι αστυνομικοί της γειτονιάς στη γειτονική Ιταλία, με την οποία πλήρως συμφωνεί η σοσιαλδημοκρατία και οικονομικά και στη διαχείριση, ήταν η σύλληψη είκοσι τριών συμμετεχόντων στις διαδηλώσεις κατά της παγκοσμιοποίησης.

Η δεύτερη αντίληψη, που συνοδεύει αυτό, είναι ότι πρέπει να αλλάξουμε πια ακόμα και τα βιβλία της ιστορίας. Το λέω αυτό, γιατί έτσι είπε η αντίστοιχη γείτονα σύμμαχος χώρα, με την οποία συμφωνούμε στη Σέγκεν, στην άμυνα, στα χίλια δυο. Είπε δηλαδή ότι πρέπει να αλλάξουν τα βιβλία της ιστορίας. Γιατί; Γιατί εμείς πρέπει να προετοιμαστούμε και για τη Θεσσαλονίκη και πρέπει να ετοιμαστούμε με όρους Μπερλουσκόνι, με όρους καταστολής σκέψης και τα προβλέπουμε αυτά.

Εξοπλιζόμαστε. Εξοπλιζόμαστε για να αμυνθούμε; Να αμυνθούμε εδώ σ' αυτόν τον τόπο; Μα γιατί; Αφού δεν παράγουμε τίποτα πια. Δεν καθορίζουμε εμείς τις παραγγελίες μας, τις καθορίζουν οι σχέσεις μας με το ΝΑΤΟ και την Ευρωπαϊκή Ένωση.

Νομίζω ότι ο Πρωθυπουργός σε ό,τι αφορά τις αμυντικές δαπάνες και τα Σώματα Ασφαλείας, που είναι τα τμήματα της ασφαλείας της χώρας, είπε δυο πάρα πολύ μεγάλες αλήθειες. Η μια είναι ότι ο ΝΑΤΟ ενέκρινε τον ευρωστρατό. Άρα ξέρουμε πόσο ανεξάρτητη είναι αυτή η ευρωπαϊκή πολιτική. Ενέκρινε τον ευρωστρατό και το επανέλαβε δυο φορές. Έχουμε την έγκριση από το μεγάλο αφεντικό, άρα ξέρουμε ποιες δαπάνες θα έχουμε, γιατί θα πληρώσει 9,7% από το Ακαθάριστο Εθνικό Προϊόν του ο ελληνικός λαός, γιατί μας ενέκρινε το αφεντικό τη μοίρα μας. Αυτό είναι. Το είπε δύο φορές στη συνέντευξή του ο Πρωθυπουργός.

Βέβαια είπε και άλλα πράγματα και ίσως εδώ να μας οδηγήσει και σε αλλαγή και το βιβλίο της στρατιωτικής ιστορίας. Πρωτακούστηκε στις 12 Δεκεμβρίου του 1945 –λειτουργεί αγαπητοί συνάδελφοι– από το στόμα του Γκέμπελς η φράση «σιδηρούν παραπέτασμα». Έκτοτε υιοθετήθηκε από την ελεύθερη Δύση. Την ξανακούσαμε μόλις χθες σε τούτη εδώ την Αίθουσα. Άρα ξέρουμε σε ποια ελεύθερη -τι είδους- Δύση αντιμετωπίζουμε τα πράγματα και μάλιστα με κόστος το 10% του Ακαθάριστου Εθνικού μας Προϊόντος.

Σας ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης) : Η κ. Αικατερινάρη έχει το λόγο.

ΑΣΗΜΙΝΑ ΞΗΡΟΤΥΡΗ-ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΑΡΗ : Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο Προϋπολογισμός του 2003 παρ' όλο που συντάχθηκε εκ νέου, μετά παρέμβαση της EUROSTAT, προκειμένου να περιοριστούν οι λογιστικές αληθευσιμότητες και παρά τις αλλαγές που υποχρεώθηκε να κάνει η Κυβέρνηση, οι αληθευσιμότητες και οι αποκρύψεις συνεχίζονται με αποτέλεσμα ο Προϋπολογισμός να έχει έντονα πλασματικό χαρακτήρα.

Επιπλέον και περισσότερο από ποτέ ο Προϋπολογισμός του 2003 είναι ενταγμένος στην επιταχυνόμενη νεοφιλελεύθερη πολιτική και πορεία της κυβέρνησης. Πολιτική που συνεχίζει τη μονόπλευρη λιτότητα σε βάρος των μισθωτών και των κοινωνικών δαπανών, που επιταχύνει τις ιδιωτικοποιήσεις με τη λογική του εισπρακτικού χαρακτήρα, που αντί για αναδιάρθρωση της οικονομίας, δημιουργούν στρεβλώσεις και μονοπώλια στην αγορά και υποθηκεύουν το μέλλον της χώρας μας. Πολιτική που αφυδατώνει την προοπτική της περιφερειακής ανάπτυξης της σύγκλισης και της επίλυσης των διαρθρωτικών αναπτυξιακών προβλημάτων της χώρας, αφού οι προγραμματικές και οι διοικητικές αδυναμίες της κυβέρνησης που συμπορεύονται με την πρακτική της για συγκέντρωση έργων και δράσεων στη διαχείριση από τα μεγάλα οικονομικά συμφέροντα περιορίζουν στο ελάχιστο τη διάχυση και την διάρκεια των ωφελειών στον

ελληνικό λαό.

Επαίρεται η Κυβέρνηση ότι έχει ανακαλύψει το χρυσό οδηγό για την ανάκαμψη και ανάπτυξη της χώρας. Υπερεκτιμάται η αύξηση του ΑΕΠ της χώρας μας κατά 3,8% όταν είναι γνωστό ότι 3,8% είναι οι κοινοτικοί πόροι που εισρέουν στη χώρα, όταν είναι γνωστές οι τεράστιες διαφορές στο εισόδημα και το επίπεδο ευημερίας των Ελλήνων απέναντι στους υπόλοιπους λαούς της Ευρωπαϊκής Ένωσης και όταν θα χρειαστεί η χώρα μας πλέον των δεκαπέντε ετών παρόμοιους ρυθμούς ανάπτυξης για να πλησιάσει το επίπεδο των ευρωπαϊκών χωρών, ενώ ήδη προ πολλού θα έχουν εξαντληθεί οι εισρέοντες πόροι.

Η κατάσταση, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι πολύ δυσμενέστερη στις ελληνικές περιφέρειες, όπου οι δείκτες ανάπτυξης παραμένουν χαμηλοί, ενώ η ανεργία αποδεδειγμένα αυξάνεται. Στη δική μου περιφέρεια, στη Θεσσαλονίκη, η ανεργία αυξάνεται, ενώ μειώνεται η ανεργία, αλλά μόνον ευκαιριακά στο Λεκανοπέδιο της Αττικής. Η περιβόητη ανάκαμψη από το Γ' Κοινοτικό Πλαίσιο Στήριξης γονατίζει από το βάρος του διογκούμενου κόστους των Ολυμπιακών Αγώνων και της ανεπάρκειας της Κυβέρνησης και των δομών που επέλεξε για τη διαχείριση και υλοποίηση του Γ' Κοινοτικού Πλαισίου Στήριξης.

Καθυστερήσεις και προβλήματα κατ' εξοχήν συσσωρεύονται στα νέα έργα και τις δράσεις της περιφέρειας, σε αυτά δηλαδή που θα προσδοκούσε κανείς να δημιουργηθούν οι σταθερές υποδομές, οι συνθήκες και οι προοπτικές ανάπτυξης και απασχόλησης στις μειονεκτικές περιφέρειες της χώρας μας.

Χαρακτηριστικοί είναι οι πίνακες των δαπανών του προγράμματος δημοσίων επενδύσεων για το 2003. Ο προϋπολογισμός των έργων ανέρχεται σε 8.918.000.000 ευρώ. Από αυτά, 1.300.000.000 ευρώ, δηλαδή το 14,6%, διατίθενται για τα ολυμπιακά έργα και αυτά είναι κατά 100% διασφαλισμένα από τους εθνικούς πόρους.

Η αδιαφάνεια, η έλλειψη συντονισμού στη λήψη και την εκτέλεση των αποφάσεων για τους Ολυμπιακούς Αγώνες, η εμπλοκή ισχυρών διαπλεκόμενων συμφερόντων, οι δυσμενέστερες επιπτώσεις στο περιβάλλον εξακολουθούν να αυξάνουν υπέρμετρα το κόστος και να μεγεθύνουν τις αρνητικές επιπτώσεις στην οικονομική θέση του ελληνικού λαού και στην ανάπτυξη της περιφέρειας.

Μόλις 743.000.000 ευρώ, ποσοστό 8%, έχει διατεθεί για τα περιφερειακά προγράμματα, από τα οποία κατά 92% είναι συγχρηματοδοτούμενα και μόνο κατά 8% είναι διασφαλισμένα από εθνικούς πόρους. Για τα λοιπά έργα, συγκοινωνίες, γεωργία, εγχειρίσματα έργα, εκπαίδευση, πολιτισμό, υγεία, διατίθενται 6.875.000.000 ευρώ και απ' αυτά το 76% κατά μέσο όρο θα προέλθουν από συγχρηματοδότηση, δηλαδή από κοινοτικούς, εθνικούς και ιδιωτικούς πόρους.

Τι σημαίνει αυτό, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι; Ότι όσο οι διαδικασίες ένταξης και έναρξης της υλοποίησης των έργων του Γ' Κοινοτικού Πλαισίου Στήριξης καθυστερούν όσο πολλαπλασιάζονται τα προβλήματα και οι ελλείψεις στους φορείς διαχείρισης και στους τελικούς δικαιούχους, που επί τρία χρόνια παραμένουν αβοήθητοι, τόσο θα διογκώνονται οι κίνδυνοι των αστοχιών των έργων του προγράμματος, που ήταν πάρα πολλές στο Β' Κοινοτικό Πλαίσιο Στήριξης, αλλά θα αυξάνουν και οι κίνδυνοι της μη εξασφάλισης της κοινοτικής συγχρηματοδότησης.

Επιπλέον, βέβαια, όσο θα παραμένει χωρίς νομοθετικό πλαίσιο, κανόνες και προδιαγραφές το σύστημα εκτέλεσης των έργων με συγχρηματοδότηση από τους ιδιώτες, τότε όλη η διαδικασία των συγχρηματοδοτούμενων έργων του Γ' Κοινοτικού Πλαισίου Στήριξης και για το 2003 θα παραμένει έωλη και με μη ανατρέψιμες πλέον δυσμενέστερες συνέπειες.

Με επερωτήσή μας προ μηνός είπαμε ότι μόλις 11% έχει απορροφηθεί στο τέλος του τρίτου χρόνου από το Γ' Κοινοτικό Πλαίσιο Στήριξης και αυτό κυρίως από έργα-γέφυρες του Β' Κοινοτικού Πλαισίου Στήριξης ή από τα έργα υποστήριξης του πακέτου των Ολυμπιακών Αγώνων στην Αθήνα.

Κύριοι της Κυβέρνησης, αφιερώσατε, πλην όμως μόνο στα λόγια, το 75% του Γ' Κοινοτικού Πλαισίου Στήριξης στην περιφέρεια. Τι συμβαίνει, όμως, με τις απορροφήσεις των ΠΕΠ; Στη

Θεσσαλία αυτές κυμαίνονται μόλις στο 1,6%, στο 2% έως 3% στις περιφέρειες της Δυτικής Μακεδονίας, Ηπείρου και Βορείου Αιγαίου και στο 4% έως 5% στις υπόλοιπες περιφέρειες. Να φανταστεί κανείς ότι με το Γ' Κοινοτικό Πλαίσιο Στήριξης περιμέναμε όλοι να αμβλυνθούν οι περιφερειακές ανισότητες. Αδράνεια, ανεπάρκεια, συγκεντρωτισμός από τη μία μεριά, Ολυμπιακοί Αγώνες από την άλλη.

Κύριοι της Κυβέρνησης, καταδικάσατε την ελληνική περιφέρεια στην υπανάπτυξη. Και μην αρχίσετε πάλι τις διαψεύσεις και τις αλχημείες, γιατί πρόσφατα και το Υπουργικό Συμβούλιο και ο ίδιος ο Πρωθυπουργός επιβεβαίωσαν πλέον τις καθυστερήσεις και «άναψαν το κόκκινο φως».

Θέλετε ειδικότερα στοιχεία για τις καθυστερήσεις και την ανεπάρκεια; Τα μέτρα, παραδείγματος χάρι, του ΠΕΠ Κεντρικής Μακεδονίας, που αφορούν την αγροτική ανάπτυξη, τις μειονοτικές και ορεινές περιοχές και την ενεργοποίηση των ίσων ευκαιριών, έχουν μηδενική ενεργοποίηση και αυτό γιατί η κεντρική διοίκηση δεν εξέδωσε τις κοινές υπουργικές αποφάσεις.

Θέλετε να μιλήσουμε για το πρόγραμμα της ανταγωνιστικότητας; Θέλετε να μιλήσουμε για το πρόγραμμα της γεωργίας, όπου επιείρεστε ότι έχετε αυξήσει τα κονδύλια κατά 12,5%; Από τα στοιχεία της Επιτροπής Παρακολούθησης βγαίνει το συμπέρασμα ότι αυτό το πρόγραμμα βρίσκεται σε μηδενική ενεργοποίηση στα θέματα των εγγειοβελτιωτικών έργων, της μεταποίησης στις εξαγωγές των αγροτικών προϊόντων και στη βελτίωση των υποδομών και του περιβάλλοντος. Η αδυναμία στο σχεδιασμό και στην άσκηση σοβαρής αγροτικής πολιτικής δεν προβοδίζουν καμία επιτυχία και για τους στόχους που θέτει για τον αγροτικό τομέα ο Προϋπολογισμός του 2003.

Το μέλλον και οι προοπτικές της ελληνικής γεωργίας παράλληλα προσδιορίζονται και από τις τελευταίες εξελίξεις. Το περιεχόμενο των προτάσεων της Ευρωπαϊκής Ένωσης περί ενδιδίμεσης αναθεώρησης της ΚΑΠ και οι σχετικές αποφάσεις επιδεινώνουν τη θέση των αγροτών του ευρωπαϊκού Νότου. Η Κυβέρνηση πρέπει να χειριστεί τα θέματα αυτά με μέγιστη προσοχή, που όμως δεν την επιδεικνύει.

Τελειώνοντας θα ήθελα να πω ότι υπάρχει περιθώριο και μέσα από τους πόρους να διεκδικήσουμε και μια άλλη αγροτική πολιτική και να καταφέρουμε μια άλλη περιφερειακή ανάπτυξη. Παρ' όλα αυτά η Κυβέρνηση δεν διορθώνει την πολιτική της, δεν διορθώνει τις δομές της, ούτως ώστε να επιτύχει αυτήν την περιβόητη ισόρροπη ανάπτυξη, αυτήν την περιβόητη σύγκλιση.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης) : Ο Αντιπρόεδρος κ. Γείτονας έχει το λόγο.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΓΕΙΤΟΝΑΣ (Α' Αντιπρόεδρος της Βουλής): Κύριε Πρόεδρε και κύριοι συνάδελφοι, η συζήτηση για τον Προϋπολογισμό πιστεύω ότι είναι κορυφαία στιγμή και λειτουργία στην κοινοβουλευτική μας δράση. Είναι στιγμή ευθύνης.

Δυστυχώς κάθε χρόνο επαναλαμβάνεται από τα Νέα Δημοκρατία το γνωστό τροπάριο της ελεεινολογίας της οικονομίας. Ωχριούν μπροστά σας οι μανιάντισσες μοιρολογίστρες. Ακούμε φιλιππικούς κατά τις οικονομίας, παραληρήματα κομματικής μισαλλοδοξίας. Μόνο προτάσεις δεν ακούσαμε. Ούτε μία.

Η αλήθεια είναι ευτυχώς για την οικονομία γλυκιά για τη χώρα και πικρή για σας. Παρά τις καταστροφολογίες οι προβλέψεις σας διαψεύστηκαν, και η Ελλάδα πέτυχε να είναι σήμερα στη ζώνη του ευρώ και μέσα στο πλαίσιο του Συμφώνου Σταθερότητας και ανάπτυξης να προωθεί πραγματικά τη σύγκλιση και τη θωράκιση της οικονομίας έναντι του παγκόσμιου ανταγωνισμού. Και αυτό ανταποκρίνεται και στη συνολική της αξιοπιστία, από ό,τι έδειξε και πρόσφατα η Κοπεγχάγη.

Κύριοι συνάδελφοι ο προϋπολογισμός δεν είναι ούτε ευχολόγιο ούτε διακήρυξη προθέσεων. Διαμορφώνεται σε μια συγκεκριμένη εσωτερική και διεθνή οικονομική συγκυρία και προτείνει συγκεκριμένες λύσεις με βάση τις προτεραιότητες της πολιτικής. Γι' αυτό πιστεύω ότι και φέτος ιδιαίτερα λόγω της διεθνούς αβεβαιότητας ο Προϋπολογισμός του 2003 βασίζεται ορθώς σε συγκρατημένες εκτιμήσεις.

Ο Προϋπολογισμός υπηρετεί τους στόχους για ταχύτερους

ρυθμούς ανάπτυξης, διατήρηση της δημοσιονομικής σταθερότητας και εξοικονόμηση πόρων για την ενίσχυση της κοινωνικής συνοχής.

Ο ρυθμός ανάπτυξης 3,8% όπως αναμένεται είναι για όγδοη συνεχή χρονιά μεγαλύτερος από εκείνον της Ευρωζώνης και πολλαπλάσιος εκείνου πολλών χωρών της Ευρωζώνης.

Ορισμένοι από την Αντιπολίτευση αποδίδουν αυτόν το ρυθμό στις εισροές από το Κοινοτικό Πλαίσιο Στήριξης. Ως ένα σημείο, μόνο περίπου στο 1/3 είναι έτσι. Θέλετε όμως, όσοι το λέτε αυτό, να αγνοείτε τις οικονομικές μεταρρυθμίσεις και τις διαρθρωτικές αλλαγές που έγιναν και συνεχίζονται και συμβάλουν σε μια ανατροφοδοτούμενη ανάπτυξη.

Επίσης η δημοσιονομική πειθαρχία συνεχίζεται και αποτυπώνεται καθαρά στα μεγέθη.

Η Νέα Δημοκρατία επικαλείται συνεχώς τη EUROSTAT. Ομιλεί για διπλά βιβλία, για μαύρες τρύπες και κρυφά ελλείμματα. Νομίζω ότι είναι καιρός να αντιληφθούν ορισμένοι «οικονομολογούντες» από την πλευρά της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης ότι οποιοσδήποτε οριακές διευθετήσεις στην αποτύπωση λογιστικών μεγεθών με βάση αλλαγές μεθοδολογίας, σε καμία περίπτωση δεν αλλάζουν την πραγματική εικόνα της οικονομίας, η οποία παραμένει στον αστερισμό της σταθερότητας και της ανάπτυξης. Κάτι που το επιβεβαιώνουν όλοι οι διεθνείς οργανισμοί.

Τέλος πιστεύω ότι ο Προϋπολογισμός του 2003 περιορίζει σημαντικά τις καταναλωτικές δαπάνες του δημοσίου εις όφελος των δαπανών του κοινωνικού κράτους. Και μπορούν να αναφερθούν συγκεκριμένα παραδείγματα για τις συντάξεις, την παιδεία, την υγεία, τους ανθρώπους της τρίτης ηλικίας, την εργαζόμενη μητέρα.

Και μπορούν να αναφερθούν συγκεκριμένα παραδείγματα.

Στο υπόλοιπο της ομιλίας μου –είναι σύντομος ο χρόνος που διαθέτουμε– θελα να κάνω τρία σχόλια που εμπεριέχουν και ορισμένες προτάσεις. Πρώτον, έχει σημασία κατά τη γνώμη μου η πιστή εφαρμογή του Προϋπολογισμού, ώστε να επιτευχθούν οι στόχοι μέσα από την αποτελεσματικότητα των προγραμμάτων. Προς αυτήν την κατεύθυνση πιστεύω ότι οι ελεγκτικοί μηχανισμοί καθώς και οι ανεξάρτητες αρχές οφείλουν να αναλάβουν πρόσθετες δράσεις. Επίσης χρειάζεται να ενισχυθεί το κοινό μέτωπο διοικητικών και δικαστικών αρχών για την πάταξη και της σπατάλης και της διαφθοράς. Ιδιαίτερη εγρήγορση και δραστηριότητες παρεμβάσεις συνιστά η δυσμενής εξέλιξη του πληθωρισμού και τα εμφανιζόμενα φαινόμενα ακρίβειας. Κανένας δεν πρέπει να ξεχάσει ότι για την Κυβέρνηση και για όλους μας είναι πρώτιστο χρέος η προστασία του λαϊκού εισοδήματος.

Αυτά ως προς την εφαρμογή του Προϋπολογισμού για το σκέλος της δημοσιονομικής σταθερότητας και πειθαρχίας.

Το δεύτερο σχόλιό μου ως προς την εφαρμογή του Προϋπολογισμού αναφέρετε, στο σκέλος της ανάπτυξης. Οι υψηλοί ρυθμοί ανάπτυξης προϋποθέτουν ταχύτερη και ομαλή εξέλιξη των δράσεων του Γ' Κοινοτικού Πλαισίου Στήριξης, ώστε να αξιοποιηθούν πλήρως και εγκαίρως οι διαθέσιμοι πόροι.

Η συνεχής βελτίωση της επιχειρηματικότητας επίσης για την ανταγωνιστικότητα της οικονομίας πρέπει να παραμείνει κεντρικός στόχος. Είναι θετικό πιστεύω ότι με την πρόσφατη ενίσχυση των μικρομεσαίων μέσα από τις φορολογικές μεταρρυθμίσεις έγινε ένα θετικό βήμα. Όμως δεν αρκεί. Πιστεύω ότι η διευκόλυνση των μικρομεσαίων σε ευκαιρίες ώστε να συμμετάσχουν γρήγορα στις δράσεις του Γ' Κοινοτικού Πλαισίου Στήριξης, αλλά και η κάλυψή τους στη χρηματοδότηση μέσω του νέου Ταμείου Εγγυήσεων έχουν καθοριστική σημασία. Και τόνισα ιδιαίτερα το θέμα των μικρομεσαίων γιατί πιστεύω ότι όχι μόνο αποτελούν τη ραχοκοκαλιά της εθνικής οικονομίας αλλά είναι κλειδί και για την ανάκαμψη της αγοράς και για την ανάκαμψη της απασχόλησης.

Και το τρίτο σχόλιό μου αναφέρεται στα θέματα της κοινωνικής συνοχής, του κοινωνικού κράτους. Για μας, για το ΠΑΣΟΚ η ανάπτυξη και η κοινωνική συνοχή είναι δύο όψεις του ίδιου νομίσματος, που είναι το πραγματικό αντίκρισμα της προόδου και της ευημερίας των Ελλήνων.

Η κοινωνική σύγκλιση είναι όχι μόνο στόχος, αρχή και ιδεο-

λογία, αλλά και όρος για την οικονομική εξέλιξη. Σ' αυτό το πλαίσιο πιστεύω ότι η ανεργία είναι το μεγάλο αγκάθι. Σε όλη την Ευρώπη. Στη χώρα μας, παρά τα θετικά δείγματα, τα προβλήματα απασχόλησης παραμένουν οξυμένα. Η Ελληνική Προεδρία πιστεύω ότι έχει μια ευκαιρία για πιο προωθημένες και αποτελεσματικές δράσεις στο πλαίσιο των αποφάσεων της Λισαβόνας.

Θα μπορούσα ακόμα να προσθέσω εδώ ότι θα πρέπει με θάρρος –και αναφέρομαι σε όλον τον πολιτικό κόσμο- να ανταποκριθούμε σε προβληματισμούς που υπάρχουν και σε ευρωπαϊκό επίπεδο, σε σχέση με την απόδοση συγκεκριμένων δράσεων που υλοποιούμε τα τελευταία χρόνια. Και δεν έχω κανένα λόγο να μην αναφέρω ως παράδειγμα, δράσεις που έχουν σχέση με την κατάρτιση και τι αποδίδουν τελικά στην απασχόληση. Η ακόμα να προβληματιστούμε για το πώς αποδίδει η λειτουργία ορισμένων φορέων που είναι εντεταλμένοι για την καταπολέμηση της ανεργίας.

Επίσης τα προγράμματα και οι δράσεις για την ενίσχυση των ασθενέστερων οικονομικά ομάδων και αναφέρω ως παραδείγματα μισθωτούς, συνταξιούχους, πολύτεκνους, καθώς και οι δράσεις του «δικτύου καταπολέμησης της φτώχειας» μπορεί και πρέπει το 2003 να δώσουν χειροπιαστό κοινωνικό «μέρισμα». Η πολιτική κοινωνικής δικαιοσύνης δεν εξαντλείται για εμάς στις πράγματι σημαντικές έγιναν πρόσφατα- φορολογικές ελαφρύνσεις και απαλλαγές, υπέρ των αδυνάτων, αλλά επεκτείνεται και στο σύνολο των δράσεων και εκφάνσεων του κοινωνικού κράτους.

Οι πολίτες -γιατί ακούστηκαν και από την Αντιπολίτευση πολλά γι' αυτό- έχουν σίγουρα ανάγκη από περισσότερες εγγυήσεις για το εισόδημα, την εργασία, την καθημερινή τους ζωή. Οι ανέξοδες όμως ρητορείες κοινωνικής ευαισθησίας, ο λαϊκισμός του τύπου «τα μπορούμε όλα», δεν εγγυώνται παρά το τίποτα. Ας το καταλάβουν αυτό οι συνάδελφοι της Αντιπολίτευσης και ιδιαίτερα της Νέας Δημοκρατίας.

Η Κυβέρνηση αντιπαράθετει στην άγονη κριτική τα επιτεύγματα της οικονομίας. Και με το νέο Προϋπολογισμό χρηματοδοτεί δράσεις και προγράμματα που δίνουν μετρήσιμα αποτελέσματα στην κοινωνία. Έτσι το ΠΑΣΟΚ με έργα και όχι με λόγια, αποδεικνύει την ευαισθησία και την ανταπόκρισή του, στα μηνύματα της κοινωνίας. Ψηφίζω τον Προϋπολογισμό.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης) : Το λόγο έχει ο κ. Αλογοσκούφης.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΛΟΓΟΣΚΟΥΦΗΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, παρά τα όσα είπε ο προηγούμενος ομιλητής, δεν παύει να είναι γεγονός ότι και αυτός ο Προϋπολογισμός αντανάκλα τα αδιέξοδα της κυβερνητικής πολιτικής. Όσα λόγια και να ειπωθούν, είναι ο καθρέπτης μιας πολιτικής που είναι αναξιόπιστη, δεν δίνει αναπτυξιακή προοπτική στη χώρα και δεν συμβάλλει στην επίλυση των κοινωνικών προβλημάτων. Ενσωματώνει μια κοντόφθαλμη πολιτική που συσσωρεύει ακόμα μεγαλύτερα προβλήματα για το μέλλον. Και αυτό, όσα λόγια και να πείτε, το δείχνουν τα στοιχεία. Ό,τι και να πει ο Υπουργός που θα μιλήσει

μετά, όσα είπατε εσείς δεν μπορούν να ανατρέψουν την πραγματικότητα.

Η αναξιοπιστία του Προϋπολογισμού επιβεβαιώθηκε με τον πιο επίσημο τρόπο από τις παρεμβάσεις της Ευρωπαϊκής Στατιστικής Υπηρεσίας. Εκεί που μιλούσατε για πλεονάσματα και μας εγκαλούσε πέρυσι από αυτό εδώ το Βήμα ο Πρωθυπουργός ότι θα διαψευστούμε, όταν μιλάμε για πλασματικούς προϋπολογισμούς, ήρθε η Ευρωπαϊκή Στατιστική Υπηρεσία και είπε ότι τα πλεονάσματα είναι ελλείμματα. Και αναγκάζετε φέτος και το παραδέχεστε στον ίδιο τον Προϋπολογισμό. Το χρέος που θα έπεφτε στο 97% του Ακαθάριστου Εγχώριου Προϊόντος τώρα με κάποιον τρόπο ο Προϋπολογισμός μάς λέει ότι είναι στο 105%. Δηλαδή είναι οκτώ μονάδες παραπάνω εκεί που θα έπεφτε! Και οκτώ μονάδες του ΑΕΠ είναι δύο ετήσια Κοινοτικά Πλαίσια Στήριξης. Είναι μεγάλα τα νούμερα και μεγάλες οι αποκλίσεις και έχουν συνέπειες για την οικονομία.

Η αναξιοπιστία είναι ένα ζήτημα και νομίζω ότι αυτό λύθηκε. Και δεν μπορείτε να μιλάτε για την Αντιπολίτευση, κύριοι της Κυβέρνησης και κύριοι του ΠΑΣΟΚ, διότι η Αντιπολίτευση στην κριτική που έκανε δικαιώθηκε. Είπαμε ότι θα καθυστερήσουμε να μπούμε στην ΟΝΕ και καθυστερήσαμε. Είπαμε ότι η πολιτική που ακολουθείτε δεν οδηγεί σε πραγματική σύγκλιση και δικαιωθήκαμε. Είπαμε ότι οι προϋπολογισμοί είναι πλασματικοί και δικαιωθήκαμε.

Ποιο είναι όμως το σημαντικότερο πρόβλημα της χώρας και αυτού του προϋπολογισμού; Είναι η έλλειψη αναπτυξιακού οράματος, η έλλειψη κοινωνικού οράματος. Η Ελλάδα με κατά κεφαλήν εισόδημα στο 69% του μέσου κοινοτικού όρου είναι η φτωχότερη χώρα στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Είναι μάλιστα φτωχότερη από μερικές από τις χώρες, που σύμφωνα με την απόφαση της Κοπεγχάγης θα ενταχθούν στο μέλλον, όπως η Σλοβενία και η Κύπρος.

Με τους ρυθμούς ανάπτυξης των τελευταίων χρόνων η πραγματική σύγκλιση θα πάρει ογδόντα χρόνια. Και η αλήθεια είναι ότι μετά από είκοσι δύο χρόνια δεν έχει αποκατασταθεί ακόμα η πραγματική απόκλιση που σημειώθηκε στο κατά κεφαλήν εισόδημα των Ελλήνων από την πολιτική των κυβερνήσεων του ΠΑΣΟΚ κυρίως τη δεκαετία του 1980. Το 1980 το ελληνικό κατά κεφαλήν εισόδημα ήταν στο 72% των σημερινών δεκαπέντε. Πέρασε μία δεκαετία –και αυτό μπορείτε να το δείτε- που σημειώναμε πραγματική απόκλιση και φτάσαμε στο 1990 στο 59%. Το 1990 άρχισε η πραγματική σύγκλιση.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΠΙΠΕΡΓΙΑΣ: Το 1993;

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΛΟΓΟΣΚΟΥΦΗΣ: Το 1993 είχαμε ανέβει στο 64%, κύριε συνάδελφε, επειδή ρωτάτε. Επί τρία χρόνια είχαμε πραγματική σύγκλιση. Από το 59% που μας δώσατε το κατά κεφαλήν εισόδημα, εμείς το πήγαμε στο 64% και σήμερα είναι στο 69% μετά από οκτώ χρόνια. Αυτή είναι η πραγματικότητα. Τι κάνετε, λοιπόν; «Μια τρύπα στο νερό» κάνετε. Καταθέτω τα στοιχεία, για να καταχωρισθούν στα Πρακτικά.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Γεώργιος Αλογοσκούφης καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο που έχει ως εξής:

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΛΟΓΟΣΚΟΥΦΗΣ: Κάνετε «μια τρύπα στο νερό», όσον αφορά την πραγματική σύγκλιση τα τελευταία είκοσι χρόνια. Αυτή είναι η πραγματικότητα. Όλα τα άλλα είναι μαύρη προπαγάνδα. Γιατί ακολουθήσαμε αυτήν την πολιτική της πραγματικής απόκλισης; Γιατί ακόμα προσπαθούμε να πιάσουμε το κατά κεφαλήν εισόδημα που είχαμε το 1980 σε σχέση με τους Ευρωπαίους εταίρους μας; Γιατί μείναμε τόσο πίσω; Γιατί η πολιτική σας είναι αδιέξοδη. Και είναι αδιέξοδη και η φορολογική πολιτική του Προϋπολογισμού και η πολιτική των δαπανών;

Τι κάνετε φέτος; Είχατε προβλήματα στον Προϋπολογισμό. Πώς λύσατε τα προβλήματα; Βάλατε επιπλέον φορολογία στις μικρομεσαίες επιχειρήσεις και στους ελεύθερους επαγγελματίες. Τους είπατε με την περαιώση και τη συνάφεια να πληρώσουν φόρους για μια εξαετία και στραγγαλίσατε, στεγνώσατε τις μικρομεσαίες επιχειρήσεις που είναι η ατμομηχανή της ανάπτυξης. Τι άλλο κάνετε; Κόψατε κατά 1 δισεκατομμύριο ευρώ το πρόγραμμα των δημοσίων επενδύσεων είτε επίτηδες είτε επειδή δεν μπορούσατε να απορροφήσετε τα κονδύλια. Αυτήν την πολιτική κάνετε για να μπορέσετε να μαζέψετε κάπως τα ελλείμματα. Τι κάνει αυτή η πολιτική; Ανάπτυξη κάνει αυτό; Το να βάλεις όρους σε επιχειρήσεις κάνει ανάπτυξη; Το να μειώσεις το πρόγραμμα των δημοσίων επενδύσεων δημιουργεί ανάπτυξη; Αυτό είναι η πολιτική σας; Και εν τω μεταξύ οι τρέχουσες δαπάνες του δημοσίου ξεφεύγουν. Ξέφυγαν κατά 1 δισεκατομμύριο ευρώ. Η κατανάλωση ξεφεύγει, η σπατάλη περισσεύει, η ανάπτυξη όμως μας λείπει. Και δεν μπορούμε να κρυβόμαστε πίσω από τους ρυθμούς ανάπτυξης μιας χρονιάς που είχε και τα ολυμπιακά έργα, που έχει μία σειρά από ειδικούς παράγοντες που δεν εγγυώνται καθόλου τη συνέχιση της ανάπτυξης στο μέλλον. Σας έδειξα πριν τι κάνετε στην ανάπτυξη. Μια τρύπα στο νερό.

Τώρα ακούγεται πολλές φορές από την κυβερνητική πλευρά ότι όταν εμείς κάνουμε κριτική στην οικονομική πολιτική, ελεεινολογούμε –το είπε και ο κ. Γείτονας προηγούμενων– καταστροφολογούμε, δυσφημούμε τη χώρα. Κουραφέξαλα! Λάθος είναι η πολιτική σας, δεν είναι η χώρα.

(Θόρυβος από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ-κωδωνοκρουσίες)

Λάθος είναι η πολιτική. Η κριτική είναι στην οικονομική πολιτική, η κριτική δεν είναι στη χώρα. Η χώρα έχει αναπτυξιακές δυνατότητες, έχει έναν ιδιωτικό τομέα, που έχει δυναμισμό. Αυτό που σταματάει τη χώρα να πετύχει αυτά που μπορεί είναι η πολιτική που ακολουθήσατε όλα αυτά τα χρόνια. Εκεί είναι το λάθος. Τα κρυφά ελλείμματα και τα κρυφά χρέη, που εξακολουθούν και συσσωρεύονται και θα μας βαραίνουν για χρόνια.

Ακούγεται και κάτι άλλο, ότι η Αντιπολίτευση δεν έχει προτάσεις. Ακούσατε προτάσεις από όλους μας τους εισηγητές, θα ακούσατε και από εμένα και ειδικά για τον Προϋπολογισμό, γιατί ο χρόνος σήμερα είναι λίγο περιορισμένος για εμένα. Τρία είναι τα ζητούμενα στον Προϋπολογισμό. Το πρώτο είναι η διαφάνεια στην αποτύπωση των λογαριασμών. Ελέγξαμε τον Προϋπολογισμό. Πάσχει. Παρά την ευρωστατιστική υπηρεσία, παρά τις διορθώσεις που έγιναν, εξακολουθεί και υπάρχει δημιουργική λογιστική. Ο περιορισμός της σπατάλης στο δημόσιο, είπα προηγούμενος τα στοιχεία, πάσχει. Μόνο έτσι θα μπορέσουμε να περιορίσουμε τα ελλείμματα.

Φορολογική μεταρρύθμιση. Και εκεί μια τρύπα στο νερό κάνετε. Ακούσαμε για τεράστιες φοροελαφρύνσεις, αλλά οι ελαφρύνσεις αποδείχθηκαν ασημαντες.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το πρόβλημα της οικονομίας είναι πολιτικό, είναι πρόβλημα μιας κυβέρνησης που δεν έχει ούτε αξιοπιστία ούτε όραμα για τη χώρα. Μόνο με μια νέα κυβέρνηση και μια διαφορετική πολιτική θα μπορέσει να υπάρξει ελπίδα. Αυτή είναι η πραγματικότητα.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Ο κ. Θεόδωρος Πάγκαλος έχει το λόγο.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΠΑΓΚΑΛΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, περίμενα ως προνόμιο, είδα ότι προηγείται εμού ο κ. Αλογοσκούφης, ο οποίος είναι έγκριτος οικονομολόγος και από ό,τι διαβάζω στον Τύπο θα είναι και ο Υπουργός Οικονομικών της Κυβέρνησης της Νέας Δημοκρατίας, αν ποτέ σχηματι-

σθεί τέτοια κυβέρνηση.

Δυστυχώς είδα ότι ο κ. Αλογοσκούφης ακολούθησε πλέον τη σχολή του κυρίως εισηγητού κ. Παναγιωτόπουλου, ο οποίος είναι δεινός ρήτωρ και ρητόρευσε αντί να αναλύσει.

Είναι γεγονός ότι η οικονομία πάει καλά. Αυτό δεν το λέμε μονάχα εμείς, το λέει ο ΟΟΣΑ, το λέει η Ευρωπαϊκή Ένωση. Αλλά βεβαίως κάθε οικονομία έχει τα προβλήματά της. Και η δική μας οικονομία έχει τα δικά της προβλήματα. Ο Προϋπολογισμός αυτός είναι προϋπολογισμός εξισορροπητικός και στο μέτρο που κάτι τέτοιο είναι δυνατόν, προσπαθεί να είναι αναπτυξιακός.

Υπάρχει ένα πρόβλημα πληθωρισμού. Ο πληθωρισμός στην Ελλάδα αφορά κατ' αρχήν την κερδοσκοπία και ορθώς η Κυβέρνηση αντιμετωπίζει αυτήν τη στιγμή μέτρα για να περιορίσει την κερδοσκοπία. Ιδιαίτερα για όσα γράφονται στον Τύπο για αιτήματα αυξήσεων διαφόρων κλάδων, αμέσως μετά τις γιορτές, νομίζω ότι αυτά τα φαινόμενα πρέπει να αντιμετωπισθούν με συνεννόηση βέβαια, με πειθώ, αλλά και με εξαναγκασμό όταν αυτό είναι αναγκαίο, όταν δηλαδή προκύπτει κερδοσκοπία.

Ένας άλλος, όμως, παράγοντας είναι δομικός και αφορά το κόστος παραγωγής, που στην Ελλάδα είναι συγκριτικά με τις άλλες χώρες της Ένωσης υψηλότερο. Και αυτό για λόγους που δεν μπορούν να ξεπεραστούν ούτε σε μια τετραετία ούτε σε πολλές τετραετίες. Και επιτέλους ας σταματήσει αυτή η υπενθύμιση του γεγονότος ότι είμαστε οι φτωχότεροι στην Ευρώπη. Αυτό το ξέρουμε, κυρία και κύριοι συνάδελφοι. Το ξέρουμε πολύ καλά. Είμαστε φτωχότεροι διότι έτσι είναι το ιστορικό δεδομένο που αντιπαλεύουμε με μεγάλη επιτυχία, θα ήθελα να πω, μέχρι αυτήν τη στιγμή. Διότι για να μην πάψεις να είσαι φτωχότερος σημαίνει ότι πρέπει οι άλλοι να πηγαίνουν σιγανότερα από εσένα, όχι απλώς ότι εσύ πρέπει να πηγαίνεις με ικανοποιητικούς ρυθμούς. Και αυτό δεν είναι ευχερές.

Υπάρχει επίσης και η εισαγόμενη πίεση που στην Ελλάδα είναι παραδοσιακά ισχυρός παράγοντας διαμόρφωσης του επιπέδου του πληθωρισμού, γιατί είμαστε μια χώρα ιδιαίτερα ανοικτή στη διεθνή αγορά με μεγάλο άνοιγμα του εμπορικού μας ισοζυγίου. Και αυτή τη στιγμή πληθωριστικές πιέσεις –το γνωρίζετε καλά– υπάρχουν σε όλη την Ευρώπη. Και είναι έντονες οι πληθωριστικές πιέσεις.

Το άλλο πρόβλημα που έχουμε είναι η ανεργία. Έχω την άποψη, κύριοι συνάδελφοι, ότι η ανεργία στην Ελλάδα είναι δομική. Διότι αλλιώς θα πρέπει να εξηγήσει κανείς τη συνύπαρξη δύο φαινομένων: Την απορρόφηση ενός περίπου εκατομμυρίου μεταναστών –ίσως κάτι λιγότερο– με την ύπαρξη σταθερά ενός ποσοστού ανέργων 10%, 11%. Αυτό σημαίνει, με πολύ απλά ελληνικά, ότι δεν λείπει από τους Έλληνες οιαδήποτε εργασία. Λείπει η εργασία που η κοινωνική και πολιτιστική μας εξέλιξη καθιστά τους Έλληνες ικανούς να διεκδικήσουν. Και αυτό είναι ένα τεράστιο θέμα. Και σε αυτό, κύριοι συνάδελφοι, χρειάζεται συνεργασία των πολιτικών και κοινωνικών δυνάμεων για την αντιμετώπιση του προβλήματος της παιδείας. Στη δομική ανεργία οδηγεί κατά κύριο λόγο ενός ορισμένου τύπου παιδείας. Εάν δεν υπάρχει αυτού του τύπου η παιδεία θα έχουμε προβλήματα. Οι άνθρωποι που παράγει το σύστημά μας δεν θα είναι ανάλογοι με τις απαιτήσεις της οικονομίας.

Υπάρχει το πρόβλημα του χρέους. Θα μου επιτρέψετε να πω ότι δεν έχω κανένα λόγο να κάνουμε μια ανταλλαγή επιχειρημάτων μεταξύ κατεργαρέων. Επειδή, όμως, είμαι είκοσι ένα χρόνια στη Βουλή αυτό το πρόβλημα των εγγυήσεων των ΔΕΚΟ, των διαφόρων προσωρινών δανεισμών ήταν παγία πρακτική όλων των ελληνικών κυβερνήσεων. Τι υπάρχει τώρα και το καθιστά αντικείμενο συζήτησης εδώ με τόσο ιδιαίτερα αξιοπρόσκοτο τρόπο; Υπάρχει το Σύμφωνο Σταθερότητας. Που πριν δεν υπήρχε. Τα κάναμε αυτά τα πράγματα μεταξύ μας, ο καθένας έλεγε «α, τι κάνετε!» και ο καθένας απαντούσε «μα, τα είχατε κάνει και εσείς πριν, το κάνατε και αργότερα» κ.ο.κ. και το πράγμα έμενε εκεί. Το Σύμφωνο Σταθερότητας μας εξαναγκάζει να αντιμετωπίσουμε το χρέος με άλλη ευαισθησία. Και βεβαίως εκεί σημειώθηκε μια σημαντική επιδείνωση. Διότι οι μεγάλες χώρες, όπως ξέρετε, αναθεώρησαν το Σύμφωνο Σταθερότητας.

Δεν γνωρίζω αν ο Υπουργός Εθνικής Οικονομίας είχε τη δυνατότητα να αντισταθεί και μέχρι ποίου σημείου είχε τη δυνατότητα να αντισταθεί και να συγκρουστεί με τη Γερμανία όταν η Γερμανία επιβάλλει την υποκατάσταση του κριτηρίου των ελλειμμάτων από το κριτήριο του χρέους, ιδιαίτερα όταν έχουμε ανοικτά θέματα μεγάλης εθνικής σημασίας, όταν πηγαίνουμε στην Κοπεγχάγη και όταν κοιτάμε, όπως είναι φυσικό, να μην ανοίξουμε πολλά μέτωπα γιατί όποιος ανοίγει πολλά μέτωπα δεν είναι δυνατόν να πετύχει κανένα αποτέλεσμα. Νομίζω, όμως, ότι η επιδείνωση είναι κάτι που πλέον υπάρχει σαν δεδομένο.

Πρέπει να δούμε με ιδιαίτερη και επαυξημένη επαγρύπνηση τη ροή των κονδυλίων του Γ' Κοινοτικού Πλαισίου Στήριξης. Και εδώ θα ήθελα να επισημάνω στους συναδέλφους Υπουργούς οι οποίοι είναι απορροφημένοι από την καθημερινή τους εργασία –και ορθώς- ότι το επιχείρημα των υπαλλήλων που τους πλαισιώνουν και των συμβούλων «δεν φταίμε εμείς, φταίει το άλλο Υπουργείο, φταίει ο νομάρχης, φταίει ο ιδιώτης επιχειρηματίας διότι δεν έγινε η απορρόφηση» δεν ισχύει σε πολιτικό επίπεδο. Ο λαός ξέρει ότι υπάρχει Κυβέρνηση και απαιτεί από την Κυβέρνηση να ελέγξει το νομάρχη, να ελέγξει την Τοπική Αυτοδιοίκηση, να ελέγξει τον ιδιώτη επιχειρηματία. Δεν μπορείτε να πάτε στις εκλογές λέγοντας ότι δεν απορροφήσαμε αυτά τα κονδύλια επειδή δεν λειτούργησε το σύστημα. Πιθανότητα το σύστημα δεν θα λειτούργησει παντού. Εκεί, όμως, οφείλτε εγκαίρως να πάρετε τα μέτρα σας και να το επισημάνετε.

Θα ήθελα τέλος να πω ότι υπάρχει ένα πρόβλημα, το οποίο πρέπει να το συνειδητοποιήσουμε γιατί είμαστε λίγο περιορισμένοι στην ενδοχώρα μας.

Η Ευρωπαϊκή Ένωση μέσα στα πλαίσια της οποίας κινούμαστε και μάλιστα επί των οικονομικών θεμάτων κινούμαστε κατά απόλυτο τρόπο διότι είμαστε πλέον στην Οικονομική Νομισματική Ένωση, δεν έχει μεγαλεπίβολο σχέδιο ανάπτυξης όπως είχε πάντα. Τι εννοώ με αυτό; Επί μία δεκαετία η Ευρωπαϊκή Ένωση έφτιαξε την Ενιαία Αγορά, αυτό ήταν το μεγαλεπίβολο σχέδιο. Ολοκληρώθηκε η Ενιαία Αγορά. Μετά απ' αυτό οικοδομήσαμε το κοινό νόμισμα. Τώρα δεν υπάρχει τέτοιο σχέδιο.

Θα με συγχωρήσετε, αλλά τα σαράντα δύο –αν δεν κάνω λάθος- κριτήρια της Λισαβόνας είναι μικρού μεγέθους πολιτικές. Δεν υπάρχει η μεγάλη εναία πολιτική που θα συσπειρώνε δυνάμεις, που θα ενέπνεε τους επενδυτές και θα οδηγούσε στη συστράτευση των κυβερνήσεων. Είναι δυνατόν να υπάρξει τέτοιο σχέδιο; Βρισκόμαστε στο τέλος της ιστορίας, προφανώς υπάρχει η δυνατότητα να υπάρξει ένα τέτοιο σχέδιο.

Εγώ μάλιστα έχω δύο ιδέες για τέτοια σχέδια στο μυαλό μου. Το ένα θα μπορούσε να είναι η τεχνολογική υστέρηση απέναντι στις Ηνωμένες Πολιτείες και στην Ιαπωνία. Το δεύτερο είναι η ανασυγκρότηση της Ανατολικής Ευρώπης. Αν εξαιρέσει κανείς την Κύπρο, η οποία θα τοποθετηθεί κάπου μεταξύ της Ισπανίας και της Ιταλίας, αν δεν κάνω λάθος, και την Τσεχία και τη Σλοβενία, οι οποίες είναι πάρα πολύ κοντά μας και είναι ενδεχόμενο να μας ξεπεράσουν κίολας αν τα πράγματα πάνε έτσι...

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Μας ξεπέρασαν.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΠΑΓΚΑΛΟΣ: Εν πάση περιπτώσει. Μην το βλέπουμε τώρα ως αθλητές σε μαθητικούς αγώνες.

Δεν υπάρχει αυτήν τη στιγμή ελπίδα οι άλλες χώρες να ανασυγκροτηθούν χωρίς μαζική εισροή κοινοτικών πόρων. Πρέπει, λοιπόν, να υπάρξει ένα τέτοιο σχέδιο ανασυγκρότησης και πρέπει να χρηματοδοτηθεί. Χρειάζεται γενναία αύξηση των ιδίων πόρων. Αυτό είναι ανάγκη να γίνει αντικείμενο της πολιτικής μας στην Ευρωπαϊκή Ένωση.

Κύριε Πρόεδρε, υπάρχει η ιστορική θριαμβολογία, να λες δηλαδή συνεχώς ότι τότε υπήρξαν τόσα αυτοκίνητα, τώρα υπάρχουν τόσα, άρα προόδευσε ο τόπος. Αυτό είναι κάτι που δεν αποδίδει την πραγματικότητα. Αλλά και η ιστορική μεμφοίρια, δηλαδή το να λες συνεχώς ότι δεν πήγαμε αρκετά γρήγορα κλπ., ούτε αυτό αποδίδει την πραγματικότητα. Έχω την εντύπωση ότι η Αντιπολίτευση πρέπει να προσέξει την «παλαιοκομματική δημαγωγία» και το λέω εντός εισαγωγικών, δεν εννοώ τίποτε δυσμενές για οποιονδήποτε έχει μιλήσει. Εννοώ ότι δεν μπορεί ταυτοχρόνως να ακούμε από τον εισηγητή της Αντιπολίτευσης μια πρόταση για το ελάχιστο εγγυημένο εισό-

δημα, η οποία -αν δεν κάνω λάθος- κοστίζει περί το 1 τρισεκατομμύριο 300 δισεκατομμύρια παλαιές δραχμές, και ταυτόχρονα να ακούμε ότι πρέπει να περιορίσουμε τις δαπάνες. Δεν μπορεί να προτείνονται γενναίες παρεμβάσεις στην οικονομία και ταυτόχρονα ένα νεοφιλελεύθερο κήρυγμα για περιορισμό του κράτους που θυμίζει παλαιές εποχές.

Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης) : Το λόγο έχει ο κ. Σταύρος Παπαδόπουλος.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ : Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η συμπεριφορά του κ. Χριστοδουλάκη και ο τρόπος απάντησης στον εισηγητή της Νέας Δημοκρατίας κ. Παναγιωτόπουλο για το ελάχιστο εγγυημένο εισόδημα του Έλληνα πολίτη που εισηγήθηκε μου δίνει το δικαίωμα να πω ότι το ΠΑΣΟΚ, κινούμενο μέσα στην έρημο του εγωκεντρισμού και της αλαζονείας της εξουσίας, αλλά και του τρόπου σκέψης και δράσης του ίδιου του Πρωθυπουργού, δημιούργησε μία χαστική κατάσταση σε όλες τις εκφάνσεις της ζωής μέσα στην οποία δυναμικά σκόλασε τα πλοκάμια της η διαπλοκή απομακρύνοντας το μεδούλι του Έλληνα πολίτη και δημιουργώντας ένα κράτος κοινωνικά άδικο, ανήμπορο να απονεμίσει αγάπη και κοινωνική δικαιοσύνη.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Β' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΣΓΟΥΡΙΔΗΣ**)

Η Κυβέρνηση όλων των Ελλήνων έγινε πλέον Κυβέρνηση ολίγων μόνο μη ορθόδοξων, ετερόδοξων και αλλόθρησκων «εισαγόμενων» Ελλήνων και των συγγενών αυτών, με τις ψήφους των οποίων κερδίστηκε τις εκλογές και στη συνέχεια ισοπέδωσαν τους πάντες και τα πάντα, έγινε η Κυβέρνηση των διαπλεκόμενων και των τραπεζιτών, για τους οποίους και μόνο υπάρχει και τα συμφέροντα των οποίων μόνο εξυπηρετεί. Τα οράματα κοινωνικής δικαιοσύνης, του κράτους - πρόνοιας, του κράτους - δικαίου και αγάπης που υπόσχεται στους πάντες τα πάντα διά της κομματικής νομενκλατούρας του ΠΑΣΟΚ έγιναν εφιάλτες και όνειρα θερινής νυκτός και οδήγησαν στη φτώχεια και την εξαθλίωση τον ελληνικό λαό.

Έγιναν οράματα κοινωνικής απαξίωσης και αδικίας, οδηγήντας ένα ΠΑΣΟΚικό κράτος ολιγαρχίας, αδικίας και ρουσφετολογίας σ' ένα κράτος κοινωνικά άδικο και φοροεισπρακτικό, σ' ένα κράτος που έγινε εχθρός του λαού, εξοντώνοντας τους μισθωτούς και τους συνταξιούχους, τους μικρομεσαίους επαγγελματίες, εμπόρους και βιοτέχνες, που μαζί με τους γεωργοκτηνοτρόφους της χώρας είναι η ραχοκοκαλιά της ελληνικής οικονομίας. Εξοντώνοντας ακόμη και τους αστυνομικούς, τους στρατιωτικούς, τους πυροσβέστες, τους ιερωμένους της ορθοδοξίας, την ίδια την ορθοδοξία.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, οι εισηγητές του ΠΑΣΟΚ, αναφέρουν ότι η ασκούμενη οικονομική και κοινωνική πολιτική αποβλέπει στη δικαιότερη κατανομή των φορολογικών βαρών και στην εμπέδωση του κλίματος φορολογικής και κοινωνικής δικαιοσύνης.

Και ερωτώ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι φορολογική δικαιοσύνη όταν μένουν εκτός φορολογίας οι πραγματικά έχοντες και κατέχοντες, τα λεγόμενα διαπλεκόμενα συμφέροντα προς τους οποίους χαρίζετε τρισεκατομμύρια και κλείνετε στις φυλακές ανήμπορους πολύτεκνους και φτωχούς ανθρώπους όταν οφείλουν λίγες εισφορές στο ΙΚΑ και στο ΤΕΒΕ;

Είναι κοινωνική δικαιοσύνη να αφαιρείτε από τους συνταξιούχους του ΟΓΑ που παίρνουν ψίχουλα από τις 50.000 δραχμές το μήνα το ποσό των 4.000 δραχμών περίπου για περίθαλψη, ενώ έπρεπε να δώσετε και σε αυτούς τους πλέον χαμηλόμισθους συνταξιούχους το Επίδομα Κοινωνικής Αλληλεγγύης Συνταξιούχων, το ΕΚΑΣ;

Είναι κοινωνική δικαιοσύνη να αντιμετωπίζετε χωρίς ίχνος αγάπης και πρόνοιας την Ελληνίδα πολύτεκνη μητέρα, την ώρα που το δημογραφικό πρόβλημα με την υπογεννητικότητα συρρικνώνει το έθνος μας; Εξαιτίας της ανεργίας οι νέοι δεν παντρεύονται, οι παντρεμένοι νέοι δεν γεννούν, γιατί δεν μπορούν να διαθρέψουν τα παιδιά τους και οι θάνατοι τραβούν την ανηφόρα.

Χρειάζονται γενναίες αποφάσεις για να αντιμετωπίσουμε το οξύ δημογραφικό πρόβλημα. Χρειάζεται να βοηθήσουμε την Ελληνίδα μητέρα για να γεννήσει Ελληνόπουλα, να σταματήσει η εισαγωγή αλλοφύλων και αλλοθρήσκων και η παράνομη ελληνοποίηση τους για να αποκτήσετε ψηφοφόρους.

Δώστε, λοιπόν, κίνητρα προς την Ελληνίδα μητέρα. Δώστε 1.000.000 δραχμές για κάθε τρίτο παιδί και 500.000 δραχμές για κάθε Ελληνόπουλο που θα γεννηθεί μετά από το τρίτο παιδί.

Μόνον έτσι, κύριε Υπουργέ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα κρατήσουμε την Ελλάδα ζωντανή.

Στον αγροτικό τομέα είναι γνωστό πλέον ότι οι παραγωγοί όλης της χώρας είναι ανάστατοι. Και είναι ανάστατοι από την ανάλγητη αντικοινωνική και χωρίς ίχνος αγάπης και πρόνοιας πολιτική που εφαρμόζετε τα τελευταία χρόνια.

Από την πολιτική σας αυτή έφτασαν στα πρόθυρα της φτώχειας και της κοινωνικής απαξίωσης με αποτέλεσμα από την αδιαφορία, την ολιγωρία και τη γενικότερη πολιτική σας αυτή τη στιγμή να κινδυνεύουν να χάσουν ακόμη και τα ίδια τους τα σπίτια με κατασχέσεις και πλειστηριασμούς. Είδατε τι έγινε πριν από λίγες μέρες στην περιοχή Κάτω Νευροκοπίου. Μόνο όπλα δεν έβγαλαν οι αγρότες για να αντιμετωπίσουν αυτούς που πήγαν να κάνουν κατασχέσεις στα σπίτια τους.

Ειπώθηκε δια στόματος του κυρίου Υπουργού πολλές φορές, αλλά και του κυρίου Πρωθυπουργού, ότι το εισόδημα των αγροτών γενικότερα, των βαμβακοπαραγωγών ειδικότερα και των καπνοπαραγωγών, αλλά και όλων των γεωργοκτηνοτρόφων της χώρας τα τελευταία χρόνια αυξήθηκε. Και το ερώτημα που τίθεται προς όλους τους συναδέλφους που βρίσκονται σε αυτήν την Αίθουσα και που προέρχονται από αγροτικές περιοχές είναι το εξής: Πείτε μου ειλικρινά, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πείτε μου, κύριε Υπουργέ, ένα αγροτικό προϊόν, ένα, που τα τελευταία χρόνια είχε ανοδική πορεία. Όλα τα αγροτικά προϊόντα στα χέρια του παραγωγού έχουν φθίνουσα πορεία, είναι προς τα κάτω. Απεναντίας οι συντελεστές παραγωγής, δηλαδή τα φυτοφάρμακα, οι σπόροι, τα καύσιμα, τα αγροτικά εργαλεία, όλα έχουν υπερτριπλασιαστεί τα τελευταία χρόνια. Τα ποσά είναι αντιστρόφως ανάλογα εις βάρος του παραγωγού. Και εσείς βγαίνετε προς τα έξω, κύριε Υπουργέ και κύριε Πρωθυπουργέ, και ειλικρινά χωρίς ντροπή λέτε ότι το εισόδημα των αγροτών τα τελευταία τρία χρόνια αυξήθηκε κατά 12%. Αυτό μου θυμίζει ένα άρθρο του Ποινικού Κώδικα που αναφέρεται στην απάτη και λέει «όστις εν γνώσει του διαδίδει ψευδή γεγονότα ως αληθή –όρα το ΠΑΣΟΚ- με σκοπό να περιποιήσει στον εαυτόν του παράνομο περιουσιακό όφελος, δηλαδή, τις ψήφους του ελληνικού λαού, διαπράττει το αδίκημα της απάτης».

Νομίζω ότι οι πράξεις και οι παραλείψεις σας αυτά δείχνουν. Στην περιοχή της ιδιαίτερης πατρίδας μου, τη Δράμα και κυρίως στις περιοχές Προσοτσάνης, Παρανεστίου και Κάτω Νευροκοπίου οι αγρότες βρίσκονται σε άθλια οικονομική κατάσταση, με αποτέλεσμα να μην μπορούν να ανταποκριθούν για άλλη μια φορά στις υποχρεώσεις τους έναντι της ΑΤΕ.

Δεν αφήσατε τίποτε όρθιο στη Δράμα. Υπάρχει οξύ πρόβλημα άρδευσης για τους αγρότες που υποφέρουν. Ελάτε στη Δράμα, κύριε Υπουργέ, ελάτε στις πιο πλούσιες περιοχές της όπως είναι ο Δήμος Καλαμπακίου και η περιοχή Φωτολίβους και τραβήξτε μία κάρτα από την ΑΤΕ ή όλες τις κάρτες και θα δείτε ότι χρωστάει το 95% των παραγωγών προς την ΑΤΕ και χρωστάει όχι γιατί είναι τεμπέληδες ή γιατί τα τρώνε σε κέντρα διασκέδασης, αλλά γιατί το κόστος παραγωγής δεν είναι εκείνο που καλύπτεται από τις τιμές των αγροτικών προϊόντων στα χέρια του παραγωγού. Ιδιαίτερα όμως στις περιοχές Παρανεστίου και Κάτω Νευροκοπίου Δράμας τα χρέη των παραγωγών ξεπερνούν τα 8 δισεκατομμύρια, ποσά που προέρχονται κυρίως από πανωτόκια και που σημαίνει ότι αυτοί οι άνθρωποι όλη την κινητή και ακίνητη περιουσία τους να πουλήσουν, δεν μπορούν να εξοφλήσουν τα χρέη τους προς την ΑΤΕ.

Η ανεργία στη Δράμα ξεπερνά το 35% και ιδιαίτερα η ανεργία των νέων το 50%.

Τελειώνοντας ήθελα να τονίσω ότι με όλα αυτά, με τις πράξεις και τις παραλείψεις της Κυβέρνησης του ΠΑΣΟΚ που φω-

τογραφίζουν και τον παρόντα προϋπολογισμό, μου θυμίζουν μία κωμωδία του Μολιέρου, το «γιατρό με το στανιό», όπου ο μέθυσος σύζυγος γιατρός με το στανιό έχει ένα διάλογο με τη γυναίκα του. Εκείνη διαμαρτύρεται γιατί ακριβώς δεν φροντίζει τα παιδιά του. Έτσι συμβαίνει και με το ΠΑΣΟΚ. Διαμαρτύρεται ο κόσμος, φωνάζει και ο κύριος Πρωθυπουργός λέει «άστους να φωνάζουν». Σαν έχουμε φάει εμείς καλά, θέλουμε όλοι οι άλλοι Έλληνες να είναι χορτάτοι.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)
ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουρίδης): Ο κ.Θωμόπουλος έχει το λόγο.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΘΩΜΟΠΟΥΛΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, κύριοι συνάδελφοι, θα αρχίσω την ομιλία μου με μία παρατήρηση. Κατά το παρελθόν, μόνιμη επωδός των εισηγητών των κομμάτων της Αντιπολίτευσης σε αυτήν την Αίθουσα, ήταν ότι η διαδικασία συζήτησης του Προϋπολογισμού ήταν μία άνευ ουσίας τυπική διαδικασία, αφού ο Προϋπολογισμός είναι δεδομένος και δεν επιδέχεται καμμία αλλαγή στα μεγέθη του.

Αυτό απέτρεψε την αφορμή να γίνει τροποποίηση στον Κανονισμό της Βουλής, ώστε κάθε Οκτώβριο ο Υπουργός Οικονομικών να είναι υποχρεωμένος να φέρει στη Διαρκή Επιτροπή Οικονομικών Υποθέσεων, προσχέδιο του Προϋπολογισμού, όπου γίνεται συζήτηση και όπου τα κόμματα της Αντιπολίτευσης καταθέτουν τις προτάσεις τους, αν έχουν βέβαια.

Όλα τα κόμματα της Αντιπολίτευσης, πέρα από έναν καταγγελτικό λόγο, πέρα από χαρακτηρισμούς του Προϋπολογισμού ως πλασματικού, ως προϊόντος δημιουργικής λογιστικής, ως έξω από τη ζωή, δεν έχουν καταθέσει ποτέ ολοκληρωμένες προτάσεις, παρά τα δύο χρόνια που γίνεται συζήτηση στη Διαρκή Επιτροπή και ο Υπουργός Εθνικής Οικονομίας καλεί τα κόμματα να φέρουν τις προτάσεις τους, για να υπάρξουν μεταβολές στα μεγέθη του Προϋπολογισμού. Αυτό δείχνει ότι τα κόμματα της Αντιπολίτευσης, αντί να βάλουν τα στελέχη τους να δουλέψουν, να παράξουν πολιτική, χαίρονται και επαφίενται σ' ένα λόγο καταγγελτικό, σε κορώνες για τα κανάλια και τις εφημερίδες. Δεν συμβάλλουν όμως στο ρόλο που τους έχει τάξει η κοινωνία.

Να δούμε ποια είναι η διεθνής συγκυρία για τον Προϋπολογισμό. Υπάρχει ένα αβέβαιο περιβάλλον, όπου η αβεβαιότητα επιτείνεται με την προοπτική του πολέμου στο Ιράκ.

Ένας πόλεμος στο Ιράκ θα ανατρέψει την ισορροπία των οικονομιών, διότι το πετρέλαιο θα ανατιμηθεί. Χώρες όπως η Γερμανία και η Γαλλία βρίσκονται σε ύφεση. Παρουσιάζουν ελλείμματα στους προϋπολογισμούς τους της τάξεως του 3% και πάνω. Αυτά τα ελλείμματα υπερβαίνουν τα όρια που θέτει το Σύμφωνο Σταθερότητας. Αυτό σημαίνει ότι οι οικονομίες αυτές για να βγουν από την ύφεση θα πρέπει να κάνουν επεκτατική δημοσιονομική πολιτική. Τώρα γίνεται πολύς λόγος για να καταργηθεί το κριτήριο του ελλείμματος στο Σύμφωνο Σταθερότητας και να μπει το δημόσιο χρέος.

Η χώρα μας, παρά τις αντίξοες συνθήκες από το 1996 μέχρι σήμερα αναπτύσσεται με υψηλούς ρυθμούς ανάπτυξης που υπερβαίνουν το μέσο κοινοτικό όρο. Στην Ευρωζώνη ο μέσος ρυθμός ανάπτυξης είναι 1,8 και στην Ευρωπαϊκή Ένωση 1,2. Σε παγκόσμιο επίπεδο ο ρυθμός ανάπτυξης είναι 2,6. Στη χώρα μας είναι 3,8. Οφείλεται αυτός ο ρυθμός ανάπτυξης στις εισροές από το Γ' Κοινοτικό Πλαίσιο Στήριξης όπως διατείνεται η Αντιπολίτευση και άρα όταν θα πάσουν να ρέουν αυτά τα κονδύλια θα καταρρεύσει η οικονομία μας; Είναι μέγα λάθος αυτός ο ισχυρισμός. Η οικονομική ανάπτυξη οφείλεται και στις εισροές από το Γ' Κοινοτικό Πλαίσιο Στήριξης, αλλά κυρίως οφείλεται στην πτώση των επιτοκίων που δεν ήταν τυχαία. Ήρθε μετά από μια συστηματική οικονομική πολιτική που ακολουθήσαμε τα τελευταία χρόνια.

Έτσι ο ιδιώτης μπορεί εύκολα να προσφύγει στον τραπεζικό δανεισμό για να κάνει ιδιωτικές επενδύσεις. Οι ιδιωτικές επενδύσεις αυξάνονται με ταχύ ρυθμό τα τελευταία χρόνια και φθάνουν το 9,5%. Είναι ουσιαστικότερος παράγοντας που συμβάλλει στον υψηλό ρυθμό ανάπτυξης.

Άλλος παράγοντας που συμβάλλει στον υψηλό ρυθμό ανάπτυξης είναι τα μεγάλα έργα. Όλοι βλέπουμε ότι απ' άκρου εις

άκρον της Ελλάδος και όχι μόνο στην Αθήνα γίνονται σημαντικά έργα υποδομής τα οποία συμβάλλουν στην οικονομική ανάπτυξη. Όταν τελειώσουν αυτά θα τελειώσει και η ανάπτυξη; Όχι. Μέσα από τον εκσυγχρονισμό της οικονομίας, μέσα από τις δράσεις των κοινοτικών κονδυλίων θα εκσυγχρονιστεί και η χώρα μας και θα γίνει ανταγωνιστική, έτσι ώστε θα αυξηθεί τις εξαγωγές της. Άρα θα υπάρχει μια αυτοτροφοδοτούμενη ανάπτυξη και δεν θα καταρρεύσει η οικονομία όπως διατείνεται ο κ. Μητσοτάκης στα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης.

Η Νέα Δημοκρατία παρουσιάζεται να μην έχει ενιαία έκφραση προς τα έξω. Προ ολίγου ο κ. Αλογοσκούφης είπε «Τι έγινε με αυτόν τον Προϋπολογισμό; Κάνετε ασήμαντες φορολογικές ελαφρύνσεις». Μα, στην Επιτροπή Οικονομικών Υποθέσεων ο κ. Μητσοτάκης παρατήρησε τον Υπουργό Οικονομικών διότι με τις ελαφρύνσεις του μαθαίνει τον κόσμο να μην περνάει από την εφορία. Δηλαδή να φορολογήσουμε τους πολίτες ανεξάρτητα από το εισόδημά τους για να μπαίνουν στην εφορία και να αποτελούν τα υποζύγια του φορολογικού συστήματος; Όχι. Αυτός ο προϋπολογισμός φορολογεί το 1/3 των Ελλήνων φορολογουμένων που είναι υπόχρεοι για φορολογική δήλωση. Φορολογεί μόνο το 75%. Οι άλλοι μένουν αφορολόγητοι και αυτοί είναι οι συνταξιούχοι, οι εργαζόμενοι, οι μισθωτοί, αυτοί που κατά το παρελθόν αποτελούσαν το υποζύγιο του φορολογικού συστήματος.

Αυτή είναι η πολιτική μας, η πολιτική που λέμε και ισχυριζόμαστε ότι είναι δίκαιη κοινωνικά.

Κύριοι συνάδελφοι, είναι πολύ λίγος ο χρόνος για να αναπτύξουμε τα επιχειρήματά μας σε μια τόσο μεγάλη διαδικασία, όπως είναι ο Προϋπολογισμός. Εκείνοι όμως που θα πρέπει να κατανοήσει κάθε συνάδελφος που θα έλθει σ' αυτό το Βήμα είναι να πάψει πλέον να λαϊκίζει, όπως έκανε χθες ο εισηγητής της Νέας Δημοκρατίας, που προσδιόρισε και το χρονικό ορίζοντα της πραγματικής σύγκλισης της οικονομίας μας με την Ευρωπαϊκή Ένωση. Ογδόντα χρόνια, λέει! Ναι, εάν εφαρμόζαμε τη δική σας πολιτική, του 1991-1993, και είναι γνωστή η εξέλιξη του μηδέν συν μηδέν ίσον δεκατέσσερα, τότε θα κάναμε με όχι ογδόντα, αλλά εκατό χρόνια.

Εμείς όμως εφαρμόζουμε μια άλλη πολιτική αναπτυξιακή και είναι βέβαιο ότι μετά από λίγα χρόνια ο μέσος όρος του εισοδήματος και της ευημερίας των πολιτών της χώρας μας θα έρθει στο επίπεδο του ευρωπαϊκού μέσου όρου.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Ο κ. Λέγκας έχει το λόγο.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΛΕΓΚΑΣ: Λυπούμαι πραγματικά που ο κ. Θωμόπουλος δεν κατάλαβε τίποτα απ' όσα είπε ο κ. Μητσοτάκης και η Νέα Δημοκρατία.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, νομίζω θα συμφωνήσουμε όλοι σ' αυτήν την Αίθουσα ότι ο Κρατικός Προϋπολογισμός και όχι βεβαίως το χρηματιστήριο, όπως υποστήριξε ο Υπουργός που μίλησε πριν, αποτελεί τον καθρέφτη της οικονομίας μας.

Η Κυβέρνηση μπροστά στη δυσάρεστη κατάσταση που έχει διαμορφωθεί, ύστερα από την παρέμβαση της EUROSTAT, αλλά και του Ελεγκτικού Συνεδρίου, καλεί σήμερα όλα τα κόμματα της Αντιπολίτευσης να αποφύγουν –όπως λέει χαρακτηριστικά– τη λογιστική αντιπολίτευση.

Σήμερα η Κυβέρνηση δεν θέλει να μιλάμε ούτε για αριθμούς ούτε για κωδικούς ούτε για έσοδα ούτε για έξοδα. Σήμερα η Κυβέρνηση θυμίζει την κλασική συμπεριφορά λογιστή της επιχείρησης μπροστά στους ελεγκτές του, λίγο μετά το «ρίξιμο» των βιβλίων της επιχείρησής του.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, γνωρίζω ότι δεν είναι ευχάριστο για τον Υπουργό Οικονομικών αυτής της Κυβέρνησης να του υπενθυμίζονται δηλώσεις που έκανε κατά τη συζήτηση του προηγούμενου προϋπολογισμού. Είμαι όμως αναγκασμένος να το πράξω. Έλεγε, λοιπόν, ο κύριος Υπουργός πριν ένα χρόνο ακριβώς ότι «αυτός ο Προϋπολογισμός δημιουργεί ένα πλαίσιο σιγουριάς και εμπιστοσύνης για τις επιχειρήσεις με τα φορολογικά κίνητρα, για τις επενδύσεις με τις υποδομές του Γ' Κοινοτικού Πλαισίου Στήριξης, για την περιφέρεια». Το ποια είναι η

επιχειρηματική σιγουριά και ποια είναι τα φορολογικά κίνητρα, ακόμη τα ψάχνουμε σήμερα.

Μήπως μιλούσατε για τις φοροεπισπρακτικές ρυθμίσεις της εξαετίας και τη συνάφεια μέσω των οποίων εισπράτατε από φόρους παρελθόντων ετών περίπου 367.000.000 ευρώ; Ή μήπως για τα επενδυτικά κίνητρα και τις δράσεις του Γ' Κοινοτικού Πλαισίου Στήριξης, όταν αυτές αφορούν μόλις το 3% των μικρομεσαίων επιχειρήσεων και μόλις το 0,5% της περιφέρειας, όταν το διαχειριστικό κόστος του προγράμματος από το 4% που ήταν στην αγορά, το φτάσατε μέσω των τραπεζών και μέσω του δικαιώματος που παραχωρήσατε στο 12,4%.

Έλεγε επίσης ο κύριος Υπουργός κατά τη συζήτηση του προηγούμενου προϋπολογισμού, ότι εκείνος ο προϋπολογισμός δημιουργεί ένα πλαίσιο σιγουριάς και εμπιστοσύνης για τους ηλικιωμένους με την ενίσχυση της κοινωνικής πολιτικής για τους νέους. Για ποιους νέους μιλούσατε, όταν πλέον δεν υπάρχει ούτε ένα σπίτι χωρίς άνεργο νέο και για ποιους ηλικιωμένους και για ποια κοινωνική πολιτική; Μην ξεχνάμε ότι οι κοινωνικές δαπάνες που διατίθενται δεν έχουν στόχο, όταν στην Ευρώπη με τις κοινωνικές δαπάνες το 8% των νοικοκυριών φεύγει από το όριο της φτώχειας, ενώ στη χώρα μας αυτό το ποσοστό ανέρχεται μόλις στο 1%.

Έλεγε επίσης ο κύριος Υπουργός, αλλά και τα στελέχη της Κυβέρνησης, αυτό που ίσως σήμερα αποτελεί και το πιο σύντομο ανέκδοτο που κυκλοφορεί, ότι το 80% των πόρων του Γ' Κοινοτικού Πλαισίου Στήριξης θα κατευθυνθεί στην περιφέρεια.

Θα επιχειρήσω να προσεγγίσω αυτό το ιδεολόγημα, δίνοντας μια πρώτη απάντηση.

Γνωρίζουμε ότι οι πόροι του Γ' Κοινοτικού Πλαισίου Στήριξης τόσο τα τομεακά όσο και τα περιφερειακά προγράμματα, το αποθεματικό επίδοσης και προγραμματισμού, καθώς επίσης και οι κοινοτικές πρωτοβουλίες αθροίζονται, συμποσούνται στο ποσό των 50 περίπου δισεκατομμυρίων ευρώ.

Εάν τους πόρους αυτούς τους κατανείμαμε είτε με πληθυσμιακά κριτήρια είτε με βάση το ΑΕΠ, παραδείγματός χάρη στη δική μου περιφέρεια, στην περιφέρεια Θεσσαλίας, θα έπρεπε να έχει κατανεμηθεί περίπου το 7% όσος δηλαδή είναι ο πληθυσμός της περιφέρειας όσο δηλαδή είναι και το ΑΕΠ στη συγκεκριμένη περιφέρεια.

Δηλαδή, θα έπρεπε να έχουν αποδοθεί στο τέλος της προγραμματικής περιόδου περίπου 3,5 δισεκατομμύρια ευρώ και ενδεχομένως θα έπρεπε και περισσότερα, καθώς νομίζω ότι όλοι θα συμφωνήσουμε ότι από μόνο του το πληθυσμιακό κριτήριο δεν συμβάλλει στη μείωση των ενδοπεριφερειακών ανισοτήτων.

Αν δε εφαρμόσουμε τη δέσμευση του κυρίου Πρωθυπουργού για κατανομή του 80% των πόρων στην περιφέρεια, το ποσό αυτό θα έπρεπε να ανέλθει στα 5 δισεκατομμύρια ευρώ.

Το ερώτημα, λοιπόν, είναι: Θα πάρει τα χρήματα αυτά η περιφέρεια; Η απάντηση είναι «σε καμία περίπτωση». Προσέξτε! Μέχρι σήμερα και ενώ πλησιάζαμε το 50% της δημόσιας δαπάνης που αφορά στις εντάξεις των έργων του Γ' Κοινοτικού Πλαισίου Στήριξης, τα ενταγμένα έργα που χρηματοδοτούνται από τα τομεακά προγράμματα προϋπολογίζονται για την περιφέρεια Θεσσαλίας μόλις στα 600 δισεκατομμύρια ευρώ. Ανάμεσα σ' αυτά επιμερίζονται προκλητικά τμήματα κλειστών αυτοκινητοδρόμων και άλλα έργα διαπεριφερειακής σημασίας.

Αν διπλασιάσουμε αυτό το ποσό και με δεδομένο ότι η πορεία εντάξεων θα είναι η ίδια, στο τέλος της προγραμματικής περιόδου θα επιμεριστούν στην περιφέρεια Θεσσαλίας έργα προϋπολογισμού 1,2 δισεκατομμυρίων ευρώ, στο οποίο αν προσθέσουμε και το σύνολο του περιφερειακού προγράμματος, το τελικό ποσό που θα οδηγηθεί στην περιφέρεια θα προσεγγίζει το ποσό των 2 δισεκατομμυρίων ευρώ. Δηλαδή θα υπολειπόμαστε κατά 50% και περισσότερο μάλιστα από τους πόρους που θα αναμέναμε αν οι πιστώσεις κατανέμονταν με το ομολογουμένως αναπτυξιακό πληθυσμιακό κριτήριο.

Όσον αφορά τώρα τη δέσμευση του κυρίου Πρωθυπουργού, το 80% των πόρων για την περιφέρεια μεταφράζεται σε 30%. Αυτοί τελικά θα είναι οι πόροι που θα οδηγηθούν στην περιφέρεια. Αν βεβαίως αυτήν τη λογική την εκφράζαμε και την εφαρ-

μόζαμε και στο επίπεδο των νομών, εκεί τα πράγματα θα ήταν ακόμα πιο τραγικά.

Με βάση τα πληθυσμιακά κριτήρια –να πάρω ένα τυπικό παράδειγμα, το νομό μου, το Νομό Τρικάλων- θα δούμε ότι στο τέλος της προγραμματικής περιόδου δεν πρόκειται να πάρει περισσότερο από το 30% των αναλογούντων εισροών, ενώ με βάση τη δέσμευση του κυρίου Πρωθυπουργού οι διάφορες εισροές από το Γ' Κοινοτικό Πλαίσιο Στήριξης δεν φαίνεται να ξεπερνούν το 60%.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Πρόεδρος της Βουλής κ. **ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ**.)

Δυστυχώς αναζητούμε εναγωνίως πού πήγε το 60% εκτός αν πάρουμε την άποψη ότι η δέσμευση του κυρίου Πρωθυπουργού ήταν ψευδεπίγραφη κατά 60 ποσοστιαίες μονάδες.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα περιμέναμε από την Κυβέρνηση μία σοβαρή αντιμετώπιση τουλάχιστον, όσον αφορά τα οικονομικά θέματα και όχι βεβαίως να μειώνουμε το σαράκι της οικονομίας μας, το δημόσιο χρέος, με ταχυδακτυλουργίες, με προμήτοχα, με προέσοδα, με την προείσπραξη δηλαδή μελλοντικών εσόδων για να κλείνουμε τους προϋπολογισμούς με την προεξόφληση του μέλλοντος, δηλαδή με χρήματα που ανήκουν στις επόμενες γενιές. Και αυτό το είδαμε προσφάτως με το έργο του Εθνικού Κτηματολογίου.

Το κόστος του έργου του Εθνικού Κτηματολογίου στην εκκίνηση του ήταν 300 δισεκατομμύρια δραχμές και μέχρι χθες λέγατε ότι αυτό το κόστος θα φτάσει τα 600 δισεκατομμύρια δραχμές. Σήμερα λέτε ότι το κόστος ανέρχεται στα 900 δισεκατομμύρια δραχμές. Το 75% του κόστους, κάτι παραπάνω από 675 δισεκατομμύρια δραχμές, μετακλιέται στους ιδιοκτήτες και στην περίπτωση που το κόστος αυτό θα παραμείνει στα 900 δισεκατομμύρια δραχμές. Και όλα αυτά όταν πληρώνουμε πρόστιμο ύψους 20 δισεκατομμυρίων δραχμών, όταν στον προηγούμενο προϋπολογισμό δηλώνατε ότι δεν θα πληρώσουμε πρόστιμα. Επιτέλους θα πρέπει να μας πείτε γιατί δεν προσφύγατε κατά της απόφασης αυτής στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα μου επιτρέψετε να κλείσω με μια φράση του κυρίου Υπουργού. Ο κύριος Υπουργός έλεγε ότι ο προηγούμενος προϋπολογισμός δεν αποτελεί ένα μεμονωμένο δημοσιονομικό επεισόδιο. Θα συμφωνήσω εν μέρει. Μεμονωμένο σίγουρα δεν είναι. Είναι παρατεταμένο, όσο παρατεταμένη είναι η δημιουργική λογιστική. Ωστόσο είναι επεισόδιο και μάλιστα ιδιαίτερα δυσάρεστο για την εθνική μας οικονομία.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Ο Υπουργός Οικονομίας και Οικονομικών κ. Χριστοδουλάκης έχει το λόγο.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΑΚΗΣ (Υπουργός Οικονομίας και Οικονομικών): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι μεγάλη τιμή για μένα σήμερα που έχω την ευκαιρία να παρουσιάσω στην Εθνική Αντιπροσωπεία τον Προϋπολογισμό του 2003 και μάλιστα σε μια ιδιαίτερα σημαντική συγκυρία. Με τις πρόσφατες αποφάσεις της Συνόδου της Κοπεγχάγης ο ρόλος της Ελλάδας αναβαθμίζεται μέσα σε μια διευρυμένη Ευρωπαϊκή Ένωση, με την Κύπρο να αποτελεί πλήρες μέλος. Ο Ελληνισμός βρίσκεται –για πρώτη φορά στην ιστορία- με κοινή παρουσία σε μια ενιαία οικονομική πραγματικότητα, που του δίνει νέες δυνατότητες ανάπτυξης, ευημερίας και διεθνούς παρουσίας.

Κυρίες και κύριοι, η ελληνική οικονομία είναι συντελεστής και πρωταγωνιστής σ' αυτήν την αναβάθμιση και του Ελληνισμού και της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Ο ρυθμός ανάπτυξης της ελληνικής οικονομίας το 2002 ήταν ο μακράν υψηλότερος ανάμεσα σε όλες τις χώρες-μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Αναμένεται να παραμείνει σε εξίσου υψηλά επίπεδα και το 2003, εάν φυσικά συνεχιστεί η ίδια οικονομική και κοινωνική πολιτική και δεν πέσουμε ξανά στις καταστροφικές πολιτικές που εφαρμόζονταν πριν από δέκα χρόνια.

Η θετική αυτή εξέλιξη της οικονομίας επηρεάζει άμεσα την ευημερία του πολίτη. Το κατά κεφαλήν εισόδημα από 58% του ευρωπαϊκού μέσου όρου, που ήταν πριν από δέκα χρόνια, το 2003 αναμένεται να φθάσει στο 71%. Πριν από δέκα χρόνια ολόκληρη η ελληνική οικονομία ήταν σε μια πολύ μεγάλη από-

σταση, σε μια άνιση κατάσταση, άκρως δυσμενή σε σύγκριση με το επίπεδο της ευρωπαϊκής οικονομίας. Μόνο την τριετία 2000-2003 η ψαλίδα κλείνει κατά τρεις ποσοστιαίες μονάδες και έτσι μας δίνει τη δυνατότητα να ισχυριστούμε ότι η επιτάχυνση της πραγματικής σύγκλισης της ελληνικής οικονομίας είναι πια ένα αδιαμφισβήτητο γεγονός. Σε αυτό το ζήτημα θα δίνουμε διαρκώς εξετάσεις και αποδείξεις στον ελληνικό λαό, διότι πιστεύουμε ότι μόνο έτσι μπορούμε να διαμορφώσουμε ένα περιβάλλον μεγαλύτερης ασφάλειας και περισσότερης εμπιστοσύνης για τους Έλληνες πολίτες.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θέλω να επισημάνω ότι αυτή η ιδιαίτερως ευνοϊκή εξέλιξη της πραγματικής ελληνικής οικονομίας αξίζει περισσότερο την προσοχή μας, όταν έρχεται σε μια αρνητική χρονική συγκυρία για τη διεθνή οικονομία, η οποία παρουσιάζει τη χειρότερη επιβράδυνση των τελευταίων ετών. Αυτό δείχνει –πρώτα από όλα και ανεξάρτητα από τις επιδόσεις μας- ότι η ελληνική οικονομία έχει μπορέσει να γίνει ανθεκτική απέναντι στις διεθνείς αβεβαιότητες και την απειλή της ύφεσης. Μία οικονομική πολιτική κρίνεται, κυρίως, από το πώς αντιδρά σε φαινόμενα διεθνούς αβεβαιότητας, διότι διαφορετικά θα γινόταν έρμαιο στις διεθνείς διαταραχές.

Ταυτόχρονα, όμως, μας δίνει την ευκαιρία, όταν δούμε πώς αντιδρά στις διεθνείς διαταραχές, να κρίνουμε και την ικανότητα της πολιτικής που εφαρμόζεται. Το 2002 ήταν ένα έτος επιβράδυνσης στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Πώς εξελίχθηκε η ελληνική οικονομία έναντι των άλλων χωρών; Εμείς είχαμε ρυθμό ανάπτυξης 3,8%, πετυχαίνοντας με ακρίβεια –και ενδεχομένως καλύτερα- τον αρχικό στόχο που είχαμε θέσει. Πώς εξελίχθηκαν οι άλλες οικονομίες της Ευρώπης; Περιορίστηκαν στο μισό περίπου ρυθμό ανάπτυξης απ' αυτόν τον οποίο είχαν υπολογίσει. Το 2002 η Ελλάδα μείωσε την ανεργία της κατά 0,5%, όταν σε όλη την υπόλοιπη Ευρώπη η ανεργία αυξήθηκε κατά 0,2%.

Έτσι έκλεισε η ψαλίδα της ανεργίας μεταξύ Ελλάδας και Ευρωπαϊκής Ένωσης αρκετά, σχεδόν στο μισό, ενώ ταυτόχρονα δημιουργήθηκαν νέες θέσεις απασχόλησης σε πάνω από πενήντα χιλιάδες Έλληνες πολίτες, οι οποίοι βρήκαν δουλειά, ενώ στην υπόλοιπη Ευρώπη έχαναν τις δουλειές τους.

Αυξήθηκαν οι επενδύσεις και η ιδιωτική κατανάλωση, όταν στην άλλη Ευρώπη μειώνονταν ή ήταν στάσιμες.

Αυξήθηκαν τα εισοδήματα των εργαζομένων, όταν στην Ευρώπη αυξήθηκαν μόνο οριακά.

Έχει, όμως, μεγάλη σημασία να συγκρίνουμε αυτήν τη συμπεριφορά της ελληνικής οικονομίας απέναντι στην επιβράδυνση και τη στασιμότητα του 2002, με το πώς είχε αντιδράσει η ελληνική οικονομία στην προηγούμενη σημαντική επιβράδυνση, που συνέπεσε να είναι δέκα χρόνια πριν, το 1992. Η συμπεριφορά τότε της ελληνικής οικονομίας ήταν ακριβώς ανάποδη από το πώς συμπεριφέρθηκε φέτος.

Στην Ευρώπη ο ρυθμός ανάπτυξης μειώθηκε κατά 1%. Στην Ελλάδα, όμως, κατακύλησε σε επίπεδα στασιμότητας. Η ανεργία αυξήθηκε όσο αυξήθηκε και στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Οι πραγματικοί μισθοί; Εδώ έγινε η πραγματική τραγωδία. Ενώ στην Ένωση οι πραγματικοί μισθοί κάπως συγκρατήθηκαν, στην Ελλάδα μειώθηκαν κατά 3,5% και μάλιστα για δεύτερη συνεχή χρονιά, οδηγώντας σε απόγνωση τους εργαζομένους και διογκώνοντας τα αδιέξοδα της οικονομίας.

Ποιο είναι το συμπέρασμα; Ότι με την πολιτική του ΠΑΣΟΚ η ελληνική οικονομία ξεπέρασε το φαινόμενο της ευρωπαϊκής στασιμότητας του 2002 και βελτίωσε τη θέση της έναντι των άλλων χωρών της Ένωσης, ενώ με την πολιτική της Νέας Δημοκρατίας στο αντίστοιχο προηγούμενο φαινόμενο, η ελληνική οικονομία παρασύρθηκε στη στασιμότητα και χειροτέρευσε τη θέση της έναντι των άλλων χωρών.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, χρειάζεται ο Προϋπολογισμός και η οικονομική πολιτική να αποδεικνύουν αυτήν την αντοχή τους απέναντι σε διεθνείς διαταραχές, προκειμένου να θεμελιώνουν με αξιοπιστία τις προοπτικές που βάζουμε για τα επόμενα έτη.

Πρώτο και διαρκές μέλημα του Προϋπολογισμού 2003, κυρίες και κύριοι, είναι η μακροοικονομική σταθερότητα. Μόνο έτσι μπορούμε να αξιοποιούμε με προσοχή τα χρήματα τα

οποία μας εμπιστεύεται με τους φόρους ο ελληνικός λαός, να μπορούμε έτσι να χρηματοδοτούμε αυτά τα οποία έχουν αξία για τον Έλληνα πολίτη.

Βασική προϋπόθεση για τη διατήρηση των υψηλών ρυθμών ανάπτυξης είναι η συνετή δημοσιονομική πολιτική με πιστή τήρηση του συμφώνου σταθερότητα και ανάπτυξης, με νοικόκυρεμα της λειτουργίας του κράτους, με καλύτερο αποτέλεσμα για τον κάθε τομέα πολιτικής που χρηματοδοτούμε.

Για το 2003, κυρίες και κύριοι, το πρωτογενές πλεόνασμα του Προϋπολογισμού θα διαμορφωθεί στο 4,4%. Πώς το πετυχαίνουμε αυτό; Με τη μείωση των καταναλωτικών δαπανών του κράτους κατά 7,8%, ενώ ταυτόχρονα έχουμε τη δυνατότητα να αυξήσουμε τους κοινωνικούς πόρους και τις επενδύσεις.

Τα καθαρά έσοδα του Τακτικού Προϋπολογισμού αυξάνονται με ρυθμό 5,1%, χαμηλότερα αισθητά από την αύξηση του εισοδήματος, πράγμα το οποίο σημαίνει ότι η φορολογική επιβάρυνση θα είναι αναλογικά μικρότερη το επόμενο έτος και έτσι θα τροποποιηθεί περαιτέρω η ατμοσφαιρική της ανάπτυξης.

Πρόσφατα η Ελλάδα εναρμόνισε τον προϋπολογισμό του δημοσίου ελλείμματος με βάση τις νέες μεθοδολογίες της Ευρωπαϊκής Στατιστικής Υπηρεσίας και παρ' όλα αυτά, παραμένει μία χώρα στην Ευρωπαϊκή Ένωση που έχει τα χαμηλότερα ελλείμματα, λιγότερο από τα μισά, σε σύγκριση με τις άλλες χώρες της Ευρωζώνης.

Επειδή βλέπω, κυρίες και κύριοι, και στη διάρκεια της συζήτησης του Προϋπολογισμού να επανέρχεται διαρκώς η Αξιωματική Αντιπολίτευση και δυστυχώς και άλλες πτέρυγες της Βουλής γύρω από τα θέματα της δήθεν πλαστογράφησης, της δήθεν αδιαφάνειας και της δήθεν απόκρυψης των στοιχείων, θέλω να ξεκαθαρίσω οριστικά δύο πράγματα που αφορούν και την έκθεση του Ελεγκτικού Συνεδρίου, αλλά και την αναταξινόμηση δαπανών που έγιναν στον υπολογισμό του ισοζυγίου της γενικής κυβέρνησης, μετά την απόφαση της EUROSTAT.

Το Ελεγκτικό Συνέδριο, κυρίες και κύριοι, από συστάσεως του ελληνικού κράτους επισημαίνει το πώς θα πρέπει να γίνονται κατά την άποψή του οι ταξινομήσεις δαπανών, οι οποίες αφορούν προγενέστερα οικονομικά έτη. Και είναι βέβαιο και γνωστό ότι αυτό δεν έχει καμία απολύτως σημασία για την εκτέλεση εκάστου προϋπολογισμού. Έτσι, λοιπόν, στερεότυπα επανειλάμβανε –και το ίδιο έκανε και στη διάρκεια όλων των προϋπολογισμών της Νέας Δημοκρατίας της περιόδου 1990-1993– τα μεγάλα ποσά τα οποία πρέπει να ταξινομηθούν στους προϋπολογισμούς των προηγούμενων ετών, έτσι ώστε να μη δίδεται η εντύπωση της διόγκωσης του ελλείμματος εκάστου προϋπολογισμού.

Θα καταθέσω στο Σώμα την έκθεση του Ελεγκτικού Συνεδρίου που αφορούσε τους προϋπολογισμούς της Νέας Δημοκρατίας όπου επισημαίνονται ακριβώς με την ίδια φρασεολογία τα

ίδια ζητήματα τα οποία επισημάνθηκαν και στην έκθεση για τον προϋπολογισμό του 2001. Βεβαίως είναι καιρός να τελειώνουμε με το ζήτημα αυτό και γι' αυτό ο συνάδελφός μου κ. Παπαντωνίου πέρασε ένα νόμο με τον οποίο τακτοποιείται οριστικά και διά παντός το ζήτημα αυτό και γι' αυτό από το 2002 και μετά δεν ξαναπαρουσιάζεται αυτό το πρόβλημα, το οποίο ήταν σύμφυτο με τη λειτουργία και την ταξινόμηση των δαπανών του ελληνικού κράτους.

Όπως η Νέα Δημοκρατία ορθώς ερμήνευσε τότε, προ δεκαετίας, ότι αυτά δεν επηρεάζουν καθόλου την εκτέλεση και την αξιοπιστία του Προϋπολογισμού, το ίδιο ακριβώς συμβαίνει και τώρα.

Παρουσιάστηκε επίσης το ζήτημα της αναταξινόμησης ορισμένων απόλυτα διαφανών και εμφανισμένων δαπανών στον Προϋπολογισμό κυρίως αυτών που αφορούν τις καταπτώσεις εγγυήσεων σε δάνεια που δίδονται από το ελληνικό δημόσιο στις ελληνικές επιχειρήσεις. Επίσης προσπαθήθηκε να αποδοθεί και η πατρότητα ορισμένων τέτοιων αντιλήψεων στον ομιλούντα.

Κυρίες και κύριοι, είμαι σε θέση σήμερα να σας δώσω το ακριβές πιστοποιητικό πατρότητας αυτής της μεθοδολογίας. Η μεθοδολογία αυτή, να μην ταξινομούνται οι καταπτώσεις εγγυήσεων στα ελλείμματα του Κρατικού Προϋπολογισμού ξεκίνησε με τον προϋπολογισμό του 1991. Ορθώς κατά την άποψή μου, αλλά ξεκίνησε τότε επειδή η Νέα Δημοκρατία δεν μπορούσε να αντιμετωπίσει τις καταπτώσεις εγγυήσεων που είχαν οι δημόσιες επιχειρήσεις και απεφάσισε να μην εγγράψει στον τακτικό προϋπολογισμό όχι αυτά τα δεκαδικά ψηφία με τα οποία ασχολούμαστε εμείς σήμερα αλλά ένα ποσό της τάξεως του 5% του εθνικού εισοδήματος. Αναφέρει δε χαρακτηριστικά στον προϋπολογισμό του 1993 και για όλα τα προηγούμενα έτη 1991 και 1992 ότι δεν περιλαμβάνεται το ποσό των 525 δισεκατομμυρίων δραχμών της εποχής εκείνης, που αφορά οφειλές από καταπτώσεις εγγυήσεων παλαιότερων ετών.

Κυρίες και κύριοι, νομίζω –και θα τολμήσω να το πω– ότι αυτή ήταν μια ρεαλιστική προσέγγιση και γι' αυτό άλλωστε εξακολούθησε να εφαρμόζεται και στη συνέχεια. Και τώρα που έγιναν αυστηρότεροι οι κανόνες της Ευρωπαϊκής Στατιστικής Υπηρεσίας, ορθώς και εμείς αλλάξαμε την ταξινόμηση αυτή αλλά νομίζω πως είναι ανεπίτρεπτο και πολιτικά ηθικό και από κάθε άποψη να αναφέρονται ανοίκειοι χαρακτηρισμοί γι' αυτήν τη μεθοδολογία την οποία εσείς επινοήσατε, εσείς εφαρμόσατε και αναπόφευκτα συνεχίστηκε για μεγάλο αριθμό ετών μετά.

Αυτό, λοιπόν, είναι το πιστοποιητικό της πατρότητας των εγγυήσεων.

(Στο σημείο αυτό ο Υπουργός Οικονομίας και Οικονομικών κ. Νικόλαος Χριστοδουλάκης καταθέτει για τα Πρακτικά τον αναφερόμενο πίνακα ο οποίος έχει ως εξής:

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΑΚΗΣ (Υπουργός Οικονομίας και Οικονομικών): Και αυτό για να τελειώνει μια για πάντα αυτή η συζήτηση της συλλογικής αντιπολίτευσης στην οποία έχετε καταφύγει ως προπέτασμα καπνού για να κρύψετε τις πραγματικές σας θέσεις για την οικονομική πολιτική.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΑΔΑΜ ΡΕΓΚΟΥΖΑΣ: Να μας πείτε για τα προμήτοχα.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Μη διακόπτετε σας παρακαλώ και να μη γράφονται οι διακοπές.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΑΚΗΣ (Υπουργός Οικονομίας και Οικονομικών): Ένας άλλος βασικός στόχος της μακροοικονομικής πολιτικής για το επόμενο έτος είναι ο δραστικός περιορισμός του δημοσίου χρέους. Το χρέος προβλέπεται να μειωθεί το επόμενο έτος κατά πέντε περίπου ποσοστιαίες μονάδες του ΑΕΠ. Πρόκειται για τη μεγαλύτερη σε διάστημα ενός έτους προγραμματιζόμενη μείωση του δημοσίου χρέους έτσι ώστε να διαμορφωθούν πιο άνετες συνθήκες χρηματοδότησης των αναπτυξιακών, επενδυτικών και κοινωνικών πόρων που χρειάζεται η ελληνική οικονομία.

Η μείωση του δημοσίου χρέους είναι απόλυτα αξιόπιστη διότι βασίζεται σε συγκεκριμένα μέτρα πολιτικής, όπως για παράδειγμα η εντατικοποίηση των αποκρατικοποιήσεων η οποία όπως και φέτος θα προσκομίσει έσοδα που θα πλησιάζουν το 2% του εθνικού εισοδήματος το επόμενο έτος, από τη μείωση των πληρωμών εγγυήσεων για δάνεια, τα οποία λαμβάνουν οι δημόσιες επιχειρήσεις, από την αποκλιμάκωση των εξοπλιστικών δανείων σύμφωνα με τον πολυετή αμυντικό προγραμματισμό και τις πρόσφατες αποφάσεις.

Τέλος, σημαντική για το επόμενο έτος είναι η μείωση των δαπανών για τόκους που διαμορφώνονται σ' ένα αισθητά χαμηλότερο ποσοστό του εθνικού εισοδήματος, ιδιαίτερα μετά την αναβάθμιση της ελληνικής οικονομίας από τους διεθνείς οργανισμούς, πράγμα το οποίο σημαίνει ότι θα μπορούμε να δανειζόμαστε ακόμα φθηνότερα για να αποπληρώνουμε το δημόσιο χρέος.

Αντίθετα, οι κοινωνικές δαπάνες στον Προϋπολογισμό του επόμενου έτους αυξάνονται με το ιστορικό ποσοστό του 19%, καθώς τροφοδοτούμε με επάρκεια πλέον ολόκληρο το ασφαλιστικό σύστημα, τα προγράμματα κοινωνικής πολιτικής και τα συνταξιοδοτικά σχήματα όλης της χώρας με περισσότερους πόρους. Έτσι, διαμορφώνουμε τις δυνατότητες και για οικονομική σταθερότητα, αλλά ταυτόχρονα και για μία δικαιότερη ανάπτυξη.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο Προϋπολογισμός, που έχετε μπροστά σας, είναι ένας προϋπολογισμός δίκαιης ανάπτυξης και έχει όλα εκείνα τα στοιχεία, τα οποία μπορούν να κατοχυρώσουν με αξιοπιστία και τη διεύρυνση του εθνικού εισοδήματος και τη δίκαιη κατανομή του.

Εάν η μακροοικονομική σταθερότητα, στην οποία αναφέρθηκα, αποτελεί την αναγκαία συνθήκη για την ανάπτυξη, η κινητήρια δύναμη της ανάπτυξης σήμερα είναι η επιχειρηματικότητα, ενώ δίπλα-δίπλα βαδίζει η πολιτική μας προτεραιότητα για την κοινωνική δικαιοσύνη και αλληλεγγύη.

Ο Προϋπολογισμός του 2003 προβλέπει μία επαρκή χρηματοδότηση για τις μεγάλες μεταρρυθμίσεις, αλλά και για το σύγχρονο πλέγμα υποδομών που χρειάζεται η χώρα. Η φορολογική μεταρρύθμιση, η ασφαλιστική μεταρρύθμιση, το τεράστιο πρόγραμμα δημοσίων επενδύσεων διαμορφώνουν τις βάσεις και αποδεικνύουν τις παραμέτρους και τις επιλογές της πολιτικής μας.

Ταυτόχρονα ο Προϋπολογισμός του 2003 απευθύνεται κυρίως σε τέσσερις κοινωνικές κατηγορίες που για εμάς αποτελούν υψηλή προτεραιότητα: τους αγρότες, τις μικρομεσαίες επιχειρήσεις, τους εργαζόμενους και συνταξιούχους, τις κοινωνικές ομάδες.

Οι μικρομεσαίες επιχειρήσεις βοηθούνται και στηρίζονται με συγκεκριμένα εξειδικευμένα προγράμματα ανάπτυξης και τεχνολογικής αναβάθμισης, τα οποία ήδη ξεκίνησαν. Θα κληθούν να δραστηριοποιηθούν σ' ένα κοινωνικό πλαίσιο, το οποίο έχει σημαντικές ελαφρύνσεις και ακόμα μεγαλύτερες απλοποιήσεις, ενώ ταυτόχρονα παρέχει και μία σειρά κίνητρα για την

ενεργοποίηση και την ένταξη των μικρομεσαίων επιχειρήσεων στις σύγχρονες δυνατότητες της τεχνολογίας, της διεθνοποίησης και των συγχωνεύσεων, εκεί που χρειάζεται να γίνουν, για να αποκτήσουν μεγαλύτερο μέγεθος και ισχυρότερη παρουσία.

Ο Προϋπολογισμός του 2003 απευθύνεται, επίσης, στους αγρότες και ενισχύει με κάθε τρόπο την ανάπτυξη της υπαίθρου και την περιφερειακή σύγκλιση.

Το 2002 το εισόδημα των αγροτών στην Ελλάδα αυξήθηκε σε πραγματικούς όρους κατά 5,7%, όταν στην υπόλοιπη Ευρώπη κατά μέσο όρο μειώθηκε. Διαμορφώθηκαν και ξεκίνησαν, αν και με καθυστέρηση ορισμένα, προγράμματα τα οποία ενισχύουν τους νέους αγρότες. Ενισχύονται οι συντάξεις, ενώ ταυτόχρονα για πρώτη φορά στον Προϋπολογισμό εγγράφεται ειδικό κεφάλαιο, το οποίο θα μεριμνά για την αποζημίωση των αγροτών.

Δεν φθάνουν, όμως, αυτά. Οφείλουμε να προχωρήσουμε ακόμα περισσότερο και να διαμορφώσουμε ένα νέο πλαίσιο σιγουριάς και εμπιστοσύνης για τους αγρότες, για την ανάπτυξη της υπαίθρου, έτσι ώστε να μπορούν να σταθούν επάξια και ανταγωνιστικά στο νέο διαμορφούμενο διεθνές περιβάλλον, ιδεαίτερα δε μετά τη διεύρυνση της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Για το λόγο αυτό δημιουργούμε ένα σύγχρονο χρηματοδοτικό πλαίσιο για τους αγρότες. Μέσω της Αγροτικής Τράπεζας θα ξεκινήσουμε τον επόμενο χρόνο, για να προσφέρουμε ένα νέο πλαίσιο χρηματοδότησης των αγροτών, το οποίο θα έχει λιγότερη γραφειοκρατία, περισσότερες διευκολύνσεις και μεγαλύτερες δυνατότητες επενδύσεων.

Συγκεκριμένα, επεκτείνουμε το ανοιχτό δάνειο των αγροτών. Μέσα από αυτό θα ωφεληθούν 370.000 αγρότες, οι οποίοι είτε έχουν ενεργούς λογαριασμούς στην Αγροτική Τράπεζα είτε πρόκειται να ανοίξουν.

Αυξάνεται το όριο δανεισμού έως και 75% σε σύγκριση με το σημερινό όριο και επεκτείνεται πλέον του δωδεκαμήνου χωρίς πρόσθετες εγγυήσεις από τις μέχρι σήμερα υφιστάμενες. Η υποχρέωση, την οποία έχει ο αγρότης, είναι μόνο για την καταβολή τόκων, ενώ η καταβολή κεφαλαίου είναι ελεύθερη.

Προσαρμόζεται αποτελεσματικά η καταβολή των δόσεων με την πληρωμή των επιδοτήσεων προς τους αγρότες. Έτσι αντιμετωπίζεται οριστικά το χρόνιο και δυσβάσταχτο πρόβλημα του ετεροχρονισμού των εσόδων από τη διάθεση της παραγωγής του, σε σχέση με τις υποχρεώσεις που έχει στην Τράπεζα.

Το δεύτερο μέτρο για τους αγρότες είναι ότι διαμορφώνεται με νέους όρους το ενιαίο μακροπρόθεσμο ανοιχτό δάνειο.

Αυξάνεται το όριο χρηματοδότησης επενδυτικών δανείων κατά 75% και αναμένεται να ωφεληθούν απ' αυτό 160.000 αγρότες. Επίσης διαμορφώνεται η υποχρέωση του αγρότη σε ετήσια καταβολή των τόκων και σ' ένα ελάχιστο ποσοστό κεφαλαίου 5%.

Η τρίτη τομή την οποία κάνουμε για τη χρηματοδότηση των αγροτών είναι ότι διαμορφώνουμε ένα πλαίσιο για την άμεση καταβολή των αποζημιώσεων έως και το 75%, έτσι ώστε οι αγρότες να έχουν την απαιτούμενη ρευστότητα για την αντιμετώπιση των αναγκών που προκαλούν οι φυσικές καταστροφές και να μπορούν έτσι να συνεχίζουν απρόσκοπτα την παραγωγική τους δραστηριότητα.

Τέλος, η Αγροτική Τράπεζα σε συνεργασία με τον ΟΓΑ θα δημιουργήσει μια νέα διαδικασία, έτσι ώστε σε σύντομο πλέον χρονικό διάστημα να μπορούν να χορηγούνται οι αγροτικές συντάξεις που δικαιούται ο αγρότης μετά την κατάθεση της αίτησης συνταξιοδότησής του.

Με αυτά τα τέσσερα νέα μέτρα, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, διαμορφώνουμε ένα νέο συμβόλαιο εμπιστοσύνης με τον αγρότη, διαμορφώνουμε ένα νέο πλαίσιο ασφάλειας και σιγουριάς και δίνουμε στο γεωργό, στον κτηνοτρόφο, στον ψαρά, στο νέο αγρότη, στο συνταξιούχο νέες δυνατότητες και προοπτικές.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

Αυτή είναι η απόδειξη του πώς το όφελος της οικονομικής ανάπτυξης, του πώς τα προγράμματα και οι δυνατότητες, του πώς τα νέα περιθώρια τα οποία δημιουργούνται μετά τη βελτίωση του χρηματοπιστωτικού συστήματος μπορούν και εξειδι-

κεύονται, έτσι ώστε να ωφελούν αυτούς που έχουν περισσότερη ανάγκη.

Μια άλλη μεταρρύθμιση του Προϋπολογισμού, κυρίες και κύριοι, είναι η φορολογική μεταρρύθμιση με την οποία επιβάλλονται λιγότεροι φόροι, αλλά με δικαιότερη κατανομή.

Τα φορολογικά έσοδα στον Προϋπολογισμό του 2003 μειώνονται κατά 0,4% του εθνικού εισοδήματος, δηλαδή πρακτικά κατά 600 εκατομμύρια ευρώ, το οποίο είναι και το όφελος της φορολογικής μεταρρύθμισης και απευθύνεται πάνω απ' όλα στις μικρομεσαίες επιχειρήσεις, στον εργαζόμενο, στον μισθωτό.

Οι αρχές οι οποίες κατοχυρώνονται με τη φορολογική μεταρρύθμιση είναι η απλοποίηση, η διαφάνεια, η αναπτυξιακή κατεύθυνση, η κοινωνική δικαιοσύνη.

Αν μου ζητούσατε να περιγράψω το περιεχόμενο της φορολογικής μεταρρύθμισης με μια φράση θα έλεγα ότι αυτή γίνεται για να στηρίξει τη μικρή επιχείρηση και τη μεγάλη οικογένεια.

Περιλαμβάνει απλοποίηση κωδίκων που καθορίζουν τη φορολογική συμπεριφορά των επιχειρήσεων, περιλαμβάνει ριζικές απλοποιήσεις και ελαφρύνσεις ιδιαίτερα στις κληρονομίες, στις γονικές παροχές και μεταβιβάσεις, πράγμα το οποίο επιτέλους αναγνώρισε έπειτα από τέσσερις διαφορετικές στροφές προς τα αριστερά και προς τα δεξιά, ως ορθό και η Νέα Δημοκρατία.

Περιλαμβάνει σημαντικές τροποποιήσεις στη φορολογία εισοδήματος, αυξάνοντας το φορολόγητο όριο, ιδιαίτερα για τις οικογένειες με τρία παιδιά, που φτάνει τις 20.000 ευρώ ετησίως, καταργεί τον εξολογιστικό προσδιορισμό των κερδών στις μικρομεσαίες επιχειρήσεις, διαγράφει τις επισφαλείς απαιτήσεις, καθιστώντας δύο συντελεστές απόσβεσης και καταργεί τα τεκμήρια για ίδρυση και λειτουργία επιχείρησης.

Με τον τρόπο αυτό, κυρίες και κύριοι, διαμορφώνουμε και εμείς ένα φορολογικό σύστημα το οποίο είναι πιο κοντά στα ευρωπαϊκά πλαίσια, είναι πιο απλό και ταυτόχρονα πιο ανταγωνιστικό στη σημερινή διεθνή πραγματικότητα.

Το μεγάλο χαρτί του Προϋπολογισμού για το 2003 είναι το πρόγραμμα δημοσίων επενδύσεων, οι οποίες αυξάνονται κατά 13% και ανέρχονται στο ποσό που πλησιάζει τα 9 δισεκατομμύρια ευρώ.

Επειδή αναφέρονται διάφορα πράγματα, ότι αυτά δηλαδή είναι κοινοτικοί πόροι και απ' αυτούς μόνο εξαρτάμαστε για να αναπτυσσόμαστε, θέλω να σας πω, κυρίες και κύριοι, ότι απ' αυτά τα σχεδόν 9 δισεκατομμύρια ευρώ λιγότερα από τρία προέρχονται από πόρους της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Τα υπόλοιπα αποτελούν εθνική χρηματοδότηση, πράγμα το οποίο έχει γίνει κατορθωτό μετά την οικονομική σταθεροποίηση την οποία κάναμε, μετά την εξυγίανση του φορολογικού συστήματος όλα τα προηγούμενα χρόνια, μετά τον έλεγχο των δημοσίων δαπανών και γενικότερα τη διαμόρφωση ενός περιβάλλοντος ισορροπίας και ανάπτυξης τα τελευταία χρόνια.

Δε χρειάζεται, λοιπόν, να λέμε πράγματα που δεν στέκουν, μόνο και μόνο για να απαξιώσουμε την εθνική μας ικανότητα να διαμορφώνουμε τους όρους ανάπτυξης. Ο Έλληνας πολίτης πρέπει να είναι υπερήφανος για το πρόγραμμα δημοσίων επενδύσεων, γιατί στηρίζεται κατά το μεγαλύτερο μέρος όχι σε αυτό το οποίο έχει κατοχυρώσει να παίρνει από την Ευρωπαϊκή Ένωση, αλλά σ' αυτό το οποίο ο ίδιος έχει διαμορφώσει και συνεισφέρει.

Με τα αιτήματα αυτά διαμορφώνουμε ένα σύγχρονο πλέγμα υποδομών και αναβαθμίζουμε τον παραγωγικό ιστό της χώρας και το ανθρώπινο δυναμικό. Χαρακτηριστικά, με 2,1 δισεκατομμύρια ευρώ χρηματοδοτούμε σιδηροδρομικά και λοιπά κοινωνικά δίκτυα, τα οποία προάγουν την κοινωνική συνοχή. Διατίθενται 1,3 δισεκατομμύρια ευρώ για τη χρηματοδότηση των έργων των Ολυμπιακών Αγώνων σε όλη την Ελλάδα, 1,2 δισεκατομμύρια ευρώ διατίθενται για εκπαίδευση και κατάρτιση, 1,6 δισεκατομμύρια ευρώ διατίθενται για έργα τοπικής εμβέλειας, τα οποία συμπληρώνουν τις μεγάλες υποδομές της περιφέρειας. Όλα αυτά δείχνουν την πίστη μας, αλλά και την αξιοπιστία που έχουμε για να πετύχουμε το στόχο της σύγκλισης με τις άλλες ευρωπαϊκές χώρες.

Ιδιαίτερο ρόλο σε αυτήν την προσπάθεια παίζει το Γ' Κοινοτι-

κό Πλαίσιο Στήριξης. Μπαίνουμε ήδη στη φάση της επιταχυνόμενης υλοποίησης και απορρόφησης των πόρων. Ήδη έχουμε την ένταξη έργων συνολικής δημόσιας δαπάνης 15 δισεκατομμυρίων ευρώ για την εξαετία, αποτρέποντας έτσι κάθε απειλή για απώλεια πόρων λόγω αδυναμίας έγκαιρου προγραμματισμού των έργων. Από το ποσό αυτό έχουν ήδη απορροφηθεί 3,5 δισεκατομμύρια ευρώ, δηλαδή ποσοστό που είναι κατά 30% υψηλότερο από την αναλογούσα ετήσια δαπάνη. Επιταχύνουμε ακόμη περισσότερο, με στόχο να αυξήσουμε την απορρόφηση των πόρων τουλάχιστον κατά άλλα 3,5 δισεκατομμύρια ευρώ το επόμενο έτος, δίνοντας μία ουσιαστική ώθηση στην ανάπτυξη της χώρας.

Πέρα, όμως, από τη δημοσιονομική διαχείριση, τη σταθεροποίηση και την αύξηση των επενδύσεων, οι μεσοπρόθεσμες αναπτυξιακές προοπτικές της χώρας θα εξαρτηθούν από την πρόοδο στις διαρθρωτικές μεταρρυθμίσεις και από την τόνωση της επιχειρηματικότητας. Η επιχειρηματικότητα και η ανάπτυξη είναι τα εργαλεία που προάγουν την απασχόληση και διαμορφώνουν συνθήκες ευημερίας και συμμετοχής. Η Κυβέρνηση πιστεύει στην ιδιωτική επιχειρηματική δραστηριότητα και δημιουργεί τις προϋποθέσεις εκείνες που θα την αναδείξουν καλύτερα.

Εκτός από τη φορολογική μεταρρύθμιση, προωθήσαμε την ασφαλιστική μεταρρύθμιση, που εμπεδώνει ένα αίσθημα βεβαιότητας και ασφάλειας στους εργαζόμενους και κατά συνέπεια σε ολόκληρο τον παραγωγικό ιστό της χώρας. Προωθούμε ακόμη περισσότερο τη διοικητική απλοποίηση. Ιδρύουμε κέντρα υποδοχής επενδυτών και διαμορφώνουμε ένα νέο πλαίσιο ιδιωτικής συμμετοχής στη συγχρηματοδότηση των δημοσίων έργων. Απελευθερώνονται οι αγορές και ενισχύεται ο ανταγωνισμός.

Την προηγούμενη χρονιά προχωρήσαμε στη θεσμοθέτηση νέων μηχανισμών, ώστε να επιταχύνουμε την αδειοδότηση των επενδύσεων και ιδιαίτερα των ξένων, οι οποίες αυξήθηκαν το περασμένο έτος, έχουν μία πολύ καλή πορεία κατά το τρέχον έτος, αλλά πρέπει να βάλουμε στόχο να αυξήσουμε την προσέλκυση τους ακόμα περισσότερο τα επόμενα χρόνια. Εκσυγχρονίζουμε τον τρόπο λειτουργίας των επιχειρήσεων με την εισαγωγή των διεθνών λογιστικών προτύπων και της σύγχρονης εταιρικής διακυβέρνησης, ενώ διαμορφώνουμε ένα νέο πλαίσιο αυστηρότερης λογιστικής εποπτείας, έτσι ώστε να αυξηθούν και η διαφάνεια και η ειλικρίνεια και η εμπιστοσύνη των επενδυτών. Διευκολύνουμε τις συγχωνεύσεις των επιχειρήσεων και με βάση τα κίνητρα που θεσπίστηκαν φέτος οι συγχωνεύσεις αναμένεται να φτάσουν τις τρεις εκατοντάδες περίπου, δηλαδή θα είναι διπλάσιες από πέρυσι.

Η αναπτυξιακή πορεία της χώρας είναι άμεσα συνδεδεμένη με τη συνεχιζόμενη διαδικασία αποκρατικοποιήσεων και απελευθέρωσης των αγορών. Πέρα από τη μείωση του δημόσιου χρέους που αποφέρουν, οι αποκρατικοποιήσεις έχουν αλλάξει μορφή και προσανατολισμό, συμβάλλοντας έτσι περισσότερο στην ενίσχυση της επιχειρηματικότητας. Τα 2/3 των αποκρατικοποιήσεων αφορούν πλέον στρατηγικές συμμαχίες και συμμετοχές με στρατηγικούς επενδυτές και λιγότερο αφορούν μετοχοποιήσεις.

Το ερώτημα, όμως, που απασχολεί τον κάθε Έλληνα πολίτη είναι πως αυτό το συσσωρευμένο όφελος της αναπτυξιακής προσπάθειας κατανέμεται στους Έλληνες πολίτες.

Τα εισοδήματα των εργαζομένων στη χώρα μας αυξάνονται σταθερά όλα τα τελευταία χρόνια πολύ υψηλότερα από τους ρυθμούς αύξησης των πραγματικών μισθών στις άλλες χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Το 2002 ο πραγματικός μισθός στη χώρα μας αυξάνεται κατά 3,3% έναντι 0,8% στην Ευρωζώνη. Η υπεροχή αυτή αντανakλά σε μεγάλο βαθμό τη βελτιωμένη παραγωγικότητα εργασίας και δεν τροφοδοτεί τον πληθωρισμό, αλλά αντίθετα συντελεί στη δικαιότερη διανομή του πλεονάσματος.

Στο δημόσιο τομέα το επόμενο έτος θα ξεκινήσουν οι διαπραγματεύσεις με την ΑΔΕΔΥ και με τους άλλους κοινωνικούς φορείς για τη διαμόρφωση νέων γενικών και ειδικών μισθολογίων, με προοπτική την εφαρμογή τους από την 1.1.2004, όπως

ρητά έχουμε δεσμευτεί απέναντι στους εργαζόμενους.

Δίνουμε μεγάλη σημασία στην επέκταση και στην ενίσχυση της κοινωνικής ασφάλειας και μέριμνας. Διευρύνουμε διαρκώς με πραγματικά έργα και όχι με κούφια λόγια την πολιτική μας για την προώθηση της κοινωνικής ενσωμάτωσης, την αποτροπή του κοινωνικού αποκλεισμού και τη στήριξη όσων έχουν ανάγκη.

Η ολοκλήρωση του προγράμματος ενάντια στη φτώχεια και τον αποκλεισμό, η σημαντική αύξηση των εισοδηματικών ενισχύσεων στους χαμηλοσυνταξιούχους, η δράση της κοινωνικής πρόνοιας, η κατάκτηση και η απασχόληση των ατόμων με ειδικές ανάγκες αποτελούν μια συστηματική πολιτική φροντίδας απαραίτητης και αναγκαίας, για να έχουμε μια κοινωνία συνοχής, αλληλεγγύης και προοπτικής.

Η πολιτική μας αυτή θα διευρύνεται διαρκώς, για να καλύψει όλους όσους έχουν ανάγκη με βάση συγκεκριμένα κριτήρια εντοπισμού και επιλεξιμότητας όσων εντάσσονται στο πρόγραμμα και όχι με συγκεκριμένες και αερολόγες διακηρύξεις πολιτικών, οι οποίες θα κριθούν αναποτελεσματικές και αδιέξοδες.

Αφού, κύριοι της Νέας Δημοκρατίας, θέλετε να πειραματισθείτε σε διάφορα συστήματα κοινωνικής φροντίδας και μέριμνας, καλό θα είναι να αρχίζετε να ρωτάτε τις δεκαπέντε χιλιάδες οικογένειες, που έχουν ήδη ενταχθεί και συμμετέχουν στο πρόγραμμά μας ενάντια στη φτώχεια και στον αποκλεισμό και οι οποίες θα τριπλασιαστούν το επόμενο έτος. Να ρωτήσετε τους συνταξιούχους, που τους δίνουμε το 2003 από τον Προϋπολογισμό 150 εκατομμύρια ευρώ παραπάνω σε σύγκριση με φέτος, όσους απολαμβάνουν τη δημόσια περίθαλψη για την οποία διαθέτουμε 55 εκατομμύρια ευρώ παραπάνω, τους δικαιούχους των προνοιακών επιδομάτων στους οποίους αυξάνουμε τα επιδόματά τους. Επιταχύνουμε τα προγράμματα κατάρτισης, απασχόλησης, που αποτελούν για μας και την οριστική απάντηση στον κίνδυνο του κοινωνικού αποκλεισμού.

Κυρίες και κύριοι, παρουσιάζοντας όλες αυτές τις αναπτυξιακές και κοινωνικές πτυχές του Προϋπολογισμού, δεν θέλω με κανένα τρόπο να δώσω την εντύπωση ότι όλα λειτουργούν τέλεια στην ελληνική οικονομία, ότι όλα είναι ρόδινα και το μόνο που απομένει είναι η επανάπαυση σε αυτά τα οποία έρχονται. Υπάρχουν προβλήματα προσαρμογής της ελληνικής οικονομίας. Υπάρχουν προβλήματα και ζητήματα, τα οποία θέλουν προσοχή, ετοιμότητα και επιμονή. Ένα τέτοιο πρόβλημα είναι η εξέλιξη του πληθωρισμού και το φαινόμενο της ακρίβειας.

Ο πληθωρισμός στη χώρα μας, όπως και σε άλλες χώρες του ευρώ, δείχνει τους τελευταίους μήνες μια ισχυρή αντίσταση και εμμονή για τρεις κυρίως λόγους. Πρώτα απ' όλα λόγω των προς τα άνω στρωματοποιήσεων από την εισαγωγή του ευρώ, ιδιαίτερα στον τομέα των υπηρεσιών που δεν τιμολογούνται μαζικά. Λόγω της ανοδικής τάσης στην τιμή του πετρελαίου, καθώς η απειλή του πολέμου στο Ιράκ και οι αποφάσεις περιορισμού της παραγωγής του στις χώρες του ΟΠΕΚ έχουν οδηγήσει σε αύξηση των διεθνών τιμών. Οφείλονται επίσης στις εκτεταμένες καταστροφές αγροτικών προϊόντων από τα πρωτοφανή καιρικά φαινόμενα που έπληξαν την Ευρώπη και τη χώρα μας ολόκληρο το 2002.

Η Ελλάδα σήμερα έχει τον τρίτο υψηλότερο πληθωρισμό στην Ευρωζώνη μετά την Ιρλανδία και Ολλανδία. Παρά το γεγονός ότι ένα μεγάλο μέρος του πληθωρισμού εξηγείται από τον αισθητά μεγαλύτερο ρυθμό ανάπτυξης που έχουμε, δεν μπορούμε να αφήσουμε να είναι διαρκώς υψηλότερος από το μέσο όρο των χωρών του ευρώ. Διότι έτσι θα ροκανίσουμε σιγά-σιγά με μικρές αλλά επικίνδυνες δόσεις την ανταγωνιστικότητά μας, την απόδοση των μικροκαταθέσεων, τα εισοδήματα των μισθωτών και των συνταξιούχων.

Όσο, όμως, προφανής και να είναι η ανάγκη για μείωση του πληθωρισμού, τα όπλα για να δώσουμε αυτήν τη μάχη δεν είναι ούτε απλά ούτε αυτόματα. Η μάχη κατά του πληθωρισμού, χρειάζεται μια καθολική συστράτευση όλων των παραγωγικών δυνάμεων της χώρας, των επιχειρήσεων, των συνδικάτων και των καταναλωτών.

Σ' αυτήν τη μάχη, κυρίες και κύριοι, υπάρχουν αρκετές πολι-

τικές και πρέπει να ξεκαθαρίσουμε εδώ και τώρα ποιες απορρίπτουμε και ποιες ακολουθούμε. Αν μια οικονομία οδηγηθεί σε στασιμότητα, αν συρρικνωθεί το εισόδημα των εργαζομένων, αν μειωθεί ο ρυθμός αύξησης της ιδιωτικής κατανάλωσης, τότε είναι βέβαιο ότι θα πέσει και ο πληθωρισμός. Εκεί μας οδηγούν οι πολιτικές συνταγές της Νέας Δημοκρατίας και διαφόρων άλλων οπαδών της βίαιης πολιτικής των σοκ, αλλά εμείς τις απορρίπτουμε κατηγορηματικά.

Η ιδιωτική κατανάλωση στην Ευρωζώνη είναι σχεδόν στάσιμη φέτος με ρυθμό μόλις 0,6%, ενώ οι επενδύσεις μειώθηκαν κατά 2%. Και γι' αυτό ίσως παρουσιάζεται και ο πληθωρισμός στα επίπεδα του 2,1%.

Εμείς κινούμαστε με ρυθμούς πραγματικής αύξησης της ιδιωτικής κατανάλωσης πέντε φορές περισσότερο, 3,1% και των επενδύσεων 8%. Κατά συνέπεια, αυτή η αντιοικονομική και αντιοικονομική πολιτική του σοκ με τη μείωση των δαπανών δεν μας αφορά.

Υπάρχουν, όμως, και πράγματα τα οποία δεν μπορούμε να κάνουμε όπως για παράδειγμα ο διοικητικός καθορισμός των τιμών, ο οποίος είναι παρωχημένος και αναποτελεσματικός. Εάν εφαρμοστεί –και όταν εφαρμόζεται– οδηγεί σε απόκρυψη προϊόντων, σε λαθρεμπόριο και ούτως ή άλλως δεν επιτρέπεται πλέον στην ενιαία ευρωπαϊκή αγορά που οφείλει να λειτουργεί με όρους ελεύθερου ανταγωνισμού.

Τι μπορούμε και τι κάνουμε. Στις ΔΕΚΟ για παράδειγμα το Υπουργείο Οικονομικών υποχρεώνει τις επιχειρήσεις να γίνονται ολοένα και πιο ανταγωνιστικές, έτσι ώστε ταυτόχρονα να συμπιέζουμε το κόστος παραγωγής και να βελτιώνουμε την ποιότητα των υπηρεσιών στους πολίτες.

Το 2002, από τις δεκατέσσερις ΔΕΚΟ μόνο τρεις ή τέσσερις προσαρμόσαν τις τιμές στα επίπεδα του πληθωρισμού, ενώ οι υπόλοιπες είτε τις κράτησαν σταθερές είτε και τις μείωσαν. Το ηλεκτρικό ρεύμα στην Ελλάδα είναι κατά πολύ φθηνότερο από την Ευρωπαϊκή Ένωση. Οι τιμές στις τηλεπικοινωνίες μειώνονται, τα εισιτήρια είναι τα φθηνότερα στην Ευρώπη, όλα τα προϊόντα των ΔΕΚΟ είναι προσιτά σ' όλα τα εισοδήματα. Και αυτό είναι μέρος της δικής μας πολιτικής η οποία διασφαλίζει καθολική πρόσβαση σε κρίσιμες κοινωνικές υπηρεσίες.

Η πολιτική εξυγίανσης των ΔΕΚΟ, η εφαρμογή νέων σχεδίων αναδιοργάνωσης, η αυστηρή εποπτεία για το νοικοκύρεμα των δαπανών τους, μας επιτρέπει να συνεχίσουμε και το επόμενο έτος με συνέπεια τη συγκρατημένη τιμολογιακή πολιτική υπέρ του καταναλωτή. Ταυτόχρονα, όμως, υπάρχουν και άλλα μέτρα τα οποία λαμβάνουμε και εφαρμόζουμε. Με τους διαρκείς ελέγχους και την καλύτερη πληροφόρηση των καταναλωτών, ο πληθωρισμός συγκρατήθηκε κάπως και έχει αρχίσει να υποχωρεί. Το Δεκέμβριο αναμένεται μια περαιτέρω αποκλιμάκωση του πληθωρισμού και αυτό μας επιτρέπει να διαμορφώσουμε μια δυναμική μείωση με συγκεκριμένα μέτρα υπέρ των καταναλωτών όπως για παράδειγμα τα εξής:

Υποχρεωτική αναγραφή των τιμών στα είδη ευρείας κατανάλωσης σε λεπτά, έτσι ώστε να αποφεύγεται η σύγχυση για την πραγματική αξία των προϊόντων.

Υποχρεωτική αναγραφή δίπλα στις τιμές των προϊόντων ευρείας κυκλοφορίας και των ετήσιων αυξήσεων που επιβάλλονται από την κάθε επιχείρηση, έτσι ώστε να ξέρει ο κάθε καταναλωτής πόσο ακριβότερα ή φτηνότερα καλείται να πληρώσει το προϊόν και την υπηρεσία.

Λειτουργία των παρατηρητηρίων τιμών και σύνδεσή τους με τα κέντρα εξυπηρέτησης πολιτών, έτσι ώστε να ξέρει ο καταναλωτής ποιοι πουλάνε και πού.

Δυνατότητα εμπορικής διαφήμισης των χαμηλότερων τιμών που προσφέρονται από επιχειρήσεις σε σύγκριση με τους ανταγωνιστές τους.

Και τέλος, συγκροτούμε ειδική μονάδα στο Υπουργείο Οικονομικών με στόχο τους αυστηρούς φορολογικούς ελέγχους κατά προτεραιότητα στις επιχειρήσεις εκείνες, μικρές ή μεγάλες, οι οποίες κάνουν σημαντικές αυξήσεις στις τιμές τους.

Πιστεύουμε, κυρίες και κύριοι, ότι μ' αυτά τα πέντε νέα συγκεκριμένα μέτρα, μπορούμε να δώσουμε από καλύτερες θέσεις τη μάχη ενάντια στον πληθωρισμό, να τον φέρουμε πιο

κοντά στα επίπεδα της Ευρωζώνης, να ευνοήσουμε τον καταναλωτή αλλά και την ανταγωνιστικότητα της ελληνικής οικονομίας.

Η πτώση του πληθωρισμού στην Ευρωζώνη εν μέρει και ως αποτέλεσμα της επιβράδυνσης της ανάπτυξης, επέφερε ως αναγκαία την αποκλιμάκωση των ευρωπαϊκών επιτοκίων, η οποία οδηγεί και τη χώρα μας σε μια δραστική μείωση του κόστους χρήματος και του δανεισμού.

Διευκολύνεται έτσι η χρηματοδότηση των επιχειρήσεων για να επενδύσουν και να εκσυγχρονιστούν. Δίνει για πρώτη φορά τη δυνατότητα αυτή η αποκλιμάκωση των επιτοκίων σε χιλιάδες φτωχά νοικοκυριά να πάρουν φτηνά δάνεια και να αποκτήσουν το δικό τους σπίτι, με κόστος εξυπηρέτησης που δεν ξεπερνά το μηνιαίο νοίκι. Μειώνει τους τόκους που πληρώνει το δημόσιο για τα κρατικά ομόλογα και έτσι εξοικονομούνται πόροι για την παιδεία και την υγεία. Για παράδειγμα η πρόσφατη αναβάθμιση της χώρας μας στις διεθνείς αγορές θα μας φέρει μια επιπλέον εξοικονόμηση περίπου 200 εκατομμυρίων ευρώ. Και έτσι μπορούμε να καλύπτουμε έκτακτες δαπάνες όπως για παράδειγμα η αποζημίωση στους αγρότες και στους βαμβακοπαραγωγούς, χωρίς να ξεφεύγει ο πληθωρισμός. Αυτό είναι το μεγάλο αναπτυξιακό όφελος από την ένταξή μας στο ευρώ και αυτό θα φαίνεται όλο και περισσότερο στο μέλλον.

Ταυτόχρονα, όμως, κυρίες και κύριοι οι αποκλιμάκωση των επιτοκίων συρρικνώνει την απόδοση των μικροκαταθέσεων, ιδιαίτερα εκείνων που δεν έχουν τη δυνατότητα σύνθετης επενδυτικής συμπεριφοράς. Πιστεύω πως απέναντι σ' αυτό το φαινόμενο οι τράπεζες οφείλουν να αντιδράσουν και να σχεδιάσουν προσεκτικά και να διαδώσουν περισσότερο στο ευρύ αποταμιευτικό κοινό νέα χρηματοοικονομικά προϊόντα τα οποία προσφέρουν βελτιωμένες αποδόσεις και διασφαλίζουν καλύτερα τις λαϊκές αποταμιεύσεις από τον πληθωρισμό. Αυτό θα αυξήσει τη σιγουριά των πολιτών στην οικονομία του ευρώ και θα διαμορφώσει ένα αίσθημα μεγαλύτερης εμπιστοσύνης ανάμεσα στους και στο τραπεζικό σύστημα.

Κυρίες και κύριοι με βάση όλες αυτές τις οικονομικές εξελίξεις η ελληνική οικονομία αποδεικνύεται μια νησίδα αυξημένης ηρεμίας στα ταραγμένα νερά της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Ταυτόχρονα, όμως, όλο και περισσότερο αναδεικνύεται ταυτόχρονα σε ένα πόλο οικονομικής και πολιτικής σταθερότητας για την ευρύτερη περιοχή της Νοτιοανατολικής Ευρώπης. Στο νέο περιβάλλον που διαμορφώνεται η ελληνική οικονομία δεν είναι πλέον ο ευρωπαϊσμός ασθενής. Δεν είναι εκείνος ο οποίος «έτρωγε πόρτα» στις μεγάλες οικονομικές εξελίξεις. Δεν είναι εκείνος ο οποίος έμενε στο δωμάτιο υπηρεσίας αλλά έχει μεταβληθεί σε μια αναπτυσσόμενη οικονομία με νέες ευκαιρίες και προοπτικές. Είναι μια οικονομία η οποία πρωταγωνιστεί στις οικονομικές εξελίξεις της Ευρώπης και αποτελεί πρότυπο αξιόπιστης προσαρμογής και για τις χώρες της διεύρυνσης. Με βάση αυτές τις επιτυχίες και την εξέλιξη της ελληνικής οικονομίας, νομίζω κυρίες και κύριοι ότι έχουμε τη δυνατότητα όχι απλά να τη συνεχίσουμε αλλά να ανεβάσουμε τον πήχη να θέσουμε νέους υψηλότερους στόχους για τα επόμενα χρόνια. Κορυφαίος στόχος μας είναι να επιταχύνουμε το ρυθμό σύγκλισης με τις άλλες ευρωπαϊκές οικονομίες. Εάν θέλουμε γρήγορα να προσεγγίσει η χώρα μας το βιοτικό επίπεδο της Ευρωπαϊκής Ένωσης, χρειάζεται να κατοχυρώσουμε με συγκεκριμένες πολιτικές μια υπεροχή στους ρυθμούς ανάπτυξης μεταξύ δύο και τριών ποσοστιαίων μονάδων ψηλότερα από την Ευρωπαϊκή Ένωση. Εάν το πετύχουμε αυτό τότε μπορούμε με σιγουριά να πούμε ότι το 2008 θα έχουμε βρεθεί στο 80% του ευρωπαϊκού μέσου όρου και μέχρι το 2015 το κατά κεφαλήν εισόδημα της χώρας μας μπορεί να φθάσει πλήρως το μέσο βιοτικό επίπεδο της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Πώς μπορούμε να το πετύχουμε αυτό; Ενεργοποιώντας κυρίες και κύριοι το αναξιοποίητο αναπτυξιακό δυναμικό της χώρας μας με συγκεκριμένους τρόπους και συγκεκριμένες πολιτικές. Με αύξηση πάνω απ' όλα της απασχόλησης κατά 1% ετησίως. Με αύξηση των ιδιωτικών επενδύσεων και των δημοσίων επενδύσεων. Αλλά επίσης και με μια εντονότερη συμμετοχή της τεχνολογικής προόδου στην ανάπτυξη. Έτσι ο στόχος

της πραγματικής σύγκλισης μέσα σ' ένα προβλεπτό χρονικό διάστημα και όχι στην απεραντολογία που θα μας οδηγήσει η πολιτική της Νέας Δημοκρατίας, μπορούμε αξιόπιστα να έχουμε ένα σχέδιο σύγκλισης μέσα στην επόμενη δεκαετία με τις άλλες οικονομίες της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Σε ό,τι αφορά την απασχόληση, το χαμηλό ποσοστό συμμετοχής στην αγορά εργασίας στην Ελλάδα αφήνει σημαντικά περιθώρια για ρυθμό αύξησης που να ξεπερνά αυτό το στόχο.

Ήδη φέτος πετύχαμε μια σημαντική αύξηση της απασχόλησης κατά πενήντα χιλιάδες άτομα. Η ένταξη περισσότερων ατόμων στην αγορά εργασίας υποβοηθείται και από μεταρρυθμίσεις προς την κατεύθυνση της προσαρμοστικότητας, της μονιμότερης σύνδεσης των μισθών με την παραγωγικότητα, της βελτίωσης που γίνεται στα συστήματα κατάρτισης, ώστε να ανταποκρίνονται καλύτερα όσοι εισέρχονται ή επανεισέρχονται στην αγορά εργασίας. Τέλος η μεγαλύτερη κινητικότητα θα αυξήσει την αντιστοίχηση προσφερόμενης και αναζητούμενης εργασίας.

Η εξωστρέφεια της ελληνικής οικονομίας είναι ένας κρίσιμος στόχος με την αύξηση των ξένων επενδύσεων αλλά και με την άνοδο της εξαγωγικής ικανότητας της χώρας που θέτουν σαν στόχο να φθάσει ένα διψήφιο μερίδιο του εθνικού εισοδήματος το επόμενο έτος. Σχεδιάζουμε μια συγκροτημένη πολιτική στήριξης των εξαγωγών με την υιοθέτηση διεθνών προτύπων διασφάλισης ποιότητας, τη στρατηγική παρούσα σε νέες ξένες αγορές με οργανωμένο και ενιαίο σύστημα προβολής στο εξωτερικό και με την πλήρη αναδιοργάνωση των εγχώριων φορέων προώθησής τους. Η αύξηση της εξωστρέφειας της ελληνικής οικονομίας έχει να κάνει και με τη διασύνδεση των οικονομικών των χωρών της Ευρωπαϊκής Ένωσης και με τη δημιουργία διευρωπαϊκών δικτύων στους τομείς των μεταφορών, της ενέργειας και των τηλεπικοινωνιών. Με την αύξηση της γνώσης στην οικονομική δραστηριότητα μπορούμε να συνεισφέρουμε και να επιταχύνουμε την οικονομική ανάπτυξη.

Αυτά είναι τα βασικά στοιχεία, κυρίες και κύριοι, του Προϋπολογισμού για το επόμενο οικονομικό έτος. Είναι ένας Προϋπολογισμός που διασφαλίζει την σταθερότητα. Προωθεί και επιταχύνει την ανάπτυξη, ενώ ταυτόχρονα κεφαλαιοποιεί τα μέχρι τούδε επιτεύγματα της εθνικής οικονομίας επενδύοντας στο μέλλον αλλά και δίκαια κατανέμοντας το όφελος της πολυχρονης αυτής προσπάθειας. Είναι ένας Προϋπολογισμός που αναδεικνύει τη δυναμική της οικονομίας και ισχυροποιεί τη θέση μας σε μια διευρυνόμενη Ευρωπαϊκή Ένωση. Είναι ένας Προϋπολογισμός που επιταχύνει την πραγματική σύγκλιση διαμορφώνει προϋποθέσεις για την αυξημένη απασχόληση, ενώ ταυτόχρονα εμπεδώνει ένα πλαίσιο ασφάλειας και εμπιστοσύνης των Ελλήνων πολιτών. Γι' αυτό κυρίες και κύριοι, είμαι βέβαιος ότι θα υπερψηφιστεί από την Εθνική Αντιπροσωπεία.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης) : Το λόγο έχει ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος της Νέας Δημοκρατίας κ. Παυλόπουλος.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ : Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, στον πολύ λίγο χρόνο που διαθέτω θα μου επιτρέψετε ν' αναδείξω τα κύρια σημεία των ανακρίβειών που διακρίνουν και τον Προϋπολογισμό και τα όσα μας είπε προηγουμένως ο Υπουργός Οικονομίας και Οικονομικών.

Πρώτα απ' όλα, το σύνολο της ομιλίας του κυρίου Υπουργού Οικονομίας και Οικονομικών είναι οικονομικές φαντασώσεις, αριθμητικός παροξυσμός και λογιστικές αλχημείες. Ο κύριος Υπουργός, πατέρας, -και θα του το αποδείξω άλλωστε- της «δημιουργικής λογιστικής» έχει αναδειχθεί από «τσάρο» της οικονομίας σε «ιδανικό αυτόχειρα» της εθνικής μας οικονομίας. Και θα μπορούσε βεβαίως ν' αναδειχθεί και σε «ιδανικό» εμπνευστή των όσων έλεγε ο Γεώργιος Παπανδρέου μιλώντας για τα έργα και τις ημέρες εκείνων των Υπουργών Οικονομικών, στο πλαίσιο των οποίων «ενημερούν οι αριθμοί και δυστυχούν οι άνθρωποι». Είτε το θέλετε είτε όχι, κύριοι συνάδελφοι, η Κυβέρνηση Σημίτη, είναι η Κυβέρνηση της εικονικής πραγματικότητας των πλασματικών προϋπολογισμών, των μειωμένων προσδοκιών, της κοινωνίας των δύο τρίτων.

Θα συνοψίσω όσα έχω να πω αναδεικνύοντας τα τρία Α -για να το πω έτσι- του Προϋπολογισμού της φετινής χρονιάς, όπως άλλωστε είναι όλοι οι προϋπολογισμοί των Κυβερνήσεων Σημίτη. Και ο φετινός Προϋπολογισμός είναι Αναξιόπιστος, Αναποτελεσματικός και Αδιαφανής.

Πρώτα, πρώτα είναι αναξιόπιστος, γιατί τα ίδια μας έλεγε ο κ. Χριστοδουλάκης εδώ πέρσι, και έρχεται να μας τα διορθώνει, τα ίδια πράγματα λέει και φέτος.

Εγώ θα αναφέρω ορισμένα παραδείγματα και μόνο. Θα επιχειρήσω να μην σας κουράσω με αριθμούς γιατί οι αριθμοί δεν έχουν τόση σημασία όταν βιώνουμε όλοι την πραγματικότητα.

Πρώτα-πρώτα θα σας αναφέρω τούτο τον αριθμό και μόνο: Αν κοιτάξετε τον Προϋπολογισμό, όπως καταρτίστηκε, θα δείτε ότι προέβλεπε περίσσευμα 816.000.000 ευρώ. Αντί τούτου εμφανίζεται έλλειμμα 456.000.000 ευρώ. Δηλαδή μόνο σε ό,τι αφορά αυτό το βασικό στοιχείο υπάρχει απόκλιση του Προϋπολογισμού κατά 1.272.000.000 ευρώ. Τι μπορεί να πει μία Κυβέρνηση και ένας Υπουργός όταν σ' ένα τόσο βασικό μέγεθος υπάρχει αυτή η απόκλιση;

Και από εκεί και πέρα να έρθω σε ορισμένα σημεία που έθιξε ο κύριος Υπουργός προηγούμενως.

Πρώτα-πρώτα τι χρειαζόμαστε μαρτύρων σχετικά με την αναξιопιστία του Προϋπολογισμού όταν η EUROSTAT, η αρμόδια Ευρωπαϊκή Υπηρεσία, είναι εκείνη η οποία διέσυρε τη Χώρα διεθνώς, βγάζοντας τον περασμένο προϋπολογισμό αλλά και τούτον προϋπολογισμούς αναξιόπιστους και ανακριβείς.

Λέει ο κ. Χριστοδουλάκης: «Μα, τα στοιχεία της αναδιάρθρωσης που μας επιβάλλει η EUROSTAT είναι στοιχεία τα οποία συνέβαινε και προηγούμενως να προκαλούν αντίστοιχα ζητήματα αναδιάρθρωσης».

Ε, όχι, κύριες και κύριοι! Δείτε τι είναι εκείνο το οποίο μας προσάπτει η EUROSTAT σήμερα. Είναι τα ζητήματα των τιτοποίησησεων και των προμετόχων, εκεί δηλαδή όπου η Κυβέρνηση έρχεται να φαλκιδεύσει το οικονομικό μέλλον των επόμενων γενεών, εκεί που απομυζά το μέλλον για να καλύψει τις τρύπες του παρόντος. Αυτό είναι που λέει η EUROSTAT.

Δεύτερο στοιχείο το οποίο αποδεικνύει την αναξιопιστία, είναι βεβαίως και το γεγονός ότι οι επιστολές, αλλά και οι κυρώσεις από την Ευρωπαϊκή Ένωση έχουν οδηγήσει εδώ που οδηγηθήκαμε. Τι έχει να πει η Κυβέρνηση για τις επιστολές Μπαρνιέ παραδείγματος χάρι ή για το θέμα του Κτηματολογίου ή για το ζήτημα το οποίο αφορά την ΕΡΓΟΣΕ; Τι λέει η Κυβέρνηση για τις κυρώσεις που επέβαλε η κ. Παλάθιο, σχετικά με το μέγα θέμα της Ολυμπιακής Αεροπορίας;

Τέλος για το Ελεγκτικό Συνέδριο, το οποίο μας είπε ο κύριος Υπουργός προηγούμενως, θέλω να πω τα εξής:

Πρώτα-πρώτα δεν κατάλαβα, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εάν το Ελεγκτικό Συνέδριο έκανε το ίδιο και τα προηγούμενα χρόνια τότε προς τι ο κύριος Υπουργός στην Επιτροπή αποκάλεσε, παρακαλώ, τους δικαστικούς λειτουργούς του Ελεγκτικού Συνεδρίου «άσχετους» και «νεόκοπους»; Εάν το έκαναν και πριν, γιατί το λέει τώρα, πέραν του ότι είναι ασέβεια προς το Ελεγκτικό Συνέδριο, το κατ' εξοχήν ελεγκτικό όργανο, σύμφωνα με το Σύνταγμα;

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Αλλά βεβαίως ξέρει καλά ο κύριος Υπουργός ότι τα πράγματα δεν είναι έτσι.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πράγματι το 1991 το Ελεγκτικό Συνέδριο επεσήμανε τη μη εγγραφή ορισμένων δαπανών στον προϋπολογισμό. Το σύνολο, όμως, αυτών ήταν την εποχή εκείνη 50.000.000.000 δραχμές. Ξέρετε για τι λογιστικές αλημνίες μιλάγε φέτος το Ελεγκτικό Συνέδριο; Για 1.724 δισεκατομμύρια δραχμές. Ένα τρισεκατομμύριο επτακόσια είκοσι τέσσερα δισεκατομμύρια. Αυτό του έλεγε. Γι' αυτό ο κ. Χριστοδουλάκης, κατά το πρότυπο άλλων στο ΠΑΣΟΚ, οι οποίοι στρέφονται εναντίον της Δικαιοσύνης, είπε αυτά που είπε.

Για τούτο ο Προϋπολογισμός, σας επαναλαμβάνω, είναι Προϋπολογισμός αναξιόπιστος. Αλλά είναι και Προϋπολογισμός αναποτελεσματικός.

Πρώτα-πρώτα είναι ντροπή να λέει ο Πρωθυπουργός ότι όλα πάνε καλά στην οικονομία ή να μας λέει χθες ο Υπουργός Οικο-

νομίας και Οικονομικών μέσα σε αυτή την Αίθουσα, απαντώντας στον κ. Παναγιωτόπουλο: «Μα, τι μας λέτε; Εδώ ο οίκος «Μούντις» αναβάθμισε την πιστοληπτική ικανότητα της εθνικής μας οικονομίας». Έτσι, ε; Την αναβάθμισε; Πότε και πώς; Ξέρει αυτήν τη στιγμή ο κύριος Υπουργός -εκτός αν το αγνοεί, καίτοι Υπουργός Οικονομίας και Οικονομικών- ότι όλες οι χώρες που μπήκαν στην Ευρωζώνη αναβαθμίστηκαν αμέσως και αυτομάτως, όταν μπήκαν, ως προς την πιστοληπτική τους ικανότητα; Μόνο η Ελλάδα έμεινε πίσω. Αναβαθμίστηκε τελευταία, μετά από ένα χρόνο καθυστέρησης. Όπως μπήκαμε τελευταίοι και ουραγοί στην Ευρωζώνη, έτσι αναβαθμίστηκε και η περίπτωσή μας.

Και βεβαίως, από κει και πέρα ο Προϋπολογισμός είναι αναποτελεσματικός. Και θα επιχειρήσω να το πω με βάση συγκεκριμένα μεγέθη.

Πρώτα-πρώτα, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα τονίσω κάτι σχετικά με την εθνική μας οικονομία, την αναποτελεσματικότητά της και τους μηχανισμούς που λειτουργούν.

Κύριοι της Κυβέρνησης, δεν πρόκειται να ξεχάσει κανείς το μέγα σκάνδαλο του χρηματιστηρίου, εκεί όπου 40 τρισεκατομμύρια δραχμές έφυγαν από ενάμισι εκατομμύριο μικροεπενδυτές, για να πάνε στις τσέπες ολίγων, όπως κατήγγειλε σε κορυφαίο όργανο του κόμματός σας επώνυμο στέλεχος του ΠΑΣΟΚ και δεν πήρε ποτέ απάντηση. Αυτό συνέβη γιατί ήταν διάτρητο το σύστημα της Επιτροπής Κεφαλαιαγοράς και του Χρηματιστηρίου. Διότι, εάν δεν υπήρχαν αυτές οι τρύπες και δεν έλειπε ο έλεγχος, δεν θα συνέβαιναν αυτά που συνέβησαν.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΜΑΡΚΟΓΙΑΝΝΑΚΗΣ: Και ου μόνον!

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Ο ρυθμός ανάπτυξης; Μα, τι μας λέτε; Ρυθμός ανάπτυξης, λέει, περίπου 3,8%. Θυμάται η Κυβέρνηση τι ρυθμό ανάπτυξης προέβλεπε για το 2002; Προέβλεπε 5%, πήγε 4,5%, πήγε κάτω από το 4% κ.ο.κ.

Θα θυμίσω δε και κάτι στον κύριο Υπουργό για να γνωρίζουμε γιατί μιλάμε. Από το 1974 έως το 1981, επί Κυβερνήσεων της Νέας Δημοκρατίας, ο ρυθμός ανάπτυξης ήταν 4,8% χωρίς κανένα Κοινωνικό Πλαίσιο Στήριξης. Με αυτούς τους ρυθμούς ανάπτυξης, με τους οποίους βαδίζουμε τώρα, θέλουμε ογδόντα χρόνια για να φθάσουμε σε ουσιαστική σύγκλιση.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Πέραν τούτου θα ήθελα να τονίσω στον κύριο Υπουργό: Αγνοεί το γεγονός ότι από κάθε εκατό ευρώ σήμερα μόνο δώδεκα πηγαίνουν για πραγματική ανάπτυξη και από αυτά τα τρία με τέσσερα προέρχονται από κοινοτικούς πόρους; Αυτή είναι η ανάπτυξη, την οποία ευαγγελίζεται η Κυβέρνηση Σημίτη; Δημόσιο χρέος. Από αυτήν τη θέση ο κ. Χριστοδουλάκης έλεγε πέρσι ότι το δημόσιο χρέος θα πέσει στο 97% του Ακαθάριστου Εγχώριου Προϊόντος. Τα λόγια του είναι μέσα στα Πρακτικά. Ήταν 105%. Σήμερα μας λέει ότι θα ξανακατέβει στο 100% του Ακαθάριστου Εγχώριου Προϊόντος. Ποιος θα τον πιστέψει και γιατί; Γιατί το 1997 έγινε 105% και γιατί βεβαίως το 105% να γίνει τώρα 100%; Μπορεί να μας εξηγήσει;

Πολλών μάλλον όταν, για να επέλθει η μείωση του δημόσιου χρέους, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, χρειάζονται τουλάχιστον τρεις παράγοντες. Ο ένας αφορά - όπως είναι γνωστό - τη μείωση των δαπανών, ο άλλος την απελευθέρωση των αγορών και ο τρίτος την επιτάχυνση των ιδιωτικοποιήσεων και αποκρατικοποιήσεων. Και δε μιλάω καθόλου για το ζήτημα, το οποίο σχετίζεται με τη μείωση των δαπανών, γιατί βεβαίως αυξάνονται οι δαπάνες με τον Προϋπολογισμό. Ούτε μιλάω βεβαίως για την απελευθέρωση των αγορών, γιατί είναι ντροπή να μιλάμε γι' αυτό, όταν βλέπουμε τι συμβαίνει με την απελευθέρωση της αγοράς ενέργειας. Όχι μόνο δεν υπάρχει απελευθέρωση αλλά οι άδειες που δόθηκαν δεν πρόκειται να ολοκληρωθούν.

Ας σταματήσουμε στις ιδιωτικοποιήσεις και αποκρατικοποιήσεις. Για ποιες ιδιωτικοποιήσεις και αποκρατικοποιήσεις μιλάμε; Η Κυβέρνηση και οι Υπουργοί της αγνοούν ακόμα και τη διάκριση αποκρατικοποιήσεων και ιδιωτικοποιήσεων. Και να ήταν μόνο αυτό! Δεν πρόκειται για αποκρατικοποιήσεις και ιδιωτικοποιήσεις. Μετοχοποιήσεις γίνονται μέσω κομματικών καρεκλωμένων, όπως απέδειξε δε η πρόσφατη εμπειρία της ΔΕΗ μέσα από τη δραματική υποτίμηση των στοιχείων της.

Για να καταλάβετε δε, κύριοι συνάδελφοι, με στοιχεία της Βουλής για τι είδους ιδιωτικοποιήσεις και αποκρατικοποιήσεις μιλάμε, σας φέρνω το εξής πρόσφατο παράδειγμα: Στην επιτροπή των ΔΕΚΟ, που εξετάζαμε κάποιον κύριο ο οποίος ήθελε να γίνει -και έγινε- υποδιοικητής κορυφαίας ΔΕΚΟ, μας έφερε ως προϋπηρεσία του και ως προσόν του το πτυχίο Φυσικού με πέντε και προϋπηρεσία -τα Πρακτικά είναι εδώ για να τα δείτε- διευθύνοντας συμβούλου σε εταιρεία αρωματοποιίας στο Λάγος της Νιγηρίας! Αυτά μας είπαν και με αυτά τον διόρισαν. Αυτές οι ιδιωτικοποιήσεις είναι εκείνες που θα μειώσουν το δημόσιο χρέος της Ελλάδας σήμερα. Αυτή είναι η νοοτροπία της Κυβέρνησης Σημίτη. Αυτή είναι η εκσυγχρονιστική τους νοοτροπία.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Η ανεργία είναι το μέγα πρόβλημα. Δεν είναι μόνο το ότι πέφτει με πολύ μικρούς ρυθμούς. Και μάλιστα αν πέφτει, γιατί ξέρετε πολύ καλά ότι η Εθνική Στατιστική Υπηρεσία βρίσκεται στον εισαγγελέα για τα στοιχεία τα οποία είχε δώσει. Είναι δε εντυπωσιακό το πώς γίνεται να μιλάμε για μείωση της ανεργίας με ταυτόχρονη μείωση της απασχόλησης. Είναι και το γεγονός -και αυτό φαίνεται και από τα τελευταία στοιχεία- ότι η ανεργία έχει πολύ κακή ποιότητα στην Ελλάδα διότι είναι ιδίως ανεργία των γυναικών και των νέων, ιδίως των νέων πτυχιούχων ΑΕΙ και ΤΕΙ. Έτσι απαντάει, με αυτήν την έλλειψη ελπίδας, η Κυβέρνηση Σημίτη στο μέλλον. Και με αυτήν έρχεται να ζητήσει την ψήφο εμπιστοσύνης για τον Προϋπολογισμό.

Για τον πληθωρισμό τα ομολόγησε εμμέσως και ο κύριος Υπουργός: Είναι περίπου διπλάσιος της Ευρωζώνης. Αυτά μόνο επί εκσυγχρονιστικών κυβερνήσεων Σημίτη μπορούν να συμβαίνουν.

Τον άκουσα να μιλάει για τις επενδύσεις και εδώ πραγματικά εντυπωσιάστηκα. Για ποιες επενδύσεις μιλάτε; Μας είπατε στο σημείο αυτό ότι υπάρχει αύξηση των επενδύσεων; Εκτός αν μιλάτε για δημόσιες επενδύσεις. Εκεί να μιλήσουμε σε διαφορετικό επίπεδο. Αλλά αν μιλάμε για τις ιδιωτικές επενδύσεις που γίνονται στην Ελλάδα, η Ελλάδα είναι ολόένα και πιο πέρα από το όριο εκείνο που επιτρέπει σε κάποιον ασφαλώς να κάνει επενδύσεις. Τα λέει ο κ. Γκαργκάνας στην τελευταία έκθεσή του όπου φαίνεται ότι η Ελλάδα υποχωρεί συνεχώς. Πέραν του ότι είναι η τελευταία στην Ευρώπη, μεταξύ εκατόν σαράντα χωρών είναι η εκατοστή εικοστή πέμπτη.

Ανταγωνισμός; Ανταγωνιστικότητα της εθνικής οικονομίας; Μόνο την περίοδο Ιανουαρίου - Οκτωβρίου έχουμε μείωση κατά 11,5% των εξαγωγών. Η Ελλάδα -που ούτως ή άλλως είναι ουραγός στην Ευρώπη, κατρακύλησε κατά έξι θέσεις στο δείκτη ανταγωνιστικότητας, από τριακοστή πηγε τριακοστή έκτη. Σε ό,τι αφορά το δείκτη ευημερίας είμαστε οι τελευταίοι και ουραγοί μακράν. Ποιο είναι το ωραίο; Αν κοιτάξετε το δείκτη της PRICE WATERHOUSE COOPERS, όχι μόνο είμαστε οι τελευταίοι στους δεκαπέντε, αλλά μας ξεπέρασαν και τρεις από τις χώρες που μπήκαν προχθές στην Κοπεγχάγη. Μιλώ για τη Σλοβακία, την Τσεχία και την Ουγγαρία. Είμαστε στο ίδιο επίπεδο με άλλες τέσσερις, μεταξύ των οποίων και η Μάλτα, και μάλλον θα μας ξεπεράσουν.

Οσονούπω γινόμαστε η εικοστή δεύτερα μεταξύ των είκοσι πέντε που μπήκαν τώρα. Και ας μη μιλάει αυτή η Κυβέρνηση για τα επιτεύγματα της Νέας Δημοκρατίας. Της θυμίζουμε τα επιτεύγματα του 1974-1981 όταν η Ελλάδα μπήκε με το σπαθί της και βρισκόταν στην κορυφή με μεγέθη που σήμερα δεν τολμάμε ούτε να ονειρευτούμε.

Τέλος υπάρχει το μέγα ζήτημα το οποίο αφορά τον υπερδανεισμό.

Σύμφωνα με στοιχεία τωρινά, σημερινά, ο δανεισμός σε ό,τι αφορά τα νοικοκυριά και τις επιχειρήσεις ανέβηκε, παρακαλώ, κατά 19% σε σχέση με πέρσι. Αυτές είναι οι επιδόσεις, αυτά είναι τα επιτεύγματα της Κυβέρνησης Σημίτη όχι με στοιχεία βεβαίως της Νέας Δημοκρατίας αλλά με στοιχεία της EUROSTAT στοιχεία που δεν επιδέχονται καμία αμφισβήτηση, ότι, και να κάνει η Κυβέρνηση.

Άφησα τελευταία το τρίτο «Άλφα». Μίλησα για το «άλφα» της αναξιοπιστίας, το «άλφα» της αναποτελεσματικότητας, άφησα

το «άλφα» της αδιαφάνειας.

Πως μπορεί να πάει, κυρίες και κύριοι, η ελληνική οικονομία μπροστά με αυτό το καθεστώς της αδιαφάνειας το οποίο έχουμε σήμερα; Γιατί δεν είναι μόνο το γεγονός ότι η Κυβέρνηση Σημίτη δεν μπορεί να αντιμετωπίσει τη διαφθορά και την αδιαφάνεια, αλλά με συγκεκριμένες ρυθμίσεις τη γιγαντώνει. Με τη μέθοδο της «θεμιτής» παρανομίας αυτήν ακριβώς την αδιαφάνεια την οδηγεί να γίνεται θεμιτή μέθοδος, πράγμα που σημαίνει ότι πλήττεται η ποιότητα της δημοκρατίας, πλήττεται η ίδια η νοοτροπία και η νοημοσύνη του Ελληνικού Λαού. Θα αναφέρω μόνο τρεις νόμους. Είναι όνειδος να υπάρχει νόμος τύπου μπανανίας, ο ν. 2522/1997, σύμφωνα με τον οποίο και αν ακυρωθεί με δικαστική απόφαση μια οποιαδήποτε σύμβαση έργου, προμήθειας ή παροχής υπηρεσιών, αυτός που την πήρε, ο παράνομος, ο διαπλεκόμενος, συνεχίζει να την εκτελεί ως το τέλος. Και αυτός που δικαιώνεται δικαστικώς παίρνει και την αποζημίωσή του! Και η διαπλοκή δικαιώνεται και, βεβαίως, πληρώνει ο Ελληνικός Λαός δύο φορές το ίδιο έργο ή την ίδια προμήθεια!

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Δεύτερον, ο ν. 2940/2001 επέτρεψε τη δημιουργία μονοπωλιακών ή ολιγοπωλιακών καταστάσεων στο χώρο της ανάθεσης και εκτέλεσης των δημοσίων έργων, πράγμα το οποίο γνωρίζουν όλοι.

Και τελευταίο «επίτευγμα» ο ν. 3021/2002 ο οποίος αφορά πλέον όπως είναι γνωστό το ζήτημα του «βασικού μετόχου». Εδώ, μέσα από την «κερκόπορτα» του «βασικού μετόχου» και το «Δούρειο Ίππο» ταυτοχρόνως, επιτρέπεται η όσωση των εταιρειών εκείνων, που αναλαμβάνουν έργα και προμήθειες με τα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης. Έσπευσε η Κυβέρνηση να φέρει αυτό το νόμο αφήνοντας άλλους νόμους πίσω, όπως το νόμο για το ασυμβίβαστο των Βουλευτών ή παραδείγματος χάριν το νόμο για τη δωρεάν μετάδοση των εργασιών της Βουλής από αναλογικό κανάλι, πράγμα το οποίο επιτάσσει το ίδιο το Σύνταγμα. Και ήρθε προχθές ο Υπουργός Τύπου να μας πει τι παρακαλώ στη Βουλή; Να μας πει ότι η ΕΡΤ, λέει, «δεν έχει διαθέσιμες συχνότητες για να γίνει κάτι τέτοιο». Συχνότητες τις οποίες ηφίρπασαν διάφοροι και τις εμπορεύτηκαν στη συνέχεια, υπήρχαν. Συχνότητα για να μπορέσει να ξέρει ο Ελληνικός Λαός τι λέγεται εδώ, να μεταδίδεται και να μην εξαρτάται ο κάθε Βουλευτής από το οποιοδήποτε κανάλι και τον οποιοδήποτε δημοσιογράφο, αυτή δεν μπορεί να τη δώσει.

Αυτά είναι τα έργα και οι ημέρες της Κυβέρνησης Σημίτη! Με αυτή τη νοοτροπία και αυτές τις επιδόσεις είναι γνωστό ότι η Ελλάδα δεν μπορεί να πάει μπροστά. Αυτό το ξέρει ο Ελληνικός Λαός. Και, βεβαίως, οι όποιες τελευταίες επιτυχίες σε οποιοδήποτε άλλον τομέα δε μπορούν να ισοφαρίσουν το γεγονός ότι ο Ελληνικός Λαός βαδίζει χωρίς ελπίδα και το κυριότερο, βαδίζει χωρίς δυνατότητες να αντιμετωπίσει τις μεγάλες προκλήσεις που έρχονται.

Ευχαριστώ και με συγχωρείτε, κύριε Πρόεδρε, που ξεπέρασα το χρόνο μου.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης) : Ο Υπουργός Οικονομίας και Οικονομικών κ. Χριστοδουλάκης έχει το λόγο.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΑΚΗΣ (Υπουργός Οικονομίας και Οικονομικών): Σας ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Αυτό το οποίο έχει μεγάλη σημασία, δεν είναι ποιος καταλαβαίνει το γιατί έγινε η αναβάθμιση. Σημασία έχει ότι έγινε, από αυτούς οι οποίοι αποφασίζουν και από αυτούς οι οποίοι πληρώνουν αναλόγως ή ρυθμίζουν τις τιμές με τις οποίες δανείζεται η ελληνική οικονομία. Και αυτοί ξέρουν πάρα πολύ καλά, ανεξάρτητα από τα διάφορα τερτίπια και έωλα επιχειρήματα, ότι η ελληνική οικονομία πάει πολύ καλύτερα τα τελευταία χρόνια και γι' αυτό αναβαθμίστηκε σημαντικά, με αποτέλεσμα ο Έλληνας φορολογούμενος να γλιτώσει το χρόνο 200 εκατομμύρια ευρώ.

Πρέπει δε, κύριε Παυλόπουλε, να πληροφορηθείτε καλύτερα, διότι όταν μπήκε η Ελλάδα στην ΟΝΕ και τότε αναβαθμίστηκε, όπως αναβαθμίστηκαν και άλλες οικονομίες.

Η πρόσφατη αναβάθμιση που έγινε διεθνώς είναι αποτέλεσμα της έκτοτε καλύτερης πορείας και βελτίωσης που παρου-

σίασε η ελληνική οικονομία. Και γι' αυτό ακριβώς σας διαψεύδει κατηγορηματικά σε όλα αυτά τα ανυπόστατα επιχειρήματα που χρησιμοποιείτε.

Δεύτερον στο μεγάλο θέμα των ξένων επενδύσεων, είναι αλήθεια ότι παλιότερα η χώρα μας υστερούσε σημαντικά. Αλλά έχει αρχίσει να βελτιώνεται με ραγδαίους ρυθμούς. Πέρυσι το 2001 για το οποίο έχουμε τελικά στοιχεία, μόνο τρεις χώρες σε ολόκληρο τον ΟΟΣΑ είχαν το προνόμιο να αυξήσουν τις ξένες επενδύσεις, η Ιταλία, η Γαλλία και η Ελλάδα και μάλιστα με το θεματικό ποσοστό του 48% όταν σε όλη την άλλη Ευρωπαϊκή Ένωση οι ξένες επενδύσεις μειώθηκαν. Γι' αυτό χρειάζεται μεγαλύτερο θάρρος για να παραδέχεται κανείς τα επιτεύγματα της ελληνικής οικονομίας, να τα στηρίζει ανεξαρτήτως πολιτικών πεποιθήσεων και όχι να τα υπονομεύει με την ασίγηστη καταστροφολογία στην οποία επιδίδεται συστηματικά η Νέα Δημοκρατία.

Μία παρατήρηση για την έκθεση του Ελεγκτικού Συνεδρίου. Προφανώς, δεν κατανοήσατε αυτό που είπα. Ενώ όλα τα προηγούμενα χρόνια, πέντε, δέκα, δεκαπέντε επισημαίνονταν τα ίδια ζητήματα, τα οποία εμείς οριστικά επιλύσαμε ...

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Τα μεγέθη είναι τα ίδια;

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΑΚΗΣ (Υπουργός Οικονομίας και Οικονομικών): Ξαφνικά για όλα αυτά τα μεγέθη θεωρήθηκε σκόπιμο από την Αξιωματική Αντιπολίτευση και ενδεχομένως από ορισμένους άλλους να μας πουν ότι όλα αυτά των προγενεστέρων ετών πρέπει καλά και σώνει να τα εμφανίσουμε στο έλλειμμα του 2001 για να οδηγήσουμε την ελληνική οικονομία στη μαύρη λίστα της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Εκεί ακριβώς έγκειται ο πολιτικός νεωτερισμός των εκθέσεων. Μάλιστα αυτό το οποίο είναι ανεξήγητο και παράδοξο είναι ότι επιλέγεται αυτός ο νεωτερισμός –ανεδαφικός, ανυπόστατος και έωλος- τη στιγμή που το ζήτημα κλείνει οριστικά από εδώ και πέρα με βάση το νόμο που ψήφισε η Κυβέρνηση τον περασμένο χρόνο.

Χρειάζεται κάπως καλύτερη γνώση της πραγματικότητας. Χρειάζεται επίσης και μεγαλύτερο θάρρος για να αναγνωρίζει κανείς πώς μεγάλες ελληνικές επιχειρήσεις κατάφεραν να ξεπεράσουν χρόνια προβλήματα και να αναδειχθούν σε μεγάλους επιχειρηματικούς πρωταγωνιστές όχι μόνο στη χώρα μας αλλά και διεθνώς. Η αποκρυστάλλωση της ΔΕΗ που ολοκληρώθηκε πριν από λίγες ημέρες, υπήρξε ένα από τα επιτυχερότερα παραδείγματα μετοχοποίησης και γι' αυτό άλλωστε ήταν το μοναδικό παράδειγμα της τελευταίας δεκαετίας όπου η προτίμηση των μετόχων αυξήθηκε ακόμα περισσότερο κατά την ίδια την ημέρα της μετοχοποίησης.

Προχωράμε με σύστημα, με μεθοδικότητα, ξεπερνάμε τα εμπόδια και νομίζω καλό θα είναι και εσείς επιτέλους να αφήσετε τα προπετάσματα καπνού, να αφήσετε τα δυσνόητα στατιστικά τερτίπια και να συνταχθείτε σε μία πορεία υπεράσπισης της προόδου της ελληνικής οικονομίας και διαμόρφωσης ενός καλύτερου μέλλοντος.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του Πανελληνίου Σοσιαλιστικού Κινήματος κ. Φλώρος Κωνσταντίνου, έχει το λόγο.

ΦΛΩΡΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ: Κύριε Πρόεδρε, πρέπει να ομολογήσω ότι άκουσα τον Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο της Νέας Δημοκρατίας με μεγάλη έκπληξη. Τον γνωρίζουμε ως έναν κοινοβουλευτικό πράο, με επιχειρήματα, με μεθοδικότητα. Και σήμερα, όμως, αντικρίσαμε μία ομιλία η οποία ξεκίνησε από το 1965, από το Γεώργιο Παπανδρέου για να θυμηθεί την οκταετία 1974-1981 του τότε ηγέτη της Νέας Δημοκρατίας του Καραμανλή και να κάνει συγκρίσεις, οι οποίες δεν μπορούσαν να γίνουν. Χρησιμοποίησε μία τέτοια ένταση που δεν χρειάζεται σε προϋπολογισμό. Έφθασε να κάνει απολογισμό λέγοντας «τα έργα και οι ημέρες του ΠΑΣΟΚ» χωρίς –και αυτό νομίζω ότι είναι το πιο ουσιαστικό- να αντιπροτείνει κάτι. Είναι δυνατόν κάτι τέτοιο από ένα κόμμα που λέει ότι εκπροσωπεί την πλειοψηφία προκαλώντας μάλιστα και για εκλογές, δηλώνοντας ότι και τώρα αποτελεί πλειοψηφία του ελληνικού λαού;

Είναι δυνατόν ένα κόμμα που έχει τέτοια γνώμη για τον εαυτό του να αρκείται σε έναν καταγγελλτικό λόγο και να μην έχει απο-

λύτως τίποτα να προτείνει; Νομίζω ότι πρέπει να αποκρυσταλλώσουμε τη χθεσινή ομιλία του εισηγητή της Νέας Δημοκρατίας αλλά και τη σημερινή ομιλία του Κοινοβουλευτικού Εκπροσώπου της Νέας Δημοκρατίας. Αυτή η αποκρυσταλλογράφηση είναι πολιτικά απλή. Δεν υπάρχουν επιχειρήματα, δεν υπάρχει πρόγραμμα, δεν υπάρχουν θέσεις της Νέας Δημοκρατίας. Νομίζω ότι της είναι αρκετός ο καταγγελλτικός λόγος, ότι είναι αρκετός ο λόγος της επίκλησης της δήθεν αδιαφάνειας, για να κρύψει τη γύμνια των επιχειρημάτων της.

Εμάς μας ευχαριστεί ιδιαίτερα έστω και μετά από σαράντα χρόνια η Νέα Δημοκρατία που αποτελεί τη συνέχεια ενός άλλου κόμματος να θυμάται τώρα το Γεώργιο Παπανδρέου. Κάποιες δε ηλικίες που δεν είναι τώρα στη Βουλή ευχαριστούνται πολύ περισσότερο. Πράγματι, κύριε Παυλόπουλε, όταν ο Γεώργιος Παπανδρέου έλεγε ότι υπάρχει ευημερία των αριθμών και δυστυχία των ανθρώπων ήξερε τι έλεγε, διότι εγνώριζε τι επικρατούσε στην ύπαιθρο, τι σήμαινε δίωξη, τι σήμαινε η μετανάστευση. Αν εσείς έχετε τέτοια παραδείγματα σήμερα θα ήταν χρήσιμο για όλους να τα ακούσουμε. Γνωρίζετε, όμως, ότι δεν υπάρχουν.

Τελευταία δεν αρκείστε στην επίκληση στην επίκληση του Γεωργίου Παπανδρέου. Τώρα και ιδίως ο Αρχηγός σας μελετάτε τον Ανδρέα Παπανδρέου. Μερικές φορές προσπαθείτε να δώσετε και μια δήθεν κοινωνική διάσταση –δεν θέλω να αμφισβητήσω την κοινωνική σας ευαισθησία- στα λεγόμενά σας. Χθες ο εισηγητής της Νέας Δημοκρατίας προσπάθησε –σας παρακαλώ να δείτε τη γραπτή εισήγηση του στην έκθεση- να αμφισβητήσει ακόμη και προθέσεις της Κυβέρνησης. Και πρέπει να σας πω ότι σε αυτήν την Αίθουσα πριν από τριάντα χρόνια είχε γίνει μια συζήτηση με τον Ανδρέα Παπανδρέου –τότε πρόεδρο μικρής κοινοβουλευτικής ομάδας- και με τον Καραμανλή. Όταν ήρθε η σύγκρουση σε όξυνση ο Ανδρέας Παπανδρέου είπε στον Καραμανλή ότι δεν αμφισβήτησε ούτε αμφισβητεί προθέσεις αλλά ότι θέτει θέματα πολιτικής. Ο εισηγητής σας, όμως, επί του Προϋπολογισμού αμφισβητεί ακόμη και προθέσεις της Κυβέρνησης. Αν αυτό είναι ακριβές και υπάρξει αντίδραση από την πλευρά μας αντιλαμβάνεστε πού μπορεί να οδηγήσει. Νομίζω, όμως, ότι είναι αντιπολιτευτική υπερβολή.

Κύριε Πρόεδρε, θα παρατηρήσατε όπως όλοι μας ότι παρ' όλο που ο τόνος του κ. Παυλόπουλου ήταν μελετημένα οξύμμενος είπε μόνο ότι ο Προϋπολογισμός είναι αναξιόπιστος, αναποτελεσματικός και αδιαφανής. Μα, ο εισηγητής του κόμματός του είπε ότι ο Προϋπολογισμός είναι αναπτυξιακός. Τι από αυτά ισχύει; Ο εισηγητής του κόμματός σας είπε κι άλλα. Ισχύουν αυτά που είπε ο εισηγητής σας ή αυτά που λέει σήμερα ο Κοινοβουλευτικός σας Εκπρόσωπος.

Αλλά, κύριε Πρόεδρε, δεν θα μείνω περισσότερο στα όσα είπε ο κ. Παυλόπουλος. Όλοι εμείς οι Βουλευτές του ΠΑΣΟΚ μοχθούμε ώστε και μέσα σ' αυτήν την Αίθουσα αλλά και ανά πάσα στιγμή να συμβάλουμε, ώστε νομοσχέδια ή ο Προϋπολογισμός να γίνονται καλύτερα, να γίνονται αποτελεσματικότερα. Και μας ικανοποιεί ιδιαίτερα το ότι ο Προϋπολογισμός αυτός είναι αναπτυξιακός.

Η παρουσίαση που έκανε και ο κ. Μαντέλης ο εισηγητής του ΠΑΣΟΚ αλλά και η σημερινή ομιλία του Υπουργού Οικονομίας και Οικονομικών αλλά και των άλλων εισηγητών, ήταν νομίζω αποκαλυπτική. Θα ήθελα, όμως, να θυμίσω σε ό,τι αφορά την αναπτυξιακή διάσταση του Προϋπολογισμού κάτι που η Νέα Δημοκρατία σκοπιάς αποσιωπά το ότι μπορεί να είναι αναπτυξιακός ο Προϋπολογισμός, το ότι μπορούν να υπάρχουν τόσοι πόροι, το ότι υπάρχει το Γ' Κοινοτικό Πλαίσιο Στήριξης το οποίο ο Αρχηγός της Νέας Δημοκρατίας χαρακτήρισε πόροι που δεν υπήρξαν ποτέ στην Ελλάδα –δεν ξέρω αν είναι ακριβές αυτό ότι δεν ξαναυπήρξαν τόσοι- αλλά ακόμη και αν είναι έτσι αυτό τίνος επιτυχία είναι; Δεν είναι επιτυχία της Κυβέρνησης του ΠΑΣΟΚ; Δεν έγινε μετά από σκληρή διαπραγμάτευση; Δεν έγινε μετά από προσπάθεια της Κυβέρνησης του ΠΑΣΟΚ;

Είναι αναπτυξιακός επίσης, κύριε Πρόεδρε, και δεν θα αναφερθώ γι' αυτό αλλά θέλω να το θυμίσω λόγω και της τέλεσης των Ολυμπιακών Αγώνων αλλά θα μείνω ιδιαίτερα στην τρίτη παράμετρο των δυνατοτήτων ανάπτυξης της χώρας και μέσω

του προϋπολογισμού από τη δυνατότητα εκμετάλλευσης που έχουμε σήμερα του περίγυρου όντας μέλη του σκληρού πυρήνα της Ευρωπαϊκής Ένωσης της ανάπτυξης στα Βαλκάνια. Και είναι λάθος, είναι κοντόφθαλμο από πλευράς της Νέας Δημοκρατίας να μην μπορεί να αντιληφθεί γιατί άραγε η Ελληνική Προεδρία που αρχίζει σε λίγες μέρες έθεσε ως προτεραιότητα τη σύσφιξη των σχέσεων όλων των βαλκανικών χωρών ιδιαίτερα, όμως, των δυτικών Βαλκανίων που δεν έχουν τόσο ισχυρές σχέσεις σήμερα με την Ευρωπαϊκή Ένωση. Γιατί έθεσε αυτή την προτεραιότητα σε ό,τι αφορά τις σχέσεις με την Ευρωπαϊκή Ένωση;

Θα ήθελα να θυμίσω στον κ. Παυλόπουλο και στη Νέα Δημοκρατία να μην επαναλαμβάνουν αυτό το επιχείρημα που δεν πείθει κανέναν, ότι η Ελλάδα για να πετύχει πραγματική σύγκλιση με την Ευρωπαϊκή Ένωση θέλει ογδόντα χρόνια. Δεν αντέχει στη λογική και παρακαλώ να μην το λέει. Αλλά θέλω να σας πω ότι όταν και εσείς ορθά παροτρύνετε τις βαλκανικές και άλλες χώρες να ενταχθούν στην Ευρωπαϊκή Ένωση αν πάρουν αυτό το επιχείρημά σας αντιλαμβάνεστε τι θα σας πουν. Μας παροτρύνετε να συμμετέχουμε για να συγκλίνουμε μετά από πόσους αιώνες, αν ακολουθήσουν τη δική σας λογική.

Είναι, όμως, αναπτυξιακός ο Προϋπολογισμός και για το ύψος των επενδύσεων που διασφαλίζει. Ήδη αναφέρθηκε το 13% της αύξησης των Προγράμματος Δημοσίων Επενδύσεων αλλά θέλω να θυμίσω στον κ. Παυλόπουλο σε ό,τι αφορά και τις ιδιωτικές επενδύσεις αυτές προϋπολογίζονται από 9,1 που ήταν εφέτος, αυξάνονται σε 9,3% για το 2003.

Σήμερα, η περιφερειακή ανάπτυξη συγκροτείται από τις δεκατρείς περιφέρειες που έχουμε. Έχουν γίνει οι κατανομές πόρων από το Γ' Κοινοτικό Πλαίσιο Στήριξης, τα περιφερειακά προγράμματα και όλα αυτά που γνωρίζουμε.

Μας στείλατε, όμως, κύριοι Υπουργοί, μία μελέτη για το επίπεδο ανάπτυξης των νομών. Νομίζω ότι θα ήταν σωστότερο από εδώ και πέρα να μην μένουμε σε επίπεδο περιφέρειας, αλλά να προχωρούμε σε επίπεδο νομών και στους κατοποδιστριακούς δήμους και τις Νομαρχιακές Αυτοδιοικήσεις. Γνωρίζω τις αυξήσεις που υπάρχουν ήδη στον Προϋπολογισμό του 2003.

Νομίζω, όμως, ότι αν πάρουμε τη μελέτη του ΚΕΠΕ για την κατάσταση των νομών και τις πραγματικές ανάγκες που υπάρχουν, οι δαπάνες σε επίπεδο νομών πρέπει να είναι γενναιότερες και οι χρηματοδοτήσεις πρέπει να αυξηθούν.

Και αυτό πρέπει να γίνει πολύ περισσότερο –και απευθύνομαι στους συναδέλφους της Νέας Δημοκρατίας, διότι ο Αρχηγός τους μιλάει και για «επανάδρυση» του κράτους- γιατί οι νομαρχίες αποτελούν ένα σημαντικό κύτταρο –εννοείται ότι το επανίδρυση το βάζω σε εισαγωγικά, όπως και ο Πρόεδρος της Νέας Δημοκρατίας. Αυτό σημαίνει ότι αυτός ο αναπτυξιακός πυρήνας πρέπει να προσεχθεί ιδιαίτερα και οι ενισχύσεις, οι επιχορηγήσεις και κυρίως το Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων πρέπει να είναι ενισχυμένο.

Κύριε Πρόεδρε, η Κυβέρνηση ορθά επισημαίνει στην εισηγητική έκθεση ότι οι διαπεριφερειακές ανισότητες δεν είναι οξυμμένες στην Ελλάδα. Τουλάχιστον, δεν είναι τόσο οξυμμένες όσο είναι σε άλλες χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Όμως, αρκετοί συνάδελφοι του ΠΑΣΟΚ είχαν την ευκαιρία να πουν –και εγώ θέλω να επαναλάβω- ότι υπάρχουν σημαντικές ενδοπεριφερειακές ανισότητες και εδώ είναι το πρόβλημα και θέλω να κρούσω τον κώδωνα του κινδύνου, διότι είμαστε στον τελευταίο γύρο πριν από το 2006.

Ας υποθέσουμε –και ήδη στον Προϋπολογισμό υπάρχουν πίνακες- ότι κάποιες περιφέρειες βρίσκονται σ' ένα επίπεδο ανάπτυξης 65%-70% του κοινοτικού μέσου όρου. Με αυτό το ρυθμό ορισμένες περιφέρειες μέχρι το 2006 μπορούν –και μακάρι να πετύχουν- να φτάσουν στο 75% του κοινοτικού μέσου όρου.

Αν φτάσουν σ' αυτό το σημείο, κύριε Πρόεδρε, αυτό πρακτικά σημαίνει ότι αυτές οι περιφέρειες στη συνέχεια θα βγουν από το στόχο «ένα» της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Άρα, τα οποία έργα θα εκτελούνται εκεί, θα γίνονται με μικρότερη επιδότηση, με μικρότερη συμμετοχή της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Άρα οι όποιες ενδοπεριφερειακές ανισότητες παραμένουν, θα συνεχίσουν να παραμένουν και μετά και πολύ δύσκολα θα ανατραπούν. Να, γιατί νομίζω ότι από εδώ και πέρα ορθώς η Κυβέρνηση μας δίνει αυτές τις μελέτες που κάνει για τους νομούς. Πρέπει να υπάρξει μία συγκρότηση πιο συνθετικών δεικτών, ώστε οι χρηματοδοτήσεις να κατευθύνονται και στην περιφέρεια, αλλά να διασφαλίζεται ανάλογη κατά το δυνατόν επιδότηση ή χρηματοδότηση ή ένταξη έργων και σε επίπεδο νομών.

Αυτός ο κίνδυνος, κύριε Πρόεδρε, κατ' εμέ είναι ορατός. Η Κυβέρνηση το έχει αντιληφθεί. Το βλέπω, και το βλέπουμε και στον Προϋπολογισμό. Νομίζω ότι η Κυβέρνηση πρέπει να δώσει μεγαλύτερη προσοχή σ' αυτό το θέμα.

Κύριε Πρόεδρε, νομίζω ότι αυτός ο Προϋπολογισμός με τα μέτρα που περιλαμβάνει, αλλά και με τα μέτρα που αφορούν ιδιαίτερα τον αγροτικό τομέα και την περιφερειακή ανάπτυξη, που τόνισε σήμερα ο κ. Χριστοδουλάκης, ο αρμόδιος Υπουργός, πρέπει να υπερψηφιστεί από όλους.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την Πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΒΑΣΙΛΗΣ ΚΕΔΙΚΟΓΛΟΥ: Κύριε Πρόεδρε, τι νόημα έχει αυτό;...

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Το λόγο έχει ο κ. Αθανάσιος Δαβάκης.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΔΑΒΑΚΗΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, για μία ακόμη φορά, για μία ακόμη χρονιά, συζητούμε για τον Προϋπολογισμό της χώρας, ενός νομοθετήματος το οποίο έχει διάρκεια ζωής ενός χρόνου, αλλά σταθεστά καθορίζει την πορεία της πατρίδας μας για το μέλλον.

Είναι λυπηρό, λοιπόν, που η ευρύτερη επικοινωνιακή πολιτική της Κυβέρνησης κάνει σοβαρότατες επεμβάσεις στη σύνταξη αυτού του Προϋπολογισμού, ενός Προϋπολογισμού ουσιαστικά ανεφάρμοστου, αφού είναι ανακριβής, με υστερήσεις εσόδων και υπερβάσεις δαπανών ύψους περίπου 839 εκατομμυρίων ευρώ, αλλά και περικοπές αναπτυξιακών επενδύσεων.

Όταν η μεγαλύτερη ευκαιρία για τη χώρα μας, που είναι το Γ' Κοινοτικό Πλαίσιο Στήριξης, παρουσιάζει μέχρι στιγμής αυτήν τη χαμηλή απορροφητικότητα, με υστέρηση του Προγράμματος Δημοσίων Επενδύσεων της τάξεως των 1050 εκατομμυρίων ευρώ, για ποια πολιτική σύγκλισης θα μπορούσαμε σήμερα να μιλάμε; Και για ποια ανάπτυξη, επίσης, μπορούμε να μιλάμε, όταν έχουμε μία κατάσταση που φανερώνει, εκτός από τα λογιστικά τρικ της Κυβέρνησης, ότι το προϊόν της ανάπτυξης έχει υποθηκευτεί για πολλά χρόνια στα χρέη του παρελθόντος, εφόσον το δημόσιο χρέος, του 107% επί του Α.Ε.Π., κατατρώγει τα πρωτογενή πλεονάσματα και ο πληθωρισμός τρέχει με ρυθμούς ίσους και μεγαλύτερους από τις μέσες αυξήσεις των μισθών;

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Α' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΓΕΙΤΟΝΑΣ**)

Παράλληλα, πώς μπορείτε, κύριοι της Κυβερνήσεως, να μιλάτε πάλι για ανάπτυξη, όταν η ποιότητα όλων των δημοσίων αγαθών –παιδεία, υγεία, Δημόσια Διοίκηση, υποδομές- συνεχώς χειροτερεύει; Μιλάτε για τα μεγάλα και πολυδάπανα έργα, όταν αρκεί μία θεομηνία για να γίνει σε όλους μας αντιληπτή η ποιότητα αυτών των έργων και οι τρόποι με τους οποίους δημοπρατούνται και παραλαμβάνονται;

Σήμερα ο κ. Σημίτης εγκαινίασε την περιμετρική οδό της Πάτρας και υπερηφανευόταν γι' αυτό. Όμως, ας μας πει πόσα χρόνια αυτό το έργο κατασκευάζεται. Πιστεύω πέραν της δεκαπενταετίας. Πρέπει να υπερηφανευόμαστε για τέτοια επιτεύγματα; Όταν η Ευρωπαϊκή Επιτροπή, μέσω της EUROSTAT, αποκαλύπτει ότι το Υπουργείο Οικονομικών κρατούσε διπλά βιβλία και ότι επί τέσσερα χρόνια οι κατατεθέντες προϋπολογισμοί ήταν γεμάτοι από λογιστικές λαθροχειρίες, για ποια αξιοπιστία αυτού του Προϋπολογισμού μπορούμε να μιλάμε;

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο αγροτικός κόσμος της χώρας βρίσκεται στη χειρότερη περίοδο απ' αυτήν που μέχρι τώρα μπορούμε να πούμε ότι έχει βρεθεί. Ο τομέας που η Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ –και αυτό είναι ξεκάθαρο σε όλους εμάς τους Βουλευτές της ελληνικής περιφέρειας- έχει δείξει το

πιο σκληρό της πρόσωπο είναι εκείνος της γεωργίας. Η διαπίστωση αυτή αποκτά πιο τραγική διάσταση, αν αναλογισθούμε ότι η πατρίδα μας συνεχίζει να συντηρεί το μεγαλύτερο ενεργό ποσοστό πληθυσμού στον τομέα της γεωργίας. Οι κυβερνητικοί άθλοι σε αυτόν τον τομέα έχουν οδηγήσει το ποσοστό από 27% του ενεργού πληθυσμού στον αγροτικό τομέα το 1987 σε 17% το 1999. Η ελληνική ιδιαιτερότητα, η οποία μπορούσε να μεταλλαχθεί σε συγκριτικό μας πλεονέκτημα, έχει αποτελέσει για τον Έλληνα αγρότη εφιάλη. Με πρωτοβουλίες της στιγμής και επικοινωνικά τρακ του τύπου της δήθεν δωρεάν εγχώρησης γαιών σε αγρότες, που τελευταία είδε το φως της δημοσιότητας και εν είδει νομοσχεδίου, για ποια ουσιαστικά στιβαρή αγροτική πολιτική θα μπορούσαμε να μιλάμε;

Δεν θα μιλήσω για τα λογιστικά τεχνάσματα του Προϋπολογισμού, που προβλέπουν αύξηση των οικονομικών ενισχύσεων στη γεωργία της τάξεως του 12,6%, αύξηση που ουσιαστικά κατά το μεγαλύτερο ποσοστό της προέρχεται από το γεωργικό της ταμείο, όταν δούμε τις απορροφήσεις που υπάρχουν στα εγγειοβελτιωτικά. Πώς μπορούμε σήμερα στη χώρα μας να μιλούμε για αναδιάρθρωση των ελληνικών καλλιεργειών, όταν οι έγγειες βελτιώσεις βρίσκονται σε τέτοια στασιμότητα, όταν στη συγκεκριμένη περίπτωση οι διάφορες βελτιώσεις καλλιεργειών έχουν τόσο σύνθετες διεργασίες και τόσο πολύπλοκες απαιτήσεις, που αναγκάζουν τους αγρότες που θέλουν να ενταχθούν σ' αυτά τα προγράμματα να καταφεύγουν σε ιδιώτες με δαπανηρότατες θα έλεγα συνθήκες γι' αυτούς;

Επίσης τι να πει κανείς για τους χρεοκοπημένους οργανισμούς, όπως είναι ο ΕΛΓΑ, ο οποίος καθίσταται αναξιόπιστος και αδράνη, και ο Έλληνας αγρότης δεν τον βρίσκει όταν τον χρειάζεται; Ο κ. Χριστοδουλάκης μίλησε για αναδιάρθρωση του Ο.Γ.Α..

Μα, επιτρέπεται να λέμε τέτοια πράγματα στην Αίθουσα; Έχει επικοινωνία ο κ. Χριστοδουλάκης με την ελληνική περιφέρεια, με την ελληνική πραγματικότητα, ή ζει και αυτός σε άλλο πλανήτη όπως ο κ. Σημίτης χθες απεκάλυψε; Όταν ένας αγρότης κάνει αίτηση για να συνταξιοδοτηθεί, πόσα χρόνια χρειάζεται για να γίνει αυτό; Είναι ζητήματα που δεν πρέπει με σοβαρότητα να τα λέτε μέσα στην Αίθουσα. Ακόμη, άλλωστε, περιμένουν οι Έλληνες αγρότες αποζημιώσεις θεομηνιών, όπως στο Νομό Λακωνίας του 1999, για να αποζημιωθούν από τον περίφημο ΕΛΓΑ. Μάλιστα, ο τότε Υπουργός Γεωργίας κ. Ανωμερίτης είχε εντάξει ένα σημαντικό έργο πνοής τον κάτω ρου Ευρώτα στο Γ' Κοινοτικό Πλαίσιο Στήριξης, αλλά φυσικά το είχε εντάξει στα χαρτιά.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ένα άλλο ζήτημα για τον Έλληνα αγρότη, που χαρακτηρίζει την ανεπάρκεια και θα έλεγα την πολιτική των τρακ όπως προείπα, είναι η δημιουργία τηλεοπτικού καναλιού για τους αγρότες, ενός καναλιού που μετά Βαϊών και κλάδων ανακοινώθηκε η ίδρυσή του και μόνο κάτι τέτοιο δεν έγινε. Μάλιστα έγινε και δεξίωση για το ενημερωτικό κανάλι του αγρότη. Πώς ο Έλληνας αγρότης σήμερα να ενημερωθεί και από ποιον, όταν οι γεωπόνοι και οι γεωτεχνικοί είναι άφαντοι, λόγω του ότι έχουν διαλυθεί οι διευθύνσεις γεωργίας στην ελληνική περιφέρεια, όταν δεν υπάρχει ακόμη και κάποιος να ενημερώσει τον Έλληνα αγρότη για το λίπασμα στα δέντρα του; Καταφεύγουν βέβαια όλοι στην ιδιωτική πρωτοβουλία, υπερασπιστές της οποίας είστε και εσείς. Με αυτά τα τερτίπια δεν προετοιμάζεται η ελληνική γεωργία και ο Έλληνας αγρότης για τις ραγδαίες αλλαγές εν όψει και της επαναδιαπραγματεύσεως της ΚΑΠ που συντελείται.

Φθάσαμε στο σημείο, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, να κατατείνουμε στην άποψη που πρόσφατα ελέχθη στο περασμένο «ΒΗΜΑ» της Κυριακής του γνωστού καθηγητού κ. Αδαμαντίου Πεπελάση: «Η πολιτική, κύριοι, που εφαρμόζετε στη γεωργία, είναι μια πολιτική παλαιού ημερολογίου». Πιστεύω ότι αυτή η πολιτική στο σύνολό της έχει μια ημερομηνία λήξεως και αυτή η ημερομηνία είναι οι επερχόμενες εθνικές εκλογές. Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γεϊτονας): Ο Υπουργός Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων κ. Ρέππας έχει το λόγο.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΡΕΠΠΑΣ (Υπουργός Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η περίοδος που ζούμε είναι ιδιαίτερη για την Ευρωπαϊκή Ένωση και για την Ελλάδα. Αλλάζει ο διεθνής περιγυρος, αλλάζει προς το καλύτερο και το επίπεδο αναφοράς της χώρας μας. Η ΟΝΕ, το ευρώ εμπεδώνουν ένα νέο για την Ελλάδα μακροοικονομικό πρότυπο χαμηλού πληθωρισμού και δημοσιονομικής σταθερότητας.

Η θετική εξέλιξη των εθνικών θεμάτων, η προετοιμασία για τους Ολυμπιακούς Αγώνες, η ολοκλήρωση σημαντικών έργων υποδομής οδηγούν σε μια νέα αναπτυξιακή τροχιά. Δημιουργείται ένα σταθεροποιητικό και αναπτυξιακό μέρισμα, αλλά και ένα κοινωνικό μέρισμα. Αυξάνονται οι προϋποθέσεις για να αντιμετωπιστεί πιο αποτελεσματικά το μεγάλο πρόβλημα της απασχόλησης και της ανεργίας.

Η στρατηγική για την αύξηση της απασχόλησης, η πολιτική για την κοινωνική προστασία, στρέφεται γύρω από τέσσερις άξονες:

1. Η γενική, οικονομική, αναπτυξιακή και φορολογική πολιτική συνθέτει το πλαίσιο λειτουργίας.

2. Ο σχεδιασμός και η εφαρμογή ειδικών δράσεων, δηλαδή ενεργητικών πολιτικών απασχόλησης.

3. Ο καλύτερος συντονισμός των υπηρεσιών, των διοικητικών μηχανισμών για την εφαρμογή και παρακολούθηση των πολιτικών.

4. Η εμπλοκή των κοινωνικών εταίρων. Ο κοινωνικός διάλογος δημιουργεί ένα νέο κεφάλαιο κοινωνικής εμπιστοσύνης που είναι απαραίτητο γι' αυτόν τον τομέα.

Η ελληνική οικονομία έχει να επιδείξει την τελευταία περίοδο σημαντικά επιτεύγματα. Ο δείκτης ανάπτυξης είναι από τους υψηλότερους στην Ευρωπαϊκή Ένωση και θα παραμείνει και την επόμενη περίοδο στο ίδιο υψηλό επίπεδο.

Ο πληθωρισμός βρίσκεται στο επίπεδο της Ευρωζώνης για πρώτη φορά. Τα τελευταία χρόνια έχουν δημιουργηθεί στην Ελλάδα συνθήκες διασφάλισης του πραγματικού εισοδήματος.

Το κοινωνικό κράτος ενισχύθηκε. Οι κοινωνικές δαπάνες ως ποσοστό του ετήσιου ΑΕΠ ξεπερνούν το 26%. Είναι συνεχής η πραγματική αύξηση των συντάξεων. Η μέση σύνταξη αυξήθηκε την τελευταία περίοδο κατά 2,8% ετησίως. Την προηγούμενη χρονιά κατά 5,5%, όταν την περίοδο 1991-1993 μειωνόταν κατά 5,1%.

Πραγματικές, όμως, είναι και οι αυξήσεις στις αμοιβές. Η επιτάχυνση της ανάκαμψης περιόρισε το ποσοστό ανεργίας από το υψηλότερο επίπεδο του 12,4% το τέταρτο τρίμηνο 1999 στο 10,9% κατά το τελευταίο τρίμηνο του 2001 και σήμερα στο 9,5%. Το ποσοστό ανεργίας το 2003 θα συνεχίσει –το εκτιμούμε αυτό βάσιμα– να κινείται πτωτικά.

Είχαμε προβλέψει και πέρσι την αποκλιμάκωση του ποσοστού ανεργίας. Κάποιοι τότε μας κατακεραυνώσαν. Σήμερα έχουμε μια σχετική ικανοποίηση γιατί ποτέ όσο υπάρχει ανεργία στον τόπο μας δεν θα δηλώσουμε ικανοποιημένοι για την πολιτική που ακολουθούμε. Είναι αλήθεια ότι κοινωνικά ευάλωτες ομάδες και ιδίως αυτοί που ζουν με χαμηλά εισοδήματα δεν έχουν πάψει να αντιμετωπίζουν προβλήματα. Είναι εξ ίσου αλήθεια βεβαίως ότι πρώτοι αυτοί ωφελούνται από το θετικό μακροοικονομικό πλαίσιο που έχουμε δημιουργήσει.

Σημαντική είναι η αύξηση της απασχόλησης στον τριτογενή τομέα. Ιδιαίτερα χαρακτηριστική είναι η αύξηση της γυναικείας απασχόλησης στον αγροτικό τομέα. Είναι γεγονός ότι η συνολική απασχόληση ως ποσοστό παραμένει στο ίδιο επίπεδο πράγμα που οφείλεται κυρίως στην εκροή εργατικού δυναμικού από το μεγάλο στην Ελλάδα πρωτογενή τομέα. Πέρα από τη διαρθρωτική και μακροχρόνια τάση μείωσης της απασχόλησης στον αγροτικό τομέα θα πρέπει να επισημανθεί, ότι η πραγματική εικόνα δεν αποδίδεται πλήρως στα στατιστικά στοιχεία, δοθέντος ότι δεν περιλαμβάνει σχεδόν καθόλου την εργασία των μεταναστών που εντάσσονται στον πρωτογενή τομέα.

Από την άλλη πρέπει να επισημανθεί ότι έχουμε αύξηση της απασχόλησης στο δευτερογενή και τριτογενή τομέα. Μάλιστα τόσο στον τομέα της μεταποίησης, όσο και στον τομέα των υπηρεσιών το 91% των νέων θέσεων ήταν θέσεις πλήρους απασχόλησης. Κάτι ανάλογο δεν παρατηρείται σε οποιαδήποτε

άλλη χώρα της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Το ποσοστό της ανεργίας κινείται στο 9,5% έναντι 10,3% στο αντίστοιχο τρίμηνο του 2001. Βασικά χαρακτηριστικά στο τοπίο της ανεργίας είναι, πρώτον, ότι δεν οφείλεται σε απολύσεις του και δεύτερο και κυριότερο η ανεργία συνυπάρχει με κενές θέσεις εργασίας. Δηλαδή οφείλεται κυρίως σε αναντιστοιχίες ζητούμενων και προσφερόμενων δεξιοτήτων. Τα χαρακτηριστικά των ανέργων δείχνουν ευκρινώς ότι η ανεργία αποτελεί κυρίως έκφραση δυσκολίας εισόδου στην αγορά εργασίας, πράγμα που σημαίνει ότι άπαξ και υπερβεί κάποιος αυτό το αρχικό εμπόδιο εισόδου στην αγορά εργασίας, η εργασιακή του πορεία στη συνέχεια είναι εν πολλοίς ήπια σε σχέση με αυτό που υποδηλώνεται από το υψηλό ποσοστό ανεργίας στην πατρίδα μας.

Το ποσοστό συμμετοχής στην απασχόληση πράγματι υπολείπεται από τον ευρωπαϊκό μέσο όρο. Κινείται περίπου στο 55,6%. Πρέπει, όμως, να αποκρυπτογραφήσουμε αυτό τον στατιστικό δείκτη για να δούμε ποια πραγματικότητα κρύβεται κάτω από αυτόν. Πρέπει να αξιολογήσουμε τη συμμετοχή των οικονομικών μεταναστών. Τα νέα στοιχεία που σύντομα θα έχουμε στη διάθεσή μας πιστεύω θα είναι αποκαλυπτικά. Αρκεί να αναφέρει κανείς ότι το ποσοστό απασχόλησης για τους οικονομικούς μετανάστες στην Ελλάδα είναι το υψηλότερο μεταξύ όλων των κρατών μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Φθάνει το 73% όταν έχουμε κάτω από το 56% για το ντόπιο δυναμικό.

Στην Ελλάδα κατά συντριπτικό ποσοστό επικρατεί ο τύπος της πλήρους απασχόλησης. Το ποσοστό μερικής απασχόλησης κινείται σταθερά περί το 4% όταν σε άλλες χώρες που παρουσιάζουν το υψηλότερο ποσοστό συνολικής απασχόλησης ο τύπος της μερικής απασχόλησης ξεπερνάει –ακούστε συνάδελφοι– το 40%. Είναι χαρακτηριστικό ότι το ποσοστό του ισοδύναμου πλήρους απασχόλησης στην Ελλάδα και στην Ευρωπαϊκή Ένωση περίπου συμπίπτουν. Αν δηλαδή αντί να μετρήσουμε αριθμό απασχολούμενων, μετρήσουμε ώρες απασχόλησης, τότε το ποσοστό για την Ελλάδα είναι πάνω από το 55% και για την Ευρώπη κάτω από το 58%. Δεν πρέπει ακόμη να μας διαφεύγει η διάρθρωση της ελληνικής παραγωγικής βάσης, της ελληνικής κοινωνίας. Ευρύτατος πρωτογενής τομέας στο 18%. Καμία άλλη χώρα δεν έχει παρόμοιο. Υψηλό ποσοστό αυτοαπασχολούμενων, πάνω από το 40% όταν η δεύτερη χώρα κινείται σ' αυτόν τον τομέα στο 20%. Μεγάλος αριθμός μεταναστών, το 10% του πληθυσμού της χώρας. Και ακόμη εκτεταμένη ανασφάλιστη και αδήλωτη εργασία και κυρίως τα κρατούντα κοινωνικά πρότυπα όσον αφορά την ένταξη των γυναικών στην αγορά εργασίας αλλά και των νέων κατά τη διάρκεια των σπουδών τους. Είναι χαρακτηριστικό ότι την τελευταία περίοδο σε κάθε έρευνα, εργατικού δυναμικού της Στατιστικής Υπηρεσίας της χώρας σταθερά το 18% των ανέργων που έχουν ερωτηθεί δηλώνουν πως απέρριψαν μια πρόταση για εργασία που τους έχει γίνει. Αν υπολογιστεί το ποσοστό απασχόλησης στη χώρα μας για τις ηλικίες μεταξύ είκοσι και πενήντα εννέα ετών τότε αυξάνεται το ποσοστό απασχόλησης και φθάνει περίπου στο 59%.

Η μέτρηση της απασχόλησης όπως γίνεται σήμερα από τη EUROSTAT στο ηλικιακό φάσμα από τα δεκαπέντε έως τα εξήντα πέντε έτη, συμπίπτει το ποσοστό αυτό για τη χώρα μας προς τα κάτω εξαιτίας όπως είπα κυρίως των νέων λόγω της παράτασης των σπουδών τους και βεβαίως λόγω της αποχής από την εργασία των γυναικών λόγω μεγάλων οικογενειακών υποχρεώσεων, αλλά και της συνταξιοδότησης σε ώριμες ηλικίες.

Πρέπει, λοιπόν, να κινηθούμε προς αυτήν την κατεύθυνση στα λεγόμενα «κοιτάσματα απασχόλησης», ιδίως μεταξύ των γυναικών και των νέων, προωθώντας και την ενεργό γήρανση.

Πρωθήσαμε μέτρα πολιτικής για την ενίσχυση τόσο της προσφοράς όσο και της ζήτησης εργασίας με τους νόμους 2874 και 2956, οι οποίοι ήδη εφαρμόζονται και αποδίδουν.

Οι πολιτικές πρωτοβουλίες μας έχουν ξεκάθαρες προτεραιότητες και στόχους.

Πρέπει να αυξήσουμε την ποικιλία στην εργασία. Η θεσμοθέτηση της μερικής απασχόλησης και στο δημόσιο σε θέσεις κοι-

νωνικής εργασίας κινείται προς αυτήν την κατεύθυνση.

Πρέπει να υποστηρίξουμε κυρίως τις γυναίκες και να τους δώσουμε τη δυνατότητα να ενταχθούν στην αγορά εργασίας, δίνοντας ταυτόχρονα, όμως, κοινωνική υποστήριξη εμπλουτίζοντας τον εξοπλισμό της χώρας με παιδικούς βρεφονηπιακούς σταθμούς και άλλες τέτοιου κοινωνικού χαρακτήρα δομές.

Πρέπει να προσαρμόσουμε τα κίνητρα, ώστε κάποιος να παραμένει στις σύγχρονες συνθήκες στην εργασία και να μη θέλει να αποχωρήσει απ' αυτήν.

Το σημαντικό εργαλείο μας σε αυτήν την κατεύθυνση είναι ο ΟΑΕΔ, η δημόσια υπηρεσία απασχόλησης. Προχωρά η αναδιάρθρωσή του. Εφαρμόζονται ενεργητικές πολιτικές. Εφαρμόζει την εξατομικευμένη προσέγγιση, προκειμένου να εξετάζει την ιδιαίτερη περίπτωση κάθε ανέργου.

Στο πλαίσιο των ενεργητικών πολιτικών εφαρμόζει προγράμματα ολοκληρωμένων παρεμβάσεων σε Νομούς με υψηλό ποσοστό ανεργίας. Εφαρμόζει προγράμματα νέων θέσεων απασχόλησης, υποστήριξης νέων ελεύθερων επαγγελματιών και άλλα ειδικά προγράμματα, που στοχεύουν στην αύξηση της απασχόλησης αυτών των ειδικών κατηγοριών, των γυναικών και των νέων. Συνολικώς ογδόντα έξι χιλιάδες πεντακόσιοι πολίτες θα ενταχθούν σ' αυτά τα προγράμματα.

Με αφορμή την ετήσια τακτική συνάντηση της Επιτροπής Παρακολούθησης του Επιχειρησιακού Προγράμματος για την αξιολόγηση της πορείας του έργου, που συντελείται στον ΟΑΕΔ, κάποιοι έτρεξαν με μηδενιστικό και κινδυνολογικό τρόπο να προβλέψουν ότι χάνονται πόροι και ότι ο ΟΑΕΔ τίθεται υπό καθεστώς επιτήρησης.

Αυτό δεν έχει καμία σχέση με την αλήθεια. Ίσως, κάποιοι θα ήθελαν σημαντικές αρμοδιότητες αυτού του νευραλγικού οργανισμού να μεταφερθούν σε ιδιωτικούς φορείς. Έτσι δημιουργούν αυτήν την εικόνα δυσφήμισης της δημόσιας υπηρεσίας απασχόλησης. Η πορεία του ΟΑΕΔ, η εφαρμογή των δεσμεύσεων του εν όψει του Γ' Κοινοτικού Πλαισίου Στήριξης και των Προγραμμάτων Απασχόλησης είναι απολύτως σταθερή και θα ανταποκριθεί σε αυτήν την υποχρέωση.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η επένδυση σε ανθρώπινους πόρους αποτελεί τον ασφαλέστερο τρόπο, για να επιτύχουμε το στόχο της αύξησης της απασχόλησης. Είχαμε εξαγγείλει πως κατά τη διάρκεια του Γ' Κοινοτικού Πλαισίου Στήριξης θα προσφέρουμε τριακόσιες χιλιάδες ευκαιρίες απασχόλησης, θα δημιουργήσουμε τριακόσιες χιλιάδες θέσεις κατάρτισης και τριακόσιες χιλιάδες θέσεις επανακατάρτισης εργαζομένων.

Με τα στοιχεία, που έχουμε μέχρι τώρα στη διάθεσή μας, πρέπει να πούμε ότι έχουν δημιουργηθεί εκατό χιλιάδες διακόσιες ενενήντα έξι θέσεις απασχόλησης και πρόκειται να δημιουργηθούν άλλες εβδομήντα επτά χιλιάδες οκτώ. Συνολικά δηλαδή θα έχουμε εκατόν εβδομήντα επτά χιλιάδες τριακόσιες τέσσερις θέσεις απασχόλησης μόνο από τα μέτρα, τα οποία χρηματοδοτούνται από το Ευρωπαϊκό Κοινωνικό Ταμείο. Δεν περιλαμβάνονται δηλαδή στα στοιχεία, που ανέφερα, οι θέσεις απασχόλησης που δημιουργούνται από άλλα επιχειρησιακά προγράμματα, τα οποία δημιουργούν απασχόληση, όπως είναι το πρόγραμμα των μεγάλων οδικών αξόνων ή το Πρόγραμμα της Ανταγωνιστικότητας.

Αν ληφθεί υπόψη ότι κατά τη διάρκεια του 2001 δημιουργήθηκαν στην αγορά, γιατί οι θέσεις που δημιουργούνται στην αγορά δεν περιλαμβάνονται στα στοιχεία που ανέφερα, περίπου εκατό χιλιάδες νέες θέσεις απασχόλησης, τότε μπορούμε να εκτιμήσουμε ότι ο στόχος των τριακοσίων χιλιάδων νέων ευκαιριών απασχόλησης είναι στόχος ρεαλιστικός και θα υπερκαλυφθεί μέχρι το 2004.

Θέσεις κατάρτισης. Μέχρι το τέλος του 2002 καταρτίζονται εκατόν εξήντα πέντε χιλιάδες διακόσιοι είκοσι τρεις άνεργοι. Μέχρι το τέλος του 2004 τριακόσιες ογδόντα δύο χιλιάδες οκτακόσιοι ενενήντα τρεις συμπολίτες μας θα αξιοποιήσουν αυτά τα προγράμματα, για να βελτιώσουν τα προσόντα τους διεκδικώντας την ένταξή τους στην αγορά εργασίας.

Θέσεις επανακατάρτισης. Μέχρι το τέλος του 2002 εκατόν σαράντα δύο χιλιάδες διακόσιοι ενενήντα εργαζόμενοι καταρτίστηκαν. Μέχρι το τέλος του 2004 τριακόσιες ογδόντα οκτώ

χιλιάδες επτακόσιοι ογδόντα ένας εργαζόμενοι θα έχουν τη δυνατότητα να ανανεώσουν και να βελτιώσουν τις δεξιότητές τους.

Η κατάρτιση γίνεται όχι μ' έναν τρόπο, ο οποίος δυσφημίστηκε, δικαιολογημένα ως ένα βαθμό στο παρελθόν, αλλά έχουμε πλέον πιστοποίηση δομών και υποδομών. Έχουμε πιστοποίηση εκπαιδευτικών και προχωράμε και σε πιστοποίηση προγραμμάτων, του περιεχομένου δηλαδή της κατάρτισης.

Προχωράμε με δύο νέες πρωτοβουλίες, για να ενισχύσουμε την αποτελεσματικότητα της πολιτικής μας.

Η μία αφορά την κατάθεση νομοσχεδίου για τη δημιουργία μιας Εθνικής Επιτροπής Απασχόλησης με τη συμμετοχή και των κοινωνικών εταίρων, για να αντιμετωπίσουμε τα μεγάλα θέματα.

Η άλλη αφορά την κατάθεση σύντομο στη Βουλή ενός σχεδίου νόμου σε συνεργασία με το Υπουργείο Παιδείας, για το εθνικό σύστημα σύνδεσης της επαγγελματικής εκπαίδευσης και κατάρτισης με την απασχόληση, προκειμένου να συνδέσουμε τους ακρογωνιαίους λίθους, την κατάρτιση και εκπαίδευση με την απασχόληση. Είναι οι δύο ακρογωνιαίοι λίθοι που συντελούν στην ανάπτυξη και στην ευημερία μίας κοινωνίας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, σε τομείς που είναι κρίσιμοι για την κοινωνική προστασία και ενσωμάτωση, έγιναν ή βρίσκονται σε εξέλιξη σημαντικές μεταρρυθμίσεις. Έγιναν σε όλους τους τομείς: στην υγεία, στην παιδεία, στην κοινωνική ασφάλιση.

Παράλληλα στο πλαίσιο του εθνικού σχεδίου δράσεως για την ενσωμάτωση δημιουργήσαμε ένα δίκτυο αλληλεγγύης γι' αυτούς που δεν έχουν αρκετές δυνατότητες για να ανταποκριθούν στις προκλήσεις των καιρών.

Οι δράσεις αυτές αφορούν ιδιαίτερως την οικονομική ενίσχυση μακροχρονίως ανέργων, την εισοδηματική ενίσχυση φτωχών οικογενειών σε ορεινές και μειονεκτικές περιοχές, τη χορήγηση επιδόματος σε οικογένειες με χαμηλό εισόδημα στα αστικά κέντρα, οικογένειες που έχουν ανήλικα παιδιά. Περίπου είκοσι χιλιάδες οικογένειες κατά την πρώτη εφαρμογή αυτού του δικτύου αλληλεγγύης έχουν αξιοποιήσει τα προγράμματα που προσφέρονται. Με τη συμπλήρωση τώρα ενός χρόνου από την εφαρμογή αυτού του προγράμματος θα αξιολογήσουμε τα αποτελέσματα για να προχωρήσουμε σε βελτίωση και εμπλουτισμό των μέτρων, όπου αυτό επιβάλλεται.

Κορυφαία στιγμή σε αυτήν την πορεία προαγωγής της κοινωνικής προστασίας στην πατρίδα μας υπήρξε ο ν. 3029, η ασφαλιστική μεταρρύθμιση στο σύστημα κοινωνικής ασφάλισης των μισθωτών. Η οικονομική βιωσιμότητα, η κοινωνική επάρκεια και η προσαρμοστικότητα εκφράζει τις πολιτικές επιλογές μας στον τομέα αυτόν.

Όσον αφορά την κοινωνική επάρκεια αντιμετωπίσαμε ανισότητες και αδικίες που υφιστάμενου συστήματος, ενισχύοντας κυρίως τους χαμηλοσυνταξιούχους πέραν του ποσού που αντιστοιχεί σε μία ανταποδοτική σύνταξη. Βελτιώσαμε το ποσοστό αναπλήρωσης, δημιουργήσαμε ένα ευνοϊκότερο πλαίσιο για τις εργαζόμενες μητέρες, βελτιώνουμε το καθεστώς για τους ενταγμένους στα βαρέα και ανθυγιεινά επαγγέλματα.

Όσον αφορά την οικονομική βιωσιμότητα του συστήματος επιλογή μας είναι η παρέμβαση του κράτους και η οικονομική στήριξη της κοινωνικής ασφάλισης με το 1% του ΑΕΠ ετησίως, πράγμα το οποίο δεν έχει γίνει ποτέ μέχρι σήμερα στο πλαίσιο ενός ετήσιου προϋπολογισμού. Με αυτό το χρηματοδοτικό πρόγραμμα δημιουργούμε, με ορίζοντα το 2030, ένα σύστημα αξιόπιστο, αποτελεσματικό. Δεν τίθεται –και το δηλώνουμε αυτό με κατηγορηματικό τρόπο– οποιοδήποτε θέμα μείωσης των συνταξιοδοτικών δικαιωμάτων των ασφαλισμένων.

Το θέμα των συντάξεων απασχολεί όλη την Ευρώπη εν όψει της δημογραφικής γήρανσης του πληθυσμού της ηπείρου μας. Η αναφορά στην Ελλάδα, στην πρόσφατη έκθεση της Κομισιόν, φανεώνει τη σημαντική πρόοδο που επιτελέσαμε και αν θέλετε να συγκρίνετε την Ελλάδα με τις άλλες χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης γι' αυτό που έκαναν ή δεν έκαναν, θα δείτε ότι είμαστε σε πολύ καλύτερη μοίρα.

Η επιλογή μας –και το δηλώσαμε αυτό από την αρχή– ήταν να αντιμετωπίσουμε την κοινωνική ασφάλιση όχι ως ένα οποιοδή-

ποτε δημοσιονομικό πρόβλημα, και μάλιστα αδιαφορώντας για τις κοινωνικές συνέπειες, αλλά ως ένα κοινωνικό ζήτημα που έχει και την οικονομική πτυχή του. Γι' αυτό ακριβώς κάναμε και τις επιλογές που είναι γνωστές και λυπούμαι γιατί η Αξιωματική Αντιπολίτευση που δεν είχε το πολιτικό θάρρος να διατυπώσει τις απόψεις της και τον αντίλογό της κατά τη συζήτηση στη Βουλή, προτιμώντας να αποχωρήσει, να είναι απύσχα απ' αυτήν την κορυφαία στιγμή για τη δημοκρατία και την κοινωνική πολιτική, δεν αποσαφηνίζει ακόμη και τώρα τη θέση της.

Ο εισηγητής της Νέας Δημοκρατίας έκανε λόγο για άτολη μεταρρύθμιση. Ποιες είναι οι τολμηρές προτάσεις της Νέας Δημοκρατίας; Αυτές που ψήφισε την περίοδο 1990-1993 θεσπίζοντας συντάξεις ύψους 45.000 δραχμών; Τι κρύβεται πίσω από την κριτική της Νέας Δημοκρατίας; Γιατί κρύβει η Νέα Δημοκρατία το πραγματικό της πρόσωπο από τον ελληνικό λαό; Το ερώτημα είναι αμείλικτο. Επιθυμεί περιορισμό των οικονομικών πόρων για χρηματοδότηση του συστήματος κοινωνικής ασφάλισης, άρα και μείωση των συνταξιοδοτικών δικαιωμάτων των εργαζομένων ή εισηγείται τη διευρύνση των συνταξιοδοτικών παροχών, άρα την αύξηση των δαπανών για την κοινωνική ασφάλιση, πράγμα που αν συμβαίνει δεν της επιτρέπει δήθεν να προβληματίζεται και να αγωνιά για τη βιωσιμότητα του συστήματος κοινωνικής ασφάλισης;

Η εφαρμογή της μεταρρύθμισης, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα έχει θετικές συνέπειες και για την αγορά εργασίας και για την οικονομία. Άλλωστε οι δαπάνες κοινωνικής προστασίας στη χώρα μας αυξήθηκαν τα τελευταία χρόνια θεαματικά. Σε σχέση με το 1993 το 2002 οι δαπάνες κοινωνικής προστασίας είναι αυξημένες κατά 157,3%. Η Ελλάδα είναι η πρώτη από το σύνολο των χωρών της λεγόμενης συνοχής, Ιταλία, Ισπανία, Ιρλανδία, Πορτογαλία στον τομέα αυτόν και είμαστε η μόνη χώρα που ακολουθήσαμε ένα πρόγραμμα οικονομικής σύγκλισης χωρίς να μειώσουμε τις κοινωνικές δαπάνες. Αντιθέτως.

Τελευταία γίνεται πολύς λόγος για το ποσοστό των πολιτών της χώρας μας που ζουν κάτω από το λεγόμενο όριο της φτώχειας. Γίνεται μάλιστα, κύριοι συνάδελφοι, επίκληση στοιχείων της EUROSTAT που αναφέρουν ότι το 22% του πληθυσμού στην Ελλάδα τοποθετείται κάτω από το όριο της φτώχειας και ότι μετά τις δαπάνες της κοινωνικής προστασίας μόνο το 1% του πληθυσμού κατορθώνει και περνά πάνω από το όριο αυτό.

Πρώτα απ' όλα πρέπει να πούμε ότι τα στοιχεία της EUROSTAT δείχνουν το εξής: Ενώ το όριο της φτώχειας στην Ελλάδα βρίσκεται στο 22%, σε άλλες χώρες, πριν γίνουν οι μεταβαστικές, κοινωνικές παροχές, έχουμε την Βρετανία με 33%, τη Γαλλία με 28%, τη Γερμανία με 24% και αυτό κάτι σημαίνει.

Επίσης, σύμφωνα με τη χρησιμοποιούμενη μέθοδο –πρέπει να το πούμε– δεν συνυπολογίζονται κρίσιμοι για την πατρίδα μας παράμετροι.

Πρώτα απ' όλα, πρέπει να υπολογιστεί ο παράγων ιδιοκατοίκησης, που είναι σημαντικός για την πατρίδα μας, αφού το 80% και πλέον των κατοίκων της χώρας έχουν δική τους στέγη. Άρα, λοιπόν, μεταξύ δύο ατόμων με το ίδιο χρηματικό εισόδημα, αν ο ένας έχει ιδιόκτητη στέγη και ο άλλος πληρώνει ενοίκιο που μπορεί να υπολογιστεί στο 20% του εισοδήματός του, αυτός που ιδιοκατοικεί μπορεί να αγοράσει περισσότερα προϊόντα κατά 20% σε σχέση μ' αυτόν που είναι ενοικιαστής. Είναι, λοιπόν, προφανής η διαφορά, όταν στην Ελλάδα το 73% αυτών που εντάσσονται κάτω από τα όρια της φτώχειας έχουν δικό τους σπίτι. Ακόμη δε, χρησιμοποιούνται στοιχεία όπως η ιδιοκατανάλωση, στοιχεία που αφορούν τον αγροτικό τομέα, που είναι ιδιαίτερα ευρύς στην Ελλάδα.

Η ομάδα-κλειδί για τον κίνδυνο της φτώχειας και στην Ελλάδα είναι οι ηλικιωμένοι. Το ποσοστό των πολιτών που βρίσκονται σε κίνδυνο για τις ηλικίες κάτω των εξήντα πέντε ετών στην πατρίδα μας είναι παρόμοιο με τον ευρωπαϊκό μέσο όρο. Κινείται περίπου στο 19%, όπως είναι και ο μέσος όρος στην Ευρώπη. Αυτό οφείλεται κυρίως στο μεγάλο ποσοστό παλαιών συνταξιούχων προνοιακής σύνταξης του ΟΓΑ και επίσης στο ότι οι παλαιότεροι συνταξιούχοι δεν έχουν όλοι επικουρική σύνταξη.

Αν δούμε ότι όλες οι πολιτικές μας έχουν εστιαστεί για να στηρίξουν τους ηλικιωμένους, τους συνταξιούχους, (ΕΚΑΣ, προνοιακή σύνταξη ΟΓΑ κλπ.) θα αντιληφθούμε πως πρέπει να συνυπολογίζεται αυτό το «όπλο», η σύνταξη, που είναι το κύριο «εργαλείο» μας για να αντιμετωπίσει ένας συνταξιούχος, ένας ηλικιωμένος τον κίνδυνο της φτώχειας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχει γίνει μόνιμο γνώρισμα της στάσης της Νέας Δημοκρατίας η αντιμετώπιση των σημαντικών κοινωνικών θεμάτων να γίνεται με τρόπο αφοριστικό και παραπλανητικό. Θα ήταν πρόκληση από τη δική μας πλευρά να αγνοήσουμε την κατάσταση, την πραγματικότητα που υπάρχει στην πατρίδα μας, εξωραϊζοντάς την. Από την άλλη πλευρά, όμως, δεν θα μπορέσουμε να αντιμετωπίσουμε τις δυσκολίες που υπάρχουν, αν δεν είμαστε ειλικρινείς, αν δε γνωρίζουμε την πραγματικότητα. Η πραγματικότητα είναι αυτή.

Η Νέα Δημοκρατία ασκεί μία αντιπολίτευση αυτοσχέδια, αντιφατική. Μοιάζει με ανεμόμυλο. Δήθεν ευαισθητοποιείται για τα κοινωνικά θέματα και για το εισόδημα, ζητά ακόμη μεγαλύτερη αύξηση μισθών και εισοδημάτων, αλλά ταυτόχρονα ζητά ακραία περιστολή δαπανών. Μιλά για ελάχιστο εγγυημένο εισόδημα.

Θα έπρεπε κάποιος να μιλήσει για την ελάχιστη εγγυημένη ειλικρίνεια και συνέπεια που πρέπει να δείχνουμε σ' αυτήν την Αίθουσα, γιατί είναι βέβαιο ότι υπάρχει εγγυημένη νοημοσύνη και γνώση του ελληνικού λαού, η οποία μάλιστα είναι πολύ πάνω από το ελάχιστο, το οποίο θα σας διαφύλασσε κάπως.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, σε συμπυκνωμένο χρόνο διανύσαμε μεγάλη απόσταση. Κάναμε πολλά. Πρέπει να κάνουμε πολύ περισσότερα. Όπως σωστά είπαν ο Αρχηγός σας και ο εισηγητής σας, προχωράμε μαζί, εμείς ως Κυβέρνηση, εσείς ως Αντιπολίτευση και μαζί ο ελληνικός λαός, που έχει κάθε λόγο με την εντολή του να ανανεώνει αυτούς τους ρόλους που ανέθεσε σε εσάς και σε εμάς, απαιτώντας από εμάς να γίνουμε καλύτερη Κυβέρνηση και από εσάς να γίνετε καλύτερη Αντιπολίτευση. Εμείς θα ανταποκριθούμε στις προσδοκίες του ελληνικού λαού. Ελπίζω να το κάνετε κι εσείς.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γεϊφονας): Ο κ. Ψαχαρόπουλος έχει το λόγο.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΨΑΧΑΡΟΠΟΥΛΟΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, φέτος έχουμε στα χέρια μας έναν Προϋπολογισμό που φέρνει μερικά επίθετα στο μυαλό: «στεγνός», γραμμικός, άτολμος, λογιστικός, σαφώς μη αναπτυξιακός και κυρίως αντικοινωνικός.

Θα εξηγήσω γιατί λέω αυτά τα πράγματα. Δεν τα λέω γιατί κατέχομαι από κάποιο σύνδρομο αντιπολίτευσης, αλλά μιλάω εποικοδομητικά. Ένας προϋπολογισμός, για να είναι προϋπολογισμός ανάπτυξης, πρέπει να είναι διαφορετικός απ' αυτόν.

Οι προϋπολογισμοί που έρχονται σ' αυτήν τη Βουλή έχουν πολλές γραμμές και μερικά σύνολα. Ένας προϋπολογισμός ανάπτυξης θα έπρεπε να είχε λιγότερες γραμμές, και κυρίως τα σύνολα θα έπρεπε χρόνο με το χρόνο να είναι σημαντικά χαμηλότερα. Γιατί να είναι σημαντικά χαμηλότερα; Διότι, όταν το κράτος ξοδεύει λιγότερα, φορολογεί λιγότερο. Άλλες δραστηριότητες που ο ιδιωτικός τομέας τις κάνει πιο αποτελεσματικά, θα πρέπει να αφήνονται στους ιδιώτες και όχι στο κράτος.

Θα σας δώσω παραδείγματα σ' αυτόν που προέρχονται από δύο χώρους. Ο πρώτος χώρος είναι αυτός των κοινωνικών παροχών, που ανεφέρθη κατά κόρον, και ο δεύτερος χώρος είναι της παιδείας. Φέτος στη γραμμή των κοινωνικών παροχών έχουμε μία θεαματική αύξηση από 9 δισεκατομμύρια ευρώ σε 12 δισεκατομμύρια ευρώ περίπου, δηλαδή μία αύξηση 35%,

ακόμα και αν την αποπληθωρίσουμε.

Αυτό σημαίνει ότι το 2003 οι φτωχοί στην Ελλάδα θα είναι καλύτερα από το 2002 ή από το 2001; Δυστυχώς το ιστορικό των κοινωνικών παροχών στην Ελλάδα δε με κάνει να υποθέσω κάτι τέτοιο.

Υπάρχει μια μαύρη τρύπα στις κοινωνικές παροχές. Ο κ. Υπουργός Εργασίας μας είπε, όταν μίλησε πριν από λίγο, ότι αλλού υπάρχει μεγαλύτερο ποσοστό φτώχειας ή ότι στην Ελλάδα έχουμε ιδιοκατοίκηση και αυτοκαταναλίσκουμε τα ίδια μας γεωργικά προϊόντα. Μα και η Ιρλανδία έχει γεωργία, και εκεί υπάρχει μεγάλο ποσοστό ιδιοκτησίας. Όμως η Ιρλανδία από 33% κατέβασε το ποσοστό φτώχειας στο 17% μετά από τις κοινωνικές παροχές. Η Ελλάδα κατέβασε το ποσοστό φτώχειας κατά 1%.

Σας είχα κάνει σχετική ερώτηση, κύριε Υπουργέ Εργασίας, όπως και στον κ. Υπουργό Οικονομίας και Οικονομικών, αλλά δεν πήρα ικανοποιητική απάντηση. Εκείνο που πρέπει να δούμε είναι ποιος παίρνει τα χρήματα των κοινωνικών παροχών στην Ελλάδα. Δαπανάτε πάρα πολλά, θα δαπανήσετε πολύ περισσότερα του χρόνου, αλλά θέλουμε να ξέρουμε ποιος θα τα πάρει. Τι θα κάνετε, ώστε να τα στοχεύσετε κάπως καλύτερα φέτος τις κοινωνικές παροχές για τους φτωχούς; Σας παρακαλώ να το σκεφθείτε.

Αυτό το θέμα το έβγαλε πάλι η EUROSTAT, που τη θεωρώ ως «μπαμπούλα» της Ευρώπης.

Όσον αφορά το ασφαλιστικό σύστημα, χάσαμε την ευκαιρία να το αλλάξουμε με ένα κεφαλαιοποιητικό σύστημα που ο ίδιος ο ασφαλιζόμενος θα προσδιόριζε λίγο πολύ την τύχη του και θα είχαμε και ένα δείκτη κοινωνικής προστασίας. Αντίθετα εμείς φτιάξαμε ένα σύστημα που δεν είναι βιώσιμο.

Έρχομαι τώρα στο χώρο της εκπαίδευσης. Έκανα μία μικρή ανάλυση την οποία καταθέτω στα Πρακτικά: Αναφέρεται στο χρονικό διάστημα μεταξύ 2002 και 2003 όπου σε σταθερές τιμές ο αποπληθωριστής είναι 3,5%. Εκεί φαίνονται κάποια παράξενα πράγματα. Η Κυβέρνηση επιφέρει ότι κάθε χρόνο αυξάνει τον αριθμό των φοιτητών. Αν και έχουμε περισσότερους φοιτητές, οι δαπάνες για την παιδεία αυξάνονται μόνο κατά 1,3%. Είναι αυτός αναπτυξιακός προϋπολογισμός; Η επένδυση στην παιδεία είναι το καλύτερο εγγυημένο εισόδημα. Αν δώσουμε μία καλή παιδεία στον άνθρωπο, θα εξασφαλίσει ο ίδιος το εισόδημά του, χωρίς να επαφίεται σε νομοσχέδια της Βουλής. Αυτό όμως δεν το κάναμε.

Μειώνονται οι δαπάνες για την παιδεία, ενώ θα έπρεπε να αυξηθούν. Για παράδειγμα, εκείνο που θα έπρεπε να ξοδευτεί στα Τ.Ε.Ι. ανά φοιτητή το 2003, μειώνεται κατά 4%. Ανωτατοποιούνται τα Τ.Ε.Ι., δημιουργούνται νέα, και ξοδεύουμε λιγότερα. Αυτά είναι θέματα αριθμητικής του δημοτικού σχολείου.

Επίσης, αυξάνονται οι δαπάνες εκεί που θα έπρεπε να μειωθούν. Στις εισιτήριες εξετάσεις για παράδειγμα τα 4.000.000 ευρώ το 2002 αυξάνονται σε 20.000.000 ευρώ. Αν καταργούσαμε αυτές τις καταραμένες εισιτήριες εξετάσεις, που δημιουργούν πολλά προβλήματα και πηγαίναμε σε ένα παλιό σύστημα όπου το κάθε ίδρυμα θα προσδιορίζει τα κριτήρια που θα έπαιρνε τους φοιτητές του –όπως γίνεται στο εξωτερικό– ακόμα και χωρίς εξετάσεις, με μια συνέντευξη, θα σβήναμε ακόμα ένα ποσό από τον προϋπολογισμό.

Αυτήν την ανάλυση την καταθέτω στα Πρακτικά.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Γ. Ψαχαρόπουλος καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο έχει ως εξής:

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΨΑΧΑΡΟΠΟΥΛΟΣ: Αλλά δεν είναι μόνο το πόσο ξοδεύουμε, αλλά και το τι μαθαίνουν τα παιδιά. Είμαστε οι τελευταίοι στην επίδοση όχι μόνο στην Ευρώπη των 15, αλλά και στις ένταξη χώρες, όπως η Κύπρος και οι πρώην Ανατολικές Χώρες, όπου έχουν καλύτερες μαθητικές επιδόσεις από την Ελλάδα. Αν κανείς δεν έχει γνώσεις, δεν βρίσκει δουλειά. Η κακή ποιότητα της παιδείας μας, κατά τη γνώμη μου, έχει πολύ να κάνει με τη μεγάλη ανεργία που έχουμε. Ο εργοδότης σήμερα σε μια οικονομία όπως η ελληνική, θέλει να προσλάβει έναν άνθρωπο με ποιότητα.

Όταν κάποιος δεν ξέρει να γράψει ή να διαβάσει καλά διότι προέρχεται από ένα υποβαθμισμένο σχολείο, μπαίνει στην ανεργία. Και τι κάνει το κράτος; Βάζει φραγμούς. Αντί να βοηθήσει την ποιοτική εκπαίδευση βάζει φραγμούς στα ιδιωτικά σχολεία επειδή έχουν καλύτερη επίδοση από τα δημόσια. Αυτά τα πράγματα δεν στέκονται. Λέγει όχι στα ιδιωτικά πανεπιστήμια, να μην επιτραπεί ο ανταγωνισμός, να μην έλθει εδώ ένα ξένο πανεπιστήμιο να δημιουργήσει ένα τμήμα το οποίο να αναγνωρίζεται και να ανταγωνισθεί με ένα άλλο πανεπιστήμιο, γιατί το κράτος -λέει- ξέρει καλύτερα. Αυτό έχει σαν αποτέλεσμα ένα άλλο ρεκόρ της Ελλάδας, αυτό δηλαδή των φοιτητών του εξωτερικού. Χάσαμε την ευκαιρία να αλλάξουμε το άρθρο 16 του Συντάγματος, αλλά μην ανησυχείτε μέσα σε πολύ λίγα χρόνια αυτό το άρθρο θα καταρρεύσει εκ των πραγμάτων κάτω από το ίδιο του το βάρος.

Ένας καλύτερος τρόπος διαχείρισης των χρημάτων που δίνει το κράτος για την παιδεία θα ήταν, αυτά τα λίγα χρήματα που έχει να ξοδέψει για το φοιτητή να τα δώσει στις οικογένειες των φοιτητών να διαλέξουν οι ίδιοι πού θέλουν να σπουδάσουν, μάλλον, σε μια καλύτερη ποιοτική εκπαίδευση.

Γι' αυτό καταψηφίζουμε αυτόν τον προϋπολογισμό και ελπίζουμε του χρόνου να μας έλθει ένας κάπως καλύτερος με λιγότερες γραμμές και λιγότερα σύνολα που να είναι πραγματικά αναπτυξιακός. Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γέτονας): Ο κ. Μαγκούφης έχει το λόγο.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΜΑΓΚΟΥΦΗΣ: Ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος της Νέας Δημοκρατίας κ. Παυλόπουλος πριν ανέβασε τους τόνους και θα ξεκινήσω με ένα σχόλιο.

Αγαπητοί συνάδελφοι, είναι σαφέστατο ότι ο λαός στηρίζει το ΠΑΣΟΚ απαιτώντας αύξηση των επιδόσεων της κυβερνητικής πολιτικής. Παράλληλα, όμως, γνωρίζει ότι η Νέα Δημοκρατία αδυνατεί να εκφράσει τα συμφέροντά του. Το αποδεικνύει το κακό παρελθόν της αλλά και το ανώριμο και ερασιτεχνικό παρόν της. Περίτρανη απόδειξη η στάση του Αρχηγού της, ο οποίος κατά τη συζήτηση στη Βουλή για το Κυπριακό υπέπεσε σε τεράστιο σφάλμα εθνικής σημασίας με αμφισβήτηση της εθνικής επιτυχίας στη Σύνοδο της Κοπεγχάγης με τις πιυχές των πολλαπλών, κατά τον Καραμανλή, εκδοχών ερμηνείας της απόφασης των δεκαπέντε. Αναγκάστηκε βέβαια στη συνέχεια να τα μαζέψει μετά την υπεύθυνη και καταλυτική τοποθέτηση του Πρωθυπουργού και της ταραχής που δημιουργήθηκε στις τάξεις της Νέας Δημοκρατίας. Ευτυχώς ο κ. Καραμανλής δεν είναι Πρωθυπουργός, γιατί φαντάζεσθε τι θα γινόταν στη διεθνή σκηνή αν οι πολέμιοι της επίλυσης του Κυπριακού ζητήματος σκόλωναν στις πιυχές των ερμηνευτικών εκδοχών του; Ίσως τότε η εθνική επιτυχία στην Κοπεγχάγη, την οποία όλοι οι σύμφρονες, προεξάρχοντες του Προέδρου της Δημοκρατίας κ. Στεφανόπουλου, καθώς και του επίτιμου Προέδρου της Νέας Δημοκρατίας κ. Μητσotάκης, αναγνώρισαν, θα οδηγείτο ενδεχομένως σε αμφισβήτηση και τραγωδία. Επειδή, όμως, ο τόπος αδυνατεί να αντέξει νέα τραγωδία, σαφέστατα απορρίπτει τη Νέα Δημοκρατία.

Αλλά ας έλθω στον Προϋπολογισμό.

Ο Προϋπολογισμός, κύριε Πρόεδρε, είναι μία πολυσύνθετη κοινωνικο-οικονομικο-πολιτική εξίσωση με πολλές μεταβλητές και η υλοποίησή τους αποτελεί ένα κατ' εξοχήν ιδεολογικό-πολιτικό πείραμα που αναδεικνύει την ικανότητα στο κυβερνάν.

Διά του Προϋπολογισμού επιχειρείται η κατάκτηση στόχων, που γίνεται ευκολότερη όταν η Κυβέρνηση αφουγκράζεται το κοινωνικά αναγκαίο και το μετασχηματίζει σε κυβερνητική πολι-

τική, διασφαλίζοντας παράλληλα την κοινωνική ειρήνη.

Κύριε Πρόεδρε, χαιρετίζω την κατάθεση του Προϋπολογισμού ως ένα θετικό εγχείρημα της κυβερνητικής μας πολιτικής και τούτο διότι στοχεύει: Στην εξασφάλιση της κοινωνικής συνοχής, στη συνέχιση της αναπτυξιακής πορείας, στη σταθερότητα της οικονομίας, στην αύξηση της ευημερίας, στη μείωση των ανισοτήτων και στη διαμόρφωση μιας ισχυρής Ελλάδας.

Παρά το γεγονός ότι Προϋπολογισμός κατατίθεται σε μια συγκυρία που χαρακτηρίζεται από χαμηλούς ρυθμούς ανάπτυξης, στη χώρα μας έχουμε πετύχει ρυθμό ανάπτυξης 3,8%.

Με μια ματιά στο διεθνή χώρο διαπιστώνουμε την ύφεση στην παγκόσμια οικονομία με τις ΗΠΑ να πρωτοστατούν στην προσπάθεια υπέρβασης της κρίσης μέσα από την επιλογή ενός πολεμικού κευνσιανισμού.

Στην Ευρώπη, η ύφεση στην Γερμανία και Γαλλία μείωσε τους ρυθμούς ανάπτυξης και η κατάσταση αυτή προβληματίζει για την αξία της απολυτότητας του Συμφώνου Σταθερότητας και Ανάπτυξης.

Οι φωνές για δημοσιονομική χαλάρωση και ελαστικότερη ερμηνεία του Συμφώνου πληθαίνουν. Η οικονομία, ιδίως των ισχυρών της Ευρωπαϊκής Ένωσης, ως παράγωγο και του εσωτερικού κορεσμού, αναζητεί τα Ventil της στην εξαγωγή επενδύσεων.

Οι οικονομίες των χωρών της Λατινικής Αμερικής καταρρέουν, η πείνα θερίζει σε Ασία και Αφρική, ενώ η συγκυρία βρίσκει την οικονομία της Ιαπωνίας σε ύφεση.

Από τις μεγάλες δυνάμεις μόνο η Κίνα προχωρεί με ρυθμό ανάπτυξης 8%, πράγμα που ερεθίζει τα αντανάκλαστικά των ΗΠΑ για επεμβάσεις με στόχο την κυριαρχία και τον παγκόσμιο έλεγχο.

Στα πλαίσια αυτά η ελληνική οικονομία, παρά τις διεθνείς αντιξοές συνθήκες, από το 1996 και μέχρι σήμερα, αναπτύσσεται με υψηλότερους ρυθμούς από τον μέσο όρο της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Η γρήγορη αυτή ανάπτυξη οφείλεται: στα επιτεύγματα της δημοσιονομικής σταθερότητας, των διαρθρωτικών αλλαγών στην οικονομία και στις υψηλές επενδύσεις, που στηρίζονται μεταξύ άλλων και από τα κοινοτικά πλαίσια στήριξης.

Είναι σαφές ότι η συμβολή του Γ' Κοινοτικού Πλαισίου Στήριξης των 17,5 τρισεκατομμυρίων και των αγροτικών επιδοτήσεων των 9 τρισεκατομμυρίων δραχμών, που εξασφάλισε η Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ, είναι τεράστια για την ανάπτυξη της χώρας και δεν θα φισθούμε της απονομής ευσήμων στον Πρωθυπουργό μας Κώστα Σημίτη.

Άλλωστε οι επιτυχίες αυτές, το επενδυτικό πρόγραμμα και η οικονομική μεταρρύθμιση διαγράφουν θετικές προοπτικές ανάπτυξης για την επόμενη πενταετία.

Στο ερώτημα τι γίνεται μετά; Απαντούμε πως πολλοί παράγοντες γίνονται τροφοδότες της ανάπτυξης του μέλλοντος όπως αυτοί:

Της αύξησης της παραγωγικής ικανότητας της χώρας ως παράγωγο του υπάρχοντος επενδυτικού προγράμματος, της θετικής συμβολής στην οικονομία από την τέλεση των Ολυμπιακών Αγώνων και ιδίως στον τουρισμό, της αύξησης της εξωστρέφειας της ελληνικής οικονομίας και κυρίως στα Βαλκάνια, της ωφελιμότητας στη διεθνή οικονομία από μια πιθανή διευθέτηση των προβλημάτων με την Τουρκία και της απελευθέρωσης σημαντικών πόρων από τη μείωση του δημοσίου χρέους.

Στο ερώτημα, τι με την πραγματική σύγκληση; Απαντούμε πως προχωρεί με καλούς ρυθμούς.

Το κατά κεφαλήν εισόδημα από 60% του ευρωπαϊκού μέσου στις αρχές της δεκαετίας του '90, έφτασε σήμερα στο 69% και το 2003 θα φθάσει το 71%.

Το βιοτικό επίπεδο των Ελλήνων βελτιώνεται καθημερινά με παράλληλη βελτίωση μισθών και συντάξεων. Το '93 ο μέσος ακαθάριστος μισθός ήταν στο 68% του μέσου ευρωπαϊκού. Το 2001 έφθασε στο 80% και το 2003 θα φθάσει στο 82%. Τι ίδιο ίσχυσε και για τις συντάξεις.

Στα οικονομικά του κράτους: Διαπιστώνουμε ένα νοικοκυρε-

μα, δεν υπάρχουν πια τα ελλείμματα του παρελθόντος. Η δημοσιονομική εξυγίανση συνεχίζεται. Το ισοζύγιο της γενικής κυβέρνησης ως ποσοστό του ΑΕΠ ανέρχεται φέτος για την Ελλάδα στο μείον 1,1%, όταν για την ευρωζώνη είναι μείον 2,3% και για την Ευρωπαϊκή Ένωση είναι μείον 1,9%.

Επίσης η πορεία του χρέους της γενικής κυβέρνησης ως ποσοστό του ΑΕΠ έχει φθίνουσα τάση ύψους 105,3% σήμερα, με στόχο το 2003 να κατέβει στο 100,2%.

Θετικό επίσης επίτευγμα αποτελεί η αναβάθμιση της πιστοληπτικής ικανότητας της χώρας.

Παράλληλα, με τον νέο Προϋπολογισμό χρηματοδοτείται η φορολογική και ασφαλιστική μεταρρύθμιση. Αυξάνονται οι κοινωνικές δαπάνες, ενισχύεται η αγροτική οικονομία και η ανάπτυξη της υπαίθρου.

Το πρόγραμμα των δημοσίων επενδύσεων ύψους 8,9 δισεκατομμύρια ευρώ αυξάνει κατά 13%, υπηρετώντας την ανάγκη δημιουργίας σύγχρονων υποδομών, που ενισχύουν την αναπτυξιακή διαδικασία και συμβάλλουν στην περιφερειακή σύγκλιση. Όμως, τα ανωτέρω θετικά επιτεύγματα σκιάζει η πραγματικότητα της ανεργίας, της απερίθωτης της υπαίθρου, της ασυμφιλίας, της υπογεννητικότητας, της ανισόρροπης σχέσης μεταξύ των τριών τομέων, της παραγωγής και της βιομηχανικής συγκέντρωσης μόνον σε λίγους νομούς.

Μια εικόνα της χώρας με αξιόπιστη προσέγγιση, μπορεί να τη δει κανείς με στοιχεία στο βιβλίο «Νομοί» - έκδοση της allmedia - όπου παρουσιάζεται η οικονομική και κοινωνική φυσιογνωμία των νομών και των περιφερειών της χώρας.

Καταθέτω για τα Πρακτικά φωτοαντίγραφο πινάκων με τους δείκτες ευημερίας των νομών.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Χρήστος Μαγκούφης καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν φωτοαντίγραφο πινάκων το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Προς απόκτηση ολοκληρωμένης εικόνας σκόπιμη και χρήσιμη θεωρώ τη διερεύνηση και διάθεση των παρακάτω στοιχείων, που ένεκα έλλειψης χρόνου, καταθέτω με πίνακα στα Πρακτικά.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Χρήστος Μαγκούφης καταθέτει για τα Πρακτικά τον προαναφερθέντα πίνακα ο οποίος βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Τα πραγματικά στοιχεία αποτελούν εργαλεία και η γνώση αυτών αναγκαία.

Προτείνω στην Κυβέρνηση την υποστήριξη και ανασυγκρότηση της ΕΣΥΕ, καθώς τη συγκρότηση επιστημονικής ομάδας στρατηγικού σχεδιασμού και ανάπτυξης και ελέγχου μελετών ανά Υπουργείο, προκειμένου να στηρίξουμε τον αναγκαίο εκσυγχρονισμό στη βάση πραγματικών δεδομένων.

Παρατηρείται, ενίοτε, η ηγεσία των Υπουργείων να οδηγείται σε λαθεμένες επιλογές από αδυναμία ελέγχου και υιοθέτηση μελετών ευτελούς αξίας, που βρίθουν ανακριβειών, ελλείψεων και οδηγούν σε λανθασμένα συμπεράσματα.

Θαυμάστε ένα παράδειγμα παραπλανητικής αξιοπιστίας που παρουσιάζεται στη μελέτη του ΥΠΕΧΩΔΕ για το χωροταξικό σχέδιο της περιφέρειας Θεσσαλίας και αφορά τις προοπτικές εξέλιξης των νομαρχιακών της ΑΕΠ κατά κεφαλήν και του ποσοστού ανεργίας των νομών της Θεσσαλίας, όπου χωρίς μέτρα εξαναγκάζεται διά της μαγείας η σύγκλιση των μεγεθών.

Περιορισμένου του χρόνου καταθέτω στα Πρακτικά το απόσπασμα αυτής της μελέτης.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Χρήστος Μαγκούφης καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν απόσπασμα της μελέτης η οποία βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Πλήθος αναξιόπιστων μελετών γεμίζουν τα συρτάρια και οδηγούν στη διασπάθιση του δημόσιου χρήματος και στην κλοπή του χρόνου και των ευκαιριών.

Απαιτείται εγρήγορση και μέτρα, για να απαντηθεί το ερώτημα ποιος θα μας προστατέψει από τους «μελετητές» και τους «συμβούλους».

Αγαπητοί συνάδελφοι, από τη μελέτη στοιχείων που αφορούν τις περιφέρειες και τους νομούς προκύπτει: Πρώτον, ως υπαρ-

κτή κατάσταση: Η όξυνση των ενδοπεριφερειακών ανισοτήτων, η διατήρηση της στρεβλής δομής του παραγωγικού συστήματος, η προσάυξη του κόστους ζωής για τον πολίτη και την πολιτεία για την εκτέλεση των έργων προς κάλυψη των αναγκών, που προκύπτουν από τη μετεγκατάσταση των πολιτών στα μεγάλα αστικά κέντρα.

Χαρακτηριστικότερο παράδειγμα συγκριτικού κόστους έργου αυτό της Αττικής Οδού, που είναι έντεκα φορές μεγαλύτερο ανά χιλιόμετρο έναντι αυτού της Εγνατίας Οδού.

(Στο σημείο αυτό την Πρεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Γ' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΒΡΕΤΤΟΣ)

Δεύτερον, ως εργαλείο και τακτική προκύπτει ότι η χρήση των μέσων όρων θαμπώνει την εικόνα, παραπλανεί και οδηγεί πολλάκις σε λαθεμένους σχεδιασμούς με αποτέλεσμα την απώλεια χρόνου πόρων και επιβάρυνση των φορολογουμένων.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Τρίτον, ως τελικό συμπέρασμα προκύπτει ότι η ευθύνη για τη στρεβλή δομή του παραγωγικού συστήματος δεν βαρύνει πλέον μόνον τους θεμελιωτές της, ήτοι τις κυβερνήσεις της δεξιάς παράταξης, βαρύνει και το ΠΑΣΟΚ, γιατί κυβερνά δεκαεπτά χρόνια και παρά το τεράστιο και πολλαπλό έργο που προσέφερε, σε όλα τα επίπεδα, δεν κατάφερε να αντιστρέψει τη στρέβλωση.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει επανειλημμένα το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Βρεττός): Ευχαριστούμε, κύριε Μαγκούφη.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΜΑΓΚΟΥΦΗΣ: Κλείνω, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Βρεττός): Δεν γίνεται, κύριε Μαγκούφη. Έχετε πει πάρα πολλά. Είπατε περισσότερα και από τον κ. Μαντέλη. Τα είπατε γρήγορα.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΜΑΓΚΟΥΦΗΣ: Καταθέτω έναν πίνακα στα Πρακτικά που αφορά την υλοποίηση έργων στο Νομό Τρικάλων τα οποία πολλάκις υπεσχέθη η Κυβέρνηση και μένει να τα υλοποιήσει.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Χ. Μαγκούφης καταθέτει για τα Πρακτικά τον προαναφερθέντα πίνακα, ο οποίος βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Κύριε Πρόεδρε, ψηφίζω τον Προϋπολογισμό και ευελπιστώ ότι η Κυβέρνηση θα αλλάξει την τακτική της απέναντι στους «ριγμένους» νομούς της χώρας και ιδιαίτερα στο Νομό Τρικάλων.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Βρεττός): Το λόγο έχει ο κ. Πολύδωρας.

ΒΥΡΩΝΟΣ ΠΟΛΥΔΩΡΑΣ: Κύριοι συνάδελφοι, παρακολουθώντας τις εισηγήσεις των Υπουργών διαπιστώνω ότι επιδιδονται σε πολλές αλχημείες. Νομίζω ότι η επίκληση αυτού του 3,8%, ρυθμού αύξησης του εθνικού προϊόντος, ως μεγάλου επιτεύγματος και οι πανηγυρισμοί που το συνοδεύουν αποτελούν μια βάση προβληματισμού. Να μην επιτρέπεται η Κυβέρνηση, διότι είναι μια κλασική διαδικασία του πώς να ψεύδεται κανείς με τη στατιστική.

Αυτός ο τόπος του πανηγυρισμού εγγίζει μάλιστα το εξής σημείο: Πετύχαμε το 3,8%. Πέρασαμε την Αμερική που έχει 2,4%. Συντρίψαμε την Ευρωζώνη που έχει 0,8%. Διαλύσαμε όλες τις ανεπτυγμένες οικονομίες που έχουν 1,7%. Νομίζω ότι προσδίδουν στο χειρισμό των οικονομικών δεδομένων από πλευράς Κυβέρνησης, έτσι όπως αυτή τον εκθέτει εδώ ενώπιον της Εθνικής Αντιπροσωπείας, έναν τόνο κωμικό, όταν πέραν της αναγωγής στο ρυθμό αύξησης του εγχώριου προϊόντος, στο 3,8%, θριαμβεύουμε. Υπενθυμίζει ο Προκόπης Παυλόπουλος ότι την περίοδο 1974-1981 ήταν 5,6% και ότι στη δεκαετία του 1950 ήταν 8%, όπως σήμερα στην Κίνα. Κρατηθείτε, κύριοι της Κυβέρνησης! Ολίγη αυτοσυγκράτηση δεν βλάπτει.

Για να συνεννοηθούμε, ας πάμε στους πραγματικούς αριθμούς ομολογημένους από την εισηγητική έκθεση. Ο Προϋπολογισμός στοχεύει στη συγκράτηση και στον έλεγχο των δαπα-

νών. Οι απόλυτοι αριθμοί λένε: οι πρωτογενείς δαπάνες του προϋπολογισμού του 2001 είναι 26.076.000.000 ευρώ, το 2002 είναι 28.276.000.000 ευρώ κατά εκτίμηση πραγματοποιήσεων και το 2003 θα είναι 29.985.000.000 ευρώ, προβλέψεις οι οποίες οπωσδήποτε θα υπερβληθούν.

Αντιλαμβάνεστε ότι αυτά τα πραγματικά δεδομένα, δηλαδή η αύξηση των πραγματικών δαπανών, είναι η πρόκληση την οποία θα έπρεπε να θέσει η Κυβέρνηση, όπως ένας καλός νοικοκύρης στον εαυτό του. Πώς θα μειώσει τις πραγματικές δαπάνες; Η αναγωγή του ελλείμματος στο ΑΕΠ, όπως το 3,8% του ρυθμού αυξήσεως, νομίζω ότι έχει μια δραματική για την ελληνική κοινωνία πλασματικότητα και εικονικότητα που ίσως να είναι θεμιτή.

Αλλά δεν έχει καμία σημασία γιατί δεν συναρτάται το Ακαθάριστο Εγχώριο Προϊόν με την κατάσταση και το βιοτικό επίπεδο του λαού. Και θέλουμε να μιλήσουμε για το λαό και θέλουμε να μιλήσουμε για την περιφέρεια και θέλουμε να μιλήσουμε για τη διοίκηση και θέλουμε να μιλήσουμε για τον άνθρωπο σε σχέση με τους αριθμούς. Γιατί μπορεί κάλλιστα το Α.Ε.Π. να έχει προκληθεί από τους φόρους, όπως συμβαίνει στα αλήθεια, από την Ευρώπη, από το δανεισμό και από τις απλές εκταμιεύσεις που δεν πιάνουν τόπο, όπως παραδείγματος χάρη στα δημόσια έργα όπως τα εκτελούν με το σύστημα της διαπλοκής, του ημετερισμού, του ανέλεγκτου, του ατιμώρητου. Και αυτή είναι η πραγματική εικόνα της ελληνικής οικονομίας.

Και έρχονται να μιλούν οι κύριοι της Κυβέρνησης με μία αριθμολογανεία θαρρείς και δεν μπορούμε να αναγνώσουμε αριθμούς.

Δημόσιο χρέος, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εκατόν πέντε, εκατόν επτά, εκατόν δεκαπέντε ισχυριζόμαστε εμείς, επί του Α.Ε.Π. Ας το δούμε, όμως, στα αλήθεια πώς βγαίνει από το συρτάρι του Κρατικού Προϋπολογισμού.

Η δραστική αποκλιμάκωση του δημόσιου χρέους θέλει να είναι ένας από τους στόχους του ο κ. Χριστουδουλάκης, όπως τον σημειώνει στην έκθεση. Και παρακολουθούμε, λοιπόν, το δημόσιο χρέος. Το 2001 το συνολικό χρέος της κεντρικής κυβέρνησης ήταν 143.608.000.000 ευρώ. Το 2002 ήταν 165.842.000.000 ευρώ. Σε εκτιμήσεις πραγματοποιήσεων και αυτό. Ενώ για το 2003 το χρέος γίνεται 171.054.000.000 ευρώ.

Βλέπουμε κάθε χρόνο τη σταθερή αύξηση του δημόσιου χρέους σε απόλυτους αριθμούς. Και μάλιστα ο λόγος μεταβολής του ενός έτους σε σχέση προς το άλλο είναι μεγαλύτερος. Αυξάνει δηλαδή κάθε χρόνο, χρόνο με το χρόνο. Και με πόσο περισσότερων ούτως εχόντων πώς θέλετε να μιλήσουμε, να αποδεχθούμε δηλαδή αυτήν την κατάσταση και αυτήν την περιγραφή;

Δημιουργία, λέει, σημαντικών πρωτογενών πλεονασμάτων. Και το έλλειμμα κάθε χρόνο αυξάνεται σε απόλυτους αριθμούς, δηλαδή η διαφορά μεταξύ εσόδων και εξόδων. Και τώρα των πραγμάτων ούτως εχόντων πώς θέλετε να μιλήσουμε, να αποδεχθούμε δηλαδή αυτήν την κατάσταση και αυτήν την περιγραφή;

Είπε ο κατελθών του Βήματος συνάδελφος του ΠΑΣΟΚ σε τίτλους και με ταχύτητα τα προβλήματα της ελληνικής οικονομίας. Η ανεργία, ο πληθωρισμός, η απερίημωση της υπαίθρου, το δημογραφικό. Και δεν βλέπω να αποτυπώνονται στον τόμο των λογαριασμών, όπως είναι ο προϋπολογισμός, δηλαδή στο βιβλίο των αριθμών. Δεν βλέπω, δηλαδή, να αποτυπώνονται πολιτικές για το πώς θα αντιμετωπίσουμε την κατάσταση η οποία βρίσκεται στα όρια, περιθώρια κρίσεως, οικονομικής και πολιτικής κρίσης. Μέσα στην Ευρώπη. Και τώρα καθώς γίναμε είκοσι πέντε παύουμε να είμαστε συν τω χρόνω ένας από τους τέσσερις του πρώτου στόχου στο Ταμείο Συνοχής και στις πολιτικές της Ευρώπης. Διότι θα θεωρηθούμε αυτομάτως οι πλούσιοι της Ευρώπης. Μα, οι πλούσιοι της Ευρώπης και έτσι μείνουμε πίσω. Χάθηκε ο πολύτιμος χρόνος. Η διοίκηση είναι στα επόμενα της δεκαετίας του '50 σε σχέση με την Ευρώπη που προχώρησε. Και μας ζητάει κάθε φορά με την πρόταση εκσυγχρονισμού της Κυβέρνησης, με την «Αριάδνη», με τη σύζευξη, με τα επτακόσια ΚΕΠ που θα ιδρύσουν. Και έχουν διαλυθεί από την αναξιοκρατία, από τον κομματισμό, από τη διαφθορά, από τη γραφειοκρατία η Δημόσια Διοίκηση και οι Οργανισμοί Τοπικής

Αυτοδιοίκησης. Περί τίνος ομιλούμε εδώ και στα κείμενα και στις ρητορικές των Υπουργών;

Θέλω να σημειώσω, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το εξής: Δεν έχουμε καμία μικροψυχία να αποδεχθούμε και τις όποιες αρετές εμπεριέχονται στους λογαριασμούς ή στις επιδόσεις της Κυβέρνησης. Μας ζητάτε, όμως, να ζητωκραυγάσουμε για το βύθισμα στο τέλμα; Έλεος! Δεν σας παίρνει. Μια είναι η οδός: Αντί να φτιάχνετε αυτούς τους λογαριασμούς, που δεν έχουν αντίκρισμα με τη ζωή, να σηκωθείτε να φύγετε.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Μόνο έτσι θα αναζωογονηθεί ο τόπος, γιατί θα υπάρξει η ελπίδα στο λαό για μια νέα διακυβέρνηση της χώρας από μια νέα κυβέρνηση δηλαδή τη Νέα Δημοκρατία που έρχεται με μια πλήρη πρόταση και πάντως με μια απόφαση.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Να μη μιμηθεί τα παιχνίδια των αριθμών...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Βρεττός): Εισεπράχθησαν τα χειροκροτήματα. Ολοκληρώστε σας παρακαλώ.

ΒΥΡΩΝ ΠΟΛΥΔΩΡΑΣ: ...όπως τα καταγράφετε εσείς στους προϋπολογισμούς σας.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Βρεττός): Ο κ. Αλέξανδρος Λυκουρέζος ζητεί ολιγοήμερη άδεια απουσίας στο εξωτερικό. Η Βουλή εγκρίνει;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Βρεττός): Η Βουλή ενέκρινε τη ζητηθείσα άδεια.

Επίσης, η κ. Ντόρα Μπακογιάννη ζητεί άδεια ολιγοήμερης απουσίας στο εξωτερικό. Η Βουλή εγκρίνει;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Βρεττός): Η Βουλή ενέκρινε τη ζητηθείσα άδεια. Μάλλον θα της εγκρίνουμε τέσσερα χρόνια άδεια της κ. Μπακογιάννη, απ' ό,τι φαίνεται!

Το λόγο έχει ο κ. Αλαμπάνος.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΑΛΑΜΠΑΝΟΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θεωρώ ότι στην Αίθουσα αυτή έχουμε υποχρέωση -και ιδιαίτερα σήμερα που συζητούμε τον Προϋπολογισμό του 2003- να ενημερώνουμε τον κόσμο και όχι να τον παραπληροφορούμε.

Πρέπει να είμαστε σαφείς, κατανοητοί και ειλικρινείς, να μη δημιουργούμε δηλαδή εντυπώσεις και σύγχυση, ιδιαίτερα σήμερα που ζούμε σε ένα νέο περιβάλλον το οποίο δημιουργήσε η ΟΝΕ και το ευρώ, ένα περιβάλλον ανταγωνιστικό, διεθνοποιημένο, με περιορισμούς έως πλήρους κατάργησης των προστατευτικών μέτρων, ένα περιβάλλον που απαιτεί επαγρύπνηση και όχι εφησυχασμό, ένταση και όχι παραδοσιακή αντιμετώπιση, γνώση, ενημέρωση, πληροφορία, γρήγορες προσαρμογές και αναπροσαρμογές, τόσο από το κράτος, την πολιτεία, το δημόσιο, όσο και από την ιδιωτική πρωτοβουλία, από τον κόσμο, δηλαδή, της βιομηχανίας, των μικρομεσαίων επιχειρήσεων, των επιχειρήσεων παροχής υπηρεσιών, τον κόσμο της υπαίθρου και της αγροτιάς.

Η ελληνική βιομηχανία μετά τα πρώτα χρόνια της δεκαετίας του 1990 ανασυντάχτηκε, αναδιαρθρώθηκε, πραγματοποίησε και πραγματοποιεί μεγάλες επενδύσεις, οι οποίες τα τελευταία χρόνια αυξάνονται σε σταθερές τιμές με ρυθμούς πάνω από 5% το χρόνο. Αυτό είναι κάτι που εδώ, σ' αυτήν την Αίθουσα, δεν ακούστηκε, αγνοήθηκε από τη Νέα Δημοκρατία. Και η άνοδος αυτή των επενδύσεων διέυρυνε την παραγωγική βάση και την ικανότητα της ελληνικής οικονομίας.

Βέβαια, υπάρχουν ακόμα περιθώρια για γρήγορη ανάπτυξη, ανάπτυξη όμως που θα στηρίζεται σε αυξημένες επενδύσεις, σε εξωστρέφεια, σε γρηγορότερη προσαρμογή στις απαιτήσεις της αγοράς και εφαρμογή καινοτομιών. Έτσι, θα αυξήσουμε την απασχόληση και θα περιορίσουμε την ανεργία στη χώρα μας.

Η ανάπτυξη των μικρομεσαίων επιχειρήσεων -είναι αυτή που ονομάζαμε ραχοκοκαλιά της εθνικής μας οικονομίας- είχε ανάγκη από τα προγράμματα που τώρα γίνονται γνωστά και γίνονται πραγματικότητα, όπως και από φορείς στήριξης αυτών των

προγραμμάτων. Οι μικρομεσαίες αυτές επιχειρήσεις είχαν και έχουν ανάγκη από ενισχυμένες επενδύσεις, από φορολογικά κίνητρα για συγχωνεύσεις, από καταπολέμηση της γραφειοκρατίας για να δοθεί προοπτική ανάπτυξης σε αυτόν τον τομέα.

Όσον αφορά όμως τον αγροτικό κόσμο, θα πρέπει το συντομότερο να προβληματιστούμε όλοι μαζί στην Αίθουσα αυτή. Γιατί αν πάψει το καθεστώς των αγροτικών επιδοτήσεων, όπως συζητείται μονότονα τον τελευταίο καιρό, τότε κανείς αγρότης δεν θα είναι σε θέση να καλλιεργήσει κανένα μα κανένα επιδοτούμενο προϊόν από αυτά που ονομάζουμε εμείς εθνικά προϊόντα, όπως το βαμβάκι, ο καπνός, το λάδι, το σιτάρι και η ντομάτα.

Είναι σκόπιμο, αν θέλουμε να διατηρήσουμε την πολιτική μας αξιοπιστία, ιδιαίτερα εσείς της Νέας Δημοκρατίας να πάψετε να προκαλείτε και να προσβάλετε την αξιοπρέπεια του 20% του πληθυσμού μας με ανεκπλήρωτες υποσχέσεις, γιατί οι αγρότες μας γνωρίζουν καλά την πραγματικότητα, γι' αυτό άλλωστε και δεν συγκινούνται από «τα λόγια τα παχιά και τα μεγάλα» της Νέας Δημοκρατίας. Έχω την αίσθηση ότι τώρα είναι ώρα ευθύνης όλων μας, να σκεφθούμε δηλαδή τι πρέπει να κάνουμε μετά το 2005 για τους αγρότες μας.

Εμείς, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πιστεύουμε ότι πρέπει να υλοποιήσουμε μέτρα και πολιτικές εξειδικευμένα. Μέτρα και πολιτικές με στόχους την αναδιάρθρωση και την αναδιοργάνωση των δημοσίων υπηρεσιών και της Δημόσιας Διοίκησης ώστε να είναι δυνατή η αξιοποίηση πλεονεκτημάτων και προοπτικών της Νομισματικής Ένωσης για τους Έλληνες αγρότες.

Μέτρα και πολιτικές που στοχεύουν στην αλλαγή αντιλήψεων, νοοτροπιών, κουλτούρας προς την κατεύθυνση αγροτών επιχειρηματικού τύπου. Μέτρα και πολιτικές για την παραγωγή ποιοτικών προϊόντων που θα σέβονται τους πολίτες και θα απευθύνονται στην αγορά και όχι παραγωγή για την επιδότηση. Μέτρα και πολιτική για την προώθηση προγραμμάτων του Leader που ξεκίνησε, του αγροτουρισμού, των νέων αγροτών, μέτρα που θα συμπληρώνουν το αγροτικό εισόδημα χωρίς τον κυκεώνα της γραφειοκρατίας. Μέτρα στην κατεύθυνση της επαγγελματικής κατάρτισης και εξειδίκευσης των αγροτών. Μέτρα και πολιτικές που θα συγκροτούν την ύπαιθρο και θα συγκρατούν τον πληθυσμό εκεί. Διαφορετικά θα αυξήσουμε την εσωτερική μετανάστευση στα αστικά κέντρα, κύρια στην πρωτεύουσα, αλλά και στη συμπρωτεύουσα.

Εσείς, κύριοι της Νέας Δημοκρατίας, μιλάτε από χθες. Προτείνετε ένα μέτρο; Όχι. Εμείς όμως, κύριοι συνάδελφοι, πιστεύουμε ότι με τις πολιτικές αυτές θα συνδέσουμε τα κονδύλια του Προϋπολογισμού που θα ψηφιστεί, με μεσοπρόθεσμους και μακροπρόθεσμους στόχους, τους οποίους οι συμπολίτες μας είτε είναι αγρότες είτε είναι εργάτες είτε μικρομεσαίοι είτε επιχειρηματίες θα τα καταλάβουν και θα τα αξιολογήσουν σωστά και θα μας αποδεχθούν όπως μας αποδέχονται όλα αυτά τα χρόνια.

Βέβαια, δεν κρύβω ότι από εδώ αρχίζουν και κάποια προβλήματα που έχουν να κάνουν με την ανισοκατανομή των πόρων. Γι' αυτό υπάρχουν αναπτυσσόμενες περιοχές και προβληματικές περιοχές, φαινόμενα που πρέπει ν' αντιμετωπισθούν αποτελεσματικά αν μας ενδιαφέρει όχι μόνο η διοικητική αποκέντρωση, αλλά η οικονομική και η αναπτυξιακή αποκέντρωση.

Γι' αυτό πρέπει να ξεκινήσουμε αμέσως τις διαδικασίες εξισορρόπησης της αναπτυξιακής διαδικασίας ανάμεσα στην περιφέρεια και στην πρωτεύουσα ή στην συμπρωτεύουσα της χώρας μας και τις άλλες περιοχές και να άρουμε κάποιες από αυτές τις περιφερειακές ανισότητες που δημιούργησε ο ν. 2601/98. Η αλλαγή αυτού του νόμου πρέπει να είναι από τα πρώτα μελήματα μας. Θα φέρω ένα παράδειγμα. Πριν τον νόμο αυτό είχαμε επενδύσεις στη βιομηχανική περιοχή της Λαμίας με 35% επιδότηση, στην περιφέρεια δε της Φθιώτιδας με 30%, στα όρια της Αττικής και της Βοιωτίας όπου είναι τα Οινόφυτα και το Σχηματάρι –δεν έχω κάτι με αυτές τις περιοχές– με 15%. Με το νόμο αυτό γίναμε «όλη η θάλασσα γιαούρτι». Με 30% επιδότηση τότε κανείς δεν θα έρθει στη Λαμία ή στο Καρπενήσι ή στη Φωκίδα να επενδύσουν. Θα επενδύσουν όλοι στα όρια της Αττικής και της Βοιωτίας. Και έτσι θα έχουμε τεράστιο πρόβλημα

ανεργίας και απασχόλησης στην υπόλοιπη περιοχή της Στερεάς Ελλάδας. Άρα, πρέπει από σήμερα να ξεκινήσουν αυτές οι διαδικασίες.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, όλοι γνωρίζουμε τι έχουμε πετύχει τόσο με τη φορολογική μεταρρύθμιση όσο και με την αίσθηση κοινωνικής δικαιοσύνης, με την αύξηση δαπανών κοινωνικής πολιτικής, με την μείωση των επιτοκίων, του πληθωρισμού, με την ασφαλή είσοδο της χώρας στην ΟΝΕ, την εξυγίανση της οικονομίας μας κλπ. Όλα αυτά τα πέτυχαν οι κυβερνήσεις του ΠΑΣΟΚ με σκληρούς αγώνες μέσα σε παγκόσμιες οικονομικές και νομισματικές κρίσεις και σε σκληρό ανταγωνιστικό πλαίσιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Η επιτυχία της οικονομικής πολιτικής των κυβερνήσεων του ΠΑΣΟΚ έχει αναγνωριστεί, όχι μόνο από τα αρμόδια όργανα της Ευρωπαϊκής Ένωσης, αλλά και από κορυφαία στελέχη της Αξιοματικής Αντιπολίτευσης. Ασφαλώς όμως έχουν γίνει και λάθη και υπάρχουν υστερήσεις στην υγεία και στην παιδεία. Κύρια έχει επιτελεστεί ένα μεγάλο έργο και έχει αναγνωριστεί από τον ελληνικό λαό, στον οποίο οφείλουμε πολλά και πρέπει να αγωνιστούμε για περισσότερα. Και θα αγωνιστούμε να τα προσφέρουμε. Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Βρεττός): Ο κ. Σπηλιωτόπουλος έχει το λόγο.

ΣΠΗΛΙΟΣ ΣΠΗΛΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ: Κύριοι συνάδελφοι, η δημιουργική λογιστική και η εικονική βελτίωση των μεγεθών, εξακολουθεί να είναι η προσφιλή τακτική της Κυβέρνησης και στην κατάρτιση του Προϋπολογισμού του Υπουργείου Εθνικής Άμυνας, όπου η ανάλυση των στοιχείων δημιουργεί έντονο προβληματισμό για την επιχειρησιακή λειτουργία των Ενόπλων Δυνάμεων. Οι αυξήσεις των πιστώσεων των προϋπολογισμών του ΓΕΣ και του ΓΕΑ είναι οριακές, ενώ οι πιστώσεις του προϋπολογισμού του ΓΕΝ είναι μειωμένες για το έτος 2003 κατά ποσοστό 7,7%. Αυτά τα προβλεπόμενα ποσοστά σε καμία περίπτωση δεν μπορούν να καλύψουν τις αυξημένες ανάγκες των Επιτελείων και μοιραία θα οδηγήσουν στον περιορισμό των ελαστικών δαπανών, όπως είναι οι δαπάνες εκπαίδευσης, κατασκευής νέων έργων συντήρησης κλπ. προς ζημία της επιχειρησιακής λειτουργικότητας των Ενόπλων Δυνάμεων.

Οι πιστώσεις που διατίθενται για το εφοδιαστικό, επισκευαστικό πρόγραμμα της Πολεμικής Αεροπορίας χρόνο με το χρόνο ελαττώνονται. Το χρόνο που πέρασε καλύπτουν μόλις το 39% των απαιτήσεων ενώ αντιθέτως οι ανάγκες διαρκώς αυξάνονται για να καλύψουν και καταναλώσεις προηγούμενων ετών. Έτσι, η διαθεσιμότητα των μαχητικών αεροσκαφών έχει πέσει σε χαμηλά επίπεδα, σε μια περίοδο αυξημένης προκλητικότητας από τη γείτονα. Αλλά και η μεγάλη μείωση των δαπανών του ΓΕΝ κρίνεται απαράδεκτη αφού θα έχει σημαντικές επιπτώσεις στην επιχειρησιακή ετοιμότητα του Πολεμικού Ναυτικού.

Αυτό αποτελεί επιπόλαιο και επιζήμιο ανευθυνότητα. Η ανευθυνότητα αυτής της πολιτικής αποδείχθηκε από το ότι, ενώ περικόπτονται οι δαπάνες των γενικών Επιτελείων, προβλέπονται αυξήσεις πιστώσεων στο Επιτελείο του Υπουργού Εθνικής Άμυνας κατά 16,5% και στη Γενική Γραμματεία του Υπουργείου Εθνικής Άμυνας κατά 23,4%. Αυτό αποτελεί προκλητική σπατάλη πιστώσεων για εξυπηρέτηση κομματικών και άλλων ιδιωτικών συμφερόντων υπό καθεστώς μάλιστα παρανομίας και αδιαφάνειας. Αυτό δεν το λέμε εμείς. Η Έκθεση της Ειδικής Οικονομικής Επιθεώρησης του Επιτελείου του Υπουργείου Εθνικής Άμυνας του Φεβρουαρίου του 2002 αποκαλύπτει ατασθαλίες ύψους 2,5 δισεκατομμυρίων δραχμών. Σε σχετική ερώτησή μας ο Υπουργός Εθνικής Άμυνας απέκρουσε αυτήν την έκθεση. Επιχείρησε να συγκαλύψει τους υπευθύνους, εξαπατώντας το Κοινοβούλιο και τον ελληνικό λαό.

Αλλά και το χρέος των Ενόπλων Δυνάμεων, το οποίο περιλαμβάνεται στο χρέος της κεντρικής Κυβέρνησης, το 2002 εκτιμάται ότι θα ανέλθει στα 6,8 δισεκατομμύρια ευρώ και ότι θα είναι αγνώστου ύψους για το 2003. Η δε εξυπηρέτησή του έχει μετακυληθεί για μετά το 2005, δεσμεύοντας έτσι υπέρμετρα τις επόμενες κυβερνήσεις και περιορίζοντας τη δυνατότητα μιας μελλοντικής αμυντικής πολιτικής. Μία απλή σύγκριση μεγεθών

αποδεικνύει ότι το χρέος των Ενόπλων Δυνάμεων έχει ανέλθει στο διπλάσιο του προϋπολογισμού του Υπουργείου Εθνικής Άμυνας, γεγονός που σημαίνει ότι η Κυβέρνηση, προκειμένου να εξυπηρετήσει τα συμφέροντα της οικονομολογικής διαπλοκής, έχει υποθηκεύσει βαρύτερα το μέλλον των επόμενων γενεών. Με ποιο δικαίωμα άραγε; Αντίθετα, αν τηρούσε τους όρους διαφάνειας και νομιμότητας στους εξοπλισμούς, θα μπορούσε να τους υλοποιήσει φθηνότερα και αποτελεσματικότερα. Επανελημμένως έχουμε απευθύνει καταγγελίες για διαφθορά - έως και λεηλασία του δημόσιου χρήματος - κατά της Κυβέρνησης, για τον τρόπο με τον οποίο υλοποιεί τους εξοπλισμούς. Δεν είναι λίγες οι περιπτώσεις αυτεπάγγελτης παρέμβασης του εισαγγελέα όπως έγινε πρόσφατα.

Ένα παράδειγμα -από τα πολλά- λεηλασίας του δημόσιου χρήματος, είναι και το εξής: από την εξέλιξη των παράλληλων προγραμμάτων εκσυγχρονισμού του αντιαεροπορικού συστήματος ΧΟΚ που ξεκίνησαν μαζί Ελλάδα, Ιταλία και Γαλλία προκύπτουν τα εξής στοιχεία. Ο εκσυγχρονισμός γαλλικών και ιταλικών συστημάτων περατώθηκε πριν από έναμιση χρόνο. Το δικό μας ακόμα δεν έχει τελειώσει. Το δε κόστος του εκσυγχρονισμού στην Ιταλία ανήλθε για έντεκα συστήματα στα 82 εκατομμύρια ευρώ-τελικό. Στη Γαλλία για οκτώ συστήματα 70 εκατομμύρια ευρώ-τελικό. Στην Ελλάδα για επτά συστήματα 152 εκατομμύρια ευρώ. Διαφορά 80 και πλέον εκατομμυρίων ευρώ που αφήνει πλήρως εκτεθειμένη την Κυβέρνηση. Με ποιες διαφανείς και νόμιμες διαδικασίες, όπως ισχυρίζεστε, κύριοι της Κυβέρνησης, καλείτε τον ελληνικό λαό να πληρώσει «καπέλο» στη διαπλοκή ύψους 27 δισεκατομμυρίων σ' αυτήν τη σύμβαση και εκατοντάδων δισεκατομμυρίων σε άλλες συμβάσεις.

Με ποιο δικαίωμα η Κυβέρνηση στο τελευταίο ΚΥΣΕΑ, όπως εξάλλου και στα προηγούμενα, προβαίνει σε απευθείας σκανδαλώδως υπερκοστολογημένες αναθέσεις για τους λόγους που πλέον γνωρίζουμε όλοι; Πού είναι η δέσμευση της Κυβέρνησης ότι τα μεγάλα εξοπλιστικά προγράμματα θα έρχονται στη Βουλή; Τίποτα απ' αυτά δεν έχει γίνει και ο χορός της διαφθοράς και της λεηλασίας του δημόσιου χρήματος καλά κρατεί.

Με τις περικοπές όμως αυτές των Γενικών Επιτελείων, διερρωτάται κανείς. Πώς θα υλοποιηθεί το πρόγραμμα των υποδομών; Πώς θα βελτιωθεί η εκπαίδευση του προσωπικού των Ενόπλων Δυνάμεων; Πώς και με ποιους πόρους θα καλυτερεύσει το βιοτικό επίπεδο του προσωπικού; Πώς θα υλοποιηθούν οι εξαγγελίες της Κυβέρνησης για αυξήσεις αποδοχών, εφαρμογή μισθολογικών προαγωγών, προσλήψεις επαγγελματιών οπλιτών και ριζοσπαστικών αλλαγών στην οργάνωση των Ενόπλων Δυνάμεων;

Και όσον αφορά το προσωπικό των Ενόπλων Δυνάμεων, στρατιωτικό και πολιτικό, θα πρέπει να σημειώσουμε ότι και με αυτόν τον Προϋπολογισμό η Κυβέρνηση προτιμά, για τους δικούς της λόγους, να διατηρήσει το προσωπικό μεταξύ οικονομικής φθοράς και αφθαρσίας.

Η στασιμότητα των αμοιβών, η φθορά τους από τον πληθωρισμό και το κόστος ζωής και ο υποβιβασμός τους έναντι των αποδοχών άλλων δημόσιων λειτουργιών έχουν ως αποτέλεσμα να φθείρουν το ηθικό των εν ενεργεία στρατιωτικών και να φέρουν σε κατάσταση ένδειας τους αποστράτους.

Με την άστοχη δε πολιτική της Κυβέρνησης και την προχειρότητα των νόμων που προωθήσε, όπως είναι μεταξύ των άλλων και οι νόμοι των μισθολογικών προαγωγών, το μόνο που κατόρθωσε, ήταν να διευρύνει το χάσμα που υπάρχει μεταξύ των αποδοχών εν ενεργεία και των συντάξεων και να προκαλέσει έντονες διαμαρτυρίες και αναστάτωση στο στρατιωτικό προσωπικό.

Επιπλέον, η Κυβέρνηση δεν δίστασε να «χτυπήσει» και τα μετοχικά ταμεία των Ενόπλων Δυνάμεων με τον περιορισμό των πόρων τους. Η δε αναληψία της έφθασε στην περικοπή διατροφής ανηλίκων τέκνων των ορφανικών οικογενειών από το ατύχημα του C-130. Αυτό είναι το κοινωνικό πρόσωπο της Κυβέρνησης σήμερα. Καμία πρόνοια στον Προϋπολογισμό για τις εκκρεμότητες αυτές, τις οποίες επανελημμένα έχει δεσμευτεί ότι θα επιλύσει.

Η Νέα Δημοκρατία με την ευαισθησία και το ενδιαφέρον που

τη διακρίνει στα θέματα Εθνικής Άμυνας, επισημαίνει για άλλη μια φορά ότι είναι ανάγκη να αναβαθμιστεί η αποτρεπτική ισχύς των Ενόπλων Δυνάμεων και κυρίως να αναβαθμιστούν οι τρεις βασικοί παράγοντες που τη συνθέτουν, δηλαδή ανθρώπινο δυναμικό, εκπαίδευση, εξοπλισμοί με τις υποδομές που θα τους στηρίζουν.

Είναι αδιανόητο να περικόπτονται δαπάνες για την επιχειρησιακή λειτουργία του στρατεύματος, όταν οι προμήθειες των Ενόπλων Δυνάμεων υλοποιούνται με καθεστώς αδιαφάνειας και παραβίασης της νομιμότητας.

Για μία ακόμη φορά ο Προϋπολογισμός του 2003 είναι κατώτερος των περιστάσεων και δεν συμβάλλει στην ανάπτυξη των Ενόπλων Δυνάμεων και την αναβάθμιση της αποτρεπτικής ισχύος, όπως προκύπτει από τα στοιχεία που αναφέραμε.

Καλούμε την Κυβέρνηση να σεβαστεί τον ιδρώτα του ελληνικού λαού και να μην τον θυσιάζει για την εξυπηρέτηση των συμφερόντων της οικονομικο-πολιτικής διαπλοκής, παρά μόνο για την εξυπηρέτηση των συμφερόντων άμυνας και ασφάλειας της χώρας, όταν μάλιστα το 25% του πληθυσμού ζει κάτω από τα όρια της φτώχειας και το υπόλοιπο -στην πλειοψηφία του- επιβιώνει οριακά.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την Πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Βρεττός): Το λόγο έχει ο Βουλευτής Δωδεκανήσου, κ. Βασίλης Παπανικόλας.

ΒΑΣΙΛΗΣ ΠΑΠΑΝΙΚΟΛΑΣ: Ευχαριστώ.

Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, στην κορυφαία αυτή κοινοβουλευτική διαδικασία, τη συζήτηση, δηλαδή, του Προϋπολογισμού του κράτους, όπου η Κυβέρνηση ζητά την έγκριση και νομιμοποίηση των επιλογών και των δράσεων της διά του Προϋπολογισμού από τη Βουλή, θεωρώ ότι είναι σημαντικό να αρχίσω από την αυτονόητη παραδοχή όλων μας ότι αυτές τις μέρες σ' αυτήν την Αίθουσα της Εθνικής Αντιπροσωπείας, σε μία συζήτηση που διεξάγεται και ενώπιον του ελληνικού λαού, συζητούμε για τον Προϋπολογισμό της Ελλάδας του έτους 2003 και όχι κάποιας τριτοκοσμικής και πενόμενης χώρας, όπως δυστυχώς οι τοποθετήσεις πολλών, των περισσοτέρων συναδέλφων της Αντιπολίτευσης, προσπαθούν να μας παρουσιάσουν.

Για την Ελλάδα συζητάμε, αγαπητοί συνάδελφοι, την Ελλάδα την ΟΝΕ και της Ευρωζώνης, την Ελλάδα της Ολυμπιάδας, την προεδρεύουσα χώρα μετά από δέκα μέρες της Ενωμένης Ευρώπης των εικοσιπέντε κρατών, για μια χώρα που συμπεριλαμβάνεται στις τριάντα πιο ανεπτυγμένες χώρες του κόσμου. Έτσι, για να ξεκαθαρίζουμε τα πράγματα.

Η Ελλάδα τα τελευταία χρόνια έχει κάνει τις επιλογές της και έχει πάρει όλες εκείνες τις αποφάσεις που θα καθορίσουν την πορεία της στο μέλλον. Έχουμε κατανοήσει ότι για να συνυπάρξουμε ισότιμα στο ήδη διαμορφωμένο παγκόσμιο περιβάλλον η χώρα μας θα πρέπει να γίνει ισχυρή και ανταγωνιστική. Γι' αυτό και προωθούμε τις αλλαγές που χρειάζονται στον τρόπο της κοινωνίας όσο και της οικονομίας μας. Επιδιώκουμε να επιτύχουμε την εξέλιξη που απαιτεί ο νέος αιώνας, διατηρώντας όμως ταυτόχρονα και ενισχύοντας τις κοινωνικές αξίες για τις οποίες αγωνιστήκαμε και τις οποίες υπερασπιστήκαμε τις δεκαετίες που πέρασαν.

Απ' αυτό το πνεύμα διαπνέεται και σ' αυτήν την κατεύθυνση κινείται ο συζητούμενος Προϋπολογισμός του Κράτους για το 2003. Μετά τους προϋπολογισμούς της ΟΝΕ και του ευρώ, αυτός εδώ είναι ένας έντονα αναπτυξιακός προϋπολογισμός. Οι δημόσιες επενδύσεις το 2003 ανέρχονται στο ποσό των 8,9 δισεκατομμυρίων ευρώ. Δεν θα επιμείνω σε αριθμούς. Έχουν αναφερθεί κατά κόρον αυτά. Απ' αυτά για περιφερειακά και νομαρχιακά έργα το ποσό που κατανέμεται είναι 1,6 δισεκατομμύρια ευρώ.

Σαν νησιώτης Βουλευτής όμως, κύριε Υπουργέ, πρέπει να επισημάνω ότι η ηπειρωτική χώρα πέρα απ' αυτό που της αντιστοιχεί, πέρα από το 1,6 δισεκατομμύρια ευρώ για περιφερειακά και νομαρχιακά έργα, ωφελείται παράλληλα και από άλλες κατανομές, όπως από τα 2,1 δισεκατομμύρια ευρώ που είναι για σιδηροδρομικά και συγκοινωνιακά δίκτυα, από τα 1,3 δισεκα-

τομύρια για τα έργα των Ολυμπιακών Αγώνων, σε αντίθεση με τη νησιωτική χώρα, η οποία βρίσκεται όχι μόνο έξω απ' αυτές τις κατανομές, αλλά και από εκείνες των περιφερειακών έργων, λόγω ακριβώς της γεωγραφικής της πολυδιάσπασης.

Η ανισότητα αυτή επιτείνεται και από το διαπιστωμένο γεγονός των τελευταίων χρόνων, όπου τα διάφορα Υπουργεία αφήνουν εκτός ή διαθέτουν ελάχιστα από τα τομεακά τους προγράμματα στα νησιά.

Έχουμε, λοιπόν, χρέος αυτόν το χρόνο να εξειδικεύσουμε και τις νησιωτικές πολιτικές, που θα αμβλύνουν αυτές τις διαφορές και θα έρχονται και σε επιταγή της πρόσφατης συνταγματικής ρύθμισης.

Βέβαια δεν μπορώ παράλληλα να μην εκφράσω και την ικανοποίησή μου –αφού προέρχομαι από τα Δωδεκάνησα, κατ'εξοχήν τουριστικό νομό– για το ότι φέτος προβλέπεται μια αύξηση των κονδυλίων για τον τουρισμό, κατά 21,7%, και οφείλω να επισημάνω αυτήν τη θετική εξέλιξη.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεν μας εξέπληξαν οι θέσεις της Νέας Δημοκρατίας, όπως τις ακούσαμε χθες από τον εισηγητή της. Είναι οι θέσεις αυτές η συνέχεια μιας πορείας ολοσχερούς άρνησης, αλλά και απουσίας από την άλλη πορεία, εκείνη που πραγματοποιήσαν οι Κυβερνήσεις του ΠΑΣΟΚ μαζί με τον ελληνικό λαό σε μια σχέση αμοιβαίας εμπιστοσύνης που ανανεώθηκε τρεις συνεχείς φορές με δύο ιστορικούς σταθμούς, την ΟΝΕ και το ευρώ.

Τα οικονομικά του κράτους έχουν νοικοκυρευτεί, δεν υπάρχουν πια τα τεράστια ελλείμματα του παρελθόντος και το δημόσιο χρέος ως ποσοστό στο ΑΕΠ μειώνεται χρόνο με το χρόνο και φέτος θα μειωθεί πέντε ολόκληρες μονάδες. Παρ' όλα αυτά η Νέα Δημοκρατία χθες, αφορμή λαβούσα από μία απλή τροποποίηση του λογιστικού χειρισμού ορισμένων μεγεθών από την EUROSTAT μας εγκάλεσε –εκτός των άλλων– και ως πλαστογράφους των οικονομικών μεγεθών. Δεν μας εξέπληξε, όμως, αυτή η θέση της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης, γιατί αποτελεί μια συνεπή συνέχεια –θα έλεγα– της τακτικής της να υπονομεύει την ανοδική πορεία της οικονομίας, μιλώντας άλλοτε για οικονομία «τραβεστί» και άλλοτε για εικονική οικονομική πραγματικότητα.

Το ότι, βέβαια, στη συνέχεια αυτή η «εικονική οικονομική πραγματικότητα» ή η οικονομία «τραβεστί» έγινε δεκτή ισότιμα στην Ο.Ν.Ε. και στην Ευρωζώνη, λίγο ενδιαφέρει τη Νέα Δημοκρατία. Όπως λίγο την ενδιαφέρει ότι η οικονομία αυτή έχει τους μεγαλύτερους ρυθμούς ανάπτυξης στην Ευρώπη ή ότι η Ελλάδα, η Ισπανία και το Βέλγιο είναι οι τρεις χώρες στην Ευρωζώνη με τα μικρότερα ελλείμματα. Αυτά τα αποφεύγει.

Επιμένει στην αποσπασματική, για λόγους πρόσκαιρων εντυπώσεων, απομόνωση και προβολή κάποιων δευτερευόντων μεγεθών ή διαδικασιών, χωρίς να τολμά να δει ολοκληρωμένη την εικόνα της ελληνικής οικονομίας, αφού κάτι τέτοιο δεν θα συνέφερε στο μικροπολιτικό της παιχνίδι. Ποντάρει στο ότι η δεκαετία που μας χωρίζει από τη δική της πολιτεία έχει ατονίσει τη μνήμη του λαού και ότι ανέξοδα μπορεί να εγκალεί εμάς –άκουσον, άκουσον!– για υψηλό πληθωρισμό, για κοινωνική αναληξία ή για εγκατάλειψη της υπαίθρου και των αγροτών.

Όμως, ο λαός καταλαβαίνει, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι. Οι μόνοι που δεν φαίνεται να καταλαβαίνουν και επιμένουν σε μια τακτική που μόνο την ήττα και τη λαϊκή αποδοκιμασία τους αποφέρει εδώ και δύο δεκαετίες είναι η ηγεσία της Νέας Δημοκρατίας.

Συνεχίστε έτσι, κύριοι συνάδελφοι. Συνεχίστε να υπονομεύετε τα όνειρα για το μέλλον και την εθνική αυτοπεποίθηση των Ελλήνων και ο λαός –να είστε σίγουροι– θα συνεχίσει να σας αποδοκιμάζει. Εσείς συνεχίστε τις ασκήσεις στον εξομοιωτή εξουσίας, σχηματίζοντας σκιώδεις κυβερνήσεις ή σκιώδεις προεδρίες της Ευρωπαϊκής Ένωσης και εμείς θα συνεχίζουμε, με τη λαϊκή εντολή, την πορεία της χώρας στο μέλλον.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Βρεττός): Ο κ. Παπαγεωργόπουλος έχει το λόγο.

ΛΕΥΤΕΡΗΣ ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΟΠΟΥΛΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρό-

εδρε.

Προφανώς άρεσε στους παρευρισκομένους Βουλευτές του ΠΑΣΟΚ η συνήθης επωδός όλων των Υπουργών και Βουλευτών που έχουν μιλήσει μέχρι τώρα, ότι θα παραμείνουν σε όλες τις επόμενες εκλογικές αναμετρήσεις, οφέποτε και αν γίνουν, Κυβέρνηση.

ΠΑΝΤΕΛΗΣ ΤΣΕΡΤΙΚΙΔΗΣ: Ο λαός αποφασίζει.

ΛΕΥΤΕΡΗΣ ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΟΠΟΥΛΟΣ: Ακριβώς. Όμως, εσείς τον προκαταλαμβάνετε κατά τρόπο εντελώς ασεβή. Αυτό θέλω να τονίσω. Είστε ασεβείς στον ελληνικό λαό και αν αυτό δεν δηλώνει καθεστηκυία νοοτροπία και φιλοσοφία, θα έλεγε κανείς, πλήρους περιφρόνησης προς τα δημοκρατικά δεδομένα και κεκτημένα, ας το κρίνετε εσείς αλλιώς.

Το σχήμα της συζήτησης στον Προϋπολογισμό και συνήθως στα νομοσχέδια είναι των παραλλήλων μονολόγων. Όμως, η σημερινή συζήτηση –πέραν του ότι αφορά το μεγαλύτερο νομοσχέδιο του έτους, τον Γενικό Κρατικό Προϋπολογισμό– έχει κάτι σημαντικό. Έχει και έναν τρίτο στη συζήτηση. Έχει ακροατή και θεατή, μέσω του πανελληνίου δικτύου της τηλεόρασης, τον ελληνικό λαό, ο οποίος είναι ο τελικός αποδέκτης και ο τελικός κριτής.

Έτσι, στη συγκεκριμένη περίπτωση δεν είναι πολύ βολικό για την Κυβέρνηση το σύστημα των παραμορφωτικών φακών που χρησιμοποιεί στην πολύ καλοστημένη και σχεδιασμένη –εκεί είναι πολύ επιτυχημένη– μαύρη προπαγάνδα της, που μπορεί το άσπρο να το κάνει μαύρο, μπορεί τις θέσεις μας να τις διαστρεβλώνει και μπορεί το δικό μας να το κάνει δικό της δικό και δικό μας άδικο. Αυτό είναι χρήσιμο, άλλο αν στην κατανομή του χρόνου –διαδικαστικά– η Κυβέρνηση έχει τη μερίδα του λέοντος. Οι Βουλευτές έχουν μεσονύχτιες ώρες και οι Υπουργοί τις ώρες «φιλέτου». Εμείς θα πούμε αυτά που πρέπει και ο ελληνικός λαός θα κρίνει.

Το νομοσχέδιο που συζητούμε, ο Γενικός Κρατικός Προϋπολογισμός, αντανakλά τα αδιέξοδα της κυβερνητικής πολιτικής. Είναι καθρέφτης. Αντικατοπτρίζει την κοντόφθαλμη, χωρίς διέξοδο, πολιτική της Κυβέρνησης, την πολιτική της διαπλοκής, της ανικανότητας, της φαυλότητας, της κομματικής γραφειοκρατίας. Δεν είχε τίποτα να πει η Κυβέρνηση ως τώρα. Ο εισηγητής της ανέλωσε –το μέτρησα– το 70% του χρόνου, για να προσπαθεί να διαστρεβλώσει τις απόψεις της Νέας Δημοκρατίας. Θα του καταλόγιζα δόλο, αν δεν του έδινε το ελαφρυντικό ότι προφανώς δεν κατάλαβε, σερφάροντας στα «www» του δικτύου και στην ιστοσελίδα της Νέας Δημοκρατίας, τις απόψεις της Νέας Δημοκρατίας. Του αναγνωρίζουμε, λοιπόν, ελαφρυντικά. Όμως, ανέλωσε το χρόνο του χωρίς να πει τίποτα. Τίποτα, λοιπόν, νέο. Καμιά νέα ιδέα. Καμιά νέα άποψη. Κουράσατε. Κουράσατε και κουρασθήκατε. Σας βαρέθηκε ο ελληνικός λαός. Βαρεθήκατε και τον εαυτό σας.

Η μόνη ιδέα που έχετε να δώσετε είναι η ανακοινωθείσα από τα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης, «φορολογία των σκύλων και των γάτων». Απορώ, κύριε Υπουργέ, σε ποιο κωδικό θα την εντάξετε, ώστε να αυξήσετε τα δημόσια οικονομικά!

Η Κυβέρνηση, λοιπόν, αρέσκεται να δημιουργεί, να πλάθει, να παρουσιάζει μύθους και να αποκρύπτει στις αλήθειες. Έτσι, όσο ο χρόνος επιτρέπει, θα αναφερθώ σε μερικούς μύθους.

Ένας μύθος, είναι ο μύθος της σύγχρονης Δημόσιας Διοίκησης, μιας διοίκησης διεφθαρμένης, φαύλης, αντιπαραγωγικής, διαπλεκόμενης. Ποιος Έλληνας δεν έχει τραυματική εμπειρία όταν ήρθε σε επαφή με τη Δημόσια Διοίκηση κάθε βαθμού και κάθε βαθμίδας;

Δεύτερος μύθος, ο μύθος του κοινωνικού κράτους. Είδαμε σε ένα ρεσιτάλ ναρκισσισμού τον Υπουργό Εργασίας πριν από λίγο να ασκείται στην αριθμολαγνεία, να εξασκεί το λογιστικό ναρκισσισμό του. Πού ήταν αυτοί οι αριθμοί; Δεν σκέφθηκε ότι τον παρακολουθούν φτωχοί, άνεργοι; Δεν σκέφθηκε ότι το τελικό αποτέλεσμα της κοινωνικής πολιτικής, της εικοσάχρονης, του ΠΑΣΟΚ είναι ότι έγιναν οι φτωχοί φτωχότεροι –και αυτό επίσημα ευρωπαϊκά καταγεγραμμένο και διαπιστωμένο– και οι πλούσιοι πλουσιότεροι; Η κομματική νομενκλατούρα του ΠΑΣΟΚ. Αυτοί έχουν λύσει τα προβλήματα και τα βλέπουν όλα καλά. Κατά τα λοιπά, η ακρίβεια, ο πληθωρισμός με 4% να τρέ-

χει, ροκανίζει το εισόδημα και συμπιέζει μέχρι εξαφανίσεως τη μεσαία τάξη, ό,τι καλύτερο σαν ραχοκοκαλιά της ελληνικής κοινωνίας και της ελληνικής οικονομίας.

Ο μύθος για την ισχυρή οικονομία. Πέρσι καταγγέλλαμε τους προϋπολογισμούς σαν πλασματικούς. Εσείς μας υβρίζατε. Φέτος έγιναν τα αποκαλυπτήρια από τη EUROSTAT από το Ελεγκτικό Συνέδριο, από το διοικητή της Τράπεζας Ελλάδος. Πιστεύω να το καταλάβατε και εσείς.

Ο μύθος της υγείας. Τριτοκοσμική κατάσταση. Είναι πραγματικά άθλιες οι συνθήκες υγείας που παρέχονται, ανάξιες του ελληνικού λαού και ανάξιας κυβέρνησης που σέβεται τον εαυτό της και την αποστολή της.

Άλλος μύθος: Η πολιτική για την ανεργία. Πού βρήκατε ότι μειώνεται; Με τα αναξιόπιστα στοιχεία της Ελληνικής Στατιστικής Υπηρεσίας που μετρά μόνο τις πόλεις, που δεν μετρά την ύπαιθρο, που δεν μετρά τις ημιαστικές περιοχές, που είναι με αστερίσκο, όσον αφορά την αξιοπιστία της στις ευρωπαϊκές στατιστικές υπηρεσίες;

Ας μην αναφερθούμε στον ΟΑΕΔ. Εκτροφέοι σκανδάλων από παλιά, από τότε που τα λεφτά των ευρωπαϊκών ταμείων πήγαιναν σε μπιλιάρδα και σε διάφορα κακόφημα, τα οποία είχαν ονομαστεί πολιτιστικά κέντρα, από τον τότε Υπουργό Εργασίας, μέχρι σήμερα που οι καταγγελίες πάνε και έρχονται και είναι γνωστό ότι αυτός ο οργανισμός όζει και το μόνο που κάνει είναι να μη στηρίζει τους ανέργους, αλλά το εισόδημα κάποιων μεγαλοσχημόνων του ΠΑΣΟΚ και τίποτα παραπάνω.

Είναι μύθος και είναι ψεύδος –για να πω κλιμακωτά την πιο ακριβολόγο έκφραση– ότι λύσατε το ασφαλιστικό. Πέρσι σας λέγαμε εδώ για απειρίνες, για παυσίπονα, εσείς φέρατε τους επικοινωνιολόγους να λύσουν το ασφαλιστικό με τεχνάσματα, με μασκαρέματα, αλλά πάλι έγιναν τα αποκαλυπτήρια. Δεν επιχαίρουμε γι' αυτό. Είναι ντροπή και είναι να λυπάται κανείς γιατί ο τελικός αποδέκτης του λογαριασμού είναι ο ελληνικός λαός.

Είναι μύθος ότι έχετε αγροτική πολιτική. Η παρακμή της υπαίθρου, η απαξίωση των αγροτών οι οποίοι βρίσκονται σε αναταραχή, τίποτε δεν λειτουργεί, ο ΕΛΓΑ, ο περιώνυμος, δεν εκπληροί την αποστολή του, οι αποζημιώσεις περιμένουν τουλάχιστον τρία χρόνια και η μια ζημιά ακολουθεί την άλλη.

Είναι μύθος ότι έχετε εκσυγχρονίσει τη Δημόσια Διοίκηση, την παιδεία. Είναι μύθος ότι κάνατε οτιδήποτε για να πάει ο τόπος μπροστά.

Πιστεύουμε, λοιπόν, ότι δεν έχετε να δώσετε τίποτα, δεν μπορείτε να συγκρουστείτε με τη διαπλοκή, δεν μπορείτε να συγκρουστείτε με το κομματικό κράτος, με τους κακομαθημένους, με τους βολεμένους, με τους τακτοποιημένους γιατί είναι το δικό σας DNA, είναι η δική σας ραχοκοκαλιά, είναι ο δικός σας εαυτός και δεν μπορείτε να τον απαρνηθείτε. Επομένως, ας μην προβαίνετε σε διακηρύξεις, σαν τις τελευταίες, περί πάταξης της διαφθοράς, γιατί κανέναν δεν πείθουν.

Τέλος, είναι σόφισμα επικοινωνιακό και επαναλαμβάνεται από κάθε ομιλητή ότι η περιγραφή της σημερινής μιζέριας είναι υπόθεση της Νέας Δημοκρατίας. Η περιγραφή της σημερινής μιζέριας δεν αφορά την Ελλάδα –η Ελλάδα έχει άλλες δυνατότητες και άλλες προοπτικές– ο ελληνικός λαός– αφορά το ΠΑΣΟΚ και την πολιτική του. Εμείς δεν επιχαίρουμε, εμείς λυπούμαστε για λογαριασμό σας, αλλά περιγράφουμε την κατάσταση όπως έχει και όπως την υφιστάμεθα καθημερινά. Άλλη λύση δεν υπάρχει, γιατί η προσέγγιση δεν είναι επιλέγοντας κάποιους αισιόδοξους δείκτες της οικονομίας, πολύ λίγους δυστυχώς, και από την άλλη μεριά τα μαύρα όσκαρ της οικονομίας, ανεργία, διαφθορά, φτώχεια, να δούμε αν το ποτήρι είναι μισοάδειο ή μισογεμάτο.

Το σίγουρο είναι να συμφωνήσουμε όλοι ότι το ποτήρι είναι στη μέση. Είκοσι χρόνια ΠΑΣΟΚ, συμφωνείτε και σεις ότι το ποτήρι είναι μισό και δεν καταφέρατε να κάνετε τους Έλληνες να πάνε ένα βήμα μπροστά, δεν καταφέρατε το εισόδημα να πάει ένα βήμα μπροστά, την πατρίδα να πάει καλύτερα. Έτσι λοιπόν, μια είναι η λύση: Φύγετε, φύγετε όσο είναι καιρός γιατί δεν σας αντέχει ο τόπος!

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)
ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Βρεττός): Μην κάνετε αστεία

με τα ποτήρια, γιατί θα χύσετε το νερό!

Ο κ. Παναγιώτης Φασούλας έχει το λόγο.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΦΑΣΟΥΛΑΣ: Κύριοι συνάδελφοι, είναι μάλλον δύσκολο από το Βήμα του Κοινοβουλίου σ' αυτήν τη χρονική συγκυρία να προσπαθήσει κανείς να στηρίξει διά λόγου τον κατατεθέντα Προϋπολογισμό ή άλλη κυβερνητική επιλογή. Και είναι δύσκολο διά λόγου γιατί η ίδια η Κυβέρνηση με τα έργα της, με την αποτελεσματικότητα των επιλογών του Πρωθυπουργού, έχει ακυρώσει κάθε περιθώριο επιπλέον επιδοκιμασίας της. Έχει υπερβεί στα μεγάλα και κρίσιμα θέματα κάθε θετική προσδοκία. Ακόμη και ένας τόσο σημαντικός προϋπολογισμός όπως αυτός που συζητάμε, φαντάζει απλή σημειακή παρέμβαση συγκρινόμενος με το βάθος χρόνου των εθνικών αλμάτων και επιτυχιών της Κυβέρνησης του ΠΑΣΟΚ. Αυτές οι επιτυχίες δεν ήλθαν τυχαία. Ήλθαν σαν αποτέλεσμα σκληρής δουλειάς του ελληνικού λαού και της Κυβέρνησης, συμμετοχής του ελληνικού λαού, ανοχής του ελληνικού λαού που εμπιστευόμενος τον Κώστα Σημίτη, συνέβαλλε αδιαμαρτύρητα στο κόστος της προσπάθειας.

Αποτελεί απτή έμπρακτη απόδειξη επιτυχημένου σχεδιασμού, άρα και προϋπολογισμών των προηγούμενων ετών το γεγονός ότι η Ελλάδα αποδείχθηκε ισοβαρής εταίρος των κέντρων αποφάσεων κατά τη διάρκεια της Συνόδου Κορυφής στην Κοπεγχάγη.

Προκειμένου όμως να είμαι και λίγο χρήσιμος, οφείλω να καταθέσω εν συντομία και τη δική μου αντίληψη για τον Προϋπολογισμό, δίνοντας έμφαση σε ορισμένες ερμηνείες οι οποίες περνούν απαρατήρητες από την κοινή γνώμη. Κατ' αρχήν αποτελεί αδιαπραγμάτευτη συνθήκη ότι ο Προϋπολογισμός αυτός καταρτίστηκε και θα υλοποιηθεί σ' ένα περιβάλλον με ολυμπιακά χαρακτηριστικά. Μέσα σ' αυτό το ολυμπιακό περιβάλλον που ορίζεται από την έμφαση της δημόσιας δαπάνης που αφορά την προετοιμασία της χώρας για την επιτυχημένη διεξαγωγή των Ολυμπιακών Αγώνων του 2004 καλούμαστε εμείς να γνωμοδοτήσουμε.

Αποφάσιμα, λοιπόν, να αναδείξω δύο συστατικά στοιχεία του Προϋπολογισμού εξασφάλισης της προόδου του ολυμπιακού περιβάλλοντος. Πρώτο στοιχείο, είναι η Παιδεία. Ο παρών Προϋπολογισμός είναι ο πρώτος που επεκτείνει την ερμηνεία της παιδείας πέραν του κοινωνικού τομέα και την αναδεικνύει έστω συγκρατημένα σε πρώτη φάση σε αυτοτελή εθνικό, αναπτυξιακό πόρο. Η αύξηση των 2,3 ποσοστιαίων μονάδων και η κατάρτιση του ορίου του 8% για την παιδεία στο σύνολο των δημοσίων επενδύσεων, βελτιώνει στην πράξη τις πιθανότητες ουσιαστικής σύγκλισης του ζωτικού χώρου των νέων της Ελλάδας με το ζωτικό χώρο των νέων της υπόλοιπης Ευρώπης.

Με τις δημόσιες επενδύσεις, θα πραγματοποιηθούν έργα υποδομής, κτιριακές εγκαταστάσεις, προμήθεια εξοπλισμού για τη δευτεροβάθμια εκπαίδευση. Με τις επενδύσεις αυτές, ενισχύεται αποφασιστικά το κατασκευαστικό πρόγραμμα του Οργανισμού Σχολικών Κτιρίων. Αυτές οι επενδύσεις συμπληρώνουν και ενισχύουν τις θεσμικές τομές των φορολογικών μεταρρυθμίσεων, αναφορικά με τις οικογενειακές δαπάνες που αφορούν την παιδεία του Α' του Β' και του Γ' βαθμού εκπαίδευσης, καθώς και την εξωσχολική συμπληρωματική εκπαίδευση. Αυτές οι επενδύσεις, συμπληρώνουν και καθιστούν τις τομές στον τρόπο διαχείρισης του μαθητικού δυναμικού με τη διεύρυνση του θεσμού του ολοήμερου νηπιαγωγείου και δημοτικού σχολείου, την ενίσχυση, ποσοτική και ποιοτική του διδακτικού προσωπικού, τη δημιουργία των σχολικών βιβλιοθηκών, την καλλιέργεια των ευρωπαϊκών γλωσσών, τη διάδοση της σύγχρονης ελληνικής κουλτούρας σε ομογενείς και άλλα.

Κύριοι συνάδελφοι, αυτά τα ανέφερα γιατί αποτελούν απόδειξη του ολοκληρωμένου τρόπου με τον οποίο ο παρών Προϋπολογισμός τείνει να καθιερώσει την παιδεία ως αυτοτελή αναπτυξιακό πόρο. Και είναι αναπτυξιακός πόρος η παιδεία, γιατί αποτελεί το ζωτικό χώρο ανάδειξης του ανθρώπινου δυναμικού που θα στηρίξει και θα διαχειριστεί το θετικό μεταολυμπιακό περιβάλλον.

Οι νέοι που θα αποτελούν την ισχυρή ελληνική κοινωνία του αύριο, θα είναι εκπαιδευμένοι σε μια συνθήκη προσπάθειας της

υπέρβασης των ανισοτήτων και των περιχαράκωσεων. Γιατί αν οι μαθητές του σήμερα βιώσουν δικαιοσύνη και ισότητα ευκαιριών, αργότερα θα είναι πολίτες ικανοί να υπερβούν με θάρρος τους αντιαναπτυξιακούς τοπικισμούς και τα μικροσυμφέροντα!

Ο επόμενος προϋπολογισμός σ' αυτήν τη λογική πρέπει να στρέψει ακόμη περισσότερο τις δημόσιες επενδύσεις στην κατεύθυνση της δημιουργίας ενός νέου σχολικού / εκπαιδευτικού περιβάλλοντος γιατί στην πράξη με τη δική μας θεώρηση, το σχολικό / εκπαιδευτικό περιβάλλον, είναι και κοινωνικό περιβάλλον. Οι εκπαιδευτικοί πόροι είναι κοινωνικοί πόροι. Η κοινωνική μέριμνα είναι πρωτίστως μέριμνα δημιουργίας ικανών πολιτικών, βιώσιμων στο σύγχρονο ασύνορο οικονομικό περιβάλλον. Αυτή είναι μια βέβαιη εξέλιξη και δεν είναι πιθανότητα.

Η Κυβέρνηση, έχει ήδη διαμορφώσει ένα σύγχρονο και βιώσιμο οικονομικό περιβάλλον υποδοχής της νέας γενιάς. Με προβλήματα –πιθανόν να. Και με σχετική ανεργία, επίσης να. Αλλά όχι χωρίς διαρκή σύγκλιση με την προηγμένη πραγματικότητα των άλλων εταίρων.

Τα αποτελέσματα της επένδυσης στον αναπτυξιακό πόρο της παιδείας, θα είναι ορατά αμέσως μετά την ολοκλήρωση της νέας διεύρυνσης, οπότε και οι νέοι Έλληνες θα είναι έτοιμοι να γίνουν οι επικυρίαρχοι της ανάπτυξης στις νέες χώρες-μέλη, υπερβαίνοντας και ακυρώνοντας την αναπτυξιακή εσωστρέφεια, άρα και ανεργία των τελευταίων δεκαετιών. Αυτό είναι το μεγάλο δομικό πλεονέκτημα του φετινού Προϋπολογισμού.

Το δεύτερο στοιχείο του Προϋπολογισμού το οποίο αξίζει να προσεγγίσουμε ερμηνευτικά, είναι η ευαισθησία ως προς τις επενδύσεις που αφορούν τη συγκρότηση του ολυμπιακού περιβάλλοντος και ολακλώνουν το νέο πολιτισμικό περιβάλλον της ανταγωνιστικής Ελλάδας του 21ου αιώνα!

Ορισμένοι επιθυμούν να ερμηνεύσουν το 1,3 δισεκατομμύρια ευρώ, που προσανατολίζεται προς τις υποδομές της Ολυμπιάδας, ως τεχνητό ανάχωμα στην υλοποίηση άλλων περιφερειακών και κεντρικών υποδομών γενικής ωφελιμότητας.

Πρέπει αρχικά να πούμε ότι οι δαπάνες και οι επενδύσεις, που γίνονται για την προετοιμασία της Ολυμπιάδας, έχουν ανταποδοτικό χαρακτήρα και επ' ευκαιρία αυτής έχουν υλοποιηθεί και συνεχίζουν να υλοποιούνται πολλά έργα υποδομής όχι μόνο στην Αττική, αλλά και σε όλη την περιφέρεια, τα οποία ανεξάρτητα από τη διενέργεια των Ολυμπιακών Αγώνων βελτιώνουν την ποιότητα ζωής του Έλληνα πολίτη.

Εξάλλου, όσοι στρέφονται εναντίον των επενδυτικών προγραμμάτων των Ολυμπιακών Αγώνων δεν έχουν αναλογισθεί τα θετικά οικονομικά αποτελέσματα, που η επιτυχής διοργάνωσή τους θα επιφέρει στην ελληνική οικονομία.

Το πρώτο θετικό αποτέλεσμα της διοργάνωσης των Ολυμπιακών Αγώνων, το οποίο ήδη έχει καταστεί εμφανές, είναι στο θέμα της απασχόλησης. Έχουν δημιουργηθεί χιλιάδες νέες θέσεις εργασίας και αναμένεται να σημειωθεί μεγαλύτερη αύξηση μετά το 2004. Οι θέσεις αυτές δεν πρόκειται να χαθούν, γιατί σε συνάρτηση με τη γενικότερη δημοσιονομική πολιτική της Κυβέρνησης θα έχει δημιουργηθεί η βάση για τη διατήρησή της και την αύξηση της απασχόλησης.

Η δεύτερη θετική επιρροή των Ολυμπιακών Αγώνων θα σημειωθεί σίγουρα στην τουριστική κίνηση, γιατί είναι αναμφισβήτητο ότι μέσα από τη διεξαγωγή τους θα υπάρξει μία διεθνής προβολή της χώρας μας, η οποία θα προσελκύσει ένα μεγάλο αριθμό τουριστών. Αυτό το πλεονέκτημα δεν πρόκειται να μείνει ανεκμετάλλευτο μετά το τέλος της Ολυμπιάδας, καθώς με την αναβάθμιση της ποιότητας των παρεχόμενων τουριστικών υπηρεσιών, είμαι σίγουρος ότι θα μπορέσουμε να κρατήσουμε ένα σημαντικό αριθμό τουριστών και μετά το 2004.

Θα ήταν παράλειψη να μην αναφερθεί κανείς στο κοινωνικό όφελος. Επιγραμματικά θα αναφέρω μόνο ότι το Ολυμπιακό Χωριό, που κατασκευάζεται για να φιλοξενήσει τους αθλητές, πρόκειται μετά τους αγώνες να διατεθεί στον Οργανισμό Εργατικής Κατοικίας, όπου οι κατοικίες θα χρησιμοποιηθούν από τους δικαιούχους, οι οποίοι ήδη υποβάλλουν τις σχετικές αιτήσεις.

Κύριοι συνάδελφοι, πρέπει να κατανοήσουμε ότι θα υπάρξουν έσοδα από τους Ολυμπιακούς Αγώνες, έτσι ώστε να στα-

ματήσει η μίζερη συζήτηση αναφορικά με την ορθή ή όχι απόφαση της ανάληψής τους.

Ο ρυθμός αύξησης του Ακαθάριστου Εγχώριου Προϊόντος ενισχύεται λόγω της ολυμπιακής προετοιμασίας. Η αύξηση αυτή δεν θα σταματήσει μετά τους Ολυμπιακούς Αγώνες, γιατί θα έχουν δημιουργηθεί οι κατάλληλες προϋποθέσεις για τη διατήρηση των υψηλών ρυθμών οικονομικής ανάπτυξης.

Το θέμα των Ολυμπιακών Αγώνων είναι ένα θέμα, που μας αφορά όλους. Είναι μία πρόκληση, που μας παρουσιάζεται, ένα μεγάλο στόιχημα το οποίο θα κερδίσουμε και το οποίο θα έχει θετικά αποτελέσματα για την εθνική οικονομία, αλλά και για τον κάθε Έλληνα πολίτη.

Η Κυβέρνηση παρουσιάζει με τον Προϋπολογισμό του 2003 το έργο της, την πολιτική της και τους στόχους της για το μέλλον. Ο αναπτυξιακός χαρακτήρας και το κλίμα σταθερότητας και κοινωνικής συνοχής, που εκφράζει ο Προϋπολογισμός του 2003, δεν μπορεί να υποτιμηθεί ούτε να αλλοιωθεί παρ' όλες τις αξιόλογες προσπάθειες που καταβάλλει η Αξιωματική Αντιπολίτευση με τις πάγιες αμφισβητήσεις και τα ξεπερασμένα, κατά τη γνώμη μου, επιχειρήματά της.

Η Αντιπολίτευση με τον τρόπο, που πολιτεύεται, δεν έχει την πρόταση και δεν πείθει ότι μπορεί να αντιμετωπίσει τα προβλήματα της χώρας. Αν στην ανοδική πορεία της ελληνικής οικονομίας, που εκφράζεται και μέσα και από τον υπό ψήφιση Προϋπολογισμό, δεν θέλει να ακολουθήσει η Αντιπολίτευση, αυτό είναι δικό της πρόβλημα και όχι του ελληνικού λαού, ο οποίος αντιλαμβάνεται πως οτιδήποτε έχει να κάνει με τη βελτίωση της εθνικής οικονομίας αφορά και τη βελτίωση του εισοδήματος του κάθε Έλληνα πολίτη ξεχωριστά.

Κύριοι συνάδελφοι, πρέπει επιτέλους να αποφασίσουμε ποια Ελλάδα θέλουμε. Θέλουμε την Ελλάδα της γκρίνιας, της αμφισβήτησης, του αυτονόητου, της ανεργμίστισης δαιμονοποίησης και της συνωμοσιολογίας, που προσπαθεί να καταστήσει ως μόνο διαδίδσιμο πολιτικάντικο περιθώριο μία μερίδα του πολιτικού κόσμου; Εγώ πιστεύω πως όχι. Εμείς προσπαθούμε και θέλουμε μία Ελλάδα σταθερή και αδιαπραγμάτευτη εξελισσόμενη μέσα σε μία Ευρώπη που δεν θα αδικεί τα όνειρά μας.

Αν αντιληφθούμε όλοι μας τη σπουδαιότητα που έχει η ψηφοφορία του συγκεκριμένου Προϋπολογισμού για τη συνέχιση της ανοδικής οικονομικής πολιτικής πορείας της Ελλάδας και αν συνειδητοποιήσουμε την ευθύνη που μας δίνει η βουλευτική μας ιδιότητα απέναντι στον ελληνικό λαό που μας ψήφισε, είμαι σίγουρος ότι μπορούμε να παραμερίσουμε τα μικροπολιτικά παιχνίδια και να ενεργήσουμε για το καλό αυτού του τόπου με την υπερψήφιση του Προϋπολογισμού. Αυτός ο Προϋπολογισμός είναι ένα ακόμα βήμα για μία ισχυρή και ανεπτυγμένη Ελλάδα και γι' αυτόν το λόγο τον στηρίζω.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Βρεττός): Το λόγο έχει ο κ. Νικολόπουλος.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο Προϋπολογισμός αντανάκλα τα αδιέξοδα της κυβερνητικής πολιτικής που δεν δίνει δυστυχώς καμία αναπτυξιακή προοπτική, που δεν μπορεί να λύσει τα κοινωνικά προβλήματα που αντιμετωπίζει ο ελληνικός λαός.

Ασφαλώς, η απόκρυψη και η παραποίηση στοιχείων τον καθιστά αναξιόπιστο και απομακρύνει το χρόνο της οικονομικής και κοινωνικής σύγκλισης με τους κοινωνικούς μας εταίρους.

Κατά ατυχία, για τη χώρα μας, συγκυρία η οικονομική πολιτική δεν διαμορφώνεται από οικονομολόγους, αλλά από επικριτικούς. Τα εμφανιζόμενα οικονομικά αποτελέσματα είναι προϊόντα της δημιουργικής λογιστικής. Το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο εγκαίρως επεσήμανε στην Κυβέρνηση με τη γνωμοδότηση της 12ης Φεβρουαρίου του 2002 και με αφορμή το επικαιροποιημένο πρόγραμμα σταθερότητας της Ελλάδας 2001-2004 την έντονη αμφισβήτησή του για την ορθότητα των εμφανιζόμενων οικονομικών στοιχείων.

Η πορεία του δημόσιου χρέους είναι πλέον χαρακτηριστική περίπτωση εξαπάτησης του ελληνικού λαού. Είναι το υψηλότερο των υπόλοιπων δεκαεσσάρων μελών της Ευρωπαϊκής Ένω-

σης. Η Κυβέρνηση εμφάνιζε δημοσιονομικά πλεονάσματα και μας αποκαλούσε «Κασσάνδρες» επειδή δεν συμφωνούσαμε με τα λογιστικά της δημιουργήματα. Τώρα με τον Προϋπολογισμό που η ίδια κατέθεσε εγγράφως ομολογεί το έλλειμμα του Κρατικού Προϋπολογισμού. Το 2001 ήταν 4% του ΑΕΠ και το 2002 είναι 3,5% του ΑΕΠ. Οι παρεμβάσεις της EUROSTAT την υποχρέωσαν να παραδεχθεί ότι οι τελευταίοι προϋπολογισμοί ήταν ελλειμματικοί και όχι πλεονασματικοί όπως καυχόνταν. Τελικά αποδείχθηκε ότι το χρέος αυξήθηκε σημαντικά την τελευταία τριετία από 143,6 δισεκατομμύρια ευρώ σε 165,8 δισεκατομμύρια ευρώ.

Όσον αφορά τα έσοδα για το έτος 2002 εκτιμάται ότι θα αυξηθούν κατά 6,6% σε σχέση με τα αντίστοιχα έσοδα του 2001. Τα καθαρά έσοδα αυξήθηκαν κατά 3,9% έναντι πρόβλεψης 5,1%.

Όσον αφορά τις επιμέρους κατηγορίες εσόδων παρατηρούνται τα εξής:

Οι άμεσοι φόροι παρουσιάζουν αύξηση 8,9% έναντι πρόβλεψης 7,6%. Πρέπει να τονιστεί εδώ ότι η αύξηση αυτή προήλθε κυρίως από την αύξηση των άμεσων φόρων προηγούμενων οικονομικών ετών. Παρουσιάζουμε, λοιπόν, αύξηση 62,5% έναντι πρόβλεψης 18,8% και από την αύξηση της φορολογίας των φυσικών προσώπων που αφορά κυρίως μισθωτούς και συνταξιούχους παρουσιάζει αύξηση 7,9% έναντι πρόβλεψης 5,9%.

Οι έμμεσοι φόροι παρουσιάζουν αύξηση 6,7% έναντι πρόβλεψης 6%. Και στην κατηγορία αυτή πρέπει να σημειωθεί ότι στην αύξηση συνέβαλαν οι φόροι προηγούμενων οικονομικών ετών που από πρόβλεψη 258 εκατομμύρια ευρώ ανήλθαν σε 585 εκατομμύρια ευρώ, ενώ αντίθετα παρουσιάζουν μείωση οι φόροι συναλλαγών.

Μιας και μιλάμε για φορολογία η Κυβέρνηση οφείλει κυρίες και κύριοι συνάδελφοι να προσφέρει ένα γενναίο αφορολόγητο ποσό στις οικογένειες με τέσσερα παιδιά και πάνω.

Ουσιαστικά όλα τα επίσημα στοιχεία διεκτραγωδούν τη φθίνουσα πορεία της ελληνικής οικογένειας. Η απώλεια εσόδων από μερικές χιλιάδες Ελλήνων πολυτέκνων φαντάζει ασήμαντη μπροστά στην εθνική υπόθεση του δημογραφικού προβλήματος.

Ως παρατηρήσεις τώρα μπορώ να αναφέρω τα εξής: Τα καθαρά έσοδα του 2002, μη συμπεριλαμβανομένων των φόρων προηγούμενων οικονομικών ετών, αυξήθηκαν κατά 1,4%, έναντι πρόβλεψης 4,7%, δηλαδή υπερεκτιμήθηκαν κατά 3,3 ποσοστιαίες μονάδες.

Η θέση της Κυβέρνησης για τη θετική εξέλιξη των εσόδων, ότι οφείλεται δηλαδή στο ρυθμό ανάπτυξης της οικονομίας, καταρρίπτεται αφού η αύξηση προέρχεται κυρίως από την αύξηση φόρων προηγούμενων οικονομικών ετών.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει η Δ' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΑΝΝΑ ΜΠΕΝΑΚΗ-ΨΑΡΟΥΔΑ**)

Οι προβλέψεις της Κυβέρνησης στην αύξηση της φορολογίας φυσικών προσώπων -7,9% έναντι πρόβλεψης 5%- ξεπέρασαν τις προβλέψεις της με αποτέλεσμα τη φορολογική αφαίμαξη των ασθενέστερων οικονομικά εισοδηματικών τάξεων.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι σύμφωνα με τα παραινείσματα στοιχεία της σελίδας 84 που αναφέρεται στη σχέση του κατά κεφαλήν περιφερειακού Ακαθάριστου Εγχώριου Προϊόντος προς το αντίστοιχο της Ευρωπαϊκής Ένωσης παρατηρείται κατά την περίοδο 1988-1999 σημαντική επιδείνωση της περιφερειακής κατανομής του εισοδήματος. Οι διαπεριφερειακές ανισότητες επιδεινώνονται.

Από τον πίνακα 3.6 προκύπτει ότι η βελτίωση του ΑΕΠ στις πλέον αναπτυγμένες περιοχές της χώρας, Αττική, Αιγαίο, Στερεά Ελλάδα παρουσιάζει σημαντική αύξηση σε σύγκριση με τις ασθενέστερες οικονομικές περιοχές.

Ενδεικτικά αναφέρεται ότι η σχέση του κατά κεφαλήν ΑΕΠ της Ευρωπαϊκής Ένωσης των δεκαπέντε, από 61% το 1989 ανήλθε σε 77% το 1999, ενώ της Πελοποννήσου μειώθηκε από 58% σε 55% την αντίστοιχη περίοδο.

Στην κατάσταση αυτή οδήγησε η πλήρης εγκατάλειψη της υπαίθρου με τις καθυστερήσεις των έργων υποδομής και των διαρθρωτικών αλλαγών στη γεωργία.

Κλείνοντας, περιορίζομαι στο να υπενθυμίσω μερικά από τα οικονομικά στρατηγήματα και μεγέθη που αποτελούν τον «καθρέφτη» της εθνικής οικονομίας και αρκούν για να πεισθεί και ο πλέον «άπιστος Θωμάς» ότι η Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ παραπλανούσε τον ελληνικό λαό και του παρουσίαζε χαλκευμένα στοιχεία.

Τα στοιχεία της EUROSTAT, οι επιδόσεις στα προβλήματα του πληθωρισμού και της ανταγωνιστικότητας δεν είναι στοιχεία συμβατά με τις ευρύτερες εξελίξεις. Η δημοσιονομική εξυγίανση είναι μία απάτη, που ωραιοποιεί η Κυβέρνηση με αναξιόπιστα στοιχεία. Οι οργανισμοί και οι επιχειρήσεις του δημόσιου τομέα παράγουν νέα ελλείμματα, που καταγράφονται σαν επενδυτικά κεφάλαια. Οι εκτεταμένες ζημιές στην Ολυμπιακή, στον ΟΣΕ, στις αστικές συγκοινωνίες, η χρεοκοπία της ΑΤΕ και οι αποτυχημένες επενδύσεις του ΟΤΕ σε Ρουμανία, Αρμενία και Σερβία είναι χαρακτηριστικά μεγέθη και όμως απουσιάζουν από τον Προϋπολογισμό.

Ο νέος Προϋπολογισμός δεν προωθεί σωστά την αναδιανομή του πλούτου, απεναντίας επιβαρύνει με νέους φόρους τις χαμηλές εισοδηματικές τάξεις. Καθυστερούν απελπιστικά οι διαρθρωτικές αλλαγές στη Δημόσια Διοίκηση, στη φορολογία και στις ιδιωτικοποιήσεις.

Μετά από όλα αυτά, πιστεύω ότι επήλθε το πλήρωμα του χρόνου και ο τόπος πρέπει να απαλλαγεί από μία Κυβέρνηση, η οποία έχει ανυψώσει το ψέμα και την παραπληροφόρηση σε ύψιστο πολιτικό λειτουργήμα. Παρά ταύτα, δεν μπορώ παρά να θαυμάσω τον κύριο Υπουργό Οικονομίας και Οικονομικών για το θράσος του να εμφανίσει έναν Προϋπολογισμό ο οποίος αποδεικνύει το μέγεθος των μεθοδεύσεων του για την απόκρυψη της πραγματικότητας και την παραπλάνηση τόσο του Κοινοβουλίου, όσο και του ελληνικού λαού.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η Ελλάδα έχει ανάγκη από ένα δυναμικό αναπτυξιακό άλμα. Η Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ το μόνο που έκανε για το αύριο είναι να το φορτώσει με καινούρια σοβαρά προβλήματα. Αυτό αποκαλύπτει και ο τελευταίος Προϋπολογισμός.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)
ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Ο κ. Μακρυπιδής έχει το λόγο.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΜΑΚΡΥΠΙΔΗΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, για να μπορέσουμε να αξιολογήσουμε και να κρίνουμε σωστά τον Προϋπολογισμό του έτους 2003, θα πρέπει, κατά τη γνώμη μου, πρώτα και κύρια να προσδιορίσουμε το οικονομικό περιβάλλον στο οποίο βρισκόμαστε.

Είναι γεγονός -και όλοι το έχουν ομολογήσει- ότι η διεθνής συγκυρία χαρακτηρίζεται και από ύφεση και από στασιμότητα, και σε παγκόσμιο και σε ευρωπαϊκό επίπεδο. Αυτά μοιραία επηρεάζουν και τη χώρα μας, και έχουμε μια ανοικτή οικονομία. Αυτά τα στοιχεία δεν μπορούμε να τα παραβλέψουμε όταν θέλουμε να κρίνουμε σωστά και να αξιολογήσουμε τον Προϋπολογισμό.

Όταν μιλάμε για προϋπολογισμό, τι εννοούμε; Προφανώς, τα δύο κύρια χαρακτηριστικά του, τα δύο κύρια μεγέθη του που είναι τα έσοδα και οι δαπάνες. Θα κάνω μια προσπάθεια να προσεγγίσω το σκέλος, των εσόδων και κυρίως των φορολογικών εσόδων.

Αγαπητοί συνάδελφοι, έχουμε ή δεν έχουμε για τέταρτη συνεχόμενη χρονιά φορολογικές ελαφρύνσεις και κυρίως για τα αδύναμα οικονομικά και κοινωνικά στρώματα; Έχουμε ή δεν έχουμε για τέταρτη συνεχόμενη χρονιά μέτρα υπέρ των μισθωτών, των συνταξιούχων, των αγροτών, των μικρομεσαίων εμπορών, βιοτεχνών, επαγγελματιών και φυσικά και υπέρ των επιχειρήσεων; Ήδη ολοκληρώνεται η φορολογική μεταρρύθμιση που δημιουργεί ένα νέο, σύγχρονο, ανταγωνιστικό φορολογικό περιβάλλον και ένα καινούριο φορολογικό σύστημα, που ανταποκρίνεται και στον αναδιανεμητικό, αλλά και στον αναπτυξιακό του ρόλο.

Ενδεικτικά θα αναφέρω τα εξής: για μισθωτούς και συνταξιούχους; Επέρχεται αύξηση του αφορολογήτου ορίου για μία τετραμελή οικογένεια με έναν εργαζόμενο στο ύψος των 12.000

ευρώ, (δηλαδή ξεπερνάει τα 4.000.000. δραχμές). Για μία πενταμελή οικογένεια με έναν εργαζόμενο, το ύψος αφορολόγητου ορίου είναι στα 20.000 ευρώ, (δηλαδή κοντά στα 7.000.000 δραχμές). Για μία τετραμελή οικογένεια, που είναι η αντιπροσωπευτική οικογένεια στη χώρα μας, με δύο εργαζόμενους, το αφορολόγητο όριο είναι στα 22.000 ευρώ, (δηλαδή γύρω στα 7.500.000. δραχμές).

Όλα αυτά σημαίνουν ότι το 75% των μισθωτών και συνταξιούχων της χώρας θα είναι πλέον αφορολόγητο. Δηλαδή, δύο εκατομμύρια διακόσιες πενήντα χιλιάδες φορολογούμενοι μισθωτοί και συνταξιούχοι δεν είναι υποχρεωμένοι σε καμία φορολογική επιβάρυνση. Και επειδή άκουσα από πολλούς για κοινωνική πολιτική, για ευαισθησία, για στήριξη πολυτέκνων οικογενειών κλπ. θα σας πω το εξής: Από τις τριακόσιες δέκα χιλιάδες οικογένειες με πάνω από τρία παιδιά που φορολογούνταν μέχρι σήμερα, με τις νέες φορολογικές ρυθμίσεις θα απαλλάσσονται οι διακόσιες ενενήντα πέντε χιλιάδες. Αποδεικνύονται έτσι ποιά είναι πραγματικά η κοινωνική πολιτική στήριξη της πολύτεκνης οικογένειας.

Για τους μικρομεσαίους. Αυξάνεται το αφορολόγητο όριο, καταργείται ο λογιστικός προσδιορισμός των καθαρών κερδών για πρώτη φορά. Αναγνωρίζεται η μεταφορά ζημιάς των εμπορικών επιχειρήσεων για πρώτη φορά. Εξαιρείται από το τεκμήριο δαπάνης η αγορά μηχανολογικού εξοπλισμού για πρώτη φορά. Ουσιαστική μείωση του φόρου κληρονομιάς για να διευκολυνθεί η διαδοχή των μικρομεσαίων επιχειρήσεων στους απογόνους. Δίνεται η δυνατότητα διαγραφής δεδουλευμένων επισφαλών απαιτήσεων για πρώτη φορά. Εισάγονται δυο συντελεστές αποσβέσεως για επιχειρήσεις. Γίνεται η μείωση συντελεστή φορολόγησης των μικρομεσαίων επιχειρήσεων από 35% σε 25%. Όλα αυτά γίνονται για πρώτη φορά, για τους μικρομεσαίους που είναι ο δεύτερος σημαντικός πυλώνας της κοινωνίας μας.

Για τους αγρότες καταργείται η υποχρέωση θεώρησης μισθωτηρίων για ποσό ενοικίου μέχρι 400.000 το χρόνο. Εξαιρείται από το τεκμήριο ολόκληρο το ποσό της δαπάνης για αγορά γεωργικού εξοπλισμού άρδευσης της γεωργικής εκμετάλλευσης. Γεωργικές επιχειρήσεις εξαιρούνται από τον λογιστικό προσδιορισμό του καθαρού κέρδους. Όλα αυτά είναι κοινωνική πολιτική και για τους μισθωτούς, και για τους συνταξιούχους, για τους μικρομεσαίους και για τους αγρότες.

Για τις επιχειρήσεις γίνεται μείωση του συντελεστή από 40% με 45% που κινούνταν στις αρχές της δεκαετίας του '90 και κυμαίνεται τώρα στο 35% με 37,5%. Αυτό είναι αναπτυξιακή πολιτική.

Διερωτώνται εύλογα πολλοί κυρίως από την Αξιωματική Αντιπολίτευση πως είναι δυνατόν να έχουμε φορολογικές ελαφρύνσεις για τέταρτη συνεχόμενη χρονιά, να προβαίνουμε σε αυξημένες κοινωνικές δαπάνες και παροχές και συγχρόνως να έχουμε αυξημένα φορολογικά έσοδα. Δεν τετραγωνίσουμε τον κύκλο, αλλά η απάντηση είναι απλή, αρκεί κάποιος να αποβάλει τη στεία αντιπολιτευτική τους διάθεση και τότε θα δουν ότι έχουμε πετύχει άλματα στην διεύρυνση φορολογικής βάσης.

Το 1992 ο αριθμός των φορολογουμένων ήταν δύο εκατομμύρια εξακόσιες πενήντα πέντε χιλιάδες. Το 2002 ο αριθμός των φορολογουμένων ανήλθε σε πέντε εκατομμύρια τετρακόσιες πενήντα χιλιάδες. Υπερδιπλασιάστηκε η διεύρυνση της φορολογικής βάσης. Δημιουργήσαμε υγιή και σταθερά φορολογικά έσοδα. Με διεύρυνση της φορολογικής βάσης και όχι με νέους φόρους και κύρια στην έμμεση φορολογία όπως ήταν η πεπατημένη για δεκαετίες.

Η ανάπτυξη της οικονομίας μας παράγει περισσότερο πλούτο που σημαίνει ότι με λιγότερα φορολογικά μέτρα αυξάνονται τα φορολογικά έσοδα.

Μια κουβέντα μόνο θα πω για το σκέλος των δαπανών του Προϋπολογισμού. Προχωρούμε σε μείωση των καταναλωτικών δαπανών και σε ποσοστό -7,8%. (Αυτό σημαίνει νοικοκύρεμα του κράτους). Αύξηση των κοινωνικών δαπανών για επιχορηγήσεις ασφαλιστικών ταμείων 19%, για την παιδεία 6%, για την υγεία 6,7% για την γεωργία 12,6%, για να στελεχωθούν και εξοπλιστούν τα μεγάλα νοσοκομεία τόσο στην περιφέρεια όσο και

στο λεκανοπέδιο, για να στελεχωθούν και να λειτουργήσουν χιλιάδες ολοήμερα σχολεία πρωτοβάθμιας και δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης, για να καλυφθούν οι ανάγκες των ογδόντα πέντε χιλιάδων νεοεισαγόμενων στην τριτοβάθμια εκπαίδευση. Αυτή είναι η κοινωνική πολιτική.

Για να κρίνουμε αγαπητοί συνάδελφοι και να αξιολογήσουμε τον Προϋπολογισμό που συζητάμε σήμερα, θα πρέπει να συγκρίνουμε τους αντίστοιχους προϋπολογισμούς επί κυβερνήσεων της Νέας Δημοκρατίας που ευτυχώς για τη χώρα μας και το λαό τελευταία περίοδος διακυβέρνησης ήταν το '90-'93 και όχι το '74-'81 που άκουσα από τον κ. Παυλόπουλο προηγουμένως, εκτός κι αν ντρέπεται για την περίοδο '90-'93.

Τι φορολογική πολιτική είχαμε τότε; Για μισθωτούς και συνταξιούχους...

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Κύριε συνάδελφε, ο χρόνος σας τελείωσε.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΜΑΚΡΥΠΙΔΗΣ: Τελειώνω κυρία Πρόεδρε. Για τους μικρομεσαίους που σήμερα κάποιοι χύνουν κροκοδείλια δάκρυα είχαμε 35% φορολογική επιβάρυνση με τον ν. 2065/92. Είχαμε αύξηση της έμμεσης φορολογίας με 50 δραχμές τα καύσιμα. Από ποιους; Από το team της οικονομικής πολιτικής τότε, το trio μπλεκάντο, τους Μάνο, Παλαιοκρασά και Ανδριανόπουλο, το πιο ακραίο νεοφιλελεύθερο οικονομικό team που πέρασε από τη χώρα μας. Γι' αυτό κάποιοι ντρέπονται να μιλήσουν για την οικονομική πολιτική αυτής της τετραετίας.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Κύριε συνάδελφε, παρακαλώ, μην με υποχρεώσετε να σας αφαιρέσω το λόγο.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΜΑΚΡΥΠΙΔΗΣ: Τελειώνω κυρία Πρόεδρε.

Είχαμε πληθωρισμό της τάξεως του 18% και 20%, ενώ σήμερα μας λένε ότι έχουμε υψηλό πληθωρισμό 3,5%.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Ευχαριστούμε πολύ κύριε Μακρυπίδη. Παρακαλώ να έρθει στο Βήμα ο κ. Χουρμουζιάδης.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΜΑΚΡΥΠΙΔΗΣ: Τελειώνω σε μισό λεπτό.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Μόνο μια λέξη σας παρακαλώ.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΜΑΚΡΥΠΙΔΗΣ: Άκουσα από τον εισηγητή της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης ένα ντελίριο μηδενισμού, δημαγωγίας και καταστροφολογίας που ξεπέρασε...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Ευχαριστούμε πολύ, κύριε Μακρυπίδη.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΜΑΚΡΥΠΙΔΗΣ: Τελειώνω, κυρία Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Μα, δεν θα γίνει εξαίρεση σε σας. Σας παρακαλώ. Ο κ. Χουρμουζιάδης ανέβηκε στο Βήμα.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΜΑΚΡΥΠΙΔΗΣ: Νόμιζε ότι βρίσκεται ακόμα στην TV και ξέχασε ότι είναι στη Βουλή.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Ευχαριστούμε πολύ, κύριε Μακρυπίδη. Μην με υποχρεώσετε να διακόψω το μικρόφωνο.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΜΑΚΡΥΠΙΔΗΣ: Θα τελειώσω, κυρία Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Όχι δεν θα τελειώσετε. Θα κατεβείτε από το Βήμα. Σας παρακαλώ πάρα πολύ. Δεν θα κάνω εξαιρέσεις.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΜΑΚΡΥΠΙΔΗΣ: Δεν θέλω εξαίρεση, κυρία Πρόεδρε. Μπορούσα να ζητήσω το λόγο επί προσωπικού όταν με προσέβαλε. Μια απάντηση θέλω να δώσω τώρα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Να τον ζητούσατε εάν είχατε την εντύπωση ότι υπήρχε προσωπικό θέμα. Παρακαλώ τελειώνετε.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΜΑΚΡΥΠΙΔΗΣ: Ειλικρινά μόνο για μισό λεπτό, κυρία Πρόεδρε.

Εμείς, αγαπητοί συνάδελφοι, Βουλευτές του ΠΑΣΟΚ, δημιουργήματα των κοινωνικών αγώνων λέμε σ' αυτόν και στους όμοιούς του ότι έστω και την τελευταία στιγμή η Νέα Δημοκρατία αν ανταποκριθεί τουλάχιστον στον θεσμικό της ρόλο, στο ρόλο της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης, γιατί άλλη θέση δεν βλέπω να της δίδει ο λαός για πολλά χρόνια, ακόμη.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Ο κ. Χουρμουζιάδης έχει το λόγο.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΧΟΥΡΜΟΥΖΙΑΔΗΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο Προϋπολογισμός σε πρώτη ανάγνωση είναι ένα πληκτικό σχεδόν κείμενο που το αποτελούν αριθμοί που παραπέμπουν σε ποσότητες χρημάτων, πολύ σπάνια συγκεκριμένες και ειλικρινείς. Τις πιο πολλές φορές αόριστες και πλασματικές. Για τους αριθμούς, την αοριστία και την πλασματικότητα τους μίλησαν και θα μιλήσουν άλλοι. Εγώ θα ήθελα απλώς να υπενθυμίσω πως μια δεύτερη ανάγνωση του Προϋπολογισμού μας οδηγεί στις αιτίες που επιβάλλουν και την αοριστία και την ανεπικρίνεια των αριθμών που συνθέτουν αυτόν τον Προϋπολογισμό.

Θα επιχειρήσω επίσης μια απλή αναφορά στις συνέπειες που έχουν η αοριστία και η ανεπικρίνεια της δημιουργικής λογιστικής όλων των προϋπολογισμών στον πολιτισμό και στην παιδεία, λέξεις που φαίνεται να λείπουν από το κοινοβουλευτικό λεξιλόγιο του Υπουργού του κ. Χριστοδουλάκη. Και αυτό φυσικά είναι πολύ εύκολο να το κάνει ο οποιοσδήποτε αρκεί να διαβάσει προσεκτικά τις ποσότητες που προανέφερα, να τις προβάλει πάνω στις νεοφιλελεύθερες και ψευδοκεϋνσιανές επιλογές με βάση τις οποίες αυτές οι ποσότητες και οι αριθμοί διαμορφώνονται. Και εννοώ πάντα τις επιλογές εκείνες που θεσμοποιούνται ως πολιτικοοικονομικές αξίες του Μάαστριχτ, τις οικονομικές αξίες που επιβάλλονται κάτω από τις απαιτήσεις του σύγχρονου καπιταλισμού και των εσωτερικών κρίσεων που αυτός παράγει. Και εννοώ τις αξίες του ανταγωνισμού, της ελεύθερης αγοράς και της μονόπλευρης ανάπτυξης που υπονομεύουν το κοινωνικό κράτος.

Ταυτόχρονα, επιβάλλουν μεταρρυθμίσεις στο όνομα των σταθεροποιητικών συμφώνων, στο όνομα μιας απάνθρωπης παγκοσμιοποίησης και τέλος στο όνομα του κέρδους των μεγάλων μονοπωλίων. Επίσης, οδηγούν τον εργαζόμενο στο έλεος της ανεξέλεγκτης ιδιωτικής δραστηριότητας με το πρόσχημα της διασφάλισης των δικαιωμάτων του στους τομείς της εκπαίδευσης, της υγείας, της εργασίας και της κοινωνικής ασφάλισης.

Όλη αυτή η κατάσταση που αποτελεί το θεωρητικό θεμέλιο του Προϋπολογισμού, όταν την ερμηνεύσουμε και την αναλύσουμε προσεκτικά -γιατί δεν διατυπώνεται μόνο με συγκεκριμένους αριθμούς αλλά και με μια πολιτική λογική με βάση την οποία κατανέμονται οι αριθμοί- θα διαπιστώσουμε εύκολα ότι οδηγεί στη συγκρότηση ενός νέου πολιτισμού και μιας νέας παιδείας που και τα δύο ως άκρες κοινωνικές κατηγορίες είτε παραμένουν στάσιμες και παραμερίζονται από άλλες προτεραιότητες, όπως παραδείγματος χάρη τους εξοπλισμούς, είτε υποκύπτουν στις ανάγκες της παγκοσμιοποίησης. Έτσι, τόσο οι διαχρονικές αξίες όσο και οι καθημερινές κατακτήσεις που συνιστούν αυτές τις κατηγορίες χάνουν το περιεχόμενό τους και μετατρέπονται σε φθηνά εμπορεύματα.

Ο πολιτισμός, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ως ένα σύνθετο σύστημα ούτε προβάλλεται ούτε χρηματοδοτείται, έτσι ώστε να λειτουργήσει για το όφελος του ελεύθερου χρόνου της σωστής ψυχαγωγίας, της πλατιάς και σύγχρονης ενημέρωσης, της αναπαραγωγής του εργαζόμενου ανθρώπου εν τέλει. Ο Προϋπολογισμός του 2003 με την υπολανθάνουσα κοινωνική του φιλοσοφία ταυτίζει τον πολιτισμό με τους Ολυμπιακούς Αγώνες και στις πιο πολλές περιπτώσεις με τη γενικώς εννοούμενη καλλιτεχνική παραγωγή. Τον υποκαθιστά με την ιδεολογία του εθελοντισμού. Τον μετατρέπει σε κατασκευαστικό κίνητρο. Τέλος, αφαιρεί τη λαϊκή αναπαραγωγική του δυναμική μετατρέποντάς το στο γνωστό άφυλο διαφημιστικό ζεύγος, το Φόιβο και την Αθηνά, ζεύγος που χωρίς να παραπέμπει στους συμβολισμούς της αρχαίας ελληνικής τέχνης αποτελεί ωστόσο ένα χιουμοριστικό και χαριτωμένο καρτούν.

Όσον αφορά τη νέα παιδεία της Ευρωζώνης, αυτή προβάλλεται στον ελληνικό λαό της εργασίας και του ανανταπόδοτου μόχθου σαν το νέο μετανεωτερικό κεκτημένο με τα ψευδώνυμα «κοινωνία της πληροφορίας» και «κοινωνία της γνώσης». Αν πλησιάσουμε όμως τους αριθμούς, θα δούμε ότι η πληροφορία ούτε υποστηρίζεται ως συγκεκριμένη εκπαιδευτική πολιτική

από την Κυβέρνηση με υψηλές χρηματοδοτήσεις ούτε προστατεύεται ως αντικειμενική τεχνολογική κατάρτιση της δημοκρατίας με αναβαθμιστικές νομοθεσίες. Απλώς, εγκαταλείπεται και αυτή στην περιπέτεια της αγοράς και συρρικνώνεται στον τομέα της ενημέρωσης με τον τρόπο που αυτή παράγεται κάτω από τις σκοπιμότητες των μεγάλων επιχειρήσεων, τις αδιαφανείς διαπλοκές και την αδηφαγία του κέρδους.

Η γνώση τυποποιείται και αυτή βάνουσα μέσα στα πλαίσια μιας αγχωτικής εκπαίδευσης που κάθε τόσο προπηλακίζεται από τους πειραματισμούς μιάς πρόχειρης μεταρρύθμισης. Παράλληλα, η χρηματοδοτική φροντίδα της Κυβέρνησης όλο και υποβαθμίζεται σε ποσοστά που θα έπρεπε να φέρνουν δάκρυα στα μάτια των στελεχών της Κυβέρνησης που ως νεολαίοι απαιτούσαν κάτω από τα γκλόμπς της Αστυνομίας το 15% για την εκπαίδευση.

Τέλος, η περιφρόνηση που εκδηλώνεται από αυτόν τον ίδιο τον Προϋπολογισμό τόσο προς τον πολιτισμό όσο και προς την παιδεία προκύπτει ως συμπέρασμα από τα ποσά που διαθέτει για την αγορά όπλων, για την αγορά και την ανανέωση των εξοπλιστικών προγραμμάτων της χώρας, με άλλα λόγια για την ανανέωση της λογικής του πολέμου, μιας λογικής που, όσο και αν προβάλλεται από την Κυβέρνηση ως ζωτική ανάγκη της Εθνικής Άμυνας, δεν παύει να συνιστά σε τελευταία ανάλυση μία κουλτούρα αναχρονιστικής βαρβαρότητας. Γιατί με όποιον τρόπο και αν προσεγγίσουμε τη σχετική επιχειρηματολογία των εξοπλιστικών προγραμμάτων, τα όπλα και ο πόλεμος που αυτά εξυπηρετούν δεν χάνουν το κεντρικό τους νόημα που είναι ο θάνατος.

Και με το θάνατο -και μάλιστα τον εκσυγχρονισμένο θάνατο- δεν μπορεί βέβαια να συγκατοικήσει ούτε ο πολιτισμός, ούτε η παιδεία. Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Το λόγο έχει ο κ. Λεβογιάννης.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΛΕΒΟΓΙΑΝΝΗΣ: Κυρία Πρόεδρε, κύριοι συνάδελφοι, ο Προϋπολογισμός του 2003 συζητείται ιδιαίτερα σε μία σημαντική στιγμή για τη χώρα μας, την ώρα που η Ελλάδα σημειώνει μία σπουδαία εθνική επιτυχία, μια επιτυχία που έρχεται ύστερα από μία μακρά περίοδο έντασης και δυσκολιών στην περιοχή, μια περίοδο στασιμότητας ιδιαίτερα στην υπόθεση του Κυπριακού. Σήμερα πλέον όλα είναι διαφορετικά. Είναι μία καινούρια ημέρα, ένα καινούριο ξεκίνημα, σε ένα δύσκολο βέβαια δρόμο, αλλά ευθύ, φωτεινό, με ξεκάθαρους στόχους και με σταθερό οδόστρωμα την ίδια την ένταξη της Κύπρου στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Το Κυπριακό πλέον αποκτά μία δυναμική που δεν είχε. Δεν είναι τώρα ένα πρόβλημα αδιέξοδο χωρίς φως στον ορίζοντα. Η «χαμηλών τόνων» εξωτερική μας πολιτική αναμφισβήτητα έχει αλλάξει τα πράγματα στην περιοχή μας, έχει οδηγήσει σε σημαντικές βελτιώσεις, έχει αποτρέψει κρίσεις και θα έχει σίγουρα θετικές επιδράσεις στην ανάπτυξη, στην οικονομία, στον τουρισμό και σε άλλους τομείς. Ίσως δεν είναι μακριά η μέρα που θα μπορέσει η χώρα μας να προχωρήσει ακόμη και στη μείωση των αμυντικών της δαπανών.

Την ίδια, βέβαια, ώρα που αυτά συμβαίνουν εδώ, το διεθνές οικονομικό περιβάλλον υφίσταται τις αρνητικές επιπτώσεις της διεθνούς αβεβαιότητας και της μεγάλης επιβράδυνσης που παρατηρείται ιδιαίτερα στις χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Παρ' όλα αυτά, αυτός ο προϋπολογισμός έχει τα χαρακτηριστικά της καλής πορείας της ελληνικής οικονομίας. Η χώρα μας αποτελεί εξάιρεση στις χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης σε σχέση με την ανάπτυξη. Οι ευνοϊκές τάσεις στην οικονομία επισημαίνονται ιδιαίτερα τόσο στις αξιολογήσεις των πρόδρομων δεικτών οικονομικής συγκυρίας και κλίματος, που καταρτίζουν δύο έγκυροι διεθνείς οργανισμοί, (ΟΟΣΑ και EUROSTAT) όσο και στην υποβληθείσα πρόσφατα στη Βουλή ενδιάμεση έκθεση του διοικητή της Τράπεζας της Ελλάδος.

Κατά το 2003 η εκατοστιαία μεταβολή του ρυθμού ανάπτυξης της ελληνικής οικονομίας ήταν στο 3,8% έναντι 1,7% για τις ανεπτυγμένες βιομηχανικά χώρες και μόνο 0,8% για τις χώρες της Ευρωζώνης. Χάρη στο δυναμισμό που έχει αποκτήσει η ελληνική οικονομία, προσδοκάται ότι και κατά το 2003 θα σημειωθεί και νέα άνοδος του ρυθμού ανάπτυξης κατά 3,7%, ενώ άνοδος

επίσης αναμένεται και για τις χώρες της ζώνης του ευρώ, οι οποίες άλλωστε είναι και οι βασικοί εμπορικοί μας εταίροι.

Η ανεργία είναι μεγάλο πρόβλημα, από τα μεγαλύτερα της χώρας μας, βέβαια και των άλλων χωρών της Ευρωπαϊκής Ένωσης, μειώθηκε όμως το τρέχον έτος σε μονοψήφιο αριθμό και συνεχίζει να έχει καθοδική πορεία με βάση και τις προσπάθειες που καταβάλλει η χώρα μας. Η ανεργία πλήττει κύρια τις νέες γενιές, τον ενεργό πληθυσμό και γι' αυτό είναι θέμα ευαισθητο, θέμα που έχει επιπτώσεις στην ελληνική οικογένεια και συνεπώς στην κοινωνία ολόκληρη. Και είναι αναγκαίο να δοθεί προτεραιότητα για την καταπολέμησή της. Η αύξηση των θέσεων εργασίας σε πενήντα χιλιάδες είναι μία βάση σε αυτήν τη δύσκολη υπόθεση. Όμως απαιτείται να συνεχιστεί η αποκλιμάκωση της ανεργίας και να ενταθεί η προσπάθεια το επόμενο διάστημα. Πρέπει να επιδιώξουμε να προσεγγίσουμε σε μέση φάση τον ευρωπαϊκό μέσο όρο. Στο χρόνο που φεύγει προωθήθηκαν και υλοποιούνται ουσιαστικά τρεις μεγάλες μεταρρυθμίσεις, η ασφαλιστική μεταρρύθμιση, η φορολογική μεταρρύθμιση, η θέσπιση νέου πλαισίου για το νοικοκύρεμα των κρατικών δαπανών και των δαπανών των ΔΕΚΟ. Γι' αυτές τις μεγάλες μεταρρυθμίσεις, ο προϋπολογισμός προβλέπει επαρκή χρηματοδότηση και δίνει προτεραιότητα σε κρίσιμους τομείς της κοινωνίας με συγκεκριμένες δεσμεύσεις πόρων και αποτελεσμάτων.

Η νέα φορολογική μεταρρύθμιση που πρόσφατα και έγκυρα ψηφίστηκε, αποτελεί σημαντικότερη τομή στο φορολογικό σύστημα. Με βάση αυτή τη μεταρρύθμιση αναμένεται να κριθούν ως απολύτως αφορολόγητες τέσσερα εκατομμύρια εκατό χιλιάδες φορολογικές δηλώσεις από τα πενήντα εκατομμύρια που είναι συνολικά. Μόνο το ένα κόμμα τέσσερα εκατομμύρια θα φορολογηθούν, δηλαδή τα τρία τέταρτα δεν θα φορολογηθούν.

Στην προσπάθεια αντιμετώπισης του δημογραφικού προβλήματος της χώρας μας –δυσάρεστου προβλήματος όσο και δύσκολου– τόσο ο προϋπολογισμός όσο και η φορολογική μεταρρύθμιση συμβάλλουν στην εντεινόμενη προσπάθεια αντιμετώπισής του.

Με τις νέες φορολογικές ρυθμίσεις ενισχύονται οι οικογένειες με τρία παιδιά και πάνω, με γενναίες μάλιστα απαλλαγές. Μία οικογένεια με τρία παιδιά και πάνω και έναν εργαζόμενο γονιό έχει αφορολόγητο εισόδημα μέχρι 20.000 ευρώ, με δύο δε εργαζόμενους γονείς έχει 30.000 ευρώ. Επίσης, αυξάνεται το αφορολόγητο εισόδημα κατά 1.000 ευρώ για κάθε παιδί στις οικογένειες που έχουν πάνω από τρία παιδιά. Ρυθμίσεις βέβαια γίνονται και για οικογένειες με ένα και δύο παιδιά που αυξάνεται το αφορολόγητο κατά 1.000 ευρώ ανά παιδί.

Υπάρχουν στη χώρα μας διακόσιες εβδομήντα χιλιάδες οικογένειες με τρία και πάνω παιδιά. Από αυτές μόνο οι είκοσι χιλιάδες θα πληρώσουν ελάχιστο φόρο. Οι υπόλοιπες διακόσιες πενήντα χιλιάδες δεν θα πληρώσουν φόρο.

ΒΑΣΙΛΗΣ ΚΕΔΙΚΟΓΛΟΥ: Και κάτι τρέχει στα γύφτικα τώρα με αυτά που μας λέτε!

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΛΕΒΟΓΙΑΝΝΗΣ: Ανακουφίζεται έτσι σημαντικά η ελληνική οικογένεια και δημιουργούνται προϋποθέσεις αντιμετώπισης της υπογεννητικότητας.

Είναι, όμως, απαραίτητο να τονίσουμε ότι η φροντίδα της πολιτείας για την πολύτεκνη οικογένεια πρέπει να είναι πολύπλευρη, διαρκής και απλόχερη. Το δημογραφικό πρόβλημα δεν είναι ένα απλό πρόβλημα. Είναι πρόβλημα εθνικό, πρόβλημα επιβίωσης του έθνους.

Αντίστοιχης εθνικής σημασίας βέβαια είναι και το κοινωνικό και πνευματικό αγαθό της παιδείας. Μπορεί η εκπαίδευση των νέων να παρέχεται από την πολιτεία δωρεάν, όμως όλοι συνολογούμε ότι οι δαπάνες μιας οικογένειας για τη μόρφωση των παιδιών της είναι μεγάλες και καθημερινά αυξάνονται.

Ουδείς αμφισβητεί παράλληλα ότι η μεταρρύθμιση στην παιδεία είναι –και πρέπει να είναι– μία προσπάθεια διαρκής. Πρέπει να συνεχισθεί ο εκσυγχρονισμός του συστήματος, πρέπει να επεκταθούν σε όλα τα σχολεία σε κάθε γωνιά της Ελλάδας η σύγχρονη τεχνολογία, τα σύγχρονα συστήματα και προγράμματα εκπαίδευσης. Στόχος πρέπει να είναι ένα δημόσιο σχολείο

αξιόπιστο που θα έχει όλες τις απαραίτητες προϋποθέσεις, ώστε να μη χρειάζεται ο μαθητής να καταφεύγει στην παραπαιδεία. Η επέκταση της πρόσθετης διδακτικής υποστήριξης...

ΒΑΣΙΛΗΣ ΚΕΔΙΚΟΓΛΟΥ: Συμφωνεί ο Υπουργός.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Σας παρακαλώ, κύριε Κεδίκογλου. Αφήστε το συνάδελφο να ολοκληρώσει.

ΒΑΣΙΛΗΣ ΚΕΔΙΚΟΓΛΟΥ: Το επιβάλλει η ώρα.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΛΕΒΟΓΙΑΝΝΗΣ: ...η επέκταση του θεσμού του ολοήμερου νηπιαγωγείου και δημοτικού σχολείου, πέραν της αύξησης των θέσεων εργασίας, δημιουργούν προϋποθέσεις ενίσχυσης και επέκτασης της δωρεάν παιδείας.

Η επέκταση του θεσμού των δυσπρόσιτων σχολείων και στην πρωτοβάθμια εκπαίδευση που γίνεται για πρώτη φορά φέτος, δηλαδή στα νηπιαγωγεία και στα δημοτικά, συμβάλλει στην αναβάθμιση αρκετών χιλιάδων νηπιαγωγείων και δημοτικών σχολείων και μάλιστα σε ορεινές και νησιωτικές περιοχές που μέχρι τώρα πολλά από αυτά τα σχολεία λειτουργούσαν με πολλές δυσκολίες.

Κατά την παρούσα σχολική χρονιά λειτουργήσαν τέσσερις χιλιάδες πεντακόσια νέα τμήματα ολοήμερων νηπιαγωγείων και δημοτικών σχολείων, ενώ έγιναν είκοσι χιλιάδες προσλήψεις εκπαιδευτικών.

Είναι χαρακτηριστικό ότι άρχισε να παρατηρείται μείωση του μαθητικού δυναμικού στην ιδιωτική εκπαίδευση. Για πρώτη φορά έχουμε επίσης το φαινόμενο μετακίνησης εκπαιδευτικών από την ιδιωτική στη δημόσια εκπαίδευση. Αυτή τη στιγμή σημειώνω ότι δεν υπάρχουν δάσκαλοι αδιόριστοι για πρώτη φορά ύστερα από πολλά χρόνια. Οι επενδύσεις στην παιδεία είναι επενδύσεις στο μέλλον του τόπου, του λαού και του έθνους.

ΒΑΣΙΛΗΣ ΚΕΔΙΚΟΓΛΟΥ: Να μας πείτε πως εξελίσσονται ως προς το ΑΕΠ.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΛΕΒΟΓΙΑΝΝΗΣ: Οφείλουμε να επισημάνουμε ότι η εκπαιδευτική πολιτική της Κυβέρνησης, έτσι όπως σχεδιάστηκε και υλοποιείται εδώ και αρκετά χρόνια, με τις βελτιωτικές παρεμβάσεις που έγιναν και γίνονται συνέχεια, έχει δημιουργήσει στα σχολεία συνθήκες που καθημερινά βελτιώνονται και μάλιστα δυναμικά. Υπάρχει στα σχολεία μία κατάσταση που δημιουργεί τις προϋποθέσεις ότι λύνονται προβλήματα, ότι βελτιώνονται οι συνθήκες, ότι γίνονται τομές και στην οργάνωση και στη διοίκηση και μάλιστα και σε περιφερειακό επίπεδο.

Πρωτεύεται η αξιολόγηση των εκπαιδευτικών και του εκπαιδευτικού έργου, αναβαθμίζεται ο ρόλος του σχολικού συμβούλου και παίρνει τη θέση και τις αρμοδιότητες που του πρέπει ύστερα από πολλά χρόνια στασιμότητας αυτού του θεσμού. Ο εκπαιδευτικός μας είναι η ψυχή της παιδείας και πρέπει να αμείβεται ικανοποιητικά. Αυτό οφείλουμε να το επισημάνουμε.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

ΒΑΣΙΛΗΣ ΚΕΔΙΚΟΓΛΟΥ: Όχι και ύστερα από πολλά χρόνια...

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΛΕΒΟΓΙΑΝΝΗΣ: Το σχολείο απαιτεί εκπαιδευτικό καλά αμειβόμενο για να μπορεί απρόσκοπτα να ασκεί το λειτουργήμα του, εκπαιδευτικό χωρίς προβλήματα και άγχος.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Κύριε Λεβόγιάννη, σας παρακαλώ ολοκληρώστε.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΛΕΒΟΓΙΑΝΝΗΣ: Ολοκληρώνω, κυρία Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο Προϋπολογισμός αυτός, προϋπολογισμός αναπτυξιακός, παραγωγικός, θα υλοποιηθεί αναμφισβήτητα σε ένα κλίμα καλύτερο. Και αυτό γιατί η χώρα μας ανταποκρίνεται στις προκλήσεις των καιρών, συμμετέχει ενεργά και πρωτοποριακά στα διεθνή δρώμενα, αγωνίζεται και λύνει ένα προς ένα τα μεγάλα προβλήματα που κληρονόμησε από την εποχή ακόμη της δικτατορίας. Σημειώνει εθνικές επιτυχίες. Και αυτός ο Προϋπολογισμός θα πετύχει στους στόχους του.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Το λόγο έχει ο συνάδελφος κ. Ευριπίδης Στυλιανίδης.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ ΣΤΥΛΙΑΝΙΔΗΣ: Κύριοι συνάδελφοι, ο Προϋπολογισμός που καλούμαστε σήμερα να ψηφίσουμε είναι ο προϋπο-

λογισμός της αποκάλυψης. Πέφτει η μάσκα της Κυβέρνησης και αποκαλύπτεται το πραγματικό της πρόσωπο.

ΒΑΣΙΛΗΣ ΚΕΔΙΚΟΓΛΟΥ: Η Αποκάλυψη του Ιωάννου;

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ ΣΤΥΛΙΑΝΙΔΗΣ: Του Ιωάννου.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Σας παρακαλώ, κύριε Κεδικόγλου.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ ΣΤΥΛΙΑΝΙΔΗΣ: Ο Προϋπολογισμός της αποκάλυψης δικαιώνει την πρόβλεψη του Κώστα Καραμανλή, ο οποίος εγκαίρως επισήμανε ότι υπάρχει απόσταση μεταξύ της εικονικής σύγκλισης, που επιτηδευμένα τόσα χρόνια αναδεικνύει η Κυβέρνηση, και της ελληνικής κοινωνικής και οικονομικής πραγματικότητας. Αυτό αποδεικνύεται από τα 164 εκατομμύρια ευρώ έλλειμμα το 2001, τα 456 εκατομμύρια ευρώ έλλειμμα το 2002 και την πρόβλεψη για 485 εκατομμύρια ευρώ έλλειμμα το 2003.

Η κατάθεση του ελλειμματικού Προϋπολογισμού σας αναδεικνύει σήμερα το έλλειμμα αυτής της Κυβέρνησης σε ποιοτική και αποτελεσματική πολιτική, το κυβερνητικό έλλειμμα σε κοινωνική ευαισθησία. Και επειδή μας έχετε τα προηγούμενα χρόνια συνηθίσει να αντικαθιστάτε τις ανθρώπινες ψυχές με αριθμούς, σήμερα θα νιώσετε διπλή απογοήτευση. Διότι και οι ίδιοι οι αριθμοί σας διαφεύδουν και θέτουν αμελίκτα ερωτήματα.

Γιατί το Ελληνικό Ακαθάριστο Εγχώριο Προϊόν εξακολουθεί να είναι μόνο στο 67% του ευρωπαϊκού μέσου όρου; Για ποιους λόγους η πραγματική σύγκλιση διαρκεί ακόμα ογδόντα χρόνια; Γιατί το 28% των ελληνικών νοικοκυριών ζουν κάτω από τα όρια της φτώχειας και αδυνατούν να αντιμετωπίσουν τις στοιχειώδεις ανάγκες για στέγαση και διατροφή; Γιατί οι Έλληνες συνταξιούχοι είναι οι φτωχότεροι στην Ευρώπη με το 35% να έχει εισόδημα μικρότερο του 60% του κοινοτικού μέσου όρου και να περιμένουν ένα και πλέον χρόνο από τη στιγμή που θα κάνουν την αίτηση ως τη στιγμή που θα πάρουν τη σύνταξη; Γιατί, όπως δείχνει η πρόσφατη μελέτη του Ινστιτούτου Καταναλωτών, το 65% των Ελλήνων ζει με δανεικά και εννιά στους δέκα Έλληνες αδυνατούν να αποταμιεύσουν έστω και μία δραχμή; Γιατί οι Έλληνες είναι οι φτωχότεροι Ευρωπαίοι;

Κυβερνάτε είκοσι χρόνια και δεν έχετε πια άλλοθι. Είστε απόλυτα υπεύθυνοι για τη σημερινή πραγματικότητα. Πρέπει έστω και τον τελευταίο χρόνο της κυβερνητικής σας θητείας να καταδεχθείτε να κατεβείτε από τις κυβερνητικές λιμουζίνες για να διαπιστώσετε και εσείς πόσο απέχει το επίπεδο και η ποιότητα ζωής του μέσου Έλληνα από το επίπεδο ποιότητας ζωής του οποιοδήποτε κυβερνητικού σας στελέχους.

Αντικρίστε την πραγματικότητα και απαντήστε μας: Θα μπορούσατε εσείς να τα βγάλετε πέρα με τις 60 χιλιάδες αγροτικού βοήθηματος του Έλληνα αγρότη; Πώς θα σας φαινόταν αν, έχοντας δαπανήσει επί ένα χρόνο κόπο και έξοδα, βλέπατε τη σοδειά σας να σαπίζει στα χωράφια και ο Πρωθυπουργός να σας αποκαλεί ψεύτες και κλέφτες, παρ' ό,τι ο ίδιος και τα τοπικά του παπαγαλάκια σας ενθάρρυναν το προηγούμενο διάστημα να καλλιεργήσετε περισσότερο βαμβάκι;

Τι μπορείτε να απαντήσετε στους γονείς που ακριβοπλήρωσαν τις σπουδές των παιδιών τους στα ιδιωτικά πανεπιστήμια του εξωτερικού και τώρα είναι θύματα της κοροϊδίας του ΔΙΚΑΤΣΑ, όταν εσείς οι ίδιοι που καταψήφισατε στο Σύνταγμα τα μη κρατικά και μη κερδοσκοπικά ΑΕΙ στέλνετε κατά κανόνα τα παιδιά σας στα ιδιωτικά πανεπιστήμια του εξωτερικού;

Τι έχετε να απαντήσετε στο προλεταριάτο ανέργων επιστημόνων που έχετε παράξει όλα αυτά τα χρόνια; Πώς απαντάτε σε όλες τις Ελληνίδες και τους Έλληνες που για να τελειώσουν μια δουλειά στη Δημόσια Διοίκηση οφείλουν να καταβάλουν το «γρηγορόσημο» στους κομματικούς εκλεκτούς σας; Εφορία, πολεοδομία, τελωνεία, υπηρεσίες συγκοινωνιών, επιτροπές υγείας έχουν καταληφθεί από ένα καλοπροστατευμένο κομματικό κατεστημένο, το οποίο διαχειρίζεται την εξουσία της δημόσιας διοίκησης σπιλνώνοντας την πλειοψηφία των εντίμων δημοσίων υπαλλήλων, πλουτίζοντας αθέμιτα σε βάρος των πολιτών και βοηθώντας το κόμμα σας να γαντζώνεται στην εξουσία. Ακόμα και η ανθρώπινη ζωή και η υγεία έγινε αντικείμενο συναλλαγής. Εξαρτάται από το πόσο παχιά είναι τα «φακελάκια» τα οποία ανταλλάσσονται στα κρατικά ή στα περιφερειακά νοσο-

κομεία.

Όλα αυτά, που για τους πολίτες αποτελούν καθημερινή πραγματικότητα αλλά εσείς δεν μπορείτε να τα δείτε λόγω της πολιτικής σας μυωπίας, δεν τα διαπιστώνουμε εμείς, τα διαπιστώνει το Ελεγκτικό Συνέδριο, οι Ελεγκτές Δημόσιας Διοίκησης, οι εκθέσεις του Συνηγόρου του Πολίτη, τα ίδια σας τα στελέχη, οι διεθνείς οργανισμοί. Με την πολιτική σας γεμίσατε το δημόσιο τομέα εγκληματίες του λευκού κολάρου που δρουν ανενόχλητοι ως μεσίτες της εξουσίας, μετατρέποντας το ελληνικό κράτος από αρωγό σε διώκτη της κάθε δημιουργικής προσπάθειας και σε βάνουσο τύραννο του κάθε φτωχού και ανήμπορου Έλληνα.

Απολογηθείτε για τους σεισμόπληκτους. Απολογηθείτε για τους πλημυροπαθείς, τους κατεστραμμένους αγρότες, τους χρεοκοπημένους του χρηματιστηρίου. Εξηγήστε μας πώς είναι δυνατόν ένας λαός και μία κοινωνία γεμάτη αδιέξοδα να κυβερνάται από μία Κυβέρνηση που τα στελέχη της και οι παρατρεχάμενοί της ευημερούν.

Κυβερνάτε είκοσι χρόνια δια της συνενοχής. Σε κάθε τοπική κοινωνία έχετε εγκαταλείψει ακόμα και τους οπαδούς και ψηφοφόρους σας. Βασίζεστε σε μία κλειστή ομάδα κρατικοδίαιτων κομματικών στελεχών, τα οποία πλουτίζουν χρησιμοποιώντας τη δημόσια μηχανή σε βάρος του συνόλου.

Είστε η Κυβέρνηση της «χοληστερίνης», είστε η Κυβέρνηση των λίγων, ακόμα και υγιείς δυνάμεις που ενυπάρχουν στο κόμμα σας είναι εγκλωβισμένες σε ένα κατεστημένο που ελέγχει και καθοδηγεί την πολιτική σας. Πριν από λίγες μέρες αναζήτησα τη μεγάλη απόδειξη των παλινομένων και της ασυνειπρίας σας. Έστειλα έναν συνεργάτη μου φοιτητή στη Χαριλάου Τρικούπη να ζητήσει τη διακήρυξη της 3ης Σεπτεμβρίου την οποία εδώ και δύο χρόνια αναζητώ στο site του ΠΑΣΟΚ στο internet και έχει περιέργως εξαφανιστεί. Μερικοί δήλωσαν ότι δεν την ξέρουν, άλλοι ότι δεν την έχουν. Τελικά ένας ξεχασμένος κλητήρας του παπανδρεϊκού παρελθόντος την έδωσε κρυφά στο συνεργάτη μου, νομίζοντας ότι είναι νεολαϊός του ΠΑΣΟΚ, υπάρχει και αυτό το είδος ακόμη, έστω όχι σε αφθονία.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι του ΠΑΣΟΚ καταθέτω σήμερα στα Πρακτικά της Βουλής την μεγαλύτερη απόδειξη της ασυνειπρίας σας. Σας καλώ να τη διαβάσετε για να διαπιστώσετε ότι είσθε δύο κόμματα στη συσκευασία του ενός. Σας καλώ να τη διαβάσετε για να δείτε με πόση ευκολία εγκαταλείψατε τις διακηρύξεις σας για λαϊκή κυριαρχία και κοινωνική ευαισθησία και μεταβληθήκατε σε ένα κατεστημένο που δεν έχει προηγούμενο. Σας καλώ να τη διαβάσετε για να διαπιστώσετε κι εσείς πως η ιστορική πραγματικότητα δικαίωσε απόλυτα τις εθνικές επιλογές του ιδρυτή μας Κωνσταντίνου Καραμανλή και της Νέας Δημοκρατίας, που ο λαϊκισμός σας τις πολέμησε. Σας καλώ να τη διαβάσετε, για να διαπιστώσετε ότι με ευκολία εγκαταλείψατε ακόμα και τις κοινωνικές ευαισθησίες που ίσως εμπεριέχονταν σε κάποια στοιχεία. Ενώπιον των πολιτών που μας παρακολουθούν σήμερα, συγκρίνονται δύο πολιτικές δυνάμεις, δύο κόσμοι και δύο νοοτροπίες, εσείς που η διαχρονική σας παρουσία αποδεικνύει ότι έχετε αναγάγει σε ιδεολογία τον πολιτικό καιροσκοπισμό εκπροσωπώντας τα συμφέροντα των λίγων και η Νέα Δημοκρατία που χαρακτηρίζεται από συνέπεια, αίσθημα ευθύνης και εκφράζει τους πολλούς, τις ζωντανές και υγιείς δυνάμεις της κοινωνίας, τις σύγχρονες και ανατρεπτικές δυνάμεις της πολιτικής σκηνής.

Σήμερα η Κυβέρνηση της «χοληστερίνης» μας ζητάνε να ψηφίσουμε τον Προϋπολογισμό της αποκάλυψης, νομιμοποιώντας τους εγκληματίες του λευκού κολάρου που γέννησε ο γάμος του κόμματος με το κράτος. Εμείς εκφράζουμε τη ζωντανή Ελλάδα, τις υγιείς δυνάμεις της αγοράς, τις νέες δυνάμεις της κοινωνίας των πολιτών και απαντούμε στον τελευταίο σας Προϋπολογισμό μ' ένα μεγάλο όχι, προκαλώντας σας εσθώς «ελάτε να μετρηθούμε ενώπιον των πολιτών».

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Ευριπίδης Στυλιανίδης καταθέτει για τα Πρακτικά την προαναφερθείσα διακήρυξη η οποία βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Ο κ. Κολιοπάνας έχει το λόγο.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΚΟΛΙΟΠΑΝΟΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δέκα χρόνια σ' αυτήν την Αίθουσα, τις μέρες που συζητείται ο Προϋπολογισμός, ακούω μονίμως τους συναδέλφους της Νέας Δημοκρατίας να μιλούν για προϋπολογισμούς αναξιόπιστους, αδιαφανείς...

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΜΑΝΤΕΛΗΣ: Χοληστερίνης, χολέρας.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΚΟΛΙΟΠΑΝΟΣ: Δεν ξέρω γιατί δεν κατόρθωσαν τόσα χρόνια να πείσουν τον ελληνικό λαό ότι έχουν δίκιο. Διότι πράγματι οι προϋπολογισμοί ούτε αδιαφανείς είναι, ούτε αναξιόπιστοι, γιατί υπάρχει πάντα και ο απολογισμός που αποδεικνύει ότι εφαρμόζονται και μάλιστα με μεγάλο βαθμό αξιοπιστίας. Έτσι λοιπόν εξηγείται η προτροπή πολλών συναδέλφων της Νέας Δημοκρατίας όπως του κ. Πολύδωρα ο οποίος μεταξύ σοβαρού και αστείου, μας ζητάει «φύγετε επιτέλους, να έλθουμε εμείς».

ΒΑΣΙΛΗΣ ΚΕΔΙΚΟΓΛΟΥ: Όχι μεταξύ σοβαρού και αστείου, σοβαρά.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΚΟΛΙΟΠΑΝΟΣ: Σοβαρά το ζητάει. Αυτό σημαίνει ότι διαισθάνεται ότι δι' άλλου τρόπου δεν πρόκειται να φτάσουν στην εξουσία, δεν πρόκειται να πείσουν το λαό με εκλογές να τους δώσει η εξουσία και προφανώς καταλήγουν σ' αυτή τη μέθοδο των εκκλήσεων.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο γενικός εισηγητής της Νέας Δημοκρατίας στην αρχή της εισήγησής του είπε ότι η πατρίδα μας είναι η πιο φτωχή χώρα στην Ευρώπη. Είπε συγκεκριμένα ότι ο Έλληνας πληρώνει τριπλάσια από τον Ευρωπαίο για την υγεία, τετραπλάσια για την Παιδεία, προσαθώντας να αποδείξει ότι δεν υπάρχει κοινωνικό κράτος.

Εγώ θα δεχθώ ίσως εν μέρει ότι έχει δίκιο. Θα μπορούσα να προσθέσω ότι ο Έλληνας πληρώνει και δυόμισι φορές παραπάνω από τον ευρωπαίο για διατροφή και ρουχισμό, πέντε φορές παραπάνω για διασκέδαση και ίσως πολλές φορές παραπάνω στον τομέα του τζόγου. Αλλά αν αυτό συμβαίνει πως συμβαίνει να είναι και οι φτωχότεροι στην Ευρώπη; Αυτό δεν το λέω για να ισχυριστώ ότι όλοι σε αυτήν τη χώρα είναι εύποροι και ότι δεν υπάρχουν προβλήματα. Το λέω για να αποδείξω ότι η Νέα Δημοκρατία αναζητά παράλογους τρόπους για να κάνει αντιπολίτευση. Γι' αυτό και είναι αναποτελεσματική.

Είναι γεγονός ότι υπάρχουν μεγάλες ανισότητες μέσα στη χώρα και μεταξύ των περιφερειών αλλά και ενδοπεριφερειακές ανισότητες. Για παράδειγμα μέσα στις περιφέρειες οι μεγάλες πόλεις παρουσιάζουν μια ευημερία και με συσσώρευση πλούτου, ενώ αντίθετα στα μικρά χωριά οι ανισότητες διευρύνονται. Είναι αληθές δε ότι η Ήπειρος, η δυτική Ελλάδα και η ανατολική Μακεδονία και η Θράκη με καθαρά οικονομικά μεγέθη από πλευράς κατά κεφαλήν εισοδήματος είναι οι πιο φτωχές περιφέρειες της πατρίδας μας αφού έχουν μέσο κατά κεφαλή εισόδημα 9.200 έως 9.300 ευρώ όταν ο μέσος όρος της χώρας κινείται στα 12.000 ευρώ.

Κοιτάζοντας όμως κανείς τον Προϋπολογισμό στην κατανομή των πόρων και των πιστώσεων για το 2003 θα βρει σημαντικές παρεμβάσεις προκειμένου να αρθούν αυτές οι περιφερειακές ανισότητες. Για παράδειγμα στην κατανομή του περιφερειακού κοινοτικού πλαισίου στήριξης όπου ο κατά κεφαλήν μέσος όρος είναι 870 ευρώ για το βόρειο Αιγαίο είναι 2.340 ευρώ και για την Ήπειρο 1640 ευρώ. Στην κατανομή του συνολικού πλαισίου στήριξης αν το δει κανείς μεταξύ κέντρου και περιφέρειας θα δει ότι στο κέντρο κατά κεφαλήν αντιστοιχούν 2.016 ευρώ ενώ για την περιφέρεια 4.250 ευρώ.

Το ίδιο συμβαίνει και στον τομέα της αγροτικής ανάπτυξης της υπαίθρου και της αλιείας όπου με μέσο όρο 170 ευρώ κατά κεφαλή για τη δυτική Μακεδονία αντιστοιχούν 318 ευρώ και για την Ήπειρο 262 ευρώ.

ΒΑΣΙΛΗΣ ΚΕΔΙΚΟΓΛΟΥ: Πολύ ωραία περιφερειακή ανάπτυξη!

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΚΟΛΙΟΠΑΝΟΣ: Το ίδιο ισχύει για την εκπαίδευση την αρχική κατάρτιση, την απασχόληση και την επαγγελματική κατάρτιση με έργα που ήδη είναι ενταγμένα.

Θέλω να κάνω μια συγκεκριμένη αναφορά στην Ήπειρο η

οποία είναι από τις περιφέρειες με το χαμηλότερο εισόδημα, γιατί υπάρχουν και κάποια ποιοτικά χαρακτηριστικά. Στην Ήπειρο ορισμένα μεγέθη κάθε άλλο είναι παρά στην τελευταία βαθμίδα. Για παράδειγμα η υγεία βρίσκεται πολύ πάνω από το μέσο όρο της χώρας, το ίδιο και η παιδεία. Αντίθετα η Ήπειρος είναι μια περιφέρεια που παρουσιάζει τη χαμηλότερη εγκληματικότητα σε ολόκληρη τη χώρα και την καλύτερη προστασία του φυσικού περιβάλλοντος. Δεν τα αναφέρω αυτά για να αιτιολογήσω το προηγούμενο αλλά για να πω ότι είναι διαφορετικό πράγμα η οικονομική μεγέθυνση και διαφορετικό η συνολική ανθρώπινη ανάπτυξη που τελικά είναι αυτό που μας ενδιαφέρει, όπως μας ενδιαφέρει βέβαια και η αύξηση του κατά κεφαλήν εισοδήματος.

ΒΑΣΙΛΗΣ ΚΕΔΙΚΟΓΛΟΥ: Μπερδεύει την ανάπτυξη με τη μεγέθυνση.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΚΟΛΙΟΠΑΝΟΣ: Αλλά γιατί υπήρξε υστέρηση σ' αυτές τις περιφέρειες όπως για παράδειγμα στην Ήπειρο.

Αυτό συνέβαινε, γιατί για πολλά χρόνια υπήρχε απομόνωση κοινωνική και οικονομική, η οποία προκαλούσε και την πολιτισμική απομόνωση. Και αυτή η απομόνωση μόνο τα τελευταία χρόνια -θα ομολογήσω ίσως με καθυστέρηση- αίρεται και αίρεται με συγκεκριμένα έργα, όπως είναι η Εγνατία, όπως είναι το λιμάνι της Ηγουμενίτσας, όπως είναι ο Δυτικός Άξονας, όπως είναι η ζεύξη Ρίου-Αντιρρίου, στην οποία ουδέποτε συνάνεσε η Νέα Δημοκρατία και ουδέποτε την ψήφισε σ' αυτήν την Αίθουσα, όταν ήρθε η σύμβαση παραχώρησης.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Τη σύμβαση, όχι το σχεδιασμό.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Κύριοι συνάδελφοι, σας παρακαλώ, μην διακόπτετε.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΚΟΛΙΟΠΑΝΟΣ: Δεν την ψηφίσατε, κύριε Παυλόπουλε, επικαλούμενοι ότι δήθεν επρόκειτο για μία σύμβαση-σκάνδαλο, αλλά έπρεπε να βρείτε μια δικαιολογία. Στη συνέχεια, επί δύο χρόνια που κατασκευάζονταν το έργο μιλούσατε για έργο-μακέτα. Τώρα, βέβαια, που πλέον φαίνεται το έργο, δεν μιλάτε καθόλου. Δεν μιλάτε καθόλου!

Επίσης, αντίστοιχο έργο που αίρει την απομόνωση της Ηπείρου είναι η ζεύξη της Πρέβεζας και του Ακτίου που πρόσφατα ολοκληρώθηκε και δόθηκε στην κυκλοφορία.

Θέλω όμως να πω ότι υπάρχουν και προβλήματα και κυρίως στο χώρο των αγροτών, στο χώρο των ανέργων, των χαμηλόμισθων και των αυτοαπασχολούμενων σε φθίνοντα επαγγέλματα.

Από τη στιγμή που έχουν κλείσει τα μεγάλα ζητήματα της μεταπολίτευσης, όπως η ένταξη στην ΟΝΕ, η τρομοκρατία, τα μεγάλα έργα, οι Ολυμπιακοί Αγώνες, η Κυβέρνηση έχει πλέον τη δυνατότητα να ρίξει περισσότερο και ειδικό βάρος σ' αυτές τις κατηγορίες των πολιτών, σ' αυτές τις κατηγορίες των συμπολιτών μας που πράγματι βρίσκονται σε κάποιο όριο έτοιμο να ανοίξουν την πόρτα προς το οικονομικό και κοινωνικό περιθώριο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Ολοκληρώστε, σας παρακαλώ πολύ, κύριε συνάδελφε.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΚΟΛΙΟΠΑΝΟΣ: Τελειώνω, κυρία Πρόεδρε.

Είμαι βέβαιος ότι αυτός ο Προϋπολογισμός συμβάλλει, και πρέπει να συμβάλλει, όπως και οι επόμενοι Προϋπολογισμοί, σ' αυτή την κατεύθυνση. Γι' αυτό άλλωστε υπερψηφίζω τον Προϋπολογισμό.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την Πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΒΑΣΙΛΗΣ ΚΕΔΙΚΟΓΛΟΥ: Έχει τη δυνατότητα, αλλά δεν το κάνει!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Το λόγο έχει ο κ. Ηλίας Καλλιώρας.

ΗΛΙΑΣ ΚΑΛΙΩΡΑΣ: Κυρία Πρόεδρε, όντως είναι αδιαμφισβήτητο το γεγονός ότι κάθε χρονιά ο Προϋπολογισμός αποτελεί την κορυφαία στιγμή της κοινοβουλευτικής μας διαδικασίας. Όντως, δηλαδή, αποτελεί το βασικότερο νόμο της χώρας μας.

Κυρία Πρόεδρε, χθες άκουσα τον κ. Σημίτη, τον κύριο Πρωθυπουργό, να μιλά στην Ένωση Ανταποκριτών Ξένου Τύπου και να λέει χαρακτηριστικά: «Κανείς δεν μπορεί να ισχυριστεί ότι η οικονομία δεν πάει καλά και όποιος λέει ότι καταρρέει, λέει

αστειότητας».

Κανείς δεν είπε ότι η οικονομία καταρρέει. Εμείς λέμε ότι η οικονομία πάει στραβά, ακολουθεί το στρεβλό μοντέλο, ακολουθεί μοντέλο ανάπτυξης που έχει λάθος δρόμο και επίσης έχει λάθος στόχευση και προσανατολισμό.

Ο κ. Σημίτης για να υποστηρίξει ότι η οικονομία πάει καλά, είπε ότι η χώρα αναπτύσσεται με ρυθμό 3,5%, εν αντιθέσει με τους άλλους Ευρωπαίους οι οποίοι αναπτύσσονται με ρυθμό 1%.

Δεν είναι τυχαίο το γεγονός ότι το 3,5% της ανάπτυξης της χώρας ισοδυναμεί με τις καθαρές εισροές της Ευρώπης προς την Ελλάδα. Αυτό οικονομικά λέει πολλά πράγματα και αυτή είναι η πικρή αλήθεια για το ΠΑ.ΣΟ.Κ και για τη χώρα μας.

Φανταστείτε παρακαλώ να είχε κάνει έλεγχο στη Νέα Δημοκρατία η EUROSTAT και να είμαστε με αντίθετη φορά και κατεύθυνση και το ΠΑΣΟΚ να ήταν Αντιπολίτευση.

ΒΑΣΙΛΗΣ ΚΕΔΙΚΟΓΛΟΥ: Θα σας είχαμε ρίξει!

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Πες τα, κύριε Κεδίκογλου!

ΗΛΙΑΣ ΚΑΛΙΩΡΑΣ: Θα ανατρέπατε όλη την Αίθουσα και θα έχετε ξεριζώσει και τα έδρανα.

Όμως, για να είμαστε ειλικρινείς, επειδή έχουμε διαφορετική φιλοσοφία, αντίληψη και συμπεριφορά –αυτός είναι ο μεσαίος χώρος– εμείς λέμε απλά στην Κυβέρνηση ότι λέει ψέματα. Συνειδητά λέει ψέματα. Και δεν το λέμε εμείς. Το λένε οι Κοινοτικοί. Και αν έχετε πρόβλημα με τους Κοινοτικούς, γράψτε μία επιστολή παραπόνων.

Η χώρα μας –αν θέλετε να πούμε την αλήθεια– αν είχε αυτά τα στοιχεία, τα οποία αποκάλυψε η EUROSTAT, σαν βασικά στοιχεία του συλλογισμού και των καταστάσεων αποτελεσμάτων χρήσης, θα μας έβγαζαν από το ταμπλό, στην περίπτωση που η χώρα μας ήταν ανώνυμη εταιρεία εισηγμένη στο χρηματιστήριο. Και αντί να πει ο κ. Χριστοδουλάκης και η Κυβέρνηση «συγγνώμη» στον ελληνικό λαό, ζητούν και τα ρέστα.

Ξεχάσατε πως πέρυσι, όταν και εγώ και όλοι οι συνάδελφοι μιλούσαμε απ' αυτό το Βήμα και λέγαμε ότι «αργά ή γρήγορα θα έρθουν οι Ευρωπαίοι να κάνουν έλεγχο», ο κ. Χριστοδουλάκης κρυφογελούσε; Υπομειδιούσε. Όταν, όμως, από το Μάρτιο ήρθαν οι κοινοτικοί και έκαναν τους ελέγχους και έδειξαν τα πραγματικά στοιχεία του κράτους, σήμερα σκαρφίστηκαν άλλα πράγματα.

Ακούστε, λοιπόν, ότι ο κ. Χριστοδουλάκης δημιούργησε νέες φιλοσοφίες, νέες λέξεις, λες και αποτελεί έναν κλασικό πολιτικό –αν θέλετε– λεξιθήρα ή λεξιπλάστη. Τι εννοώ; Όλη αυτήν την υπόθεση, δηλαδή το γεγονός ότι οι Ευρωπαίοι διεθνώς μας ρεζίλεψαν το ονόμασε –ακούστε!– «λογιστική αναταξινόμηση», κατ' ευφημισμόν όπως λένε το ξύδι «γλυκάδι». Όμως, το ξύδι είναι τα τρεις ή τέσσερις εκατομμύρια που θα πληρώσουν οι φορολογούμενοι συν το ενάμισι τρισεκατομμύριο, το άλλο κονδύλι που έρχεται από το Ελεγκτικό Συνέδριο, ήτοι 5.000.000.000.000 δραχμές, και το ονομάζει «γλυκάδι» ή λέει ο κ. Χριστοδουλάκης «μα, απλώς, κύριοι, πρόκειται για μια λογιστική αναταξινόμηση και τελειώσαμε. Καθαρίσαμε!».

Όμως, ας δούμε –για να πάρουμε ένα-ένα τα στοιχεία– όταν μιλάτε για την ανταγωνιστικότητα της οικονομίας, κύριοι της Κυβέρνησης, πώς η Ελλάδα εμφανίζεται βάζοντας ως διεθνή καθρέπτη τις εξαγωγές. Ξέρετε –και όλοι μας το γνωρίζουμε– ότι οι εξαγωγές βρίσκονται σε ελεύθερη πτώση. Η Τράπεζα της Ελλάδος με τα στοιχεία που έδωσε προχθές μας δείχνει στο δεκάμηνο Ιανουαρίου-Οκτωβρίου ότι πάνε σε νούμερα, τα οποία είναι σχεδόν αδιανόητα για μια ευρωπαϊκή χώρα σαν τη δική μας. Δεν έχει νόημα να μπορούμε στους αριθμούς.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Β' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΣΓΟΥΡΙΔΗΣ.)

Σήμα κινδύνου, λοιπόν, από την Τράπεζα της Ελλάδας για τις εξαγωγές. Και ξέρετε ποιο είναι το αστείο; Αν το δούμε αυτό πιο πρακτικά, θα πρέπει η Ελλάδα να στείλει όλη τη βιομηχανική ντομάτα, παραδείγματος χάρι από το οροπέδιο Δομοκού, στη Γερμανία, να μας στείλει ένα BMW και τελειώσαμε. Κλείσαμε. Αυτοί είναι οι όροι εμπορίου. Αυτή είναι η ανταγωνιστικότητα που έχει η Ελλάδα και δεν είναι για γέλια. Ή, αν θέλετε, περάστε από τις λαϊκές αγορές, πάρτε μια τσάντα και ρωτήστε

από πού έρχονται τα λεμόνια, οι πατάτες και όλα τα προϊόντα των λαϊκών αγορών. Επειδή δεν έχουμε ανταγωνιστικότητα, τα περισσότερα από αυτά τα προϊόντα έρχονται από το εξωτερικό. Τα προϊόντα που έρχονται από το εξωτερικό εκτοπίζουν τα δικά μας προϊόντα. Και η Ιρλανδία –δεν θέλουμε, βεβαίως, να γίνουν Ιρλανδία– που είναι τρεις φορές μικρότερη, έχει δέκα φορές μεγαλύτερες εξαγωγές. Το Βέλγιο έχει είκοσι δύο φορές μεγαλύτερες εξαγωγές από εμάς, παρ' ότι ο πληθυσμός είναι ο ίδιος. Η Πορτογαλία –για να πάρουμε τα ίδια νούμερα– έχει τρεις φορές μεγαλύτερες εξαγωγές.

Πάμε στις άμεσες επενδύσεις, για να δείτε την ανταγωνιστικότητα. Τα στοιχεία είναι αποκαλυπτικά. Είμαστε στην πεντηκοστή πρώτη θέση από εξήντα χώρες, πίσω από Τουρκία, Βιετνάμ και Νιγηρία, σύμφωνα με το περιοδικό ECONOMIST INTELLIGENCE UNIT. Θέλετε να σας δώσω μόνο και μόνο ενδεικτικά στοιχεία, για να καταλάβετε πόσο μακριά νυχτωμένοι είμαστε και εμείς, ως Έλληνες, αλλά και εσείς, ως Κυβέρνηση;

Η Ελλάδα το 2000 είχε 800 εκατομμύρια ευρώ από άμεσες εισροές ξένων επενδύσεων. Η Ιρλανδία είχε είκοσι τέσσερις φορές μεγαλύτερες άμεσες ξένες επενδύσεις, ήτοι 19 δισεκατομμύρια ευρώ. Παίρνω τις χώρες συνοχής, για να μην κουράζω. Η Ισπανία είχε σαράντα πέντε φορές περισσότερες από εμάς και η Πορτογαλία έξι φορές. Αυτά και μόνο, για να καταλάβετε τι και πού οδηγεί το δικό μας κρατικό δίκτυο, που έχει λανθασμένη δομή. Η σοσιαλιστική δομή του είναι πέρα από κάθε προσδοκία του Έλληνα που ζει στην Ευρώπη της τρίτης χιλιετίας. Για να είμαι πιο σαφής, θα πω μόνο –πάλι σύμφωνα με στοιχεία του περιοδικού που προανέφερα– ότι με την πολιτική που ακολουθείτε κάθε χρόνο χάνονται 8,5 δισεκατομμύρια ευρώ. Αυτό είναι ένα μεγάλο έγκλημα κατά της οικονομίας μας.

Και ερωτώ: Ας δεχθώ ότι ο κύριος Πρωθυπουργός είχε δίκιο χθες και ότι αναπτυσσόμαστε με 3,5%. Όμως, οι αγρότες δυστυχούν. Τι να το κάνω το 3,5%; Η ανεργία καλπάζει, η ύπαιθρος ερημώνει, η κατάσταση είναι μη αναστρέψιμη, οι κτηνοτρόφοι περιμένουν ακόμη τις επιδοτήσεις για τις εξισωτικές αποζημιώσεις για τα επιλέξιμα πρόβατα και πάει λέγοντας. Οι μικρομεσαίοι φορολογήθηκαν φέτος για πρώτη φορά σε όλον τον πλανήτη τέσσερις φορές και όλοι το γνωρίζουμε αυτό. Η Σοφοκλέους απαξιώθηκε, το χρηματιστήριο και οι παίκτες κοιτάζουν ο ένας τον άλλον αλλά αγορές δεν κάνει κανένας. Και ερωτώ τον κύριο Πρωθυπουργό: Τι να το κάνω το 3,5% ανάπτυξη; Οι πολύτεκνοι, οι συνταξιούχοι, οι ηλικιωμένοι τι περιμένουν από την ισχυρή δήθεν οικονομική ανάπτυξη; Οι Αστυνομικοί, οι Πυροσβέστες και οι Λιμενικοί κατέκλυσαν προχθές το Κοινοβούλιο, ζητώντας τι; Μια μοίρα και αυτοί στον ήλιο. Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Ο κ. Κοντομάρης έχει το λόγο.

ΕΥΤΥΧΙΟΣ ΚΟΝΤΟΜΑΡΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κύριοι Υπουργοί, είναι αλήθεια ότι αυτές τις δύο μέρες που συζητάμε τον Προϋπολογισμό...

ΒΑΣΙΛΗΣ ΚΕΔΙΚΟΓΛΟΥ: Κύριε Πρόεδρε, υπήρξα καθοδηγητής του!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Πιστεύω να μην έχει τη δική σας πορεία!

ΕΥΤΥΧΙΟΣ ΚΟΝΤΟΜΑΡΗΣ: Αγωνιστήκαμε μαζί κάποια χρόνια για την Εύβοια, αλλά τώρα τον πρώτο και κυρίαρχο λόγο τον έχει η Κέρκυρα.

Έλεγα, λοιπόν, ότι υπάρχει μια προσπάθεια από την πλευρά κυρίως της Νέας Δημοκρατίας να πολώσει το κλίμα και ειλικρινά δεν θα την παρακολουθήσω.

ΒΑΣΙΛΗΣ ΚΕΔΙΚΟΓΛΟΥ: Χαλάει το κλίμα από μόνο του...

ΕΥΤΥΧΙΟΣ ΚΟΝΤΟΜΑΡΗΣ: Θέλω να σταθώ σε δύο-τρία σημεία που εκμυστηρίζω ότι αφορούν και εμάς εδώ που συζητάμε και βεβαίως και τους πολίτες οι οποίοι μας βλέπουν.

Πρώτα-πρώτα για το θέμα του ασφαλιστικού. Αυτός ο Προϋπολογισμός του 2003 υλοποιεί τη νομοθετική πρωτοβουλία που πήραμε το καλοκαίρι για να λύσουμε, σε ένα μεγάλο βαθμό, αυτό το μεγάλο θέμα του ασφαλιστικού. Το γεγονός ότι γύρω στο 19%-20% είναι αυξημένες οι πιστώσεις του Υπουργείου Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων, αυτό μας δίνει τη δυνα-

τότητα να κάνουμε πράξη αυτά που νομοθετήσαμε. Δηλαδή: να παίρνουν οι συνταξιούχοι με τρεισήμισι χιλιάδες ένσημα σύνταξη στα εξήντα πέντε χρόνια, να μπορούν οι ναυτικοί να πάρουν αυτές τις αυξημένες συντάξεις που πρόσφατα νομοθετήσαμε, να δίνεται το ΕΚΑΣ, να δίνονται τα τριακοστά πέμπτα των συντάξεων στους δημοσίους υπαλλήλους και να συνταξιοδοτούνται οι εκπαιδευτικοί μεγάλης ηλικίας, παρά το γεγονός ότι δεν είχαν συμπληρώσει τα τριάντα πέντε χρόνια, ακριβώς για να υπάρχει και η ανανέωση του εκπαιδευτικού προσωπικού. Και ακόμα, να προχωρήσει η διαδοχική ασφάλιση στον ΟΓΑ, που το περάσαμε αυτό το καλοκαίρι σαν νομοθέτημα, και να υλοποιηθεί το ασφαλιστικό που είχε συγκλονίσει την ελληνική κοινωνία την προηγούμενη χρονιά.

Το δεύτερο. Είναι αλήθεια ότι μπορούμε πλέον στους ξενοχουπάλληλους να δώσουμε το εφάπαξ στα είκοσι χρόνια. Αυτό το προβλέπει ο Προϋπολογισμός, όπως προβλέπει και τη δυνατότητα να γίνει η πρόσληψη ακόμη περισσότερων επιθεωρητών εργασίας, ακριβώς για να εφαρμοστεί η εργατική νομοθεσία, ακριβώς για να υπάρχουν τα δικαιώματα και να κατοχυρώνονται στην πράξη με τον έλεγχο των εργαζομένων. Ταυτόχρονα, με τη δυνατότητα της ενίσχυσης της μηχανοργάνωσης του ΙΚΑ να μη χάνεται κανένα ένσημο από τους εργαζόμενους, πράγμα που παλαιότερα γινόταν.

Πρέπει δε να πω για τους αγρότες αυτό, που τόνισε και ο Υπουργός Εθνικής Οικονομίας σήμερα, ο κ. Χριστοδουλάκης, ότι ο άμεσος στόχος είναι αυτήν τη χρονιά οι συντάξεις να δίνονται γρήγορα, διότι είναι αλήθεια ότι υπάρχει μία γραφειοκρατία στο συγκεκριμένο θέμα. Θα ήθελα να τονίσω ότι το 2003 είναι η πρώτη χρονιά που μετά από μία δεκαπενταετία όσοι από το 1988 έχουν δώσει την προαιρετική ασφάλιση θα μπορούν να παίρνουν τη σύνταξή τους, χωρίς να χρειάζεται κάποιο άλλο δικαιολογητικό που μέχρι τώρα χρειαζόταν για μία ολόκληρη εικοσιπενταετία.

Είναι αλήθεια ότι και στα θέματα παιδείας και υγείας υπάρχουν συγκεκριμένες προβλέψεις στον Προϋπολογισμό. Γίνεται η πρόσληψη και άλλων δασκάλων και καθηγητών, ώστε να ολοκληρωθεί και το ολοήμερο σχολείο και η ενισχυτική διδασκαλία, αλλά και να μειωθεί σε ένα μεγάλο βαθμό το άγος του φροντιστηρίου.

Επίσης, θεωρώ ότι πρέπει να προχωρήσουμε με ακόμα πιο γρήγορο ρυθμό στις προσλήψεις κυρίως νοσηλευτικού προσωπικού για τα κέντρα υγείας και τα νοσοκομεία.

Πρέπει ακόμα να προχωρήσει ταχύτατα το πρόγραμμα του Υπουργείου Πρόνοιας για τη βοήθεια στο σπίτι και την κοινωνική φροντίδα. Αυτό δείχνει τα χαρακτηριστικά μας ως κοινωνίας, την ανθρωπιά μας και αναδεικνύει την κοινωνία της συνοχής και αλληλεγγύης.

Θα ήταν άδικο να μην κάνω αναφορά για το θέμα της προοπτάδας που γίνεται από το Υπουργείο Εθνικής Άμυνας με τους δέκα χιλιάδες μόνιμους οπλίτες, που θα μας δώσει τη δυνατότητα και αυτά τα παιδιά να απασχοληθούν και μάλιστα να στελεχώσουν ευέλικτα εξοπλιστικά προγράμματα προηγμένης τεχνολογίας για την άμυνα της χώρας. Ταυτόχρονα θα δώσει τη δυνατότητα να υπάρξει θητεία δώδεκα μηνών, όπως είχαμε υποσχεθεί πριν από ορισμένα χρόνια και εφαινότο ως ακατόρθωτο.

ΒΑΣΙΛΗΣ ΚΕΔΙΚΟΓΛΟΥ: Είναι πολύ σωστή η παρατήρησή σας. Γίνεται εκσυγχρονισμός των Ενόπλων Δυνάμεων. Συμφωνώ και εγώ σε αυτό.

ΕΥΤΥΧΙΟΣ ΚΟΝΤΟΜΑΡΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Κεδικογλου. Ελπίζω ότι θα ψηφίσετε και τον Προϋπολογισμό και τις δαπάνες του Υπουργείου Εθνικής Άμυνας, όπως το κάνετε άλλωστε κάθε χρόνο.

ΒΑΣΙΛΗΣ ΚΕΔΙΚΟΓΛΟΥ: Φυσικά.

ΕΥΤΥΧΙΟΣ ΚΟΝΤΟΜΑΡΗΣ: Παρά τις επιμέρους διαφορές, θέλω να πιστεύω ότι ουσιαστικά στηρίζετε την Κυβέρνηση σε αυτόν τον Προϋπολογισμό.

ΒΑΣΙΛΗΣ ΚΕΔΙΚΟΓΛΟΥ: Συμφωνώ στον Προϋπολογισμό για την Εθνική Άμυνα και την Προεδρία της Δημοκρατίας.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουρίδης): Καθοδηγητής και καθοδηγούμενος συμφωνούν.

ΕΥΤΥΧΙΟΣ ΚΟΝΤΟΜΑΡΗΣ: Θα έλεγα ακόμα κλείνοντας στην Κυβέρνηση και στους παρόντες Υπουργούς ότι και με τη συνταγματική διάταξη, που περάσαμε, για την ενίσχυση των νησιών και την εφαρμογή νησιωτικής πολιτικής -αυτό ήδη φαίνεται στον Προϋπολογισμό- λογικό είναι να υπάρχει ένας μεγαλύτερος έλεγχος, γιατί πρέπει να ενισχυθεί η ελληνική επαρχία. Η ελληνική επαρχία περιμένει έντονους ρυθμούς για το τρίτο πακέτο, οι οποίοι είναι στο πρόγραμμα, αλλά οφείλουμε να πούμε ότι έχουν καθυστερήσει. Πολύ περισσότερο από την ελληνική επαρχία περιμένουν τα νησιά, για τα οποία θεωρώ ότι πρέπει να δώσουμε το μεγαλύτερο των δυνάμεων μας, για να κερδίσουμε τη μάχη της ανάπτυξης.

Κύριε Πρόεδρε, είμαι βέβαιος ότι αυτός ο Προϋπολογισμός θα υπερψηφιστεί, γιατί δείχνει για μία ακόμα φορά ότι είμαστε η εγγύηση για την πρόοδο της πατρίδας μας και για τους Έλληνες πολίτες.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουρίδης): Το λόγο έχει ο κ. Δήμας.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΔΗΜΑΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ακούγοντας απόψε τον Υπουργό Εθνικής Οικονομίας και Οικονομικών διαπίστωσα μία χιουμοριστική διάθεση, μία διάθεση αυτοσαρκασμού, γιατί μόνο ως αυτοσαρκασμός μπορεί να θεωρηθεί ο ισχυρισμός ότι η ελληνική οικονομία είναι πρότυπο αξιοπιστίας. Το είπε μάλιστα αυτό ο κύριος Υπουργός λίγες εβδομάδες μετά από την παρέμβαση της EUROSTAT, η οποία είχε ως αποτέλεσμα τη διόρθωση των στοιχείων για τα δημοσιονομικά μεγέθη του ελλειμματος και του δημοσίου χρέους στη χώρα μας, πράγμα το οποίο διέσυρε διεθνώς την πατρίδα μας που αναμφίβολα δεν είναι πρότυπο αξιοπιστίας.

Μάλιστα πρέπει να πει κανείς ότι η Ευρωπαϊκή Στατιστική Υπηρεσία δεν περιορίστηκε μόνο σε αυτά τα στοιχεία, δηλαδή την ενσωμάτωση των τιτλοποιήσεων, των μετατρέψιμων ομολογιών και των προμετόχων στο δημόσιο χρέος. Προχωρά ακόμη στην έρευνα και άλλων στοιχείων, την αξιοπιστία των οποίων αμφισβητεί, όπως είναι η λεγόμενη «άσπρη τρύπα», τα δήθεν πλεονάσματα των ασφαλιστικών οργανισμών για τα οποία υπάρχει απόκλιση μεταξύ του Υπουργού Οικονομικών και της Τραπεζής της Ελλάδος ή των εγγυήσεων, οι οποίες καταπίπτουν και επομένως θεωρούνται από το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο ως επιδοτήσεις. Εξετάζονται επίσης οι δαπάνες για την εθνική άμυνα, οι οποίες ανέρχονται περίπου στο 5% του ΑΕΠ, και οι κεφαλαιακές μεταβιβάσεις προς δημόσιους οργανισμούς, οι οποίες δεν θεωρούνται απόκτηση ενεργητικού, αλλά επιχορηγήσεις, όπως είναι προς το μετρό, τον ΟΣΕ και άλλους οργανισμούς.

ΒΑΣΙΛΗΣ ΚΕΔΙΚΟΓΛΟΥ: Από δανεικά γίνονται, κύριε Δήμα.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΔΗΜΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, ελπίζω οι παρατηρήσεις του κυρίου συναδέλφου να καταγράφονται στα Πρακτικά ώστε να μείνουν για την ιστορία!

Θα ήθελα, λοιπόν, να πω ότι ο κύριος Υπουργός Εθνικής Οικονομίας θα περιμέναμε να ζητήσει τουλάχιστον συγγνώμη από την Αντιπολίτευση, αλλά και από τον ελληνικό λαό, γιατί οι προϋπολογισμοί, όχι μόνο ο φετινός ή οι μελλοντικοί, αλλά και των προηγούμενων ετών, θα διορθωθούν σύμφωνα με τα στοιχεία και τις υποδείξεις της Ευρωπαϊκής Στατιστικής Υπηρεσίας, επιβεβαιώνοντας τις καταγγελίες της Νέας Δημοκρατίας και των άλλων κομμάτων, ότι δεν αποτύπωναν την πραγματική εικόνα της οικονομίας, αλλά ήταν πλασματικοί και παραπλανητικοί.

Θυμάμαι τότε -ελέχθη και προηγούμενως- ότι ο κ. Σημίτης και οι υπουργοί του με επιθετικότητα εξεφράζονταν εναντίον των ομιλητών της Νέας Δημοκρατίας. Ελπίζω ότι φέτος τουλάχιστον ο κ. Σημίτης θα επιδείξει ευαισθησία -γιατί περί πολιτικής ευαισθησίας έγινε αρκετή συζήτηση αυτόν τον καιρό- και θα ζητήσει συγγνώμη από τον ελληνικό λαό για την παραπλάνηση αυτή.

Επίσης μόνο ως αστεϊσμός θα μπορούσε να θεωρηθεί ένας άλλος ισχυρισμός του κυρίου Υπουργού Οικονομίας και Οικονομικών, ο οποίος με καταγγελτικό μάλιστα ύφος είπε: «Πώς είναι δυνατόν να μην αναγνωρίζετε ως επίτευγμα της ελληνικής

οικονομίας την αύξηση των ξένων επενδύσεων στη χώρα μας;». Είναι πολύ αργά τώρα, αλλά όποιος μας ακούει και αν ξέρει λίγα οικονομικά, μόνο να γελάσει μπορεί με αυτόν τον ισχυρισμό. Η ίδια η Τράπεζα της Ελλάδος, στην ενδιάμεση έκθεση του διοικητού της, που δημοσιεύθηκε πριν από λίγες ημέρες γράφει ότι από τις δεκαπέντε χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης οι ξένες επενδύσεις στη χώρα μας είναι οι χαμηλότερες. Είμαστε τελευταίοι. Και όχι μόνο από τις δεκαπέντε χώρες αλλά και από τις δεκατρείς χώρες, που πρόκειται να γίνουν μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης, δηλαδή οι δέκα για τις οποίες συμφωνήθηκε ήδη, και οι τρεις οι οποίες έπονται, η Βουλγαρία, η Ρουμανία, ακόμη και η Τουρκία. Η χώρα μας είναι η τελευταία. Δηλαδή, από τις είκοσι οκτώ χώρες είμαστε τελευταίοι.

Δεν είναι, όμως, μόνο αυτό. Σύμφωνα με μία έρευνα την οποία έκανε ο Διεθνής Οργανισμός Ανάπτυξης των Ηνωμένων Εθνών, από εκατόν σαράντα χώρες τις οποίες ερεύνησε, η χώρα μας είναι στη σειρά εκατοστή εικοστή πέμπτη. Δηλαδή, είναι κάτω από χώρες της Αφρικής, κάτω από χώρες της Μέσης Ανατολής, της Ασίας κλπ.

Εάν αυτό κατά τον κ. Χριστοδουλάκη είναι επίτευγμα, τότε σκεφθείτε πόσο αξία έχουν άλλοι ισχυρισμοί του Υπουργού Οικονομίας.

Και άλλη μία παρατήρηση σ' αυτά που είπε ο κύριος Υπουργός Οικονομίας. Με υπερηφάνεια είπε ότι η Moody's Investment αναβάθμισε την πιστοληπτική ικανότητα της χώρας. Ε, λοιπόν; Όλες οι χώρες που μπήκαν στο ευρώ, στην ΟΝΕ, αναβαθμίστηκαν. Η διαφορά με την Ελλάδα είναι ότι αναβαθμίστηκε με καθυστέρηση. Κι όχι μόνο αυτό. Προκύπτει από την ίδια την εισηγητική έκθεση, αν τη διαβάσετε προσεκτικά ότι η χώρα μας δανίζεται ακριβότερα και από τις δεκαπέντε χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Δηλαδή, παρά την αναβάθμιση, δανειζόμαστε ακριβότερα ακόμη και από την Ιταλία, η οποία έχει δημόσιο χρέος υψηλότερο από τη χώρα μας και ελλείμματα υψηλότερα από τη χώρα μας. Πώς, είναι δυνατόν, λοιπόν, να είναι υπερήφανος ο Υπουργός Οικονομίας για αυτό;

Και μας λέει ακόμη, καίτοι βεβαίως υπάρχει ένα μεγάλο ερωτηματικό –μακάρι να επιτευχθεί αλλά είναι αμφίβολο– ότι το δημόσιο χρέος θα μειωθεί από το 105,3% που είναι φέτος στο 100,2% του χρόνου. Σύμφωνα με το πρόγραμμα σταθερότητας, το οποίο υπέβαλε στην Ευρωπαϊκή Ένωση μέχρι το 2006 θα έχουμε μία σημαντική, ουσιαστική μείωση του δημόσιου χρέους. Μακάρι! Δεν πρόκειται να συμβεί αυτό. Και όλοι οι αναλυτές οι οποίοι εξήτασαν αυτά τα στοιχεία τα οποία η Κυβέρνηση έχει υποβάλει, αμφισβητούν τη δυνατότητα αυτή. Γιατί; Γιατί για να επιτευχθεί μείωση του χρέους ουσιαστική, χρειάζεται πρώτον μία εκρηκτική αύξηση του εθνικού εισοδήματος. Δεν υπάρχει τέτοια ούτε στις προβλέψεις της Κυβέρνησης. Στο 3,8% υπολογίζεται η αύξηση του ΑΕΠ, 3,7% είναι το παγκόσμιο ποσοστό αύξησης του ΑΕΠ. Είμαστε, λοιπόν, ακριβώς στο επίπεδο που παγκοσμίως η οικονομία αυξάνεται.

Μήπως θα μειωθεί δεύτερον από την εντατικοποίηση των αποκρατικοποιήσεων; Αν δείτε τα έσοδα τα οποία αναμένουμε από τις αποκρατικοποιήσεις είναι περιορισμένα, πολύ περιορισμένα και πολύ λίγο θα συμβάλουν στην αποπληρωμή του χρέους.

Ο τρίτος τρόπος με τον οποίο μπορεί να μειωθεί το χρέος, είναι τα πραγματικά υψηλά πρωτογενή πλεονάσματα, δηλαδή, αν τα έσοδά μας είναι υψηλότερα κατά αρκετό ποσοστό από τις δαπάνες μείον τους τόκους.

Τι προβλέπεται από το ίδιο το πρόγραμμα σύγκλισης της Κυβέρνησης; Το ποσοστό είναι γύρω στο 5% και λιγότερο από 5%. Σύμφωνα με το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο για να έχουμε ουσιαστική μείωση του χρέους χρειάζονται πρωτογενή πλεονάσματα της τάξεως του 9%.

Λοιπόν, ούτε αυτός ο ισχυρισμός της Κυβέρνησης θα επαληθευτεί, δυστυχώς για τη χώρα, γιατί μεγάλο χρέος σημαίνει τροχοπέδη στην προσπάθεια ανάπτυξης, στην προσπάθεια ενίσχυσης του ασφαλιστικού, στην προσπάθεια ενίσχυσης των κοινωνικών δαπανών και σε μια σειρά άλλα θέματα.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουρίδης): Ο κ. Κωνσταντίνος Σηπλιόπουλος έχει το λόγο.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΣΗΠΛΙΟΠΟΥΛΟΣ: Κυρία και κύριοι συνάδελφοι, θα ήθελα να κάνω μία παρατήρηση σ' αυτά που είπε ο αξιότιμος συνάδελφος της Νέας Δημοκρατίας πριν από λίγο και ειδικότερα για την αναβάθμιση της Moody's. Θέλω να υπενθυμίσω ότι η αναβάθμιση της Moody's πράγματι έγινε για όλες τις χώρες της ευρωζώνης, όταν έγινε η είσοδος στη ζώνη του ευρώ, αλλά έγινε και μία δεύτερη πριν από λίγο καιρό, και αυτό μάλλον λησμονείτε και μάλιστα έγινε σε μία εποχή κατά την οποία εσείς ισχυριζόσασταν ότι η οικονομία μας καταστρέφεται. Αυτά για να υπάρξει μία διόρθωση.

Η συζήτηση, λοιπόν, του Προϋπολογισμού του 2003, κύριοι συνάδελφοι, γίνεται μετά από μία μεγάλη εθνική επιτυχία, την επιτυχία της Κοπεγχάγης, στην οποία εξασφαλίστηκε η ένταξη της Κύπρου στην Ενωμένη Ευρώπη.

Η επιτυχία αυτή συνοδεύτηκε από την προώθηση της υπόθεσης της πολιτικής λύσης του κυπριακού προβλήματος αλλά και από την ενθάρρυνση του ευρωπαϊκού προσανατολισμού της Τουρκίας. Όλα αυτά έχουν την αυτονομία εθνική τους σημασία. Δημιουργούν ταυτόχρονα και τη βάσιμη ελπίδα για την εμπέδωση της σταθερότητας στην νοτιοανατολική Ευρώπη και αυτό έχει ευθεία σχέση με την οικονομία της χώρας μας. Πιστεύουμε ότι αυτή η εξέλιξη αποτελεί επένδυση για την κοινωνική ανασυγκρότηση της περιοχής και βεβαίως της χώρας. Αυτό γιατί θα απελευθερωθούν πόροι από τις αμυντικές δαπάνες οι οποίες σήμερα φθάνουν στο ύψος του 5% του ΑΕΠ. Αν σκεφθεί κανείς ότι το αντίστοιχο ποσοστό στην ευρωζώνη είναι 2% φαντάζεστε πόσα χρήματα περισσότερα δαπανάμε για εξοπλισμούς.

Αυτά είναι τα καλά νέα και οι καλές προοπτικές που πιστεύουμε ότι θα δημιουργήσουν ένα καλύτερο οικονομικό περιβάλλον για τη χώρα μας τα επόμενα χρόνια. Τα άσχημα νέα είναι το δυσμενές οικονομικό περιβάλλον, η παγκόσμια ύφεση η οποία πλήττει και την Ευρωπαϊκή Ένωση καθώς και η διαφαινόμενη επίθεση στο Ιράκ που θα επιβαρύνει ακόμα περισσότερο το δυσμενές κλίμα.

Η συζήτηση για τον Προϋπολογισμό του 2003 γίνεται σ' αυτό το περιβάλλον. Παρ' όλα αυτά οι προοπτικές της ελληνικής οικονομίας όπως προκύπτουν από τον Προϋπολογισμό του 2003 είναι καλές και συνεχίζουν την ίδια καλή πορεία που ξεκίνησε το 1993 και συνεχίζεται μέχρι σήμερα.

Βέβαια η Νέα Δημοκρατία κάθε χρόνο –και εγώ το θυμάμαι έξι χρόνια τώρα– μιλάει για καταστροφή της οικονομίας για πλασματικούς προϋπολογισμούς για αντιαναπτυξιακή πολιτική για έλλειψη κοινωνικής ευαισθησίας. Κάθε χρόνο τα ίδια και τα ίδια. Φέτος βέβαια έχουμε και πρωτοτυπίες, ορισμένοι μιλούν για καταστροφή της οικονομίας ενώ ορισμένοι άλλοι της Αξιοματικής Αντιπολίτευσης μιλούν και λένε ότι η Κυβέρνηση δεν δίνει πολλά, έχει και δεν δίνει πολλά. Κάποιοι άλλοι βεβαίως μιλούν ακόμα και με απαξιωτικούς όρους που νομίζω ότι δεν αντέχουν να λέγονται μέσα σ' αυτή την Αίθουσα, για χοληστερίνη και για τα κολάρα. Νομίζω πως τέτοιες εκφράσεις αγαπητοί συνάδελφοι δεν πρέπει να λέγονται στο Κοινοβούλιο. Η αλήθεια είναι διαφορετική και ευτυχώς για τη χώρα και δυστυχώς για σας. Σήμερα σε ολόκληρο τον κόσμο το πρόβλημα των οικονομικών λέγεται ανάπτυξη. Βεβαίως ακούσαμε πριν από λίγο κάποιο συνάδελφο από τη Νέα Δημοκρατία που είπε και τι είναι η ανάπτυξη στο 3,8%; Ανάπτυξη είναι εκείνος ο χαρακτήρας της οικονομίας που δίνει δημόσια έσοδα, δίνει θέσεις εργασίας, δίνει μείωση των ελλειμμάτων και του χρέους και βεβαίως καλύτερη κοινωνική πολιτική.

Η Ελλάδα σε αντίθεση με τις άλλες χώρες της Ενωμένης Ευρώπης είναι πρώτη και έχει υπερδιπλάσιο ρυθμό ανάπτυξης που φέτος θα φθάσει το 3,8%. Το ποσοστό αυτό είναι διπλάσιο και πλέον από το μέσο ευρωπαϊκό όρο. Ο φετινός Προϋπολογισμός έχει σημαντικούς ξεχωριστούς στόχους ανεξάρτητα βέβαια από τις φοροελαφρύνσεις, ανεξάρτητα από την στήριξη των μισθωτών και συνταξιούχων ανεξάρτητα από τη στήριξη της μεγάλης οικογένειας και ανεξάρτητα από τη μεγάλη αύξηση των δημοσίων επενδύσεων κατά 13%.

Θέλω να αναφερθώ σε δύο σημαντικούς στόχους. Πρώτος

στόχος είναι η ανάπτυξη του αγροτικού τομέα και ο δεύτερος είναι η περιφερειακή σύγκλιση. Βασική προτεραιότητα του προϋπολογισμού είναι η ενίσχυση του αγροτικού τομέα. Αυτό σημαίνει αύξηση του εισοδήματος των αγροτών και βελτίωση της ποιότητας ζωής στην ύπαιθρο. Είναι αλήθεια ότι ζούμε στην εποχή των ελεύθερων αγορών και του διεθνούς ανταγωνισμού. Αυτό πρέπει να γίνει συνείδηση σε όλους στην πολιτεία αλλά κυρίως στους φορείς των αγροτών. Πρέπει να προετοιμαστούμε κατάλληλα για το νέο περιβάλλον στο οποίο θα κληθούμε να ζήσουμε. Βέβαια η Ελλάδα με την αντζέντα του 2000 έχει εξασφαλίσει 9,5 τρισεκατομμύρια δραχμές μέχρι το 2006 για τη στήριξη του εισοδήματος των αγροτών μέσω των ενισχύσεων και των επιδοτήσεων, αλλά και για την ανασυγκρότηση της ύπαιθρου. Αυτή την περίοδο άρχισε η συζήτηση για την αναθεώρηση της ΚΑΠ της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Η κατάσταση δεν φαίνεται να αλλάζει σημαντικά μέχρι το 2013 για τη χώρα. Όμως θα πρέπει όλοι να καταλάβουμε ότι πρέπει να χρησιμοποιήσουμε τους σημαντικούς πόρους που έχουμε σήμερα στη διάθεσή μας για την αύξηση του εισοδήματος των αγροτών, αλλά κυρίως για την ανασυγκρότηση της ύπαιθρου και την αύξηση της ανταγωνιστικότητας της ελληνικής γεωργίας. Πρέπει όμως να παραδεχθούμε ότι το Υπουργείο Γεωργίας κάνει σημαντική προσπάθεια για την έγκαιρη πληρωμή των επιδοτήσεων και κυρίως για τις επενδύσεις στην ύπαιθρο και για την ενημέρωση των αγροτών. Εγώ θα φέρω σαν παράδειγμα την πληρωμή από τον ΕΛΓΑ που πράγματι ήταν έγκαιρη των θεομηνιών στην Αχαΐα.

Όσοι κατάγονται από σταφυδοπαραγωγικές περιοχές πρέπει να ξέρουν ότι η θεομηνία για τη σταφίδα ήταν μεγάλη το καλοκαίρι. Οι παραγωγοί από χθες παίρνουν τις αποζημιώσεις. Πρέπει να πούμε ότι οι αποζημιώσεις αυτές καλύπτουν σχεδόν το σύνολο της χαμένης παραγωγής.

Ο δεύτερος πολύ σημαντικός στόχος είναι η περιφερειακή σύγκλιση. Είναι αλήθεια ότι η ελληνική οικονομία συγκλίνει με τις ευρωπαϊκές οικονομίες. Το βιοτικό επίπεδο των Ελλήνων από το 60% που ήταν τη δεκαετία του 1990 έχει φτάσει στο 70%. Ασφαλώς έχουμε ακόμη μεγάλη απόσταση να διανύσουμε. Όμως, έχουμε και τη διαφορά ανάπτυξης ανάμεσα στις διάφορες περιοχές της χώρας μας. Μπορεί να γίνουν σημαντικά έργα και σημαντικές υποδομές στην περιφέρεια, όμως αυτές από μόνες τους δεν φαίνεται να επαρκούν για την εξάλειψη των ανισοτήτων.

Με την ευκαιρία θα ήθελα να πω σήμερα ότι στην περιοχή μου, στην Πάτρα, δόθηκε στην κυκλοφορία ένα πολύ μεγάλο έργο, η παράκαμψη της Πάτρας, ένα ιδιαίτερα σημαντικό έργο που βεβαίως θα βοηθήσει ολόκληρη την περιοχή. Όμως, πιστεύω ότι αυτά τα μεγάλα έργα δεν είναι ικανά να δημιουργήσουν την σύγκλιση των περιφερειών. Πιστεύω ότι χρειάζεται ένα πρόγραμμα σύγκλισης ανάλογό με εκείνο της Ευρωπαϊκής Ένωσης για τη σύγκλιση των χωρών της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Χρειάζεται, λοιπόν, ο νέος αναπτυξιακός νόμος να έχει τέτοιες προβλέψεις, ώστε να αρθούν οι ανισότητες και να επέλθει η σύγκλιση των περιφερειών της χώρας.

Η Ελλάδα, κύριοι συνάδελφοι, τα τελευταία χρόνια πέτυχε να λύσει τα σημαντικότερα προβλήματα που την απασχολούσαν. Η διεθνής θέση της χώρας αναβαθμίστηκε, η οικονομία εκσυγχρονίστηκε, η Ελλάδα ανήκει στο σκληρό πυρήνα της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Οι Έλληνες έχουν το ευρύ στην τσέπη τους. Η τρομοκρατία εξαρθρώθηκε και έπαψε να αποτελεί το μελανό σημείο της πολιτικής ζωής. Η Κύπρος μπήκε στην ενωμένη Ευρώπη και ελπίζουμε γρήγορα να επιλυθεί και το πολιτικό πρόβλημα, ενώ ανοίγονται θετικές προοπτικές για την ελληνοτουρκική προσέγγιση και τη δημιουργία σταθερότητας στην περιοχή.

Τελειώνοντας, θα ήθελα να πω ότι, παρά τις δυσμενείς συνθήκες που υπάρχουν γύρω μας και παρά τη διεθνή ύφεση, ο Προϋπολογισμός του 2003 οδηγεί την Ελλάδα και τους Έλληνες στην ευημερία και στην πρόοδο.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Ο κ. Τζαμτζής, ο

ο οποίος είναι και ο τελευταίος ομιλητής για απόψε, έχει το λόγο.

ΙΩΡΔΑΝΗΣ ΤΖΑΜΤΖΗΣ: Κύριοι συνάδελφοι του ΠΑΣΟΚ, κύριοι Υπουργοί της Κυβέρνησης, έχετε καταλάβει επιτέλους ότι ο κόσμος ζει με δανεικά και ότι ο Προϋπολογισμός που συντάξατε για το 2003 συμπληρώθηκε με δανεικά; Δάνειο παίρνετε αυτές τις μέρες και το επιστρέφετε στις 2 Ιανουαρίου. Για άλλη μια φορά η Κυβέρνηση μιλάει για έναν προϋπολογισμό πλεονασματικό, αλλά όπως ο προϋπολογισμός του 2002, και αυτός ο προϋπολογισμός θα είναι ελλειμματικός.

Ο κ. Σημίτης ισχυρίζεται ότι η Ελλάδα έχει ισχυρή οικονομία. Η αλήθεια είναι ότι η οικονομία μας παραμένει η φτωχότερη στην Ευρωζώνη. Ο πληθωρισμός είναι διπλάσιος του μέσου όρου των χωρών της Ευρωπαϊκής Ένωσης και η ακρίβεια πλήττει τα νοικοκυριά, οδηγώντας σε απόγνωση τους οικονομικά ασθενέστερους.

Η Κυβέρνηση μιλάει για ανάπτυξη και για νέες θέσεις εργασίας αλλά η ανεργία μαστίζει τη χώρα μας και ένας στους τρεις νέους είναι άνεργος. Κάθε σπίτι έχει έναν άνεργο.

Η Κυβέρνηση μιλάει για εκσυγχρονισμό της Δημόσιας Διοίκησης, μια Δημόσια Διοίκηση που μαστίζεται από φαινόμενα κομματισμού, διαφθοράς και αναξιοκρατίας, όπου το «λάδωμα» πλέον είναι καθεστώς.

Όμως, υπάρχει και μια κρατική μηχανή, την οποία κυριολεκτικά μια κακοκαιρία, μια χιονόπτωση, μια βροχοπτώση, την πιάνει στον ύπνο. Αυτή η Κυβέρνηση κοιμάται ύπνο μακάριο και μην την ενοχλείτε. Είναι μια κρατική μηχανή που πνίγεται κάθε τρεις και λίγο στον Κηφισό της διαφθοράς και των υπερκοστολογήσεων, αλλά και στα λασπόνερα στην Πιερία, στην Ημαθία και στην Πέλλα, όπου από τις κακοτεχνίες σπάζουν τα φράγματα.

Αποτέλεσμα της πολιτικής σας ήταν να δημιουργήσετε, κύριοι Υπουργοί της Κυβέρνησης, την νομενκλατούρα των αρρακτικών. Μπορείτε να το πιστέψετε; Ενώ ο Συνήγορος του Πολίτη μιλά για εφόρους υπαλλήλους, ενώ αποκαλύπτονται τέτοιои, κανένα Υπουργείο, απαντώντας σε σχετική ερώτηση, δεν έχει υπάλληλο που να μην δικαιολόγησε το πόθεν έσχες της περιουσίας τους.

Η Κυβέρνηση μιλάει για ικανοποιητικές συντάξεις αλλά, ενώ προεκλογικά υποσχέθηκε 152.000 δραχμές κατώτερη σύνταξη, ακόμα οι συνταξιούχοι περιμένουν αυτά τα χρήματα.

Μιλά για κοινωνικές παροχές, αλλά δεν προχωρά στην εφαρμογή του ελάχιστου εγγυημένου εισοδήματος, ώστε να στηριχθούν οι ασθενέστεροι οικονομικά Έλληνες. Μιλά η Κυβέρνηση σας, κύριε Υπουργέ, για την αντιμετώπιση της φτώχειας όταν δυόμισι εκατομμύρια Έλληνες ζουν κάτω από τα όρια της φτώχειας. Τρεις από τις επτά φτωχότερες περιοχές της Ευρώπης είναι ελληνικές. Ο κόσμος ζει με δανεικά. Τα δάνεια από πιστωτικές κάρτες αυξήθηκαν κατά 51% φέτος.

Μιλά όμως η Κυβέρνηση και για την ανάπτυξη της ύπαιθρου. Σήμερα δημοσιεύθηκαν στοιχεία της EUROSTAT που δείχνουν αύξηση 5% του κατά κεφαλήν αγροτικού εισοδήματος. Αυτό είναι ανεξήγητο. Διότι ιδιαίτερα φέτος πολλοί αγρότες είχαν ακόμα και μηδενικό εισόδημα λόγω των ζημιών από τα ακραία καιρικά φαινόμενα. Η αύξηση αυτή υπάρχει μόνο μία περίπτωση να δικαιολογηθεί. Και αυτή είναι η μαζική φυγή των νέων από την ύπαιθρο εξαιτίας της αντιαγροτικής πολιτικής της Κυβέρνησης του κ. Σημίτη.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, οι Έλληνες αγρότες περνούν δύσκολες ώρες. Η Κυβέρνηση έχασε τις μάχες στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Απέτυχε να αυξήσει το εθνικό μας πλεόνασμα στο βαμβάκι και με τη νέα κοινή οργάνωση αγοράς αυξήθηκε η συνυπευθυνότητα.

Πέρσι οι βαμβακοπαραγωγοί είχαν μεγάλες απώλειες εισοδήματος. Ο ίδιος ο Πρωθυπουργός δεσμεύθηκε ότι θα τους δώσει τουλάχιστον 270 δραχμές το κιλό. Έχασαν πενήντα δραχμές το κιλό και τους δίνει τώρα τα μισά χρήματα.

Η Κυβέρνηση ήθελε να καλύψει την ανικανότητά της κυνηγώντας τους βαμβακοπαραγωγούς και χαρακτηρίζοντάς τους κλέφτες.

Και η φετινή χρονιά δεν θα είναι καλύτερη. Κινδυνεύουν να καταργηθούν οι επιδοτήσεις στα καπνά και η Κυβέρνηση πρό-

σφατα έδωσε όπλα στους πολέμιους του προϊόντος.

Καταργήθηκε η τιμή ασφάλειας στα οπωροκηπευτικά και μειώθηκε η επιδοτούμενη ποσότητα στα συμπύρηνα ροδάκινα.

Απέτυχε η Κυβέρνηση στις διαπραγματεύσεις για το λάδι. Απέτυχε να δώσει προοπτική στην κτηνοτροφία μας καταδικάζοντας τους κτηνοτρόφους μας στη μιζέρια και στη φτώχεια.

Σήμερα ο Έλληνας αγρότης παράγει και οι τιμές του προϊόντος του στην καλύτερη περίπτωση είναι ίδιες με τις τιμές του 1990, ενώ το κόστος παραγωγής έχει πενταπλασιασθεί.

Ακούσθηκε προηγουμένως ότι ο ΕΛΓΑ πλήρωσε την Αχαΐα. Μα, η Αχαΐα είναι ένας νομός και η Ελλάδα δεν είναι μόνο Αχαΐα. Ελάτε να δείτε εάν έχει πληρώσει την Πέλλα ή την Ημαθία και όλους τους υπόλοιπους νομούς. Χρωστά η Κυβέρνησή σας χρήματα στους αγρότες από τα ΠΣΕΑ από το 1999, 2000, 2001 και 2002. Και έρχεσθε εδώ και λέτε ότι όλα πάνε καλά; Οι αγρότες περιμένουν και δεν μπορούν να κάνουν Χριστούγεννα γιατί είναι απλήρωτοι.

Κύριοι της Κυβέρνησης, όλα αυτά τα χρόνια αφήσατε τους αγρότες στο έλεος του Θεού. Τους γυρίσατε την πλάτη. Όταν έρθει όμως η ώρα των εκλογών τότε για άλλη μια φορά, όπως έγινε στις εκλογές για την Τοπική Αυτοδιοίκηση, θα σας γυρίσουν και αυτοί την πλάτη.

Ο Έλληνας αγρότης εξαιτίας της ανυπαρξίας αγροτικής πολιτικής βρίσκεται καταχρεωμένος στην Αγροτική Τράπεζα. Τα ληστροικά πανωτόκια τον έχουν εξουθενώσει και ήδη έχουν δρομολογηθεί διαδικασίες πλειστηριασμών για τα σπίτια τους.

Ο αγρότης και η αγρότισσα παίρνουν τη χαμηλότερη σύνταξη. Παίρνουν 156 ευρώ.

Και έρχεστε εδώ και μας λέτε –έλεγε ο κ. Χριστοδουλάκης– ότι έχουμε αύξηση 14 ευρώ. Ούτε ένα γιαούρτι την ημέρα δεν αντιστοιχεί η αύξηση των 14 ευρώ.

Για την Ελληνίδα αγρότισσα τουλάχιστον θα πρέπει το όριο συνταξιοδότησης να μειωθεί στα εξήντα χρόνια, όπως συμβαίνει με όλες τις εργαζόμενες σε όλους τους τομείς της οικονομίας μας.

Δύο Κοινοτικά Πλαίσια Στήριξης πέρασαν από τα χέρια σας και μια σειρά άλλων ευρωπαϊκών προγραμμάτων. Τι κάνατε κύριε Υπουργέ; Δισεκατομμύρια επιδοτήσεων δόθηκαν από την Ευρωπαϊκή Ένωση για την ελληνική γεωργία. Και εδώ όμως τα τρωκτικά που δημιουργήσατε ροκάνισαν αυτά τα χρήματα και οι αγρότες πήραν ψίχουλα. Τα φαινόμενα κακοδιαχείρισης των επιδοτήσεων είναι πολλά και οι εταίροι μας το κατάλαβαν και ζητούν πλέον πίσω τα χρήματα. Ποιος θα πληρώσει αυτά τα σπασμένα; Πάλι ο Έλληνας αγρότης.

Πήρατε χρήματα για έργα υποδομής στη γεωργία. Τι κάνατε; Ελάχιστο είναι το έργο σας σε σχέση με τα χρήματα που πήρατε. Ο σύμβουλος διαχείρισης του προγράμματος γεωργίας το λέει ξεκάθαρα «Κακοδιαχείριση, διαφθορά, κακοτεχνίες, έργα

τα οποία δεν παραλαμβάνονται επειδή έχουν κακοτεχνίες οι οποίες δεν επιδιορθώνονται». Τα παραδείγματα είναι πολλά.

Λιμνοδεξαμενή Πλατύ στην Κω. Το έργο δεν παραλαμβάνεται διότι οι κακοτεχνίες δεν επιδιορθώνονται. Πληρώσατε ένα κάρο λεφτά σε εργολάβους και το έργο δεν λειτουργεί.

Λευκόγια της Δράμας: Προϋπολογισμός αρδευτικού έργου 2,5 δισεκατομμύρια. Ξέρετε πόσο έφτασε ο προϋπολογισμός του; Πήγε στα 7,1 δισεκατομμύρια, τριπλασιάστηκε ο προϋπολογισμός. Πόσο θα κοστίσουν αυτές οι αποκαταστάσεις όλων αυτών των ζημιών και ποιος θα πληρώσει; Θα καλέσετε πάλι τον φτωχό ελληνικό λαό να τις αποπληρώσει.

Στην Πέλλα χρόνια τώρα υπόσχεστε μια σειρά από έργα. Λιμνοδεξαμενή Πλατάνης, φράγμα Καλής Προφήτη Ηλία, αρδευτικά στην επαρχία Γιαννιτών, όλα τα ενέταξε το Υπουργείο Γεωργίας στο δεκαετές πρόγραμμα. Από το τάξιμο βεβαίως σπίτι δεν πέφτει –αυτό είναι σίγουρο– αλλά και έργο δεν γίνεται. Τα νερά χάνονται εννέα μήνες το χρόνο και το καλοκαίρι οι αγρότες στην Πέλλα ψάχνουν νερό για να αρδεύσουν τα κτήματά τους.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, για όλους αυτούς τους λόγους καταψηφίζω τον Προϋπολογισμό του 2003 γιατί είναι ένας πλασματικός Προϋπολογισμός, αντιαναπτυξιακός, ανειλικρινής και δεν βοηθά στην ενίσχυση του εισοδήματος των Ελλήνων, του εισοδήματος των αγροτών. Οι Έλληνες όμως πλέον σας γνωρίζουν, νοιώθουν στο πετσί τους την διαφθορά, νοιώθουν στο πετσί τους τη μίζα, την ακρίβεια, τη φτώχεια και στις εκλογές θα σας στείλουν πλέον στην αντιπολίτευση.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουρίδης): Κύριοι συνάδελφοι, παρήλθε ο διατεθείς χρόνος για τη σημερινή ημέρα.

Κύριοι συνάδελφοι, έχουν διανεμηθεί τα Πρακτικά των συνεδριάσεων, της Πέμπτης 5 Δεκεμβρίου 2002 και Δευτέρας 9 Δεκεμβρίου 2002 και ερωτάται το Σώμα αν τα επικυρώνει.

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουρίδης): Συνεπώς τα Πρακτικά των συνεδριάσεων, της Πέμπτης 5 Δεκεμβρίου 2002 και Δευτέρας 9 Δεκεμβρίου 2002 επικυρώθηκαν.

Κύριοι συνάδελφοι δέχεστε στο σημείο αυτό να λύσουμε τη συνεδρίαση;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

Με τη συναίνεση του Σώματος και ώρα 01.09', λύεται η συνεδρίαση για σήμερα ημέρα Παρασκευή και ώρα 10.30', με αντικείμενο εργασιών του Σώματος: νομοθετική εργασία, συνέχιση της συζήτησης επί του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Οικονομίας και Οικονομικών: «Κύρωση του Κρατικού Προϋπολογισμού και των προϋπολογισμών ορισμένων ειδικών ταμείων και υπηρεσιών οικονομικού έτους 2003».

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΟΙ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΣ

